

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

WALKING

IN A

**WITCHY
WONDERLAND**

STAY A SPELL • HOLIDAY ANTHOLOGY

JULIETTE CROSS

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

CADI HARİKALAR DIYARINDA YÜRÜMEK

JULIETTE CROSS

OceanofPDF.com

Copyright © 2021 by Juliette Cross

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

Kapak resmi Jennifer Zemanek'e aittir.

OceanofPDF.com

Sevgili oğlum Jacob için.

Annem JJ, Charlie ya da Thomas'ı bulmanı umuyor. Yeter ki onlar senin gibi zeki ve iyi kalpli bir adamı sevsinler ve değeri versinler.

OceanofPDF.com

İÇİNDEKİLER

Size Mutlu Noeller

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Hexmas Ağacının Etrafında Sallanmak

7. Bölüm 1

8. Bölüm 2

9. Bölüm 3

10. Bölüm 4

11. Bölüm 5

Jingle Bell Jock

12. Bölüm 1

13. Bölüm 2

14. Bölüm 3

15. Bölüm 4

16. Bölüm 5

17. Bölüm 6

18. Bölüm 7

19. Bölüm 8

Sen kötü birisin, Bay Grim

20. Bölüm 1

21. Bölüm 2

22. Bölüm 3

23. Bölüm 4

Jingle Büyüleri

24. Bölüm 1

25. Bölüm 2

26. Bölüm 3

27. Bölüm 4

OceanofPDF.com

SENİ BÜYÜLÜYORUM MUTLU NOELLER

Zaman çizelgesi: **Wolf Gone Wild'ın hemen ardından Aralık ayında geçer.*

OceanofPDF.com

BÖLÜM 1

~EVIE~

"Şimdi ne yapmamı istiyorsun?"

İyice kolalanmış gömleği ve süslü kravatıyla iki katlı masayı kaslı gövdesiyle yutan otuz yaşlarındaki adama baktım. Burnunu işaret etti.

"Lanet Rudolph'a benziyorum!"

Gerçekten de öyleydi. Burnu nezle olmuş gibi kabarıktı ama burnu akan birinden çok daha kırmızıydı. Ve şişkin ucunda parlak bir bowling topu gibi hoş bir parlaklık vardı. Ne yazık. Çünkü gülünç derecede kırmızı ve şiş burnu olmasaydı çok yakışıklı olurdu.

"Sadece kötü bir soğuk algınlığı olabilir. Neden bunun bir lanet olduğunu düşünüyorsun?" Bakışlarımı kız kardeşim Violet'e çevirerek sakince sordum. Barın arkasında, yanımızda durmuş, çenesini iki elinin arasına almış, dirseklerini tezgâha dayamış, Atatürk çiçeği kırmızısına boyanmış saçları solgun yüzüne dökülmüş, utanmaz bir keyifle bizi izliyordu.

Birisi gelip de üzerine bir lanet konduğuna yemin ettiğinde her zaman ilk içgüdüm şüpheci olmuştur. Sadece yüzde yirmi beşi

Bana gelen şikâyetçilerin çoğunun üzerinde cadı büyüü var.

"Hepsi bu kadar değil," diye .

Etrafına bir göz attıktan sonra ayağa fırladı ve canlı eğlence için kullandığımız küçük sahnemizin yanındaki Noel ağacına doğru tepindi. Ağaçtan bir süs aldı, sonra hışımla bana döndü. Neyse ki saat dörttü, gündüz müşterilerimiz için sükûnet saatiydi. Ancak, gazetesini okuyan ve Witch's Brew longneck içen bir adam, öfkeli adamın Noel ağacımızdan bir şey koparmasını izlemek için durakladı ve sonra hışımla odaya geri döndü.

Bay Romano tekrar yerine oturdu, sandalye ağırlığının altında gıcırdayordu. Boyu 1.80'in üzerindeydi ve kalın bir yapısı vardı. Ama ondan hiç tehditkâr bir his almadım. Hepsi kendisine büyü yaptığını iddia ettiği cadıya yönelikti. Kiraladığı dubleks binanın diğer yarısında yaşıyordu.

Süsü masanın üzerine bıraktı. Eteği çan şeklinde yapılmış metal bir melekti. Saldırmaya hazır bir yılan gibi gözlerini kısarak rahatsız edici süsü işaret etti.

"Şu zili çal," diye sertçe emretti.

"Pardon?"

"Çal."

Saldırganlığı karşısında kaşlarımı çatarak, açıkça saldırgan olan melek süsünü kaldırdım ve küçük bir çınlama sesi çıkardım. Kaşlarını çatan yüzü birden komik bir bebek yüz ifadesine dönüştü ve kız gibi bir sesle, "Her zil çaldığında bir melek kanatlanır," dedi.

Violet arkamdan kahkahalarla gülmeye başladı. Ona ölümcül bir bakış fırlattım, sonra sabit bakışlarımı yüz ifadesi sertleşen Bay Romano'ya çevirdim

On dakika önce Cauldron'a adım attığından beri takındığı derin kaşlarını çattı. Tekrar zile uzandım.

"Lütfen bunu yapma," diye yalvardı, yüz ifadesi gergin ve acımasızdı. "Ne zaman bir zil sesi duysam, o eski siyah beyaz Gary Cooper Noel filmindeki lanet repliği söylemek zorunda kalıyorum.

Violet'e baktım. "Gary Cooper Noel filmi mi?"

Kız kardeşim gözlerini devirdi. "Jimmy Stewart'ı kastediyor. *"It's a Wonderful Life."* Tamam, şimdi bunun bir lanet gibi görüldüğünü kabul etmek zorundaydım.

"Lütfen tekrar çal," diye yalvardı Violet, hınzır neşesini zar zor bastırarak.

Ona bir uyarı bakışı daha attıktan sonra dikkatimi Bay Romano'ya yönelttim. "Başka bir şey var mı?"

Bir günlük sakalının sakala dönüştüğü çenesini kaşdı. Kılınmanın kasıtlı olup olmadığından ya da bu lanetin onu düzenli hijyenden vazgeçecek kadar dengesizleştirip dengesizleştirmediğinden emin değildim. Kusursuz giyinmişti ama geri kalanı berbat görünüyordu.

Tam olarak duyamadığım bir şeyler

mırıldandı. "Neydi o?"

"Bana mutlu yıllar dile." Boşluğu doldurmam için parmaklarıyla bir hareket yaptı.

Ben daha ağzımı açamadan Violet "Mutlu Noeller!" diye bağırdı.

Bay Romano masaya hızlıca vurdu, kaşları kızgın bir V harfi şeklinde eğildi ve ardından dramatik bir şekilde homurdandı, "*Bah* humbug!"

Violet bir kahkaha krizine girdi ve barmenimiz JJ'in dikkatini barın diğer ucunda tek müşterisiyle konuştuğu yerden çekti.

Aslında, iyi giyimli beyefendi eğilmiş, bakışlarını JJ'e dikmişti. Konuşmaktan daha fazlası varmış gibi görünüyordu. JJ için iyi olmuştu. Bir süredir birileriyle çıkmıyordu ve tekrar dışarı çıkmaya ihtiyacı vardı. Belki de sadece deli gibi mutlu ve aşık olduğum içindi ama herkesin kendine bir Mateo bulmasını istiyordum. *Benim* Mateo'm değil ama benim muhteşem, muhteşem olduğu kadar seksi, kurt adam erkek arkadaşımın kendi versiyonunu.

Violet kıkırdarken kendi tükürüğünde boğuldu ve beni şimdiki zamana geri çekti. Zavallı Bay Romano uygun bir şekilde aşağılanmış görünüyordu. Havadaki cızırtılı bir yük tenimi karıncalandırarak odada büyüünün kaynadığını söyledi. Bunun bir lanet olup olmadığını anlamak için "kontrol" etmeme bile gerek yoktu, ama yine de hareketleri yapmamın daha iyi olacağını düşündüm. Beni ne yaptığını bilen bir cadı gibi biraz daha büyüü davranırken görürse daha meşru görünebilirdi. Ayrıca, son işimden sonra basit bir şeye ihtiyacım vardı. O iş çok zordu. Sonuncusunun tek iyi yanı Mateo'yu kucağıma düşürmesiydi. Ve yatağıma, Tanrı'ya şükür.

"Elinizi uzatın, Bay Romano."

Dev pençelerinden birini uzattı, bakımlı ama genişti, işaret parmağının etrafında kalın, gümüş bir halka vardı. Onu tuttum ve gözlerimi kapattım. Bir milisaniye içinde, büyüünün elektrik yükü elimden geçip koluma doğru fırladı ve beni biraz ürpertti. Gülümsememi bastırdım, çünkü büyüünün arkasındaki cadı iyiliksever biriydi. Kişiliğinin izleri büyüye karışarak bana bilmem gereken her şeyi anlatıyordu. Sanki bundan zaten emin değilmişim gibi, bu büyü, büyücünün bir şaka fikriydi. Yine de beni büyüüyü bozmam için tutmuştu ve bozacaktım. Her şey sırayla.

"Anlıyorum," dedim kaşlarımı çatarak ve ciddi bir yüz ifadesi

takınarak. "Ne?" diye sordu hevesle. "Ne görüyorsun?"

Gözlerimi açarak elini bıraktım ve duruşumu düzelttim. "Haklısın. Kesinlikle bir lanet. Ancak, bunu bozmak için dubleksinize gelmem gerekecek."

Etli elini yumruk yaparak nefesinin altında birkaç küfür savurdu. "Neden şimdi değil?"

"Sana büyü yapıldığında bulunduğun yerde olmam gerekiyor."

Tamamen yalan. Hiç önemi yoktu. Sadece sorumlu cadıyla yüz yüze görüşmem gerekiyordu.

Nefesinin altında bir şeyler homurdandı. Yemin ederim, bu adamın kendine ait bir büyüğü olsaydı, çıkardığı hırıltılı seslerden kurt adam olduğunu düşünürdüm.

"Bir saat içinde şehir dışında bir toplantım var, sonra da bir iş yemeği." İki elini saçlarının arasından geçirdi, arkasına yaslandı ve parmaklarını ensesinde birleştirdi, kahverengi gözlü bakışları tavana odaklandı. "Bunu kazasız belasız atlabileceğimi sanmıyorum," dedi daha çok kendi kendine.

Kahretsin, bu adam gerçekten acı çekiyordu. "Bir sonraki toplantınız ne zaman bitiyor?"

Ağır bir nefes vererek bakışlarını üzerime dikti ve mırıldandı: "Saat dört buçuk. Çoktan yola çıkmış olmalıydım."

"Peki ya akşam

yemeğiniz?" "Sekiz.

Metairie'de."

"Sorun değil." Hâlâ benim küçük iş görüşmemi dikkatle izleyen Violet'e baktım. "Seninle altı buçukta evinde buluşur, laneti bozar ve yarım saat içinde giderim. İş yemeğine yetişmen için bolca vaktin olacak."

"Bu kadar çabuk mu yapabiliyorsun?"

Bu lanetin kilidini açıp serbest bırakmam yaklaşık otuz saniye sürerdi. Ama bunu ona söylemedim. Bunun gerçekte neyle ilgili olduğunu öğrenmek ve tekrar olmasını engellemek için biraz zamana ihtiyacım vardı. Onun küçük Noel büyüsu iyi huylu bir sihirle yaratılmıştı. Ama eğer onu ilk başta neden büyülediğini bulamazsam, eğer kindar biriye, daha kötü bir şeye dönüşebilirdi.

Bir altıgen kırıcının işi hakkında kimsenin fark etmediğı tek şey buydu. Altıgeni çıkarmak işin sadece bir kısmıydı. En başta büyüünün neden büyülenen kişinin üzerine konulduğunun kökenine inmem gerekiyordu. Ben bir nevi sorun çözücü ya da çatışma arabulucusuydum ve iş bittiğinde her iki tarafın da birbiriyle barışık olmasını sağlardım.

Kız kardeşlerim ve ben, cadılar meclisimiz olarak bilinen Savoie Kardeşler, New Orleans'ın doğaüstü varlıkları arasında kanun uygulayıcıları ve barışı koruyanlar rolünü oynuyorduk. Her birimiz cadı dostlarımız, vampirler, kurtadamlar ve yakalanması zor Azrailler arasındaki farklı sorunlarla başa çıkmak için eşsiz bir sihirli yeteneğe sahiptik. Aslında, tanıdığım kadarıyla hiçbir Azrail'e müdahale etmek zorunda kalmamıştık. Ama bu alışılmadık bir durum değildi. Kendilerini tutarlar ve beladan uzak dururlardı. Ya da bir belaya bulaştıklarında izlerini çok iyi kapatırlardı.

Vampirler belayı üzerlerine çekme eğilimindeydi ama güzellikleri ve çekicilikleri onların suçu değildi. Kurtadamlar ise hızla bastırılan büyük şiddet patlamalarına sahip olma eğilimindeydiler ya da tamamen radarın dışında kalıyorlardı. Sevgili Mateo'm gibi. Ta ki tamamen radarıma girene kadar.

Şaşırtıcı bir şekilde, en çok yaramazlık yapanlar diğer cadıların gibi görünüyordu. Marcus Romano'ya bu büyüü yapan kişi gibi. Bu yüzden müdahale etmem ve büyüü kaldırmaktan daha fazlasını yapmam gerekiyordu. Onunla yüzleşip her şeyin yolunda olduğundan ve bunun bir tür bölge savaşına dönüşmeyeceğinden emin olmalıydım

Cadı ile baskın, zorba komşusu arasında. Çünkü yardımına ihtiyacı olduğu için en azından yatıştırıcı olmaya çalışması gerekirken kısa görüşmemizi kontrol etmeye çalışması bana Bay Romano hakkında çok şey anlattı. İstedğini elde etmeye ve bunu elde etmek için başkalarını ezmeye alışkın bir adamdı.

"İyi, iyi," diye homurdandı, bir kartvizit çıkardı ve arkasına bir adres karaladı. Sonra jambon büyüklüğündeki elini sıkmam için uzattı. "Altı buçukta görüşürüz. Tam saatinde." Bana buyurgan bir tavırla kaşlarını kaldırdı, sesi hırçınlaştı. Beni korkutmaya çalışmasına gülmek istedim, eğer bu buysa. İçlerindeki en baskın alfabla gürleştigimi ve kazandığımı bilmiyordu - Mateo'nun kurduyla. Aslında onun kurdu da kendine böyle diyordu. Alfa. Mateo'nun kafasının içinde kendine ait bir sesi vardı. Eğer kendi koyduğu isim ona bir eldiven gibi uymasaydı, bu gülünç olurdu. Ama Mateo'nun kurdunda beni güldüren çok az şey vardı. İnlemek mi? Erimek mi? Ürpermek? Adını haykırmak? Evet. Ama gülme.

"Tam zamanında." Bay Romano'nun elini sıktım. "Merak ediyorum. Bana gelmeyi nasıl akıl ettiniz?"

Çok az insan doğaüstü varlıkların aralarında yaşadığını, büyüünün gerçek olduğunu biliyordu. Bilenler de bilmiyormuş gibi davranıyordu, çünkü onlara kim inanırdı, değil mi?

Masadan kalktı. "Ruben Dubois ile biraz iş yaptım." "Ahh." Başımı salladım.

Gerekli olan tek açıklama buydu. New Orleans'taki vampir meclisinin başkanıyla iş yaptıysa, muhtemelen bizim türümüz hakkında çok şey biliyordu.

Bana ya da Violet'e bir kez daha bakmadan Kazan'dan çıktı, de kapıyı çarparak açtı. Mateo onun yanından geçerken kaşlarını çatı.

Omzuna. Bir adım atıp bara yaslandım, kollarımı kavuşturdum ve adamımın yaklaşmasını izledim. Omuzlarına kadar uzanan saçları yüzünden geriye doğru toplanmıştı ve bir parçası gözünün üzerine düşmüştü. Bana günün büyük bölümünde atölyesinde son işi üzerinde çalışacağını söylemişti. Dizden yırtık, yıpranmış kot pantolonu ağzımı sulandırdı. Siyah kapüşonunun altında o yırtık tişörtlerden birini giydiğinden emindim. Kapüşonunu çekip çıkarmak ve öğrenmek istedim.

"Ben de seninle o adamın evine geliyorum," dedi sol Violet. "Cehenneme kadar yolun var."

Hakarete uğramış gibi alay ederek, "Neden olmasın?" dedi.

Benimle dalga mı geçiyorsun bakışımı ona yönelterek gözlerimi devirdim ve beni gören Mateo'ya döndüm, eğik gülümsemesi ve gezinen bakışları tenimi ısıtıyor ve nabzımın göğsümde çarpmasına neden oluyordu. İlişkimizin yeniliğinin etkisinin geçmesinin, odaya her adım attığında kalbimin yerinden fırlamasının ne kadar süreceğini merak ediyordum. Hiç olmamasını umuyordum.

"Yalnız gitmiyorsun." Violet barın arkasından bir bez parçası çıkardı ve ahşap üzerinde gezdirdi. "Bu adam şiddete başvurabilir. Öyle bir görünüşü vardı."

"Hangi adam?" diye sordu Mateo, şimdi önümdeydi, elleri belime dolanmıştı, ağzı benimkine tatlı bir öpücük kondurmak için eğilmişti.

"Az önce giden o dev," diye yanıtladı Violet. "Mateo, onun yalnız gitmesine izin verme."

Ağzı benimkini açmaya çalıştı, dili içeride kaygan bir şekilde süzülüyordu. Ellerinden biri sırtımın alt kısmına bastırdı, diğeri at kuyruğuma dolandı ve ağzıma daha iyi erişebilmesi için çekiştirdi. Kapüşonuna tutundum ve bir buçuk metrelik gövdesine yaslanırken inledim. O

Bay Romano'dan daha zayıf yapılydı ama kıvrımlı kaslarla doluydu. İhtiyacım olursa diye, içinde neredeyse iki metre boyunda bir kurt adam yaşıyordu. Burası benim güvenli yerimdi. Yeryüzündeki cennetim. Noel dileğim gerçekleşmişti.

Öpüşmemizi kesti. Hâlâ aç olan ağzını kovaladım ama at kuyruğumu daha sıkı kavradı. "Neden o adamın evine gittin ki?"

Denge için kapüşonuna daha sıkı sarıldım, parmak uçlarıma kalktım ve çenesini ısırdım. "Onun büyüsunü bozmalı ve komşusuyla tanışmalıyım."

"Seninle geleceğim," diye teklif etti, sesi boğuk bir mırıltıya dönüştü.

Ayaklarımı düzleştirerek başımı kaldırdığımda gözlerinde altın rengi bir parıltı gördüm. Alfa bir adamın evine gitmemden memnun değildi. Bir parmağımı çenesindeki çukura bastırdım.

"Tabii ki benimle geliyorsun."

O da sırtarak karşılık verdi, ikimiz de aşk acısı çeken aptallar gibi öylece bakakalmıştık.

Violet barın etrafından dolanarak iki kişilik bir otobüse bindi. "Müşterilerimiz olduğunu biliyorsun, değil mi?"

Dikkatimi Mateo'dan ayırmadan ellerimi göğsünden yukarı kaydırıp boynuna doladım. "Biri JJ ile flört ediyor, diğeri ise gazetesine gömülmüş durumda."

"Yine de," diye yanımdan geçti, her iki elinde üç bira bardağı taşıyordu, "bu çok kaba."

İç çekerek Mateo'nun kollarından kurtuldum ve saatime baktım. "Otuz dakika sonra vardiyam bitiyor, o zaman gidip hızlıca bir duş almam gerekiyor."

Tişörtümün altından çekiştirdi, işaret parmağı göbeğimin derisi üzerinde kayıyordu. "Yeni tişört mü?"

Son moda tişörtümü unutacaktım gibi yere bakarken, Noel Baba kıyafetli Deadpool'un altındaki yazıyı okudum: *Kucağıma otur. Dileğini gerçekleştireceğim.*

"Noel ruhuna giriyorum."

"Anlıyorum." İşaret parmağının arkasını kot pantolonumun kenarının üstündeki tenimde gezdirdi ve omurgamdan aşağı hoş bir ürperti gönderdi. Tüylerim diken diken oldu. Elinin gömleğimin altında kaydığı yerden başını kaldırdığında gözleri kahverengiden çok altın renginde parlıyordu. "Seni ne zaman kendime alabilirim, Evie?"

Sesindeki sertlikten ürpererek, biraz nefes nefese cevap verdim, "Yakında. Önce bir duş almam ve o büyüü bozmam gerekiyor."

Eğildi ve kulak mememi ısırdı, sonra acısını yalayıp uzaklaştırdı. "Burada çıldırıyorum."

"Evie!" Elini kurabiye kavanozuna sokmuş bir çocuk gibi Mateo'nun kollarından geri sıçradım. *Pantolonundaki* şişkinliğe baktım, keşke elim kurabiye kavanozunda olsaydı diye düşündüm.

"Evet?" Kız kardeşim Isadora'nın aceleyle bara girme sesine doğru döndüm.

Sarı dalgaları, soluk yeşil köylü bluzunun omuzlarına gevşekçe dökülüyordu. Parlak yeşil gözlerindeki çaresizlikle, krem ve kırmızı renkteki dökümlü eteğini sallayarak masaların etrafında koşuşturuyordu. Isadora benimle aynı yeşil gözlere sahip tek kız kardeşimdi.

"Hey, Mateo," dedi aceleyle bana dönmeden önce, kolları bir kutu kâğıtla doluydu ve üstünden kurdeleler dökülüyordu. "Lütfen bu süslemelerde bana yardım edebileceğini söyle. Clara benden masalardaki çay fincanları için küçük kâğıt kitaplar yapmamı istedi. Ve herkesin yapması gereken başka parti işleri var."

"Bu benim de partim. Ben ne alacağım?" Violet çemberimize katıldı, iki eli kalçalarında, tamamen tükenmiş görünüyordu.

Isadora saçlarını gözlerinin önünden geriye doğru savurdu, ama her seferinde yeniden öne doğru kaydı. "Livvy seninkilerle ilgileniyor tabii ki."

"Oh, tamam. Güzel." Violet rahat bir nefes aldı ve başıyla onayladı. "Livvy çok ışıltılı olmamasına dikkat edecek." Sonra barı geçip mutfağa doğru ilerledi.

Livvy'nin daha karanlık bir yanı vardı ve Violet'in siyah ruhuyla hepimizden daha iyi bağlantı . Onun cadı benliğini neyin gülümseteceğini bulabilecek biri varsa o da Livvy'ydi.

Isadora ve Livvy bir hafta önce İsviçre'deki ailemizi ziyaretten döndüklerinden beri tüm aile işlerini onlar devralmıştı. Isadora'nın metafizik dükkânımız Mystic Maybelle'in envanterini üç kez kontrol etmesinin ve Livvy'nin Jules'un Cauldron'daki yeni aşçı yardımcısını sorgulamasının yanı sıra, ikizler Clara ve Violet için parti planlamaya daldılar.

Onlar yokken dördümüz kaleyi koruduğumuzdan ve boş zamanımın her saniyesini Mateo ile geçirmeyi tercih ettiğimden, hiç umursamadım.

Isadora'nın küçük kapak çıktıları, bant, makas ve benzeri şeylerle dolu kutusuna göz atarak, "Önce bir altıgen kırmam gerekiyor, ama sonra tamamen seninim," diye cevap verdim.

"Ne güzel! Sana güvenebileceğimi biliyordum." Yanağıma bir öpücük kondurdu ve tekrar gitmek için döndü.

"Peki ya ben?" sordu Mateo, elimi sıkarak tuttu, kaşları soruyla kalkmıştı.

Bu gece nihayet onun evinde kalacağıma söz vermiştim. Kız kardeşlerim eve döndüğünden beri neredeyse hiç baş kalamadık. Sadece

bir şipşak, ki harikaydı ama çok hızlıydı. İçimi çektim, özür dilemeye hazırdım.

"Çok üzgünüm," dedi Isadora, bize doğru dönerek. "Al bakalım, balkabağım." Kutusunu kalçasına götürdü ve yanağına bir öpücük kondurmak için onu aşağı çekti. "Ateşli, müstakbel bir kayınbiraderim olmasını seviyorum."

"Hey!" diye sızlandım.

Isadora geri çekildi ve arsız bir sırtışla omuzlarını silkti. "Dayanamadım." Göz kırparak dönüp arka girişe doğru yürüdü ve omzunun üzerinden, "Uzun zamandır bu kadar aksiyon görmemiştim." dedi.

Ona başımı salladım. Bu Isadora. Her zaman insanları şok etmenin bir yolunu bulurdu. İçine kapanık biriydi ama aslında aile ve arkadaş çevresinde hiç de utangaç değildi. Kahretsin, onu özlemişim.

Mateo'yu kapıya doğru çekiştirirken içimi çektim. "Hadi gel. Gidip o kızgın İtalyan'ı görmeli ve büyüsünü bozmalıyım."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 2

~MATEO~

Audubon Park'ın yakınındaki çekici dubleksi çevreleyen siyah ferforje demir kapının önünde durduk. Siyah süslemeli taze beyaz boya ve altın tokmaklı, aynı, parlak kırmızı boyalı kapılar, bu evi Magazine Caddesi'nin bu şık ucundaki birçok yenilenmiş projeden biri olarak belirledi.

Kapıyı açtım ve bir elimi Evie'nin sırtına bastırdım, ona dokunmaya, onu geçirmemden daha çok ihtiyacı vardı.

"Hangisi?" Ben sordum.

Elindeki Marcus Romano'nun el yazısıyla adresinin yazılı olduğu kartvizite baktı. Boğazımın arkasında gırtlaktan bir hırıltı yükseldi.

Bu pisliğin Evie'ye ev adresini vermesinden hoşlanmıyorum.

Bunu o istedi, o yüzden sakın ol.

Eğer ona dokunursa, parmaklarını kırarım.

Büyüyü bozmak için ona dokunması gerekiyor. Sakın ol.

"Şuradaki." Sağ tarafa giden tuğla döşeli yürüyüş yolunu işaret etti.

Çok renkli Noel ışıkları soldaki diğer kapıyı ve yaprak dökmeyen çelengi süslüyordu. Üç altın geyikten oluşan bir aile kapının yanında, küçük bir çim üzerinde duruyordu; mekanik kafaları çimleri yiyormuş gibi yavaşça sallanıyordu. Yavru geyik boynuna kırmızı bir kurdele takmıştı. Çimenlikte ikinci bir sahne daha vardı; beyaz ışıklarla aydınlatılmış hediyeleri istifleyen iki Noel elfi. O taraftaki dubleksin içinden Frank Sinatra'nın "Let It Snow" şarkısı gümbürdüyordu. Kurt adam kulaklarım daha hassas olsa da, kaldırımdan geçen insanlar tarafından da rahatlıkla duyuluyor olmalıydı. Sağ taraftaki kapı ve çimenlik çıplaktı, bayram süslerinden eser yoktu.

Kısa merdivenlerden yukarı çıkarken Evie karşı taraftaki Noel dekoruna baktı. "Sanırım Bay Romano'ya neden büyü yapıldığını biliyorum."

Ben cevap veremedim kapı açıldı. İçgüdüsel olarak Evie'nin önüne geçtim ve onu arkamdan ittim. Göğsümde gürleyen bir hırıltı titreşti.

Marcus Romano'nun derin kaşları şaşkınlığa dönüştü, büyük olasılıkla altın rengi parlayan gözlerime . Alfa'nın varlığını ne zaman gösterdiğini bilirdim, şimdi olduğu gibi.

Bu doğru, sık kafalı. Alfa burada. Kızımdan uzak dursan iyi olur.

"Whoa, whoa, whoa!" Evie tekrar etrafımda dolandı. "Bay Romano, bu benim erkek arkadaşım Mateo."

Bir elim kalçasındayken diğer elimi ona uzattım ve elini sıkmayı teklif ettim.

O koca, aptal burnunu kır.

ol. Evie'ye destek olmak için buradayız.

Adam cehennemden çıkmış gibi görünüyordu. Kravatı yakasından gevşekçe sarkıyordu, kolalı beyaz gömleğinin üst iki düğmesi açıktı. Sağ elinde bir bardak içki tutuyordu ve burnu o kadar şişmiş ve kızarmıştı ki, sanki koca bir eşekarısı yuvası tarafından sokulmuş gibi görünüyordu.

"Özür dilerim." Gözlerini kırıştırdı ve başını salladı, içkisini sol eline kaydırıktan sonra benimkini salladı. Sert avuç içi içkiyi tuttuğu için soğuktu. "Ben de yan kapıya gitmek üzereydim."

"Neden?" diye sordu Evie.

Kaşları tekrar çatıldı. "Bu boku duymuyor musun?" "Frank Sinatra'nın Noel albümü mü?"

"Evet. Şu lanet müzik!" Bir elini kafatasının arkasına götürdü ve kapıyı açık bırakarak döndü.

İçeri girdiğimizde tertemiz bir yaşam alanı bulduk. Minimalist dekor ve tablolar, modernist tarzda şık mobilyalar. Hiçbir şey yerli yerinde değildi.

Bardağındakini geri devirdi. "İçki isteyen var mı?"

Evie'ye başımı salladım, buradan bir an çıkmak istiyordum. Evie odayı gözden geçirdi. "Hayır, teşekkürler."

Marcus açık mutfağındaki granit adaya doğru bir adım attı ve orada bir şişe burbon duruyordu. Birkaç parmak doldurdu, sonra yüzünde bıkkınlık ifadesi ile bize döndü.

"O müzik yüzünden." Bir yudum aldı, sonra manyakça güldü. "Hayır. Her şey yüzünden. O cadı kafayı yemiş. Ve *beni* de delirtiyor. Düzgün düşünemiyorum bile." Bardağını boşalttı ve bir takırtıyla granite çarptı.

"Gel otur," dedi Evie, sesi birkaç hafta önce kendi lanetim tarafından işkenceye uğradığımda bana birden fazla kez kullandığı şefkatli tonda hafıflıyordu.

Oturma odasına doğru yürüdü ve avuçlarını gri pantolonuna sürterek kanepeye oturdu. "Hadi şu işi bitirelim."

Kanepenin arkasına geçti ve ellerini adamın omuzlarına koydu. "Sadece rahatla ve gözlerini kapat."

Adam derin bir nefes verdi ve kadının dediğini yaptı. O da gözlerini kapadı ve adamın omzunu sıktı. Duyulamayan bir fısıltıyla tekrar sıktı. Büyünün elektrik cızırtısı havada zapladı. Parmakları iki saniye boyunca yeşil bir parıltıyla parladı ve sonra kayboldu. Büyü kokusu

-Ballı enerji ve keskin toprak kokusu burnumu sızlattı.

Marcus Romano'nun burnuna gelince, hiçbir kızarıklık ya da şişlik olmadan normal boyutuna geri döndü. Gerçi olması gerekenden daha büyük görünüyordu ama bunun nedeni bir ya da iki kez kırılmış ve biraz yamuk iyileşmiş olması gibi görünüyordu.

Evie onun omzunu sıvazladı ve neşeyle, "Hepsi tamam," dedi.

Marcus gözlerini kırıştıtararak açtı ve önce benim bakışlarımı yakaladı. Ama eli hemen burnuna gitti ve ardından bir kahkaha attı.

Evie kanepenin etrafından dolaşarak yanımda durdu. "Bay Romano, beni komşunuzla tanıştırmamızı istiyorum."

"Herhangi bir şey." Ayağa kalktı ve şöminenin üzerindeki şömine rafına doğru döndü, yansımasına baktı ve burnuna dokundu, belli ki her şeyin normale döndüğünden emin olmak istiyordu. "Ona bir cadı uyarısı falan mı vereceksin? Bir ceza mı?"

Evie cevap vermeden önce dudaklarını birbirine bastırdı, "Tam olarak değil. İkınız arasındaki bu anlaşmazlığı çözmek istiyorum."

Döndü, alnının ortasında bir çimdik yeniden belirdi. Alay etti. "O cadıyla asla arkadaş olmayacağım."

"Arkadaş olmanıza ihtiyacım yok. Ama aranızdaki sorun her neyse çözülmezse, büyüü sana geri koyabilir."

Kaşları tekrar çatıldı. "Sikerim böyle işi." Kapıya doğru ilerledi. "Hadi gidelim."

Biz de onu takip ettik, verandasından aşağı indik ve yürüyüş yolunun etrafından dolaşarak tatil için dekore edilmiş tarafına doğru yürüdük. Biz küçük verandaya çıkmadan önce Noel müziği kesildi. Marcus kapının tokmağını üç kez biraz fazla sert vurdu. Birkaç saniye içinde kapı açıldı ve kıvrıcık saçları omzunda salınan, kırmızı bir bandana saç bandıyla geride tutulan güzel bir Siyah kadın ortaya çıktı. Dudak parlatıcısı dışında makyaj yapmamıştı. Ela gözlerinin etrafında kıvrılan doğal kalın, siyah kirpikleriyle maskaraya ihtiyacı yoktu. Büyüleyiciydi. Kapıyı araladığında, kapıdan dışarıya elma ve baharat kokuları yayıldı.

Bakışlarını önce Marcus'a dikti, elini kalçasına dayamıştı, kot pantolonu ve parlak gümüş kar taneleriyle süslü kısa kesimli kırmızı kazağının arasında bir parça esmer teni açıktaydı.

"Tia?" Evie'nin şaşkın ses tonu dikkatimi tekrar ona çekti.

"Evie! Aman Tanrım!" Komşu öne doğru uzandı ve Evie'ye sıkıca sarıldı.

"Seni görmek çok güzel."

Evie bir kahkaha attı. " zaman oldu." "Beryl

Teyze'nin son bilge partisinden beri değil."

Tia uzun boylu ve kıvrımlıydı, Evie'ye benzer bir yapısı vardı. Geri çekildi ve kapıyı daha geniş açarak yoldan çekildi. "İçeri gelsene."

Marcus şaşkınlıkla bana baktı. Omuz silktim. Bayanları içeri kadar takip ettik.

"Sanırım Marcus'un yeni burun estetiğinden sen sorumlusun." Tia omzunun üzerinden sırttı, bakışları Marcus'un üzerinde gezindi, gözlerini kaçırmadan önce yüzünü bir sıcaklık ve takdir kıvılcımı aydınlattı.

Onu istiyor.

Ne var biliyor musun? Haklı olabilirsin.

Haklı olduğumu biliyorum. Bildiğim tek şey, bir kadının bir erkeği ne zaman istediği. Ben bir uzmanım.

"Suçlu," dedi Evie.

Marcus kollarını kavuşturdu, etrafına baktı ve kötü bir koku almış gibi yüzünü buruşturdu. Oturma odası yeşilliklerle, beyaz ışıklarla, kar küreleriyle ve şöminenin üzerinde parıltılı kardan adam figürleriyle kaplıydı. Sayısız tatil sergisinin arasında elma-tarçın ve çam kokulu mumlar vardı.

Marcus Evie'ye sert ve suçlayıcı bir sesle, "Demek bu cadıyla arkadaşsın," dedi.

"Öyleyim." Bakışları benimkilere kaydı. "Tia'nın teyzesi annemin en yakın arkadaşı. Birlikte büyüdük sayılır."

"Sayılır mı?" Tia'nın parlak gülümsemesi Marcus'un kaşlarının daha da çatılmasına neden oldu. "Yaklaşık beş yıl boyunca teyzem ve annesinden birlikte haftalık büyü dersleri aldık."

"Ama seni ben işe aldım." Marcus daha dik durdu. "Eğer sırf arkadaş olduğunuz için onun tarafını tutmayı planlıyorsan-"

"Ben böyle yapmam Bay Romano, o yüzden sakın ."

Marcus'a bakarken Tia'nın gülümsemesi daha da genişledi. "Evet, *Bay Romano*. Sakin olun."

"Tia-" diye homurdandı, ama geldiğimizden beri bize homurdandığından farklı bir şekilde.

Bu benimle seks yap hırılması. Bunu iyi bil.

Tia onun agresif tavırlarından habersizdi. "Sana başka bir büyü yapabilirim, biliyor musun?"

"Ben de bu yüzden buradayım," dedi Evie, ses tonuna daha fazla profesyonellik katarak ve boğazını temizleyerek. "Öyleyse bize bunu neden yaptığını anlat."

Marcus kollarını kavuşturdu ve Tiaya doğru bir adım atarak parmağını havaya kaldırdı. "Senin lanet Noel müziğine dayanamadığım için, değil mi?"

Tia'nın kaşları kalktı. " dikkat et, *Marcus*." Bir eli tekrar kalçasına gitti ve kazağını kaldırarak göbeğini ve göbeğindeki pırlanta piercingi daha fazla ortaya çıkardı. Marcus ona dikkat kesildi.

Adamı suçlayabilir misin? Yüzündeki o çatık kaşları neyin alacağını biliyorum. Ve onunkine daha büyük bir gülümseme koy.

"Tia." Evie usulca yalvardı. "Bize bunun ne hakkında olduğunu söyle. Noel'den nefret ediyorlar diye insanları öylece büyüleyemezsiniz."

"Noel'den nefret etmiyorum," diye hırladı Marcus. "Sadece onunla birlikte gelen tüm o aptalca şeylerden."

Tia gözlerini devirdi. "Onun sürekli sızlanmasını kaldırabilirim. Bu beni rahatsız etmiyor. Ama kardan adamımı öldürdüğünde, işte o an oldu."

Marcus bir boğa gibi homurdandı. "Sana *söylemiştim*. O bir kazaydı."

"Ha! Beni aptal sanıyor olmalısın. Kafası tamamen kopmuştu." "Yemin ederim, Tia. Bunu bilerek yapmadım. Eğer beni dinlersen-"

"Seni dinledim. Ve bana söylemeye çalıştığın o aptalca bahaneye inanacağımı sanıyorsan, delirmişsin demektir."

Bu noktada, ikisi de birbirinin yüzüne bakıyordu. Marcus kafası patlamak üzereymiş gibi görünüyordu.

Tekrar. Bu kan davasını neyin bitireceğini biliyorum. "S" ile başlar ve "X" ile biter.

"Tamam, tamam!" Evie fiziksel olarak aralarına girdi ve onları birbirinden ayırdı. "Tia, Marcus bunun bir kaza olduğunu söylüyor ama sen ona inanmıyorsun. Ya sana yeni bir tane alırsa?"

"Bunu yapmayı zaten teklif ettim," diye homurdandı Marcus.

"Senin parana ihtiyacım yok." Tia kollarını göğüslerinin altında kavuşturdu. "Bir özür istiyorum."

"Özür dilerim amına koyayım! Bu yeterince

iyi mi?" "Ha! Hayır. Değil."

Marcus bana döndü ve iki eliyle Tia'yı işaret etti. "Gördün mü! O deli. Buna akıl erdiremiyorum."

Ona fikrimi söyle.

Kapa çeneni.

"Olacak bu," dedi Evie, asi çocuklarına bakan bir anne gibi dönüp de bakarak.

O anda, onu bir gün kendi vahşi çocuklarımızla yüzleşirken, onlara o annelik bakışını ve saçma sapan konuşmasını yaparken görebiliyordum.

Vahşi yavrularımız.

Bu fikir bile bende onu kapıp evime götürme ve bebek yapmaya başlama isteği uyandırdı. Aynı zamanda kalbimin bir santim daha genişlemesine neden oldu, küçük Evies ve Mateos'un evimizde her türlü cehennemi büyüttüğü bir dünya fikriyle şişti. Bizim evimiz. Bunu her şeyden çok istiyordum.

"Marcus, ona bahçe için yeni bir kardan adam alacaksın, daha önce sahip olduklarının aynısından ve onun için kuracaksın. Tia, bunu nezaketle kabul edecek ve Noel müziğini normal desibelde tutacaksın. Yanına gittiğimde duyduğum şey, komşunu kızdırmaya yönelik bariz bir girişimdi. Bu her iki tarafı da yatıştıracak mı?"

"Bana uyar," diye homurdandı Marcus, bakışları Tia'ya sabitlenmişti.

"Bir kefaret eylemine ihtiyacım var," dedi Tia, sivri burnu Marcus'tan uzakta havada.

"Tabii ki biliyorsun," diye alay etti. "Bu da ne demek şimdi?"

Onu görmezden gelen Tia, sesinde ciddi bir suçlamayla Marcus'u işaret etti:

"Bana çok kötü davrandı Evie. Kefarete ihtiyacım var."

"Bu ne anlama geliyor?" Ben sordum.

Evie bana doğru döndü. "Anlaşmazlık yaşayan cadılar için yaygındır. Suç işleyen üyenin üzgün kanıtlayan bir eylemde bulunması gerekir. Sözlü bir

özür dilemek yeterli değildir. *Eylemler sözlerden daha yüksek sesle konuşur* ilkesini takip ediyoruz."

"Ne istiyorsun lan?" diye sordu Marcus alaycı bir ifadeyle. "Dizlerimin üzerine çöküp ona yalvaracak falan değilim," diye Evie'ye çıkıştı.

Eminim güzelce sorarsa yapacaktır. Çıplakken.

Evie ellerini önünde birleştirdi. "Mükemmel bir fikrim var." İkisinin arasına baktı ve tekrar Marcus'a döndü. "İkiniz de yarın akşam saat dokuzda barımız Cauldron'daki partiye geliyorsunuz. Karaoke partisi." Marcus'a en iyi ben demek istiyorum bakışını attı. "Benim seçtiğim bir Noel şarkısını itiraz etmeden söyleyeceksin. Anlaşma bu."

"Yesssss!" Tia bir aşağı bir yukarı zıpladı, ellerini hışımlla çırttı.

Evie dikkatini Tia'ya çevirdi. "Onunla birlikte söylüyorsun."

"Ben mi? Ama o-"

"Hayır. Tia, müzikle ve kim bilir başka nelerle açıkça sinir bozucu olduğunu biliyorum. Bu birlikte yapacağınız bir gösteri olacak ve sonunda birbirinize karşı olan tüm bu düşmanlığınızı geride bırakacaksınız. Geçmiş geçmişte kalsın."

Marcus gözlerini devirdi, bu da beni kıkırdattı. "Bu bir çeşit Noel partisi mi?"

"İkiz kız kardeşlerimin doğum günü partisi aslında."

Tia bir kez daha gülümsedi, gözleri ıslıl ıslıldı. "Clara ve Vi'nin mi? Harika! Sabırsızlanıyorum."

"Tabii ki yapamazsın," diye başını acıyarak Tia'ya doğru salladı. "Burada işimiz bitti mi?"

Çenesini üstün bir şekilde eğerek onun yanından geçti ve bize kapıyı açtı.

Evie yanımdan geçerken elimi tuttu ve Marcus'u takip etti. Tia

heyecanla, "Yarın gece görüşürüz," dedi.

Vedalaştık ve ferforje demir kapıdan geçerek sokağa park etmiş eski model Chevy kamyonetime doğru yola çıktık. Ellerim onu tutmak, yüzümü boynuna gömmek, tenini tenimde hissetmek için kaşınıyordu. Ona duyduğum bu özlem sürekli, pençeleyici ve çaresizdi. Her nasılsa, bu arzunun asla dinmeyeceğini biliyordum. En azından artık dürtülerimi kontrol edebiliyordum. Ellerimi kendime saklayabiliyordum -çoğunlukla. Alfa'nın beni bu kadar gerdiği zamanlardan daha iyiydi. O cadının büyüü altındayken.

Toplum içindeyken, yakıcı ihtiyacımı maskeleyebilir, onun basit bir bakışıyla, kısa bir dokunuşuyla canavarı bastırabilirdim. Ama özel hayatımda, her saniyenin avantajını kullandım. Şimdi olduğu gibi. Kamyonetime doğru yürüdüğümüzde, onu kollarımın arasına aldım ve yolcu kapısına doğru bastırdım. Nefes nefese kaldı. Ağzını kendi ağzımla kapattım ve onu içime çektim.

O kadar mükemmeldi ki. Vücudu. Zihni. Kalbi. Beni mümkün olan her şekilde tahrik ediyordu ve ellerimin dolaşmasını engelleyemiyordum.

"Evie," diye homurdandım dudaklarına karşı. "Tatlı Evie."

İnledi ve dilini ağzımın içine kaydırды. Kalçalarını kavrayarak leğen kemiğimi onunkine bastırdım ve sert sikimi bacaklarının arasındaki o mükemmel çukura sürtmeye başladım. Geri çekilip dişlerimi alt dudağına geçirdiğimde ağzından titrek bir inilti çıktı. Alnımı onunkine bastırarak yarı kapalı bakışlarını tuttum.

"Bu gece sana ihtiyacım var."

Ona her gece ihtiyacımız var.

Bana küçük bir itiraz çığlığı attı. "Ama Isadora." "Kahretsın."

Gözlerimi kapattım. "Unutmuşum."

Parmaklarını saçlarımin arasından geçirerek boynumda gezdirdi. "Onu bir süreliğine ayağa kaldırabilirim."

Aynen öyle. Siktir et onları. Bizim ihtiyaçlarımız daha önemli.

Elini kapüşonumun yakasının altına kaydıldı ve tırnaklarını ensemdede gezdirdi. Sertti. İnledim, aletim onun dokunuşuyla şişti.

"Hayır," diye iç geçirmeye zorladım kendimi. "Seni kız kardeşlerinden uzaklaştıran erkek arkadaş olmak istemiyorum."

"Neden bu kadar iyi bir adamsın?"

Ben iyi bir adam değilim, bebeğim.

İyi olmadığının tamamen farkında. Benimle konuşuyor.

Onu sertçe öptüm, sonra geri çekildim ve yolcu kapısını açtım. O binerken parmağımı çenesinin altına koydum ve yüzünü bana doğru eğdim.

"Ama yarın gece -" bakışlarını tutarak, koyu yeşil gözleri benimkinde gördüğü bir şeyle yuvarlandı- "tamamen benimsin."

Karanlıkta bile fark edilebilen bir kızarıklıkla gülümsedi. "Evet, efendim."

Haklısın.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

BÖLÜM 3

~EVIE~

Isadora ve ben gece yarısı Clara'nın en sevdiği tarihi aşk romanlarının küçük kâğıt taklitlerini yapmayı bitirmiş, sonra da Kazanı temizlemek ve süslemek için erkenden kalkmıştık. Isadora'yı tatmin edecek hale getirmek öğleden sonraya kadar sürmüştü. Şimdi de nihayet masaları hazırlıyorduk; iddiaya göre bu, duş alıp parti için giyinmeden önce Isadora'nın listesindeki son işti.

Julia Quinn'in *Just Like Heaven* ve Kerrigan Byrne'in *The Highlander* kitaplarının kopyalarını minyatür çay setinin yanına yerleştirdim. Her masanın ortasında gümüş bir tabak dolusu adak mumu vardı. Henüz yakılmamıştı. Livvy arkamızdan geldi ve Violet için yaptığı özel tasarımla masanın ortasını süsledi. İyice bakabilmek için son masaya doğru döndüm.

"Vay be. Livvy, bu muhteşem." "Öyle değil mi?"

Isadora, Lisa Kleypas'ın *Gün Doğarken Baştan Çıkar Beni* kitabının kopyasını tam olarak dengelemeye odaklanabilmek için vahşi saçlarını bir omzunun üzerinden geçirdi. "Çok alçakgönüllüsün Livvy."

Omuz silkmeden önce Isadora'ya üstün bakışlarından birini yöneltti. "Çekingen davranmanın bir anlamı yok. Muhteşem görünüyor."

Violet'in sağ omzunun büyük bölümüne hakim olan çiçek açan orkide dövmesini yeniden yaratmıştı. Violet'in dövmesi siyah ve mavinin yoğun tonlarıyla yapılmıştı ama Livvy merkezde koyu çivit mavisi ve morumsu tonlar içeren ipek bir versiyon yaratmıştı. Bunun ortasında gümüş renginde parıldayan ve masanın etrafında dönerken yapraklar boyunca kayan yağmur damlaları gibi hareket eden bir tutam sim vardı.

Başımı eğdim ve suçlayıcı bir kaş kaldırdım. "Büyü kullandın."

Masumca omuz silktili ve simsiyah dalgalarını dağınık bir topuz yaparak kafasında birleştirdi.

"Kimse yapamayacağımı söylemedi. Bu sadece küçük bir büyü. Kimseye zarar veremez."

"Jules anlayana kadar. Büyüyü anlamsız şeyler için kullanmak konusunda nasıl olduğunu bilirsin."

Livvy masanın üzerine eğildi ve çiçek açan ipek kreasyonlarından bir diğerini Eloisa James'in *When Beauty Tamed the Beast* kitabının minyatür bir kopyasının yanına koydu. "Güzellik anlamsız değildir," diye mırıldandı.

Verdiği yanıtla gülümseyerek bir sonraki masama geçtim. Livvy bir güzellik aşığıydı. Ama sadece fiziksel anlamda değil. Kız kardeşler arasında siyah saçları, soluk teni ve ruh haline göre soluk mavi-yeşilden koyu gece yarısına kadar değişebilen delici mavi gözleriyle en dikkat çekici olan oydu. Livvy'nin yüz hatlarının şekliyle ilgili de bir şey vardı. Bizimkilere benziyorlardı ama daha sert ve abartılıydılar. Gözleri daha yuvarlak, elmacık kemikleri daha keskin ve dudakları daha dolgundu. Buna bir de kendine özgü moda anlayışı eklenince, baş döndüren o eşsiz güzellikte göze çarpıyordu.

Şimdi olduğu gibi. Ben kot pantolon ve tişörtten oluşan günlük kıyafetlerimi giyerken, Isadora bol kesim, bej renkli bir Boho gömleği, avcı yeşili tayt ve hırka kazak giymişti. Livvy ise ince belini saran uzun kollu siyah dantel bir üst giymiş, kırmızı kadife bir kemerle de vurgulanmış, ardından kıvrımlı kalçalarının etrafında bol bir şifonla genişlemişti. Bu, bacaklarını sarmaşık deseniyle süsleyen dar, beyaz taytla örtülü harika bacaklarını gizlemek için hiçbir şey yapmadı. Aramızda cadiya benzeyen biri varsa o da Livvy'ydi.

Mystic Maybelle's için yürüyen bir reklam panosu gibi davrandığını söylemek isterdim, ancak gerçek şu ki tarzı kişiliğiyle eşleşiyordu. Eksantrik, cesur ve seksi.

"Aman Tanrım!" Clara elinde bir tepsiyle mutfaktan çıkarken olduğu yerde durdu. Yüzü aydınlandı, başındaki taç kadar ışıldadı. "Çok güzel görünüyor!" diye ciyak ciyak bağırdı.

Parti için pırıltılı mavimsi gümüş rengi bir mini elbise giymiş olan kız, tacına ek olarak üzerinde gümüş renkli "*Princess For A Day*" yazan kırmızı doğum günü kuşağını da taktı.

"Hepiniz gelmiş geçmiş en iyi kız kardeşlersiniz!" Tepsiyi gümüş kubbeli sunucuların yanındaki büfe masasına bıraktı.

Isadora ona doğru zıpladı ve sarıldı, sonra da yanağına şapır şupur bir öpücük kondurdu. "Küçük kardeşimiz için her şeyi yaparız."

Clara yanak yanağa ona sarıldı ve tatlı bir sesle, "Bebek ben değilim. Violet."

"Yeterince yakın."

"Clara, Karlar Ülkesi'ndeki *Elsa*'ya benziyorsun."

"Teşekkür ederim Livvy!" Sevinçten nefesi kesildi. "Biliyor musun? Karaoke çalma listesi için 'Let It Go'yu bulabilirim."

Isadora ve ben bakıştık. Bu Clara'nın partisiydi, bu yüzden ton sağırı kalbinin içeriğine şarkı söylemesine izin verecektik. Ama Karaoke makinesiyle zorlu bir gece geçireceğimizi bilmek işimizi kolaylaştırmıyordu. En azından Clara paylaşmayı severdi, bu da sahneyi işgal etmeyeceği anlamına geliyordu.

Clara'ya katıldım ve el işimize bakmak için onunla bir kolumu birleştirdim. "Gerçekten çok güzel görünüyor, değil mi?"

Beyaz Noel ışıkları odayı kaplamıştı. Kirişli tavanın ortasından başlayarak dışa doğru yayılmış ve barı büyümlü bir ışıltıyla ısıtan bir yıldız patlaması deseni oluşturmuştu. Masalar çok güzeldi ve adak mumları yakıldığında rahat ambiyansa katkıda bulunacaklardı. Duvarlar yeşilliklerle kaplanmış, kırmızı kurdele ve altın boncuklar birbirine dolanmıştı. Her duvarda altın ve gümüş toplardan oluşan büyük boy bir çelenk vardı ve beyaz ışıklarla parlak bir şekilde aydınlatılmıştı. Karaoke'nin kurulduğu sahnenin yanındaki köşede yer alan Noel ağacımız odayı daha da aydınlattı.

Tam o sırada, bir adam kapıyı açmaya çalıştı ve kilitli olduğunu gördü.

Nefesim kesildi. "Tabela!" Barın üzerinde bıraktığım yerden aldım ve kapıya doğru koşarak pencerenin diğer tarafındaki adamın okuması için tuttum. "Özür dilerim!"

Tabelayı okudu: *Özel parti için kapalı*. Sonra bana başparmağıyla onay verip yoluna devam etti. Tabelayı pencereye yapıştırdım, dışarı bakıyordu.

"Menüde ne var?" diye sordu Livvy, Clara'nın getirdiği tepsiye doğru bir adım atarak.

"Bu parti için bir numune. Jules bütün gün hazırlık yaptıktan sonra acıkacağınızı biliyordu."

"Pastırma. Yummm." Pastırmaya sarılı bir karides ve kuşkonmaz ucu aldım ve açgözlülükle mideye indirdim. "Müthiş bir şey."

"O çok sevdiğin prosciutto sarılı hurmaları da o yaptı Livvy."

Isadora panosunu eline aldı, partide yapılacaklar listesini kontrol ediyordu. Geri kalanımız meze tarzı akşam yemeğimize dalmışken pencere camından üç sert tıkırtı duyuldu. Mateo diğer tarafta duruyordu ve kesinlikle harika görünüyordu. Ağzımın yarısına kadar gelen mini yumurtalı ekmekle donakaldım. Camın arkasından bakışlarımı tutarken, küçük gülümsemesi şeytani bir gülümsemeye dönüştü.

"Kahretsin, Evie," dedi Isadora yanımda kalçasını hoplatarak, Sharpie kalemi panosunun üzerinde ince uçlu bir şekilde duruyordu. "Bu adam büyük bir F ile iyi."

Kapının kilidini açmak için koşarken yağlı parmaklarımı peçeteye silerek, "Hiç böyle oldu mu?" diye mırıldandım.

Siyah bir Henley, koyu renk bir kot pantolon giymiş, baştan çıkarıcı bir gülümseme takınmış, dalgalı saçları salınmış, düşünceli gözleri şeytani bir ifade taşıyordu. Sanki bir Fransız kolonya reklamı bir rock videosuyla seks yapmış gibiydi. Ve bebekleri kapımda durmuş, bana bu gece yatağında alevler içinde yanacaksın bakışı atıyordu.

"Merhaba," dedim nefes nefese, onu içeri aldığımda bir şeytan gibi sırıtıyordum.

"Merhaba." Kısa ama sert bir öpücükle üzerime çullanmadan önce aynı tonu müstehcen bir anlamla yansıttı, sadece diliyle alay etti. Beni kalçalarımın tutarak kendisine doğru çekti ve dudaklarını yaladı. "Mmm. Pastırma."

"Ben de öyle dedim."

Birbirimizin kollarından kurtulup arkamızı döndüğümüzde, dikkatle elindeki panoya odaklanmış olan Isadora dışında yalnızdık.

Clara sallanan mutfak kapısından başını içeri uzattı. "Isadora," diye bağırarak fısıldadı, sanki biz onu duymuyor ya da görmüyormuşuz gibi.

Isadora başını kaldırdı ve sanki bizi yeni fark etmiş gibi şaşkın şaşkın baktı. "Ah. Özür dilerim." Utangaç bir şekilde sırtarak mutfağa doğru yöneldi.

Bir kahkaha attım ve parmaklarımı boynunun arkasına geçirdim. "Sanırım parti yüzünden bizi birbirimizden bu kadar ayrı tuttukları için suçluluk duymaya başladılar."

"Güzel." Eğildi ve boynumun kenarından aşağı doğru bir öpücük bıraktı. "Çünkü sonunda senden kopabildiğimde, seni bir süreliğine rehin tutacağım."

Mükemmel dudaklarının nabzımın üzerinde gezinmesinin verdiği hissin tadını çıkardım. "Bana uyar."

"Evie!" diye seslendi Jules. Başımı çevirdim. Mutfağın kapısında duruyordu. "Oops. Özür dilerim."

İçimi çektim ve Mateo'nun kollarından geri çekildim. "Ne ?"

Çırpma telini bana doğrulttu, belli ki mutfakta çırpma telinin ortasında bir şey hatırlamıştı. "Pasta. Gidip alabilir misin?"

"Ama yine de duş almam gerekiyor." Duvardaki saate bir göz attım. Arkadaşlarım akşam yemeği için saat yedide geleceklerdi, hemen ardından da Karaoke başlayacaktı.

"Pastayı ben getiririm," dedi

Mateo. "Alacak mısın?"

Beni tekrar kollarının arasına aldı, parmaklarını belimde iyice açtıktan sonra başını kulağıma yaklaştırdı. "Git temizlen. Ama bu gece seni yine kirleteceğim."

Kollarından çekildim ve geriye doğru yürüdüm. "Sözler, sözler." Göz kırparak arkamı döndüm ve ara sokaktan evimize giden en hızlı yol olan arka girişe yöneldim. Kız kardeşlerimi ne kadar sevsem de bu partinin bitmesini bekleyemiyordum.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 4

~MATEO~

Ellerim ceplerimde, caddenin karşısındaki fırına doğru ilerledim. Magazine Caddesi'ne yayılmış son moda ve şık dükkânlar arasında Queen of Tarts canlı teknik renkleriyle göze çarpıyordu. Vitrin kat kat çilekli makaronlar, çikolatalı eklerler, limonlu ve ahududulu turtalar, mini yaban mersinli turtalar ve her boy ve renkte dekoratif krema ile süslenmiş pastalarla doluydu.

Bir sigara dumanı kokusu, ilkel açlıklarımın ani bir itişiyile birlikte salyalarımı kesti. Alfa yanıt olarak göğsümün derinliklerinde homurdandı. Bir Azrail'in üretebileceği daha karanlık isteklerin çekiciliğinden hoşlanıyordu. Fırının köşesinde, sırtını duvara dayamış, ara sıra konuştuğum Azrail duruyordu. Onunla tanıştığım gece bana Evie hakkında ihtiyacım olan bilgiyi veren kişiyle aynıydı.

Uzun boyunu tuğla duvara yaslamış, bir eli deri ceketinin cebinde, diğer eli ise parmaklarının arasından sarkan sigarasıyla yan tarafındaydı. Beni fark ettiğini belli etmedi ama ben fark ettiğini biliyordum.

vardı. Grimler gözlem yetenekleri ve türümüz arasındaki gizemli havalarına katkıda bulunan temelde görünmez kalma yetenekleriyle tanınırlardı.

"Hey." Yanına yürürken çenemi kaldırarak seslendim.

Sigarasını kaldırıp derin bir nefes çekmeden önce karanlık bakışları bana doğru kaydı. Çok arkadaş canlısıydı.

Az önce bizimle alay mı etti?

Hayır. Bu onun için normal bir bakış.

Dikkat etmezse yumruğumla yüzünü sileceğim.

Sakin ol. O bir arkadaş.

Gerektiğinde bu adamı fiziksel bir dövüşte yenebileceğimi bilsem de, ki bunu yapmadım, Grimlerin ne tür güçlerini konusunda hep endişelenmişimdir. Geçen yıl French Quarter'daki bir barda bir grime saldıran bir vampir duymuştum. Vampir ellerini Grim'in üzerine koyduktan iki saniye sonra Grim yere düşmüş, cenin pozisyonunda kıvrılmış, çığlık atarak durması için yalvarmış. Vampir komaya girdi ve onu komadan çıkarmak için bir cadıya ihtiyaç . Bir ay sonra. Vampir hiçbir şey hatırlamıyordu, durdurmak istediği "şeyin" ne olduğunu kimseye söyleyemiyordu. Sadece sonrasında grimlere karşı derin bir korku duyduğunu söyledi.

Yani evet, Alfa bizimle alay ettiğini düşündüğü için onunla kavga etmeyecektim. Yanına yaklaştığımda, keskin yüz hatları ve sokaktan hiç ayrılmayan bakışları bana çalılıklarda avını izleyen ve aniden görüş alanına girmesini bekleyen bir jaguar izlenimi verdi. Ona tam olarak ne aradığını soracaktım ki, önce o konuşarak beni şok etti.

"Cadı Eveleen ile işler yolunda gitti, değil mi?" Bakışları sonunda bana kaydı, geniş ağzının bir kenarında ince bir sırıtma belirdi.

İşler yoluna girdi. Onun adını söylediğinde böyle gülümsemeyi iyi olur, gaddar.

Başımı salladım, iki elim ceplerimde, kafamın içindeki kurttan çok daha medeni bir şekilde aynı fikirdeydim. "Onlar yaptı."

Beni rahat hissettiğinden daha uzun süre ölçtü, daha önce olduğundan daha uzun. Alfa içimde kıpırdandı. Derimin altına sinirli bir endişe hücum etti ve beni saldırganlıkla itti. Bu sadece bir gaddara bu kadar uzun süre yakın durmaktan kaynaklanıyor olabilir. Evie hakkında daha fazla şey söyleyebileceğini düşündüğümde, bana sadece başını salladı.

"Harika."

Omzumun üzerinden işaret ettim. "Kız kardeşlerinin doğum günü partisi için pasta alıyordum."

Bunu ona neden söyledim, hiçbir fikrim yok. Ve neden aniden yoğun bir ifadenin köşeli yüz hatlarını tamamen hareketsiz hale getirdiği konusunda da hiçbir fikrim yoktu. Bakışlarında bir anlık bir şey vardı ve o kadar hızlı kayboldu ki, görüp görmediğimi merak ettim.

Her nedense, Evie'nin sevgili erkek arkadaşı olarak bile haddimi aşmış olabileceğimi bilerek ağzımı tekrar açtım. Tereddüt ettim ama yalnızlığın nasıl bir şey olduğunu bilmenin verdiği o soyut bilgi -çünkü Evie'ye kadar bu duyguyu herkesten daha iyi biliyordum- yine de sormama neden oldu.

"Eğer gelmek isterseniz, bol miktarda içecek ve yiyecek var."

Bir anlığına, her zaman sakın ve soğukkanlı olan yüzünde gördüğüm en şok olmuş ifadeyi takındı. Kayıtsızlık maskesini tekrar yerine geçirdiğinde sigarasını düşürdü ve botuyla ezdi.

"Beni Clara'nın doğum günü partisine mi davet ediyorsun?"

Adını söyleme şekli -çok tanıdık- beni biraz tedirgin etti. Birbirlerini bu kadar iyi tanıdıklarını sanmıyordum. Boğazımı temizledim. "Clara ve Violet'in, evet." Omuz silktim. "Eğer istersen."

Bana baktı, hiçbir şey söylemedi, kafasının içinde çarklar dönüyordu. Bu alışveriş aniden çok tuhaf bir hal almıştı ve beni ona sormaya iten şeyin ne olduğunu merak ediyordum. Garip sessizlik uzadı, karanlık gözleri beni tekrar ölçtü.

"Neyse," diye omzumun üzerinden işaret ettim, "pastayı almam lazım."

Başka bir bakış atmadan, Queen of Tarts'ın kapısını ittim, tepedeki zili çınlattım ve hemen ardından gelen ezici tatlı ve hamur işi kokuları karşısında salyalarım aktı. Birkaç saniye sonra, arka tarafa açılan sallanan kapıdan neşeli bir yüzü ve bembeyaz saçları olan gürbüz bir kadın çıktı. Üzerinde şöyle yazan bir önlük giymişti: *Yoğurduğun tek şey sevgidir.*

"İyi günler yakışıklı." Önlüğündeki mor kremayı sildi. "Sizin için ne yapabilirim?"

"Savoie'ler için pasta almaya geldim."

Yüzü daha da aydınlandı, yuvarlak yanakları zaten pembeydi. "Clara ve kız kardeşinin pastası mı?" Büyük beyaz bir pasta kutusunun durduğu kasanın arkasındaki tezgâha döndü. "Umarım beğenir."

Tezgâhın üzerine koydu ve kapağını açtı. Bir an öylece baktım, bunun gerçekten süt, yumurta, un ve şekerden yapılmış olduğu gerçeğini içime sindirmeye çalıştım.

"Vay canına."

"Sence beğenecek mi?" "?"

Bakmaya devam ettim.

"Clara. Sürekli müşterimiz ve çok tatlı bir genç hanım, onun seveceği bir şey yapmak istedim."

Pasta büyük dikdörtgen bir fantezi dünyasıydı. Beyaz kremanın üzerinde yeşil bir orman, zıplayan bir tek boynuzlu at, mavi güllerden oluşan bir bahçe, pembe kanatlı bir peri, lagünden fırlayan yeşil kuyruklu bir denizkızı ve havaya ateş püskürten mor bir ejderha vardı. Harikalar diyarının ortasında ikizlere mükemmel bir şekilde yazılmış mutlu yıllar mesajı vardı.

Sahibi, çünkü sahibi o gibi görünüyordu, tezgâhın arkasına geçti. "Umarım beğenir. Ablası pasta siparişi verdiğinde sadece tuhaf bir şey yapmamı söyledi."

", " diye teminat verdim ona tüm dürüstlüğümlle.

"Peki ya kız kardeşi? Onunla hiç tanışmadım ama muhtemelen aynı şeylerden hoşlandıklarını düşündüm. İkizler ve hepsi."

Kısa bir kahkaha attıktan sonra başımı sallayarak kendimi toparladım. "Eminim o da çok sevecektir."

Violet bu pastadan nefret ederdi. Ejderhayı sevebilir.

Eğer bir adamı ateşte kızartıyor olsaydı, . İnsan yiyici bu.

Kutuyu bantlayarak kapattı ve parasının ödendiğini söyledi, ben de yoluma gittim. Adını hâlâ bilmediğim gaddar, ortalıkta görünmüyordu. Komik, muhtemelen adımı, doğum tarihim ve sosyal güvenlik numaramı biliyordu ama ben onun hakkında hemen hemen hiçbir şey bilmiyordum. Sigara tiryakisi olduğu ve ara sıra Ruben Dubois için çalıştığı gerçeği dışında.

Cauldron ve Mystic Maybelle's arasındaki ara yolu kullanarak mutfak girişine geri döndüm. Jules tezgâha yaslanmış, bir bardak merlot içiyordu. Ocakların hepsi silinmiş ve temizlenmişti, akşam yemeği için hazırlıkları nihayet bitmişti.

"Pastayı aldım," diye elimle işaret ettim, eğer yeterince açık değilse.

"Teşekkür ederim, Mateo." Şimdi boş olan bardağı bir kenara bıraktı, sonra pastayı benden aldı ve bara yöneldi.

Jules'u yüzünde sürekli bir çatık kaşla görmeye daha alışık olsam da, etrafında bu gece bu kadar huysuz olmak için gerçekten bir nedeni olup olmadığını merak etmeme neden olan güçlü bir tedirgin enerji vardı.

Onu mutfağın floresan ışıklarıyla tam bir tezat oluşturan barın rahat ortamına doğru takip ederek, "Her şey yolunda mı?" diye sordum.

JJ barın arkasında dev bir cam panç kâsesine bir sürahi beyaz sıvı dolduruyordu.

"Her şey yolunda ve güzel." Alaycı şarkı sesi bana aksini söylüyordu.

"Bundan emin misin?"

Pasta kutusunu açıp büfe masasının bir ucuna koyarken bir şeyler homurdandı. Şekerleme fantezisinin şaheseri karşısında gözünü bile kırpmadı. Sadece arkasını döndü ve sallanan kapıya gürültülü bir tokat atarak mutfağa doğru yürüdü.

Yıllardır kız kardeşler için çalışan ve aynı zamanda onlar için bir kardeş gibi olan barmen JJ'ye kaşlarımı kaldırdım. Onların gerçekte ne olduğunu bilen ve benim de ne olduğumu bilen az sayıdaki insandan biriydi. Çoğu insanın aralarında doğaüstü varlıkların dolaştığından haberi yoktu ve biz de böyle olmasını tercih ediyorduk. Ama JJ aile sırrının içindeydi ve kız kardeşlerine karşı çok korumacıydı.

Kadının kaybolduğu sallanan mutfak kapısına baktı, sonra beyaz bir karışımdan bir sürahi daha açarken başını salladı.

"Hiçbir fikrim yok." Dolabın altından gümüş bir buz kovası çıkardı. "Ama yerinde olsam bu gece ondan uzak dururdum."

"Sorun değil." Samimi olsak da, Jules ve ben hala tam olarak arkadaş değildik.

"İşte." Bir bardağa biraz buz koyduktan sonra punç kepçesini kaseye daldırdı. "Bunu dene."

"Ne oldu?" Bardağa uzandım. "Beyaz Rus mu?"

Sırıttı, beyaz dişleri koyu renk sakalına karşı parlıyordu. Kollarını kaslı göğsünün üzerinde kavuşturdu, pazuları bordo tişörtünü geriordu. "Benim özel eggnog'um."

"Kahretsin," diye sağımızdan bir erkek sesi geldi. "Hayatta olmaz Jeremy. Bu şey yasadışı olmalı."

JJ, gri kadife pantolonu, kolalı beyaz gömleği ve parlak saten üzerine gümüş çanlar işlenmiş şenlikli kırmızı yeleğiyle arka kapıdan içeri giren en yakın arkadaşı Charlie'ye gözlerini devirdi. Charlie'nin JJ'in erkek arkadaşı olduğunu düşünmüştüm ama Evie sadece arkadaş olduklarına yemin ediyor. Yine de bir şeyler var.

Kesinlikle orada bir şey var.

"Sakın içme," diye uyardı Charlie, benimkinin yanına bir tabure çekerek.

JJ omuz silkti, hâlâ sırtıyordu. Bir yudum aldım. Tarçın, baharatlar. Bourbon. Fena değildi. Benim damak tadıma göre fazla tatlıydı - *lanet olsun*, o da neydi? Yanan alevler boğazımı yaladı, aşağı inerken burun deliklerimi yaktı.

"Vay be." Sesim kavurucu bir yudum yüzünden paslanmıştı. "Bu çok güçlü."

Kaleminize biraz kurşun koyacağı kesin. Bu konuda yardıma ihtiyacımız olduğundan değil.

Charlie bacak bacak üstüne attı ve bir dirseğini barın üstüne dayayıp ellerini kavuşturdu. "Tehlike ilk içkini bitirdiğinde başlar. Yanmayı hissetmeyi bırakırsın. O zaman başın büyük belaya girer."

JJ'e özür dileyen bir gülümsemeyle bardağı bardağın üzerine geri koydum. "Kusura bakma dostum. Bu gece aklımı başımda tutmalıyım."

"Özel bir nedeni var mı?"

Sonra odaya son derece lezzetli bir şeyin kokusu yayıldı. Vücudumu alarma geçirdi, tenimin üzerinde kışkırtıcı bir fırçayla yuvarlandı. Yasemin şampuanı, kakao yağı losyonu ve temiz kadın.

Evie.

Arka koridora doğru eğilerek, gözlerinde şeytanla bana doğru yürümesini izledim, kot mini etek ve siyah bir kazak giymişti, güzel vücudunu vurguluyordu, saçları omuzlarının etrafında kumral dalgalar halindeydi. Başımı salladım, o da bana ne yaptığını çok iyi bildiğinden daha da sırttı.

Bu partiden bir saat içinde ayrılıyoruz.

İki üst.

Bir.

Onunla tartışmayacaktım. Bir tanesi bana harika geldi.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

BÖLÜM 5

~EVIE~

Gurme mezelerden oluşan açık büfe akşam yemeği çok lezzetliydi, pasta harikaydı ve içkiler sürekli akıyordu. Parti, Livvy'nin Karaoke müziğini yöneterek ortalığı gürültülü ve şamatalı bir hale getirdiği barın köşesindeki sahneye taşınmıştı. Herkes gülüyor, şarkı söylüyor, şarkıcılara takılıyor ve harika vakit geçiriyor gibi görünüyordu.

Kurt adamım hariç. Kapüşonlu bakışları bütün gece bir saniye bile benden ayrılmadı. Partiye uğrayan kuzeni Nico ile konuştuğu kısa birkaç dakika dışında. Ve evet, Nico'nun dikkatinin kız kardeşim Violet'in üzerinde olduğunu fark etmiştim. İkinci doğum günü kızı, Clara'nın "saçına uyması için" parlak taşlarla yaptığı tacını hâlâ takıyordu. *Bir Günün Kraliçesi* kuşağı da gece yaşananlardan dolayı biraz yırtık pırtıktı.

"Neden o 'kraliçe' oluyor da sen 'prens' oluyorsun?" Mateo sordu.

Kucağıma doğru eğildi, böylece Clara onu Isadora'nın ve garsonlarımızdan ve uzun süredir arkadaşlarımız olan Belinda'nın Beyonce'nin "Single Ladies" şarkısını oldukça kötü bir şekilde söylediğini duyabiliyordu. Mateo'nun avuç içi çıplak dizimin etrafını sararak erotik bir ürperti ve gelecek şeylerin sözünü verdi. Kıpırdandım ama o elini sıktı.

parmaklarını daha da sertleştiriyor, gözlerinde altın rengi bir parıltıyla ondan kurtulmam için beni cesaretlendiriyordu. Mateo, sahiplenici dokunuşlarının beni çıldırttığını çok iyi bildiği halde Clara'nın söylediklerine tamamen ilgi duyuyormuş gibi davrandım.

Ama kimi suçlayabilirdim ki? Bu kıyafeti bilerek giymiştim, onu biraz delirtmek için. Hepsi benim suçumdu. Şimdi, eğer bu eteğin altında ne giydiğimi bilseydi -hiçbir şey- beni mağara adamı tarzında omzunun üzerinden atar ve evine geri götürürdü. Hâlâ burada olmamızın ve birbirimizin giysilerini parçalayıp dairesinde çırılçıplak yuvarlanmamamızın tek nedeni, hâlâ Tia ve Marcus'un gelmesini bekliyor olmamdı.

"Bu kolay," dedi Clara, üçüncü dilim pastasından bir ısırık alırken. "Kraliçeler iddialı, talepkâr ve oldukça boyun eğmezdir. Violet de hemen hemen böyle."

"Doğru." Bir kolumu Clara'nın omzuna atarak, "Peki ya prensesler?" diye sordum.

"Destekleyiciyiz, neşeliyiz ve sadece bazen isyankârız."

Mateo bana doğru eğildi, elini karşı uyluğum boyunca kaydırды ve kendisinden en uzaktaki dizi kavramak için yukarı kaldırdı. "Sen de bazen asi olur musun Clara?"

Mor kremanın son parçasını ağzına attı, bize masum geyik bakışları attı, omuz silkti ve boş tabağını arkaya taşımak için fırladı. Mateo'nun gözleri bir an onu takip etti ve sonra eğilerek fısıldadı, "Sanırım tatlı ve masum kız kardeşinin bazı sırları var."

Bunun mümkün olup olmadığını merak ederek gidişini izledim. Jules parti başladığından beri arkada öfkeyle mesajlaşıyordu ama şimdi eggnog üstüne eggnog içiyordu. JJ ona endişeyle bakıyordu, şimdi ben de bakıyordum. Kıçına hangi böcek girmişti?

Sonra gözlerim barın ortasındaki ahşap sütunlardan birine yaslanmış, sahneyi izleyen şaşırtıcı birine takıldı. Belki de izliyordu. Gözlerinin nereye baktığını buradan göremiyordum. Alnından sarkan siyah saçlarının gölgesinde karanlık ve kapüşonluydular.

"İçeri nasıl girdi?"

Mateo arkamıza baktı. "Huh."

"Bir gaddarın partimizi basmasına şaşırmış görünmüyorsun."

"Onu daha önce davet etmiştim. Pastayı alırken onu gördüm."

"Onunla arkadaş mısınız?" Gözlerim büyüdü, sesim heyecanla yükseldi. "Ben bunu nasıl bilemedim!"

"Tam olarak arkadaş sayılmayız." Bacaklarımı kucağına gelene kadar yukarı doğru çekti.

"Ama onu buraya sen davet ettin?" Adamı sevmediğimden değil, sadece tanıımıyordum. Magazine Caddesi'nin demirbaşlarından biriydi ama kimse adını bile bilmiyor gibiydi.

Mateo tek omzunu silkti. "Bana daha önce de yardım etmişti." "Adı neydi?"

Güldü. "Hiçbir fikrim yok."

Onu daha fazla sorguya çekecektim ama o sırada Tia ve Marcus, girmelerini söylediğim arka girişten vals yaparak içeri girdiler.

"Evet! Buradalar."

Ayağa kalkarak onlara el salladım. Büyük bir zevk ve utançla, Mateo'nun parmakları uyluğumun arka tarafındaki deri boyunca kayarak

mini eteğimin eteklerini okşuyordu. Omzumun üzerinden ona ateşli bir bakış attığımda, bakışları kendi parmaklarına takılmıştı. Kafasını kaldırdığında, bunu bir üst seviyeye taşımaya karar verdim ve ona komando olacağımı söyledim.

"Ne?"

Ağzımı açtım ama sonra Livvy arkadaşlarımızın yuhalamaları ve bağırışları arasında mikrofonun önünde durdu ve "Sevgili kız kardeşlerimin doğum günlerini kutlamak üzere bu gece bize katıldığınız için hepinize teşekkür ederim" dedi. Bir alkış daha. "Şimdi Clara ve Violet'in sahneye çıkıp benim seçtiğim doğum günü düet şarkısını söyleme zamanı."

İşte o zaman Livvy gülümsedi, kırmızı kadife korseli elbisesinin içinde ince çıplak bacağını büktü ve omzunu aşağı doğru eğerek onu en kötü türden bir femme fatale gibi gösterdi. Bulaşıkçımız Finny ve bu gece getirdiği arkadaşlarından yüksek sesle kedi sesleri yükseldi.

Livvy boğuk sesiyle, "Yukarı gelin hanımlar," dedi ve Finny'ye şakacı bir göz kırptı. Kadın gerçekten ciddiye zavallı adam ne yapacağını bilemezdi. Kız onun için çok fazlaydı.

Clara, kavgacı Violet'i kelimenin tam anlamıyla sahneye sürükledi. Ed Sheeran'ın "Perfect" şarkısının ilk birkaç notası barda yankılandığında Violet hâlâ gözlerini deviriyordu. Elbette Livvy, Clara'nın en sevdiği sanatçı olan Ed Sheeran'ın bir şarkısını seçmişti. Clara ilk dizeye başladı, seyirciler alkışladı ve cesaretlendirdi. Arkadaşlarımız hoşgörülü olduğu için minnettardım, çünkü sesi berbattı. Bunu söylemenin başka yolu yok.

"Ben de konuşacağım," diye mırıldandı Marcus, sokularak.

"Muhtemelen," diye onayladı Tia.

Yüksek sesle bir nefes verdi. "Her neyse. Hadi şu bitirelim."

Sahneyi işaret ettim. "Yukarı çık ve Livvy'ye burada olduğunu söyle. Geleceğinizi biliyor ve sizi bekliyor."

Onlar uzaklaşırken Mateo bir kolunu belime doladı ve beni tekrar kucağına çekti. Beni yana doğru eğdi, bir kolunu kalçama doladı ve sıcak, nasırlı bir elini uyluğuma koydu. Onun elleri üzerimdeyken düşünmek zordu.

Saçlarımı okşadı, dudaklarını boynumda gezdirdi ve "Gitmeye hazır mısınız?" diye fısıldadı.

"Mmhmm," tek yapabildiğim buydu.

Sonra kız kardeşim Violet şarkı söylemeye başladı ve barın üzerine bir sessizlik çöktü. Karanlıkta dans etmekle ilgili dizeyi söyledi, melodik sesi her notaya netlik ve ateşli bir duyguyla vuruyordu. Çok güzel ve yoğun ve Violet'in sesinin bu kadar muhteşem olmasına rağmen şarkı söylemeyi hep reddetmesi beni çok kızdırıyordu. Bunun dünyada iyi bir şeyler yapmak için kullanabileceği bir yetenek olmadığını söylerdi. Ama Tanrım, onun sesini duymak hipnotik ve unutulmazdı. Ses dalgalarında seyahat eden, havada titreyen ve ruhuma şarkı söyleyen bir sihir gibiydi. Mateo bile beni kendine doğru çekmesine rağmen ellerini bırakmıştı.

"Kahretsin," diye mırıldandı.

"Biliyorum," fısıldadım.

Nico'ya baktım, öne doğru oturmuş, dirseklerini dizlerine dayamış, ellerini gelişigüzel kavuşturmuş bakıyordu. Parmaklarını birbirine bu kadar sıkı kenetlemenin verdiği gerginlikle eklemleri bembeyaz olmasaydı, bu inandırıcı olabilirdi. İlginçti.

Şarkı sona erdi ama Tia ve Marcus daha ayağa kalkıp Livvy'ye yaklaşmadan Jules tökezleyerek iki adım attı ve kaptı.

Clara'dan mikrofonu aldı. Eliyle susturdu ve kendisine dikkatle bakan Livvy'ye bir şeyler söyledi, ardından hoparlörlere ve Karaoke makinesine bağladığı dijital müzikle dizüstü bilgisayarına geri döndü.

"Neler oluyor?" diye sordu Mateo.

Tamamen şaşkına dönmüştüm, cevap veremedim. Anlamak zorundasınız. Jules her zaman kontrolü elinde tutardı. Her zaman. İstisnasız. Sakin. Sakin. Ve onu hiç sarhoş görmemiştim. Asla. Günün sonunda bir kadeh merlot içmesine izin verirdi. Belki iki. Ama hepsi o kadar. Şu anda gördüğüm şey, *Yüzüklerin Efendisi*'nde Deadpool'un ekranda yürümesi gibi bir anomaliydi. Bu olmamalıydı. Ama kesinlikle oluyordu. Sahnede sallanan karmaşa, JJ'in ölümcül egnog'unun ve onu ilk etapta bu kadar çok içmeye iten öfkenin üzücü sonucuydu.

Jules boğazını temizledi. "Kendime ithaf etmek istediğim bir şarkı var."

Nico önümüzdeki sıradan arkasını döndü. "Ölü bir kedi hakkında bir şey mi söyledi?"

"Lis'n up!"

Finny ve ekibi güldü. Sonra cesaretle bağırdı, "Bizim için neyin var, Jules?"

Bir dakika beklememiz için parmağını kaldırdı. Mikrofonu kot pantolonlu bacaklarının arasına sıkıştırdı, düğmelerini çözdü ve henüz çıkarmaya zahmet etmediği şef ceketini çırparak çıkardı. Onu bir paçavra gibi sahnenin dışına fırlattığında, tamamen bitmiş olduğunu anladım. Ayık olmaya yakın bir yerde olsa bunu yapmasına imkan yoktu.

Sonra beyaz tişörtünü düzeltti, mikrofonu bacaklarının arasından çıkardı ve bir elini kalçasına koyarak dimdik durdu. O

hepimizin en minyonuydu, bu yüzden bu küçük jest onu daha büyük göstermek için hiçbir şey yapmadı. Jules genellikle çelik grisi gözlerinin tek bir bakışıyla iki metre boyundaki bir adamı soldurabilirdi. Şu anda zar zor odaklanabiliyordu, bu yüzden kötü kız pozunun hiçbir etkisi yoktu.

Finny'yi işaret etti ve parmağı seyirciler arasında bir adamdan diğerine geçti. "Bu, dünyanın *tüm pisliklerine* gidiyor!"

Müzik başladığında toplu bir kahkaha ve alkış tufanı koptu ve New Orleans'ın en güçlü cadısı olan en büyük kız kardeşim zil zurna sarhoş olmasına rağmen Alanis Morissette'in "You Oughta Know" şarkısını söylemeye başladı. Yumruğu havada, kısa, düz saçları gözlerinde sallanırken ve sesi bunun adil olmadığını, katlanmak zorunda olduğu çarmıhı ve onun sadece bilmesi gerektiğini iddia ederken kahkahalara boğuldum. Jules'un çılgınlığını yeni bir seviyeye çıkararak herkesi koltuklarından kaldırdı, alkışladı ve onunla birlikte şarkı söyledi.

Sadece delilik değil. Büyü. Ondan yayıldığını hissedebiliyordum ve kahkahalarım boğazımda düğümlendi, yerini hemen korkuya bıraktı. Isadora sahneye fırlayıp Jules'u belinden yakalamadan ve mikrofonu elinden almadan iki saniye önce bana baktı. Jules büyü kullanıyordu ve bunun farkında bile değildi. Bu güç seviyesiyle salonda bir delik açabilir ve kazara bazı insanları bayıltabilirdi, ya da daha kötüsü. İşte bu yüzden Jules kendini kontrol altında tutmak zorundaydı.

"Bu kadar yeter," diye mırıldanan Isadora, mikrofonu tekrar eline alan Jules ile boğuşuyordu.

"Herkes teşekkürler! Gelecek hafta yine gelin!" Kıkırdadı. Evet, gerçek bir cadı gibi kıkırdadı.

Ama arkadaş kalabalığımız daha çok güldü ve alkışladı. Isadora onu merdivenlerden aşağı ve arka koridora doğru itti. Ben yardıma gidemedim, JJ

Muhtemelen ne düşündüğümü soruyordu. Isadora başını salladı ve Jules'le baş başa kaldı.

"Neden vites değiştirip tamamen farklı bir şeye geçmiyoruz?" Livvy mikrofonu Tia'ya vermeden önce sahneden seslendi.

Marcus ikinci mikrofonun başında durmuş, kızak zilleri şingirdamaya başladığında çok yersiz ve tamamen perişan görünüyordu.

Tia "Let It Snow" şarkısını söylemeye başladı. Marcus beni seyircilerin arasında buldu ve ters ters baktı. Ona kaşlarımı kaldırdım, sonra o da katıldı. Arkadaşlarımızla ilgili en güzel şey, melodilerdeki değişiklikten onların da kolayca etkilenmesi ve neşeye şarkıya eşlik etmeleriydi. Clara sahneye fırladı, bir kolunu Tia'ya doladı ve ona yandan sarıldı. Şarkının sonunda Tia'nın yüzü gülüyor, Marcus sırtıyor ve neredeyse mutlu görünüyordu ve Noel neşesiyle dolmuştu. Tam o sırada Mateo ayağa kalktı ve beni kollarının arasına alarak gelin gibi taşıdı.

Bağırdım. "Ne yapıyorsun?" "Seni eve götürüyorum."

"Ev mi?"

Karşılık olarak aldığım tek şey onun öfkeli bakışıydı. Sonra arka kapıdan çıkıp Magazine Caddesi'ne gitti ve beni eve bıraktı.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 6

~EVIE~

Arkadaşıktan sevgililiğe geçtiğimizden beri onca kez seks sonra nasıl gergin olabilirdim ki? Bilmiyorum ama öyleydim. Belki de gergin tam olarak doğru kelime değildi. Beklenti, açlık ve çaresizliği tek bir duyguda birleştirebilseydiniz, bu o olurdu.

Atölye ve stüdyosunun üzerinde yer alan dairesinin merdivenlerinin dibinde beni ayağa kaldırdı. Merdivenleri ondan önce koşarak çıkarken, ilk seks yaptığımız zamanı hatırladım. Bu bile başlı başına kanımın daha fazla pompalanmasına neden oldu. Sahanlığa çıktığımda oturma odasına doğru yürüdüm ve ceketimi silktim.

Nedenini bilmiyorum ama bu gece çılgınca davrandım. Belki de bir bardak JJ'in yumurtalı içkisindendi. Belki de Jules'un vahşi performansıydı. Ama bir şey beni ayıyı dürtmeye itti. Aslında kurdu. Döndüğümde nefesim boğazımda düğümlendi çünkü kurdum bana bakıyordu. Mateo'nun gözleri kızgın altın rengine dönmüştü. Alfa odada bizimle birlikteydi.

Sehpanın etrafında geriye doğru adım attım ve kumandayı elime aldım. "Film izlemek ister misin?"

Başını sürekli sallayarak botlarını çıkardı, sıcak bakışları beni hiç terk etmedi.

Kumandayı bıraktım ve çıkardım. "Scrabble falan oynamaya ne dersin?"

Bu sefer cevap verme zahmetine girmedi, sadece iki eliyle geriye uzandı ve gömleğini omuzlarından ve başından çekip bir kenara fırlattı.

Şimdi hiç nefes alamıyordum. Mateo Cruz'un görkemli, bronzlaşmış ve yontulmuş gövdesiyle yüzüme yumruk atarken değil. Üzerime gelmeye başladı, beni sehpanın etrafına sıkıştırdı. Hareket etmeye devam ettim, daire çizerek uzaklaştım.

"Hmm, ne yapabiliriz?" Ağzının bir tarafı yukarı kalktı. Beni rahatlatmak yerine, omurgamdan aşağıya, bacaklarımın arasında durduğu yerde kışkırtıcı bir ürperti gönderen karanlık bir vaat dünyası barındırıyordu. "Birlikte biraz çizgi roman okumaya ne dersin? Wolverine'in olduğu yeni bir sayı var-"

Çılgılık attım ve sıçradım. Wolverine'den bir kez bahsetmesi yetmişti, bu da nedense Alfa'nın tüylerini diken diken etmişti. Beni kanepeye sırt üstü yatırdı, parmakları kaburgalarımı gıdıklıyordu. Çok sert ve yüksek sesle gülüyordu, kıvranıyor ve kaçmak için elimden geleni yapıyordum. Ama nafile. Sert vücudu beni içine hapsetmiş, ağır kalçaları benimkileri sıkıştırmıştı.

"Dur!" Gülerek bağırdım.

Ağırlığını korumak için bir kolunu başıma dayayarak hafifledi, diğer eli göğüslerimin hemen altında göğüs kafesimin üzerinde geziniyordu.

"Bütün gece bu kıyafetle bana ne yaptığını biliyor musun?"

Bana attığı sahiplenici, ateşli bakışı içime çekerek baktım. Boynumu dikleştirdim, ağzını orada istiyordum. Biliyordu, öne doğru eğildi ve dişlerini hassas sütun üzerinde gezdirdi.

"Biliyorum," dedim sonunda. "Sana sırrımı söyleseydim çok daha önce burada olurduk."

"Ne sırrı?" Bakışlarımı yakalamak için başını kaldırdığında sesi sert ve kurt gibiydi.

Parmaklarımı saçlarında gezdirdim, ensesini onun sevdiği şekilde okşadım. "Neden eteğimin altına bir göz atmıyorsun, öğrenirsin." Bacağımı kanepenin arkasına doğru eğdim.

Hala yırtıcıydı. Bunu nasıl yapabildiği beni hep şaşırtmıştır. Sanki nefes almıyormuş gibi heykel gibi duruyordu. Bunu vampirlerin de yaptığını görmüştüm. Tam da gece için kan taşıyıcılarını işaretledikleri anda.

Atölyesinde metal ve demirle çalışmaktan nasır tutmuş ince parmaklı iri elleri dizimin iç kısmında ve eteğimin altında kaybolana kadar kalçamda gezindi. O güzel, sert parmaklar çıplak tenimi tamamen bulduğunda, ateş gibi altın gözleri kapandı ve göğsü ejderha derinliğinde bir hırıltıyla gürledi. Orta parmağıyla kıvrımlarımı ayırmadan önce dudaklarını yaladı, girişime doğru kaydı ve sonra tembelce daire çizdiği şişmiş yumruma geri döndü. Parmaklarımı saçlarında ve boynunda sıktım, nefesim hızla geliyordu.

İşte o zaman gözleri açıldı ve içimi acıtan bir açlıkla deldi. Tamamen kurt. Tümüyle Alfa. Ağzını neredeyse benimkine indirmeden önce dudaklarını tekrar yaladı. Ama tam olarak değil.

"Bu gece seni yiyip bitireceğim."

Alfa'nın çakıllı sesi Mateo'nunkini geçince inledim. Sonra bir parmağını içime soktu ve dilini soktuğu yerin üzerinde gezdirmeden önce alt dudağımla ısırıldı.

"Bunu ister miydin?"

Çok yavaş okşayan parmağını karşılamak için kalçalarımı yukarı pompalayarak, "Evet" dedim. **"Anlat bana."**

Beni parmaklayarak becerirken doğru düzgün düşünemiyordum. İkinci parmağını içeri kaydırды, sonra tekrar **"Söyle bana"** dedi.

Omuzlarını kavrayarak başımı kaldırdım ve mükemmel ağzına sert bir öpücük kondurdum. Dilimi sert ve derin bir şekilde okşamama izin verdi ama hızını hiç artırmadı. Hayır. O orospu çocuğu değil. Bana işkence etmekten zevk alıyordu.

Hayal kırıklığı içinde başımı eğdiğimde, parmakları beni oraya götürmek için hâlâ çok yavaş hareket ediyordu, tekrar emretti. **"Bana ne istediğini söyle bebeğim, ben de sana vereyim. Bu gece bunu duymam gerek."**

Oh! Doğru. Beynim yakaladı.

"Beni yemeni istiyorum," diye dudaklarına doğru nefes aldım. "Sonra beni sertçe becermeni istiyorum."

Parmakları gitmişti, eteğim belime kadar sıyrılmıştı ve sıcak ağzı bacaklarımın arasındaydı, klitorisimi o kadar hızlı çalıştırıyordu ki orgazm kemiklerime doğru fırladı. Ani, kemiklerimi eriten orgazmın şokuyla donmuş bir halde doğruldum.

Orgazmımı atlatırken bacağımı omzunun üzerinden attığı için bir ayağımın topuğunu sırtına gömdüm. Klitorisime karşı tatmin edici bir hırıltı çıkararak dilini hafifletti. Ayak parmaklarımın çözüldüğü ve vücudumun gevşediği anda ayağa kalktı, sonra beni tekrar kollarına aldı. Yatak odasına doğru ilerlerken şakağıma bir öpücük kondurdu.

"Bu eteği sevdim." Mateo geri dönmüştü.

İkisinin seks sırasında birbirlerinden nasıl ayrıldıklarını büyüleyici buldum. O lanetin altında olduğu aylar boyunca, Alfa ile kontrol için savaşmıştı.

Sürekli. Ama şimdi, simbiyotikler, kafasının içinde oldukça uyumlu bir şekilde yaşıyorlardı, öyle diyordu. Mateo bana Alfa'nın "dışarı çıkmak" istemesine aldırmadığını da söylemişti. Kurdu ihtiyaç duyduğunda Mateo kontrolü ona bırakıyordu. Özellikle de ikisi gerçekten bir ve aynı olduğu için. Ve size şunu söyleyeyim, Alfa'nın oynamak için dışarı çıkmasına aldırmadım. Hem de hiç.

Eğildim ve boynunu ısırđım, sonra sertçe emdim. "Mmm. Birinin daha fazlasına ihtiyacı var."

"Çok daha fazlası."

Beni yatağı fırlattı ve mini eteğimi bacaklarımdan aşağı kaydırđı, aç bakışları üzerimde gezindi. Artık oynamak istemiyordum. Onu istiyordum, şimdi. Kazağımy başımyın üzerinden sıyırdım ve sütyenimi açtım. O kot pantolonuyla uğraşırken ben de sütyenimi kenara fırlattım ve yatak başlığına doğru ilerledim. Kot pantolonunu ve boxer'ını çıkardıktan sonra sertleşmiş sikini tuttu ve yatağı sürünmeden önce rahat bir vuruş yaptı, sızlanmamak için dudağımyı ısırđım.

Ağızının bir tarafı yukarı kalktı. "Sessiz kalabileceğini mi sanıyorsun?" Gözlerimi kırptım, yapamayacağımı kabul etmeyi reddediyordum. Yapamayacağımı biliyordu.

Bacaklarımyı ayırıp aralarına girmek yerine, büyük bir elini sol kalçama koyarak beni hızla yan yatırdı, sonra arkamdan bastırdı. Kalçamdaki eli dış uyluğumdan aşağı indi. Bacağımyı bükttü ve hafifçe bükülmüş olan kendi bacağına dolayarak beni iyice açtı.

"**Bana bak, Evie.**" Oh,

lanet olsun.

Yanağımyı hafifçe avuçlayarak başımyı ona doğru çevirdi. Kolunu kavradım ve doğaüstü bir güçle parıldayan kehribar sarısı gözlerine baktım.

Ateş.

"Ağzını aç, bebeğim."

Bunu yaptığında, iki parmağını içeri kaydırды, parmaklarını bacaklarımın arasındaki şişmiş yumruyu daire içine almak için kullanmadan önce dilimi bir kez okşadı. Kolunu pençeledim ve inledim. Gözleri yarıklara kadar kapandı, göğsünü omurgama bastırдыğı yerde kalbi sırtıma sertçe çarpıyordu.

"İstediğın kadar gürültü yap." Elini seksimden uzaklaştırdı, beni daha da açmak için aletini eline aldı, içine batmadan önce başını iyice kaydırды.

Nefesim kesildi ama o bunu sert bir öpücükle yuttu, dudaklarını dudaklarıma bastırды ve dilini derinlere soktu. İnlemelerimi saklamaya bile çalışmadım, özellikle de göğüslerimden birini avuçlayıp, sikini içime pompalarken meme ucumu hafifçe sıktığında.

"Evet," diye tısladım ağzımı bıraktığında ama dudaklarını dudaklarımin üzerinde gezdirmeye devam etti. Ritmine uymaya çalışarak ona doğru eğildim ve sallandım.

Ağzını boynuma gömdü. **"Çok iyi hissettiriyor."**

Bedenim zevkle uğulduyordu. Kurdumun sesi, sert vücudunun beni sertçe ve derinden okşaması, kaba elinin okşaması ve sıkması, hepsi beni coşkuya doğru itiyordu.

"Öp beni," dedim.

Ağır bir iniltiyle itaat etti, ısırды ve yaladı. İnlemelerim başka bir orgazmın tırmanışıyla arttığında, her sesi yutmak için ağzını açtı, ikinci zirvem içimde ve onun etrafında dalgalanırken aletini içimde tuttu.

Ben daha aşağı inmeden, **"Dayanamıyorum"** diye homurdandı.

Sonra yüzüstü yattım, kığım yukarıdaydı, elleri kalçalarımaya uzanıyor ve şiddetli itişlerle pompalarken sertçe kavırıyordu. Tırnaklarımı yorgana geçirdim, Alfa kendini bıraktığında bir yere tutunmam gerekiyordu. Etin ete çarpması, kabzasına kadar her itişinde çıkardığı erkeksi homurtu ve erkeğimin benim için kalın ve çelik gibi sert olduğunu hissetmek beni mutlu bir unutkanlığa sürüklemeye yetti.

"Bana ne istediğini söyle," diye alay ettim, o amansız itişini ve homurdanmasını sürdürürken bile.

"Sen," diye kükredi neredeyse, insandan çok canavar gibi bir sesle. **"Her zaman sen."**

Kaslarımı sıktım ve sıktım, bu da onu uçurumun kenarına gönderdi. Vücudunu ileri doğru fırlattı, neredeyse beni altında eziyordu. Beni son bir kez mızraklarken nefes alabilmem için yeterince dayandı, omzumu ısırdı ve serbest bırakırken inledi.

İkimiz de nefes nefese kalmıştık, birkaç dakika boyunca tek kelime etmedik. Bir elimi yorganın üzerinden onunkine doğru kaydardım. Ben ona ulaşmadan o benimkini kapadı ve parmaklarımızı birbirine geçirdi. Boynuma sokuldu, yumuşak ve tatlıydı, dudakları hafifçe fırçalıyordu.

"Seni seviyorum, Evie."

Mateo'nun duygularının derinliği sesinde titreşiyordu. Bu sözleri daha önce defalarca duymuş olmama rağmen, içimi hep aynı coşkulu zevkle dolduruyordu. Bu sözleri onun dudaklarından asla duyamazdım. Tıpkı ona her zaman aynı şeyi hatırlatmak için acil bir ihtiyaç hissettiğim gibi.

"Ben de seni seviyorum."

Gençliğimde bir cadı olarak büyüünün gücünün mucizevi şeyler yaptığını görmüştüm. Metali bükebilen, tuğlayı toza dönüştürebilen doğaüstü bir güç,

ve insanların iradesini bir hiç haline getirebilirdi. Bu güç aynı zamanda akıl almaz iyilikler yapabilen ve şaşırtıcı güzellikler yaratabilen bir güçtü. Yine de sevginin ezici ve kudretli gücüne yaklaşılamazdı.

Noel ruhu gibiydi. Dokunamadığınız ya da elinizde tutamadığınız soyut bir güç. Ama her Aralık ayında havada hissettiğiniz ve bildiğiniz derin bir duyguydu. Ailenin gülümsemesinde, arkadaşların bir araya gelmesinde, yabancıların nezaketinde. Gerçek, güçlü ve doğrudu.

Tıpkı iki kalbimizin arasında atan ve bizi kendine has büyü bir güçle saran aşk gibi. Mateo beni kollarına çekti ve başımın tepesini öptü.

"Senin için küçük bir şeyim var."

Bir çocuk gibi kıs kıs güldüm. "Az önce bana büyük bir şey verdin."

Edepsiz şakamı görmezden gelerek, ben yorganın altına sokulurken yatağın kendi tarafına doğru eğildi. Noel Baba ambalaj kâğıdına sarılmış kare bir kutuyu karnımın üzerine koydu.

"Aç şunu."

"Mateo." Göğüslerimi örtmek için çarşafı kollarımla vücudumun arasına sıkıştırarak doğruldum ve kâğıdı yırtmaya başladım. "Noel'e kadar beklememiz gerekiyordu."

"Bu senin gerçek hediyen değil." Dirseğine dayanmış, güzel, çıplak vücudu utanmadan yorganın üstüne yayılmıştı. "Bu ikimiz için de bir şey."

Kafam tamamen karışmıştı, kâğıdı ve kutuyu çabucak hallettim, üstünü öyle hızlı fırlattım ki yırtıldı. İki siyah tişört bulmak için kırmızı kâğıt mendili savururken Mateo kıkırdadı. En üsttekini *kaldırdım*, benim bedenime uygun, uzun kollu bir kadın tişörtüydü ve üzerinde Prenses Leia "*Seni seviyorum*" yazıyordu. Güldüm,

Çünkü diğerk ekstra büyük tişörtün ne olduğunu zaten biliyordum. Evet. Han Solo cevap veriyordu, *biliyorum*.

Bir ığlık atarak ikisini de çıplak göğüslerime bastırdım. "Buna inanamıyorum."

"Bunları birlikte giyebileceğimizi düşündüm" derken gözleri ağzından daha çok gülümsedi. Omuz silkti. "Noel arifesi."

Kendimi onun üzerine fırlattığımda beni yakaladı ve iki elimle ince yontulmuş çenesini kavramadan önce yüzünün her yerine öpücükler kondururken sırt üstü düştü. "Sen tam bir ineksin."

"Ama beni seviyorsun."

"Her zamankinden daha çok."

Ensemi kavradı ve yumuşak bir öpücük için beni aşağı çekti. "Mutlu ilk Noeller."

"Daha çok erkencisin."

"Sana şimdi söylemek istiyorum."

"İlk Noel'iniz kutlu olsun," diye fısıldadım dudaklarına. "Ve daha nicelerine."

"Gerçekten."

Sonra ağızlarımızla konuşmayı bıraktık ve bedenlerimizle birbirimize bir kez daha mutluluk diledik. Daha sonra, onun kollarında sıcacık uykuya dalarken, gerçek hediyesinin ne olduğunun bir önemi olmadığını düşündüğümü hatırlıyorum. Bu zaten gelmiş geçmiş en iyi Noel'di.

OceanofPDF.com

HEXMAS AĞACININ ETRAFINDA SALLANIYORUZ

Zaman çizelgesi: **Don't Hex and Drive'in ardından Aralık ayında geçer.*

OceanofPDF.com

BÖLÜM 1

~ISADORA~

"Buna neden Beyaz Fil dendiğini hâlâ anlamış değilim." Devraj evinin girişinde elinde kırmızı ve yeşil kâğıtlara sarılmış iki hediyeyle duruyordu.

İlkbaharda çıkmaya başladığımızdan beri bazı kıyafetlerimi, kendi diş fırçamı ve diğer tuvalet malzemelerimi eve taşımış olsam da, buraya evimiz demekten hâlâ rahatsızdım. Yani, onu kelimelere dökemeyeceğim kadar çok seviyordum ama ilişkimiz henüz bir yılını bile doldurmamıştı. Bu yüzden burayı bizim değil onun evi olarak görmeye devam ettim, her ne kadar o beni aksi yönde ikna etmeye çalışsa da.

"Sana söyledim, oyunun başka isimleri de var." Mutfağın ışıklarını kapattım ve Archie'nin başını okşadım. "Sonra döneceğim, bebeğim."

Yemek kabına dönmeden önce bir daire çizerek zıpladı.

"Evet, ama ben Kirli Noel Baba'yı daha çok seviyorum." Devraj kapının pervazına yaslanmış, gözleriyle beni yutuyordu.

Gülerek oturma odasına geçtim ve Noel ağacımızın ışıklarını söktüm. "Eminim ." Hediyelerden birini ondan aldım, ayak parmaklarımın üzerinde yükseldim ve dudaklarına yumuşak bir öpücük kondurdum. "Güven bana. Eğlenceli olacak."

"Sana her zaman güveniyorum." Ön kapıyı kapattıktan sonra elini benimkiyle birleştirdi. "Siz Amerikalıların hiçbir anlam ifade etmeyen şeyler için garip isimleriniz var."

"Ne gibi?"

Devraj'la birlikte olduğumuzdan beri onun geçmişi hakkında çok şey öğrenmiştim. Hayatta olduğu üç yüz küsur yıl boyunca yaşadığı pek çok yeri duymak hoşuma gidiyordu. Yüzyıllar önce Hindistan'da eski bir vampir tarafından yaratılmıştı ama dünyanın her yerinde yaşamıştı. Bazı yerlerde diğerlerinden daha uzun süre. İngiltere'de bir yüzyıl geçirmiş, İngilizceyi de orada öğrenmişti. İngiltere'nin dilini Amerika'ninkine tercih etmesi şaşırtıcı değildi.

"Birincisi tuvalet," dedi yürüyüş yolunun dibindeki ferforje kapıyı açarak. "Dinlenmiyorsun. İşiyorsun. Gerçekten oraya girip uzanan ve dinlenen biri var mı?"

Yıldızların aydınlattığı gökyüzünün altında yürürken ona gülümsedim. "İngiltere'de ne derler?"

"Tuvalet," diye homurdanarak cevap verdi. "Zaten öyle denmesi gerekiyordu, çünkü öyle."

"Başka ne var?" Kıkırdadım.

"El feneri. Hiçbir şey göstermiyorsun."

"Olabilir. Eğer çok hızlı açıp kapatıyorsan."

"Bunu neden yaptınız? Bir savaş alanında Mors alfabesiyle konuşmak için mi?" Elimi sıktı ve hayatımın çoğunu geçirdiğim yandaki eve doğru kısa bir yürüyüş yaparken beni yanına çekti. "Tekrar söylüyorum, hiç mantıklı değil."

"Peki el fenerine ne diyorsunuz?" "El feneri."

"Bak, bu bana hiç mantıklı gelmiyor. Meşaleler ateşten yapılır."

"Ah, ama meşaleler ışık getirmek için yaratıldı. Amacı buydu. El fenerinden çok daha doğru."

"Sana göre öyle." Verandaya doğru yürürken elini bıraktım ve kapıyı açtım.

Oturma odasından klasik Frank Sinatra tatil müziği mırıldanıyordu. Clara elinde ordövr tabağıyla içeri girdi, üzerinde siyah kuşaklı yeşil bir elbise , eteği dizlerine kadar iniyordu ve yeşil elf şapkası da ona uyuyordu.

"Hey, millet!" Tabağı yan masaya koydu ve hediyelerimizi almak için koşarak yanımıza geldi. "Ben Beyaz Fil hediyelerini alayım, siz de gidip bir içki alın."

Nico ve Mateo'nun bir çeşit kokteyl içtiklerini görebildiğim mutfaktan erkeksi kahkahalar yankılandı. Kehribar rengi bir sıvı, yani muhtemelen viski. Mateo Evie'nin erkek arkadaşı, Nico da kuzeniydi. New Orleans'taki tek akrabası Mateo olduğu için düzenli olarak ailemizle takılmaya başlamıştı ve oldukça iyi uyum sağlamıştı. Özellikle de Violet ile birlikte bir dövme dükkânı açtıkları şu günlerde.

"İşte buradasınız." Evie çıkageldi ve her birimize birer bardak kırılmış buz üzerinde beyaz bir içecek uzattı. Şirin siyah bir elbise ve kırmızı bir Noel Baba şapkası giymişti.

"JJ'in eggnog'u mu?" Heyecanla sordum, bardağı dudaklarıma götürmüştüm bile.

Gülümsedi. "Tabii ki! Bu gece kendi işi var ama bizim için bir parti yapmasını sağladım."

"Tatlı cennet," diye fısıldadım şekerli tarçın ve ateşli viski karışımından bir yudum daha almadan önce.

Devraj kulağıma doğru eğildi, "Yatakta olduğumuz her seferde bunu söylüyorum."

Neredeyse içkimi yudumlarken boğuluyordum, sonra ona ters ters baktım. "Terbiyeli ol," diye fısıldadım.

Sadece gülümsedi ve çocukların yanına doğru yürüdü. Livvy elinde bir tepsi cips ve sosla dışarı fırladı. Jules'un yaptığı jalapeno peynirli ıspanaklı enginara benziyordu. Ağzım sulanmaya başladı.

"Nefis. Yardım edebilir miyim, Jules?"

Jules önlüğünü çözüp tezgâha fırlattı, sonra da pastırmaya sarılı karides ve jalapeno getirdi. "Sanırım bulduk, Iz. Tamam, millet!" Oturma odasına geri dönerken şöyle dedi. "Bir tabak kapın ve yumulun."

Annem ve babam İsviçre'ye emekli olmadan önce bile, her zaman oturma odasında toplanıp yağlı mezeler ve yüksek kalorili içeceklerden başka bir şey yemediğimiz ve ardından Noel oyunlarımızı oynadığımız sıradan bir aile Noel partisi yapardık. Annem ve babam bu bayram gelemeyeceklerdi ama yakında geleceklerine söz vermişlerdi.

Livvy ve ben kısa süre önce onları ziyaret etmiş ve emeklilik yıllarının tadını birlikte çıkardıklarını fark etmiştik. Bu New Orleans'ı ya da bizi sevmediklerinden değildi. İkisi de burada doğup büyümüş, sonra da hepimizi burada yetiştirmişlerdi. Sadece birlikte yaşadıkları yeni, sakin hayatlarını gerçekten seviyorlardı.

Dünyanın tüm dertleri üzerlerine çökmüştü. Bu yüzden tatillerde eve dönmek istemedikleri için onları suçlamadık.

"Hayır, !" diye bağırdı Jules derme çatma büfe masasından. "O partiye katılamaz, Violet."

Violet horozu Fred'i kolunun altına sıkıştırmıştı. Üzerinde minik yeşil Noel ağaçları olan kırmızı bir papyon takıyordu.

"Ama baksana ne kadar tatlı görünüyor," diye mızızlandı.

"Herkes," dedi Jules neşeyle odadakilere. "Fred'in ne kadar sevimli olduğuna bakın." Sonra Violet'e döndü. "Şimdi git onu dışarı koy."

"Ugh." Violet mutfığa doğru döndü. Hepimiz arka avlu kapısının açılıp çarpıldığını duyduk.

"Biraz sinirli, değil mi?" Mateo kayıtsızca Evie'ye söyledi. "Evet, ama çabuk atlatıyor."

Nico'nun bakışları onun ayrıldığı mutfaktaydı, yeşil gözleri doğal olmayan bir şekilde parlıyordu. Etrafındaki yarıçapta bir büyü karıncalanması oluştu. Kurdu oradaydı. İlginçti.

Nico her zaman çok sakin ve sessiz görünürdü ama bu gece biraz daha düşünceli bir hali vardı. Muhtemelen çılgın kız kardeşim Violet'le bir şeyler yaşamak istediği içindi ama ya Violet bunu fark etmemişti ya da böyle bir şeyi kabul etmiyordu.

Hepimiz lezzetli mezelerden oluşan tabaklarımızı aldık ve karnımızı doyurduk. Violet döndü ve her zamanki gibi Jules'un Fred'i partiden zıplatmasının üstesinden gelmişti. Bir tabak aldıktan sonra sedirin üzerine yerleşti.

"Pekâlâ çocuklar. İlk oyun!" diye seslendi Clara, hepimiz yemeğimizi yedikten sonra. Aile Noel partisinin resmi oyun sunucusu her zaman o olurdu.

"Bunun adı ne?" diye sordu Livvy.

"İçerken Grinch."

"Tabii ki." Violet sedirden fırladı ve mutfığa koşarak, "Biraz daha eggnog lazım!" diye seslendi. Beni bekle, Clara!"

"Gerek yok," dedi Clara, kanepelerden birinin ortasına oturarak. "Kurallar çok basit."

Köşedeki oturma alanındaki sandalyeleri, sehpayı, kanepeyi ve koltuğu çevreleyen büyük bir kare oluşturacak şekilde itmişlerdi.

"Bunu öğrenmek kolay," dedi Clara. "Sıra sana geldiğinde, Noel hakkında nefret ettiğin bir şey düşünene kadar içmelisin. Ve işin püf noktası, başka birinin daha önce söylediği şeyi tekrarlayamazsın."

"İlk ben başlıyorum!" Oyunun her kişiyle daha da zorlaşacağını bilerek seslendim.

Livvy alaycı bir tavırla, "Tabii ki içeceksin, hafif sıklet," dedi. Doğruydı, onlar gibi ağır bir içici .

Livvy'ye kaşlarımı kaldırarak içmeye başladım ve durmadan önce büyük bir yudum aldım. Zaten söyleyecek bir şeyim vardı. "Alışveriş yaparken uzun kuyruklardan nefret ediyorum."

"Herkes bundan nefret eder," dedi Evie.

"Aynen öyle. Ama önce ben söyledim, şimdi başka bir şey bulmalısın."

"Sıra sende Devraj," dedi Clara. "Saat yönünde gidiyoruz."

Violet aceleyle içeri girdi ve sedirin üzerinde bağdaş kurarak yerini aldı. "Ne kaçırdım?"

"Noel hakkında nefret ettiğiniz bir şey düşünene kadar içmelisiniz. Tekrarlamak yok. Iz alışveriş kuyruklarından nefret ettiğini söyledi," diye kısa ve öz bir şekilde açıkladı Evie.

". Violet başını salladı.

Devraj yumurtalı içkisini yudum yudum içmeye başladı ve benim tek yapabildiğim, içkiyi yudumlarken boynundaki kas kordonlarının adem elmasının çalışma biçimine şehvetle bakmaktı. Bu kadar ay birlikte olduktan sonra onun erkeksi güzelliğine alışabileceğimi düşünebilirsiniz ama kesinlikle alışamadım. Bazen tek yapmam gereken eğik bir gülümseme ya da için için yanan bir bakış ya da onun eggnog içtiğini görmektir. Bu çok saçmaydı. Ama elimde değildi. Devraj çarpıcı bir erkeklik örneğiydi.

İçmeyi bıraktı ve dudaklarındaki fazlalığı yaladı. Bacaklarımla arasında hissettiğim sıcak duyguyla kalçalarımı sıktım.

"Yılın bu zamanlarında çıkan pop Noel albümlerinden nefret ediyorum." "Lanet olsun. Benimkini almışsın," dedi Nico.

Violet sırtıttı. "Başka bir tane düşünmeye başlasan iyi olur kurtçuk."

Nico ona elektrikli bir bakış fırlattı. Kurdu kesinlikle binadaydı.

"Benim sıram." Clara üç yudum aldı ve durdu. "Noel'in çoğu insanın hayır kurumlarına bağış yapmak zorunda hissettiği tek zaman olmasından nefret ediyorum. Özellikle de evsizlere."

Violet gözlerini devirdi. "Pek çok insan tüm yıl boyunca hayır kurumlarına ve evsizlere bağışta bulunuyor."

"Gerçekten mi? En son ne zaman evsizler barınağına yardım ettin?" Clara suçlayıcı bir şekilde sordu.

"İhtiyacım yok, çünkü ikiz kardeşim normal bir insanın iki katı bağış yapıyor. Yani ben güvendedim."

"böyle yürümüyor, Vi."

"Hepimiz senin kadar iyi olamayız kardeşim," diye ekledi Violet, en ufak bir tehdit belirtisi göstermeden, dürüstçe.

"Ben *o kadar* iyi değilim," diye fısıldadı Clara.

"Sıra bende!" diye bağırdı Evie, Mateo'nun kucağının üstünden.

Ve böylece devam etti. Söyleyeceklerimiz bitmeden önce iki tur yaptık, çünkü doğrusunu söylemek gerekirse artık saçma sapan şeylere takılmıştık ve daha fazla edemeyeceğimizi biliyorduk. Çünkü dürüst olmak gerekirse, tatillerle ilgili nefret edilecek ciddi bir şey yoktu. Daha çok rahatsızlıklar vardı. Livvy'nin sonuncusu hariç.

"Doğru ama," dedi Livvy. "Balkabağı aromalı her şeyden cidden tiksiniyorum. Hem kim balkabağı içmek ister ki? İğrenç bir şey."

"Tamam, çocuklar!" Clara zıpladı ve Noel ağacına doğru koştu. "Beyaz Fil zamanı."

Herkesin hediyelerini topladı ve birkaç seferde ortadaki sehpayı taşıdı. Herkes kısa bir tuvalet molası verdi ya da içeceklerini doldurdu, sonra tekrar kanepelere ve sandalyelere yerleşti. Ben olduğum yerde kaldım, Devraj'ın sıcaklığına sokuldum, o da parmaklarını omzuma sarkan saçlarımın arasından geçirdi.

Clara mutfığa koştu ve elinde katlanmış kâğıt parçaları olan bir kâseyle döndü.

"Bu yıl daha fazla insan olmasına sevindim, çünkü bu daha eğlenceli hale getiriyor." Başımı Devraj'ın kulağına doğru çevirdim ve "Ben de memnunum" diye fısıldadım.

Bana o kalp eriten gülümsemesini verdi ve dudaklarımı öptü. Ağzı kapalıydı ama o kadar yavaş ve uzun sürmüştü ki, bana sözler verdiğini biliyordum.

gecenin ilerleyen saatlerinde. Bakışlarının her zamankinden daha kısa olan ve normalden biraz daha fazla bacak gösteren elbisemin eteklerine düştüğünü fark ettim.

"Seç, Isadora," dedi Clara, önümüzde durarak.

Numaramı çektim. "İki." Devraj'a gösterdim. "Sen kaç aldın?" "Dokuz.

Şanslıydım."

"Öyle!" Clara heyecanla kabul etti. "Son giden siz olacaksınız." Evie ve Mateo'ya doğru ilerledi ve "Unutmayın. Aynı hediye en fazla üç kez çalabilirsiniz. Yani bir şey çalan üçüncü kişi o hediye alı." Kasedeki son kâğıdı aldı ve "Peki kim birinci?" diye sordu.

Nico çarpık bir gülümsemeyle elini kaldırdı, sonra öne doğru eğildi ve oldukça büyük dikdörtgen bir kutu aldı. Kâğıdı yırtarak lüks bir ayak spasını havaya kaldırdı.

Kıkırdadı. "Aslında bunu kullanabilirim."

Violet gözlerini devirdi. "Evet, çünkü barlarda taburede oturup şarkı söylemekten ayakların çok ağrıyor."

Görünüşe göre onun iğneleyici konuşmasına aldırılmıyordu. "Dükkânın son tadilatı üzerinde durmadan çalıştığımı çok iyi biliyorsun. Bu yüzden normalden daha fazla ayaktaydım. Ayrıca, bazılarımız rahatlamayı ve basit zevklerin tadını çıkarmayı sever." Viskisini yudumlamadan önce sırttı.

Buna söyleyecek bir şeyi yoktu. "İki numara,"

diye seslendi Clara.

"Bu benim." Öne doğru eğildim ve gümüşü kar tanesi kâğıdına sarılı küçük bir hediye aldım.

İşaretsiz kutuyu açtım ve kâğıt mendili geri çektim. Küçük altın bir kordon görünce, şimdiye kadar gördüğüm en güzel süsü çıkardım. Beyaz seramik camdan yapıldığı için korunması amacıyla şeffaf plastik ambalajla kaplanmıştı. Camda, içinde sayısız bitki ve kuru çiçeği görebildiğim yıldız şeklinde oyuklar vardı. Plastik örtüden yayılan adaçayı ve limon otunun yanı sıra yabancı bir parfümün kokusunu zar zor alabiliyordum. İçeride kurutulmuş hercai menekşe yaprakları bile görebiliyordum.

"Bu çok güzel," diye bağırdım, beyaz seramiğin üzerindeki boyalı manzaraya hayranlıkla bakarak. Karda oynayan iki küçük kız ve eski bir verandanın önünde etraflarında dans eden bir köpek resmedilmişti. Verandada bir horoz duruyordu. Güldüm. "Bu Fred'e benziyor."

"Ne! Bir ." Violet elini uzattı. "Görebilirsin, ama o benim."

Violet süslemeye bakarken gülümsedi. "Fred'e benziyor. Bak ne kadar şirin!" Livvy'ye gösterdi.

"Ben de öyle düşünmüştüm," dedi Clara, genişçe sırıtarak. "Geçen ay bir dükkânda buldum."

Violet, Clara ile bakışlarını paylaştı. İkiz oldukları için, kişilik olarak birbirlerine zıt olsalar , çoğu zaman hepimizden farklı bir seviyede iletişim kurarlardı. Görünüşe göre Clara, Violet'in horozu seveceğini düşünerek bunu almıştı.

Violet'e "Onu geri ver," dedim. "Küçük köpek de Archie'ye benziyor."

Elini bana üstünlük taslayan bir kaşını kaldırdı. "Geri alabilirsin. Şimdilik."

Kağıt mendilin içine sıkıştırdım ve şakacı bir şekilde eteğimin altına sakladım.

Kadın güldü, sonra Jules gitti. Hemen kare bir hediye kaptı ve sekiz güzel sapsız şarap kadehinden oluşan bir seti ortaya çıkarmak için açtı.

"Oh, vay canına. Bu ne sürpriz." Sırıtarak ters ters baktı. "Sanırım bunlar bende kalacak."

"Jules," diye tersledi Livvy. "Kendi hediyeni alamazsın."

"Kim demiş?" Gri-mavi gözlerini kısmıştı. "Yeni bir sete ihtiyacım vardı."

Onlar didişirken Violet zıpladı ve bana doğru geldi. "Benim sıram!" Elini uzattı. "Ver onu, Izzy. O süsü istiyorum."

Oflayıp puflayarak çıkardım ve uzattım. "Ailenin bitki aşığı ve aktarının ben olduğumu bildiğin halde bunu çalacağına inanamıyorum."

"Aynen öyle. Kendine bunlardan bir tane yapabilirsin. Ayrıca, dükkana küçük bir ağaç diktim ve süslere ihtiyacım var."

"Daha açılmadınız bile," diye belirttim.

"Bir odanın enerjisi her zaman önemlidir, Iz," diye açıkladı Violet. "Ve ben İmparatoriçe Ink için iyi hisler ve tezahürat istiyorum."

Oyun devam etti. Mateo sonunda Nico'nun ayak banyosunu çaldı, bu yüzden Nico da Evie'nin Tuzlu Karamelli Crown Royal şişesini çaldı. Ardından Livvy, Mateo'dan ayak banyosunu çaldı ve Nico'dan Crown'u alıp Evie'ye verdi. Sonunda sıra Devraj'a geldi.

O kalp eriten bakışıyla bana döndü ve zıplayıp Violet'e doğru yürümeden önce çenemde bir parmak izi bıraktı.

"Süs lütfen, sevgilim."

"Benden bir hediye çalarken nasıl bu kadar çekici konuşabiliyorsun?"

Omuz silkti ve elini uzatarak parmaklarını uluslararası bir işaret olan "ver" anlamında kıvırdı.

Suratını astı, öyle yaptı ve beni her zaman çözen o kemik eriten gülümsemesiyle vals yaptı ve kucağıma koydu.

Violet oflayıp puflayarak Evie'ye doğru yürüdü. "Tacı bana ver. Ona şimdi ihtiyacım var."

Mateo homurdandı.

"Oh, benimle başlama. Suçu vampire at. Süsümü çaldı."

Mateo, daha doğrusu içindeki kurt olan Alfa, sarı-altın gözlerini Devraj'a diktiğinde, adamım sadece gülümsedi ve beni kucağına çekti.

"Benim kızım ne isterse onu alır."

"Teşekkür Dev," diye fısıldadım, dudaklarını gagalayarak.

Livvy herkesi başka bir içki oyununa çekti ama ben Dev'in kucağından kalkmadım, onların maskaralıklarını izlemekten ve gülmekten son derece memnundum. Dürüst olmak gerekirse, eve gidip onunla yalnız kalmaya hazırdım.

Parti sona ermeye başladığında ayağa kalktım ve Dev'in elini tuttum. "Parti için tüm ağır işleri yaptığınız için teşekkürler Jules ve Clara."

"Elbette." Jules elinde bir kadeh kırmızı şarapla bir sandalyeye tünemiş, Violet ve Livvy'nin oyunlarında bir şey üzerine tartışmalarını izlerken memnuniyetle gülümsedi. "Geldiğinize sevindim."

Ayağa kalktı ve önce Dev'e sonra da bana sarıldı. Dev bir şey söylemek için ağzını açtı, sonra fikrini değiştirir gibi oldu ve biz ön kapıdan çıkmadan önce basit bir "iyi geceler" dedi.

"Ona ne soracaktın?" Ferforje kapıdan geçerken kolumu doladım.

"Ruben'i neden davet etmediğini sormak istedim ama sonra bunun bana düşmeyeceğini fark ettim."

"Ruben gerçekten aileden değil."

"Isadora." Adımı o derin gürültüyle söyleyişi tüylerimi ürpertti. "Bu ikisinin birbirini önemseydiğini sen de kafasında göz olan herkes kadar iyi biliyorsun."

Bir an hiçbir şey söylemedim, sonra biraz itiraf etmeye karar verdim. "Evet. Yıllar önce aralarında bir şey oldu. Ama Jules hiçbirimize söylemiyor. Sanırım haklısınız. Hâlâ çok önemsiyor gibi görünüyorlar."

"Ruben de bana bir şey söylemiyor. Ama onu istediğini biliyorum. Onu unutacakmış gibi davranarak zaman kaybettiğini anlamasını neyin sağlayacağından emin değilim." "Sence ona bir şans verir mi?" diye sormadan önce bir dakika sessizlik içinde yürüdük.

Bir an için bunu düşünmek zorunda kaldım. "Jules tüm kız kardeşlerim arasında en muhafazakâr olanıdır. Violet oldukça inatçı görünüyor ama Jules daha inatçı. Jules ve Ruben arasında ne olduğu bir sır olduğu için bunu söylemek zor." Devraj'ın ay ışığının gümüş rengine boyadığı güzel yüzüne bakarak, "Ama sanırım her zaman bir umut vardır," diye ekledim.

Gözlerinde sevgiyle aşağıya baktı ve yürürken beni kendine çekmek için kolunu belime doladı. "Her zaman umut vardır, kalbim."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 2

~DEVRAJ~

Eve döndüğümde ağacın ışıklarını taktım ve Archie'yi kontrol ettim. Pofuduk yatağından küçük kuyruğunu salladı ama kalkmadı. Oturma odasına döndüğümde Isadora'yı yeni süsünü kutusundan çıkarırken ve etrafındaki şeffaf plastik ambalajı açarken buldum. İçindeki aromatik potpuriyi kesiklerden kokluyordu. Onun süsü ağaca yerleştirmesini izlerken içimi bir sıcaklık kapladı. Bu sıcaklık aniden çok daha sıcak bir şeye dönüştü. İçimi yakan bir şehvet yumruğu.

O elbisenin içinde bir meleğe benziyordu, ağaçtan gelen beyaz ışıklar açık teninde parlıyordu. Çırılçıplak soyup becermek istediğim bir melek. Bu yeni bir şey değildi. Bu kadına doyamıyordum. Onun tatlı bedenini kaç kez ve kaç şekilde alırsam alayım, hep daha fazlasını istiyordum. Şimdi bir şey beni sertçe dövüyor, arzumu umutsuz yüksekliklere fırlatıyordu.

Beni harekete geçiren şey neydi? Sarı saçları dağınık bir şekilde kafasında toplanmış, ince boynunun eğikliği mi? Belki de o kısa elbisenin içindeki uzun çıplak bacaklar? Ya da belki de sadece kokusu

Afrodizyak, odanın diğ er ucundan bile. Tatlı    ek, baharatlı bitki ve sıcak kadın üzerime yayıldı, sanki elini etrafına sarmış gibi sikimi sarsıyordu.

İhtiyacıma itaat ederek ona doğru yürüdüm, ağaca hayran hayran bakarken tam arkasında durdum. Burnumu boynundan omzuna uzanan kıvrım boyunca gezdirdim, aletim çoktan sertleşmişti.

" ıkar, Isadora."

İrkildi, sesimin çakıllı tonunu kesinlikle algılamıştı, içimde yaşayan canavarın bana sertçe saldırdığını biliyordu. Vampirler baştan çıkarıcı yaratıklardı ama yine de canavarlardı. Avımızı yaklaştırmak için g zelliğimizi kullanırdık.

Isadora ona asla zarar vermeyeceğimi biliyordu. Ona şiddetle elimi sürmeden önce kendi boğazımı keserdim ama canavarın tatmin olmak istediği anlar vardı. zamanlarda baskınlık ve saldırganlık beni yönetirdi. Canavar, kadınının bedenini ve kanını istiyordu.

Omzunun üzerinden baktı, ihtiyacımın ciddi ve derin olduğunu fark etti. Elbisesinin kenarındaki fermuarı aşağı askıların omzundan düşmesine izin verdi ve elbiseyi yere itti. Nabzı daha hızlı atıyor, havada uğulduyor ve kesici dişlerimin ağrımına neden oluyordu.

Dişlerimin tamamen aşağı indiğini ve ipeksi tenine batmak için zonkladığını bilmek için dilimle hissetmeme bile gerek yoktu. Ona dokunmayı henüz reddediyordum, dokunduğum anda içinde olacağımı biliyordum. Bu odaya girdiğim ve onu ağacın ışıltısında siluet halinde gördüğüm anda beni ateşli bir arzu ele geçirmişti. Bunu a ıklayamıyordum. Ama bir şeyi biliyordum. Onu beslemek zorundaydım.

"Her şeyi çıkar," diye emrettim.

Tüyleri diken diken olmuştu. Sutyeninin kancasını açıp yere bırakırken yüzü bana dönüktü. Sonra dantel külotunu yavaşça uzun bacaklarından aşağı sıyırdı. Ben daha tek kelime etmeden döndü, dizlerinin üzerine çöktü ve kemerimin tokasıyla boğuşmaya başladı.

Kemerimi açıp pantolonumun fermuarını indirirken elleri titriyordu. Sertleşmiş sikimi çıkarırken, dudaklarını saniyeler içinde başıma dolamıştı, o derin yeşil gözleri bana bakıyordu.

"Siktir, bebeğim," diye fısıldadım, beni yutmasını, boğazının arkasına götürmesini izledim.

Kazağımı başımdan geçirdim ve bir kenara attım. Parmaklarımı saçlarında gezdirerek bir elimle başını, diğer elimle ensesini kavradım ve benden daha fazlasını alması için onu teşvik ettim. Kalçalarımı kavradı, küt tırnakları kaslara battı, beni sertçe emerken yanakları çukurlaştı.

"İşte bu . İyi em beni. Ne kadar istediğini göster bana."

Sıkı kavrayışım ve hafifçe itişimle gözbebekleri simsiyah oldu, sadece yeşil bir kenar ağaç ışıklarının altında parlıyordu. Beni aşağı doğru emerken başparmağımı çenesinde gezdirerek alt dudağını şekillendirdim. Sikim kavurucu bir şekilde sıcaktı ve zonkluyordu, daha derinlere inmek için can atıyordu. Ama beni sonuna kadar içine alamayacağını biliyordum.

Kıvrılırken gözleri kapandı, eli klitorisini ovma için bacaklarının arasına kayd.

"Amım benim için ıslak mı?" Hırladım, o tatlı, baharatlı koku burun deliklerimi doldurdu. "Kahretsin evet, öyle."

Tekrar inledi, kendini okşarken ıslaklığının çıkardığı kaygan ses, sikimin üzerinde sallanırken beni deli ediyordu. Emmesi hafiflemiyordu.

bu yakıcı ihtiyacı daha da artırıyordu. Kendimi onun derinliklerine gömmesem alevler içinde patlayacakmışım gibi hissediyordum. Ve yine de, o koku.

Son bir kez iterken bir dizi küfür savurdum ve göz kalemi akarken ögürdüğünde çektim. Kollarının altındaki ellerimle onu duvara doğru çektim. Vampir gücüm için kolay bir başarı sayılabilecek bir şekilde onu duvardan yukarı, üstüme doğru ittim. Tek bildiğim onun tadına bakmam gerektiği idi. *Şimdi.*

Hemen kalçalarını omuzlarıma attı, elleri saçlarımı delerken amını daha da yaklaştırdı.

İnleyerek ağzımı ipeksi dudaklarına açtım, açlıktan ölmek üzere olan bir erkek gibi yalayıp emdim. Bir elim kışında, parmak uçlarım yarığa girerken, diğer elimin işaret ve orta parmağıyla girişinin etrafında bir daire çizdim.

"Devraj," diye yalvardı, ben klitorisini okşarken kalçalarını daireler çizerek sallıyordu. "Lütfen, lütfen."

Parmaklarımı yavaşça içine soktum. Çok yavaş. Hayal kırıklığı içinde inledi.

"Daha fazla. Kahretsin, neler oluyor? Sana ihtiyacım var."

Dudaklarımı klitorisinin etrafına kenetledim ve parmaklarımı derine soktum. Hızlanan orgazmıyla iç kasları kenetlendi, ben klitorisini kemirirken parmaklarımın etrafında titreşti. Hala kalçalarını sallıyordu, onu duvardan kollarıma doğru indirdiğimde ve sikimi girişine hizaladığımda yüzüme karşı kedi. Uzun bacaklarını kalçalarıma doladı.

"Bunu tekrar hissetmek istiyorum tatlım," diye mırıldandım kulağına. "Bu sefer sikime boşaldığını hissetmem gerek." Sonra derine doğru ittim.

"Ne istersen," diye fısıldadı boynuma, yan tarafımı yalayarak. "Beni sertçe becer, Dev."

"Kraliçem ne emrederse."

Kıcını iki elimle tutarak içine girdim, sıkı sıcaklığının hissi, sarhoş edici kokusu, itaatkâr vücudu beni ateş gibi parlak bir zirveye doğru sürükledi. Başımı omzuna doğru eğerek, keskin dişlerimi derisini kırmadan yokuş yukarı kaydardım.

"Oh, Tanrım! Sik beni! Isır beni!" Yumruğunu saçlarımda sıktı ve başını arkaya yatırarak boğazını açığa çıkardı, uzun, derin kaymalarla kayarken aletim daha da şişti, her itişte ona sertçe vurdum.

"Isadora," diye hırladım dişlerimi boğazına geçirmeden önce.

Acı veren bir inilti ondan bana doğru ya da tam tersi şekilde titreşti. Emin değildim. Cızırtılı bir mutluluktan, patlayıcı bir doruğa doğru fırlayan erotik bir his ve arzu karışımından başka bir şey değildik.

Göğsüm gırtlaktan gelen iniltilerle ve kanının boğazımdan aşağı sızmasının, daracık amının beni zonklayan bir orgazmı sağmasının verdiği zevkle titriyordu. Henüz boşalmak istemiyordum, baş döndürücü bir konsantrasyonla sonuna kadar dayandım. Ben daha sert, daha derin, doyumsuz bir ihtiyaçla onu sikerken etlerimiz birbirine çarpıyordu.

Bu alevli arzunun nereden geldiği hakkında hiçbir fikrim yoktu ama döllerimi onun içine boşaltana kadar bitmeyeceğini biliyordum. Tam da bu düşünceyle, aletim zihnimi eriten bir orgazmın ilk dalgasıyla zonkladı.

Ağzımı boğazından çekerek başımı arkaya yatırdım ve her sıcak fişkırıışta onu becerirken kükredim. Sonra tekrar boşaldı, beni o kadar sert sıkıyordu ki görüş alanımın kenarında karanlık noktalar gördüm. Ağzımı saçlarına gömüp önce şakağına, sonra alnına, sonra da yanağına bir öpücük kondurdum, ta ki ağzını bulana kadar.

Dilimin yumuşak darbeleriyle onu tadarken tekrar inledim, aletim bir kez daha içine fişkırdı. Kalalarıml birleşmemizin yoğunluğuyla sarsıldı ve pantolonumun hala bacaklarımlın yarısına kadar indiğini fark etmeme neden oldu. Geri çekilip gözlerinin içine baktığımda aynı şaşkınlığı gördüm.

"Bu da neydi böyle?" diye sordu, nefesi gözlerinin önüne dökülen sa tellerini uuşturacak kadar güçlüydü.

"Bilmiyorum," diye kıkırdadım, başımı salladım, gevşek saçlarını bir kulağının üzerine sıkıştırdım. "Sanırım ikimizin de buna ihtiyaı vardı."

"Dn sabah seviştik," diye hatırlattı bana.

"Gerçekten." Ağzımı tatlı bir şekilde onunkinin üzerinde gezdirdim. "ok uzun zaman önce."

Dudaklarıma gülümsedi, alaycılığımdan hoşlanmıştı. "Beni yatağa götür." Kollarını boynuma daha sıkı doladı. "*Uyumak* için." diye vurguladı.

İçinden ıktım, çıkardığı yumuşak nefesin tadını çıkardım, sonra onu ayağa kaldırdım, böylece pantolonumu tekrar yukarı ekebildim. İşim bitince onu tekrar kollarıma aldım.

"Bana neden yaygara kopardığını anlamıyorum. Sikimi emmek için sabırsızlanan sendin."

"Devraj!" şakacı bir şekilde göğsüme vurdu ve sonra gülümsedi. "Beni suçlayabilir misin? Mkemmek bir alet."

Onu yatak odamıza taşırken sırttım, yatağa attım ve üstüne düştüm.

"Çekici olanın ben olmam gerekiyordu, aşkım." Güzel yüzünün tamamını görebilmek için saçlarını yanaklarından uzaklaştırdım.

Güldü. "Aletine mükemmel demek çekici mi?"

"Benim için öyle. Tıpkı bu yüzün mükemmel olduğu gibi." Bir taraftan diğerine hafif öpücükler gönderdim. "Ve bu boyun." Dudaklarımı boğazında gezdirdim, onu ısırdığım iki delikli yarayı yaladım, sonra devam ettim. "Ve bu göğüsler." Bir meme ucunu gerginleşip daha fazla dikkat çekmek için yukarı kalkana kadar dilimle daire içine aldım, sonra sertçe emdim.

Isadora içgüdüsel olarak kalçalarını sallayarak altımda kıpırdandı.

"Bu göğsünü de." Dilimi bir ucundan diğer ucuna kadar gezdirdim, sonra daha da kıvrana kadar emdim.

"Dev," diye fısıldadı, beni orada tutmak için başımı kavradı.

"Ama daha bu mükemmel gövdeden bahsetmedim bile." Göğüs kafesinin bir yanını, sonra da göbeğini öpmeye devam ettim. "Ya da şimdiye kadar tattığım en cennet gibi, mükemmel amcıktan." Dilimi şişmiş klitorisinin etrafında hafifçe yaladım, sularımızın birbirine karışmış olmasını umursamadan. Beni tekrar aşağı çeken şey onun kokusuydu.

Yumuşakça inledi ve başımı amına doğru yaklaştırdı. Onu kısa bir süre emdikten sonra başımı kaldırıp ona baktım. Saçları dökülmüştü, makyajı dağılmıştı, gözleri uyuşturulmuş arzuyla cam gibiydi. Çok güzeldi.

"Uyumak istediğini sanıyordum." Dilimi dışarı çıkardım ve hâlâ bakışlarını tutarak klitorisini fiskeledim.

Sıçradı, sonra alt dudağını ısırarak inledi. "Bir kez daha Dev," diye fısıldadı.

"Kraliçemin emrettiği gibi."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 3

~ISADORA~

Kahvaltı masasında oturup çilekli yoğurt yerken Archie de kahvaltılık mamasını yiyordu. Aklım sürekli dün geceye gidip geliyordu. Gülümsedim, ilişkimizin en başında olduğu gibi birbirimize doyamayışımızı seviyordum.

Arzularımız söndüğünden değil. Ama birbirimizin yanında olmaktan, kanepede birbirimize sokulup film izlemekten ya da Archie bahçede koştururken arka verandada şarap içmekten daha memnun hale gelmiştik. Birlikte olduğumuz sürece, o uğultulu doğruluk hissi, memnuniyet ve tatmin ikimizin arasında dolaşıyordu.

Ama dün gece. *Tanrım.*

Arkamdan geldiğinde doğru düzgün düşünemiyordum bile. Tek bildiğim onun tadına bakmam gerektiği idi yoksa çıldıracaktım.

Ruben'le vampir görevi için buluşmak üzere çoktan yola çıkmıştı. İşimi çabucak bitirip Archie'yi arka bahçeye bıraktıktan sonra köşedeki dükkânımız Mystic Maybelle's'e doğru yürüdüm.

"Günaydın," diye seslendim merdivende bu hafta aldığımız yeni metafizik kitapları düzelten Clara'ya.

Aşağı inmeden önce omzunun üzerinden "Günaydın," diye gülümsedi. "Gecen nasıl geçti?"

Bir an için, dün gece beynimin dağıtıldığının yüzümden okunup okunmadığını merak ettim.

"Partiyi mi kastediyorsun?" Sesim biraz yüksek çıkmıştı.

Güldü, tatlı ve bulaşıcı bir sesle. "Tabii ki." Bakışlarını hınzır bir parıltıyla bana dikti. "Ne demek istediğimi sandın?"

"Parti muhteşemdi." Tezgâhın arkasına geçtim ve pembe yatağında kıvrılmış yatan Z'yi okşadım. "Sen ve Jules her zamanki gibi harika bir iş çıkardınız."

"Çok teşekkür ederim." Tezgâhın arkasına geçti ve bileğindeki cüzdanı aldı. "Birkaç dakika dükkâna göz kulak olmanızın sakıncası yoksa, Queen of Tarts'tan almam gereken bir sipariş var."

"Tabii ki hayır. Yeni envanter aldık mı?"

"Sadece bir kutu. Tam burada." Tezgâhın altından kutuyu çekip aldı ve başındaki zili şingirdataarak kapıdan çıktı.

Clara bu sabah çok neşeliydi. Bu yeni bir şey değildi ama içgüdülerim -cadı içgüdülerim- bana onda bir şeylerin ters gittiğini söylüyordu.

Kutuyu açtığımda yeni tüy kalem ve mürekkep tutucuları buldum. Açıkçası metafizik olmasa da, tuhaf edebi şeylerden hoşlanan müşterilerimiz de vardı. Aslına bakarsanız, yeşil olanı kendim için almayı düşündüm.

Yeni envanteri çevrimiçi defter tutma programımda katalogladktan sonra kutuyu kapattım ve Clara'nın dilediği gibi sergilemesi için bir kenara koydum. Tasarımda gözü vardı. Ben sadece perde arkasındaki bekçiydim. Mağazanın tek müşterisi raflarda geziniyordu.

"Bir şey bulmanıza yardım edebilir miyim?" diye sordum. "Hayır, teşekkür ederim. Sadece etrafa bakıyorum."

Kendi düşüncelerime döndüğüm için şükrederek vitrine gittim ve beyaz Noel ışıklarını kontrol ettim. Clara Şükran Gününden beri gece gündüz fişe konusunda ısrar etmişti, bu yüzden şimdiden bir diziyi değiştirmek zorunda kalmıştık. Hayır, her şey sergiyi ilk yaptığı zamanki kadar güzel görünüyordu.

Kristal kürelerden bir katman oluşturmuştu, cam kubbelere ve parıldayan beyaz mermer tabanlar, en sevdiğimiz Tarot kartlarının altın telkari ve gümüş detaylarla büyütölmüş baskılarının yanında parıldıyordu. Kartlar farklı yükseklikteki şövalelerin üzerine yerleştirilmişti. Violet ve Nico'nun yeni dükkânı Empress Ink'in şerefine bir İmparatoriçe kartını bile büyötmüşti. Üzerine serpiştirdiği sahte kar ve beyaz ışıklarla birlikte kesinlikle çok güzel görünüyordu.

Sokağın karşısındaki hareket gözöme çarptı. Clara Queen of Tarts'tan çıkıyordu ve arkasındaki biriyle konuşuyordu. Elinde büyük beyaz bir fırın kutusu vardı ve hemen arkasında da birkaç ay önce kan kaçakçılığı çetesinin arkasındaki vampirleri yakalamamıza yardım eden Henry duruyordu.

Henry'yi severdim ama tuhaf biriydi. Lanet olsun, o bir Azrail'di. Bu her şeyi açıklıyor. Hepsi tuhaftı... ve gizemliydi.

Cadde boyunca yan yana bize doğru yürürlerken Clara mutlu bir şekilde bir şeyler geveliyordu. O da beyaz bir fırın kutusu taşıyordu.

Her zamanki gibi hiçbir şey söylemiyor, sadece dinliyor ve onlar karşıya geçerken izliyordu. Clara karşıya geçmeden önce bir arabanın önüne geçti ve karşıdan karşıya geçen yayalara biraz sinirlenmiş gibi görünen sürücüye ters ters baktı. Henry ona ters ters bakarken sürücü teslim olmak için iki elini kaldırdı ve Clara güvenle kaldırıma geri döndü.

Aceleyle kapıya gittim ve onlar kutuları içeri taşıırken kapıyı açık tuttum, Clara hâlâ konuşuyordu.

"Ama dürüst olmak gerekirse, her şeyi başlatan Viktorya dönemiymiş. Fırıncılığın gerçek anlamda bir sanat formuna dönüşmesi."

"Ne halt aldın sen?" İki büyük kutuya bakarak sordum. "Benim bilmediğim başka bir parti mi veriyorsun?"

"Evet!" diye haykırdı Clara. "Bu akşam bizim geleneksel Yüksek Çay Kitap Kulübü Noel partimiz var ve ben de her şeyi yapmak istedim. Bayan Abigail son zamanlarda kendini pek iyi hissetmiyor ve hamur işlerine bayılıyor. Onu daha iyi hissettirmek istedim."

Kutusunu tezgâhın üzerine koydu ve kapağını açtı.

"Bu yüzden üzerine krema sürülmüş Danimarka pastalarımız, üzerinde badem dilimleri olan krema dolgulu Fransız pastalarımız, yaban mersinli ve elmalı strudelimiz var."

Kutuyu kapatıp bir kenara itti ve Henry'den diğerini aldı.

"Teşekkür ederim." Kadın adama gülümsedi ve yemin ederim ki gaddarın yüksek elmacık kemiklerinin üstü pembeleşti. "Armutlu ve tarçınlı kıymalı turtalarımız, ıspanaklı ve mantarlı mini kişşlerimiz ve küçük tavuklu turtalarımız var."

"Vay canına," diye haykırdım, hamur işi ziyafetine bakarken. "Onları glüten şokuna sokabilirsin."

"Merak etme. Ben de biraz salata yapıyorum."

Sanki yardımı olacaktı gibi.

"Henry'yi , değil mi?" diye sordu hoş bir şekilde.

Onu Devraj'ın beni kurtardığı geceden hatırlamıyordum ama o çirkin olaydan sonra tanışmıştık.

"Merhaba, Henry. Seni tekrar görmek güzel."

Sadece başını salladı. Az konuşan bir adamdı. İçeri girdiği anda karanlık aurası kapıyı itmişti ama ben hemen havadan ışık enerjisi emmiş ve onun gaddarlığının etkilerini önlemek için etrafıma bir kalkan örmüştüm.

Grimler hakkında çok az şey biliniyordu, ancak hepsinin insanın en karanlık açlıklarına ve arzularına dokunan bir aura yaydıkları dışında. Günahkâr isteklere dalmaktan hoşlananlar için baş döndürücü bir etkisi vardı. Ruben'in onu işe almasının nedeni de buydu; vampir yuvasına yakın durması için. Kan barındırma işi için iyiydi.

"Henry benimle aynı anda fırına uğradı ve bu yükü buraya taşımama yardım etmeyi teklif etti."

Soluk tenine karşı son derece belirgin olan pembelik koyulaştı. Henry tam bir zıtlık unsuruydu. Kömür karası gözleri ve saçları, son derece açık teni, düşünceli bir sessizliği vardı ama yine de hamur işlerini taşımayı teklif edecek kadar yardımseverdi. Elbette kız kardeşime bakışı bunun nedenini açıklıyordu.

"Gitsem iyi olacak," dedi, sesi derin ve boğuktu.

"Oh! Henüz değil." Onun ön kolunu kavradı. "Size dükkânımızı gezdireyim."

Bakışları onun eline kaydı ve Henry Blackwater'ın metafizik dükkânımızla hiç ilgilenmediğinden emindim. Yine de başıyla onayladı.

Diğer gezgin müşteri kasaya geldi, ben de onun kitaplarını ve kehanet kartlarını saydım.

Çantasını ve fişini uzattığımda "Teşekkür ," dedi. "Bir şey değil.

Mutlu tatiller."

Kapının üstündeki zili şingirdatarak dışarı çıktığında, Clara'yı gözlemlemeye devam ettim, o da elindeki gaddarı mağazanın içinde dolaştırarak sergilenen tüm farklı ürünlerimizi gösterdi.

"Bunlar aslında işe yaramıyor," dedi, hepsi benim ya da Clara'nın sihriyle aşılannmış bitki çayları ve iksirlerden oluşan sergimizi işaret ederek.

Bir Aura olarak, diğer şeylerin yanı sıra otlar da dahil olmak üzere her şeye pozitif enerji enjekte edebilirdi. Kanal büyümle, başkalarına iyileştirici büyü akıtabilirdim.

Her bir çayı ve bitki poşetini -bazıları içilebilir, bazıları yakmak ya da evde asmak içindi- nasıl yardımcı olduklarına göre etiketledik. Bazıları stresi azaltmaya, baş ağrısına, yüksek tansiyona, uyku yoksunluğuna ve hatta negatif enerjiyi uzaklaştırmaya yardımcı oluyordu.

Clara ona, "Elbette var," diye güvence verdi.

"O bile mi?" diye sordu, sesinde şüphecilikle ona bakarak.

Neyi işaret ettiğini görmeye çalıştım. Clara elini onun kolundan çekti ve arkasına götürdü.

"Şey, hem evet hem hayır," diye utangaç bir şekilde cevap verdi. Clara gibi değil.

Normalde, diğer insanların sohbetlerinden uzak dururdum. Dürüst olmak gerekirse, kendi baloncuğumda yaşamayı ve sadece kesinlikle

gerekli. Ama merakım beni burada öldürüyordu. Ve Henry'nin sihirli yeteneklerimizden şüphe etmesine biraz sinirlenmiştim.

"Ne soruyor Clara?"

İkisi de dönmüş, yaramazlık yaparken yakalanmış iki çocuk gibi gözlerini kocaman açmışlardı.

"Aşk iksiri," dedi, şimdi kendi yanakları da pembeleşmişti. Ahhh.

Şimdi mantıklı geldi.

Tezgâhın yanından gelip sırtımı tezgâha yaslayarak ve kollarımı kavuşturarak, "Bunu ona anlatmalısın," dedim. "Bu senin uzmanlık alanın."

Henry'nin karanlık bakışları şimdi ona sabitlenmişti. Ellerini kot pantolonunun ceplerine sokmuş, bekliyordu.

"Bu aslında bir aşk iksiri değil," diye açıkladı.

Oh, bu eğlenceli olacaktı.

"O zaman ne?" diye sordu, o derin sesi daha da karanlık bir şekilde yankılanarak.

Sesini temizledi ve arkasındaki raftaki bazı kitapları düzeltmek için döndü.

"İnsanları gerçekten aşık edemeyiz," diye vurguladı sanki bu aptalca bir fikirmiş gibi.

"Adı üstünde."

"Çünkü kulağa gerçekte olduğundan daha iyi geliyor." Durakladı, ona dönmeden önce kitapları düzeltmeyi bitirdi. "Bir şehvet iksiri."

Odada yanan bir dalga yayıldı. Zalim büyü. Her büyü'nün bir imzası vardı, belli bir şekilde hissedilirdi. Bazıları bir güç patlaması ya da deride bir karıncalanma gibi hissedilebilirdi. Ama Henry'ninki sadece ateş gibi hissettiriyordu.

Sonsuzluk gibi gelen ama muhtemelen on beş saniye kadar süren bir süre boyunca birbirlerine bakmalarını izledim, sonra Henry bir adım geri çekildi.

"Gitmem gerekiyor." Aniden kapıya doğru döndü.

"Pastaları taşımama yardım ettiğin için teşekkür ederim," dedi Clara.

Açık kapı aralığında durdu, omzunun üzerinden bakmak için başını çevirirken eli çerçeveye sıkıca yapışmıştı. Koyu renk gözleri sinirli bir ifadeyle parladı, sonra da gitmeden önce başını salladı.

Clara derin bir iç çekti.

Güldüm. "Vay be. Henry Blackwater ile aranızda neler oluyor?"

Şaşkınlıkla adamın durduğu boşluğa baktı. "Hmm?"

"Sen ve Henry," diye açıkladım. "Hani şu az önce burada ağzının suyu akarak seni süzen adam."

Alay etti. Beline kadar uzanan saçlarını bir omzunun üzerinden çekerek örmeye başladı. "Ağzının suyu akmıyordu."

"Gerçekten mi? Şuradaki su birikintisi ne için?" Gerçekten baktı. Ben de güldüm.

"Isadora. Benimle alay edemezsin." "Neden?"

"Çünkü," diye homurdandı, uzun örgüsünü bitirdi ve bileğinden bir atkuyruğu tutucu çıkarıp bağladı. "Çünkü o da benim gibi hissetmezse öleceğim."

"ama Clara. Senden hoşlandığını anlayamıyor musun?"

Başını salladı, tezgâhın arkasına doğru yürüdü ve yeni envanter kutusunu .
"Bunların hepsini kaydettin mi?"

"Evet. Ve hayır, konuyu değiştirmiyorsun. Eminim onun senin hakkında ne hissettiğini hissediyorsundur."

Kutuyu bir teşhir masasının yanına bıraktı. "İşte bu . *Yapamam.*"

Bana öfkeyle baktı. Evet, Clara öfkeliydi. Yüzündeki o ifadeyi belki de uzun zamandır görmemiştim.

"Anlamıyorum. Sen New Orleans'taki en yetenekli Aura'sın. Eminim senin yanındayken onun duygularını hissedebiliyorsundur. Nasıl hissettiğini *bilirsin.*"

"Sana söylüyorum Iz, yapamam. Bu çok sinir bozucu." Sonra iki elini kalçalarına dayadı ve sanki onu rahatsız etmiş gibi ekrana baktı. "Ve aynı zamanda," sesi yumuşadı, "kesinlikle harika."

"Pardon? Şimdi kafam çok karıştı."

"Şöyle bir şey," diye bana döndü. "Tanıştığım herhangi bir insanın duygularını, bana yirmi metre yaklaştıkları anda hissedebiliyorum. Ama Henry? Onu hiç okuyamadım. Bir kez bile. Şimdiye kadar böyle bir şey yaşadığım tek kişi o."

"Peki onun acımasız aura titreşimleri? Size daha karanlık hisler vermiyor mu?"

"Hayır," diye kolayca cevap verdi. "Hiç de değil. Sanki birbirimizi yok ediyor gibiyiz."

"Yani şey hissetmiyor musun?"

"Şey," diye gülümsedi bana, sonra eğilip tüy kalemlerden birkaçını çıkardı, "ben olsam öyle demezdim."

"Bu oldukça büyüleyici."

"değil mi?" dedi hayallere dalarak, teşhir masasını süslerken.

"Ben öyle demedim."

"Ne?" Gözlerini kocaman açarak bana baktı.

"Boş ver. Hayal kurmaya devam et. Ben biraz ofiste çalışacağım."

Cevap vermedi ama yüzünde aptalca bir gülümsemeyle tekrar kapıdan dışarı baktı. Dün gece uyumadan hemen önce benim de böyle görüldüğüme eminim. Belki de ondan biraz daha memnun görünüyordum.

Akşam yemeği için pişireceğim Marsala tavuğu için arpacık soğanları ve mantarları doğradım. Devraj eve gelmiş ve her öğleden sonra yaptığı gibi bahçede yoga yapmak için kıyafetlerini değiştirmişti.

Tavuk göğsünü pişirip diğer malzemeleri eklediğimde ve makarna için tencereye su koyup kaynamaya bıraktığımda, arka verandadan kapıya doğru yürüyordu.

"İyi bir yoga zamanı geçirdin mi?" Ocaktan başımı kaldırarak sordum.

Sonra beni vurdu. Gri joggers'ı ve topuz yaptığı saçlarıyla mutfağa girmesini izlerken sarsıcı bir şehvet dalgası tenimde cızırdadı. Onu yüzlerce kez böyle görmüştüm, ama bugün, o giysileri yırtmak istedim.

dizlerimin üzerine çöküp dün geceki gibi onu tekrar emeyeceğim.

"Aşkım," dedi yumuşak bir sesle, gözleri gümüş gibi parlayarak. "Bana bu şekilde bakman akıllıca değil. Tabii bana bir davetiye göndermiyorsan."

Konuşamadım. Ocağı bıraktım ve üç uzun adımda ona ulaştım. Havaalar soğuduğundan beri bol elbiselerim yerine daha çok tayt ve hırka giyiyordum. Bu durum şu anda beni çok sinirlendiriyordu çünkü eğer elbise giyiyor olsaydım, şu anda onun üzerine tırmanabilir ve onu içime alabilirdim.

Açlık hissi beni şiddetli bir ihtiyaçla sarstı. Üç saniye içinde ağzım onun kinde, elim de joggers'ının içindeydi.

Tutuşumla inledi, zaten sertti ve her vuruşta daha da zonkluyordu. Başparmağım tepesindeki pre-cum'u kaydırđı ve ben onun hazır oluşu karşısında inledim.

Beni öpmeye devam ederken pantolonunu çıkarmayı başardı ve ardından uzun hırkamı çekip çıkardı. Kaşkorse üstümün önünü kavradı ve ikiye ayırdı, sütyen kaşkorse içine yerleştirildiği için göğüslerim serbest kaldı. Yani, geriye ne kaldıysa.

Sıcak ağzını bir meme ucunda açtı ve emdi, yaladı ve inledi, taytımı çıkarmak için savaştı. Bütün bu süre boyunca ben de onu deli gibi sıkıyor ve pençeliyordum.

"Tanrı aşkına," diye homurdandı, beni kabaca yakaladı ve mutfak masasının üzerine eğdi.

Onun için eğildim, vahşi bir çaresizlikle amımın sürtünmesine ihtiyaç duyuyordum. "Devraj. Sana ihtiyacım var. Lütfen, lütfen, lütfen."

Taytımın ve külotumun üst kısmını tutup ayak bileklerime kadar indirdikten sonra kalın sikini içime soktu.

"Oh, Tanrım, evet! Aynen böyle."

Homurdandı, eli omurgamdan enseme doğru kayd ve orada sıkıca kavradı. "Benim için her zaman çok ıslaksın, tatlım. Benim hevesli küçük amcığım."

"Evet, evet!" Omurgamı dikleştirdim, kıcımı daha yukarı ittim, avuçlarım mutfak masasının düzleşti.

"Benim için daha geniş yayıl." Boğuk ses tonu, seks sırasındaki her zamanki ipeksi halinden farklı olarak gerginlikle doluydu. Aynı bastırılmaz ihtiyacı hissediyor, ikimizi de ana kayayı delen bir çekiç gibi itiyordu. "Daha geniş." Altıma uzandı ve amımı tokatladı.

Bu beni harekete geçirdi. Bir bacağımı karışık külotumdan ve yoga pantolonumdan kurtardım ve bacaklarımı açarak vücudumu masanın üzerinde daha da gerdim. Her derin itişinde meme uçlarım soğuk ahşabı sıyrıyordu.

"İşte böyle," diye mırıldandı.

Boştaki eli kalçamın etrafına ve bacaklarımın arasına daldı, burada şişmiş mememi hafif dairelerle okşadı, diğer eli hâlâ ensemedeydi.

Sinirli bir ses çıkardım. "Daha sert."

Elini kaldırdı ve amımın dudaklarına tekrar hafifçe vurdu. Sıçradım ve neredeyse olduğum yerde boşalıyordum, iç duvarlarım onun itici horozunun etrafında kenetleniyordu.

"Hazır olduğumda sana vereceğim, aşkım. Sen sadece rahatla ve al."

Kollarımı soğuk yüzeyde daha da açtım, tüm bu hisler beni daha da yükseltti. soğuk sert tahta, sıkı meme uçlarımı okşuyordu. Onun sıcaklığı,

Kalın aleti beni itiyor, leğen kemiği gıcırıyor ve beni masaya çarpıyordu. Sert parmakları hassaslaşmış klitorisimin etrafında çok yumuşak bir şekilde oynuyordu.

Sürtünmeye ihtiyacım vardı. Çok ihtiyacım vardı. Şimdi ihtiyacım vardı!

Hâlâ sinirliydim, o kadar tahrik olmuşum ki düzgün düşünemiyordum, kalçalarımı geri ittim, daha sert, daha hızlı gitmesini sağlamaya çalıştım.

Kıkırdadı. "Altan üste çıkmaya mı çalışıyorsun, aşkım?"

Kukuma inen o hafif tokat tekrar geldi ve beni bir zevk-acı dalgasıyla şok etti. "Sana ne demiştim?" Beni derinden soktu ve kıkırdamadan tuttu. "Sabırlı ol, tatlım."

Nazik sözleri, sesinin vahşi hırçınlığıyla tam bir tezat oluşturuyordu. Avını kafese kapatmaya çalışan vahşi bir canavar gibiydi. Onun kafesine girmeye hazır ve istekliydim. Beni sert ve anlamsız bir şekilde becermesi için her şeyi yapardım.

"Lütfen bebeğim," diye yalvardım, kıvranıyordum, hareket etmesini istiyordum. Ama o hareketsiz kalmıştı.

Öne doğru eğildi, geniş göğsüyle beni sardı, sırtıma değen ateşten battaniye, zıtlığın iç gıcıklayıcı hislerine katkıda bulundu. Bir ön kolunu omzuma doladı ve elini göğsümü kavramak için aşağı indirdi. Diğer eli bacaklarımın arasında kaldı ve zonklayan mememin etrafında acı verici bir yavaşlıkla, yumuşak hareketlerle dolaştı. Saçlarıma sokuldu.

"Neye ihtiyacın var, aşkım?"

İnledim.

"Söyle bana," diye ısrar etti, iri eliyle göğsümü okşadı ve ardından meme ucunu çimdikledi.

Seksim tepki olarak sıkıştı.

Nefes nefese kaldı, siki daha da şişti. "Bana neye ihtiyacın olduğunu söyle." "Beni sertçe becermeni istiyorum, Dev. Hem de *çok sert*," diye homurdandım.

Klitorisimi çimdikledi ve uzun bir iniltiyle boşalmaya başladım. Tekrar içime girdi, hala yavaş, ama derin ve sert, tüm bunlar klitorisimi başparmağı ve işaret parmağı arasında sıkıştırıp yuvarlarken.

"Oh, evet," diye homurdandı. "Bu büyük bir tane. Sikime boşaldığını hissetmeme izin ver."

İkinci orgazmım ilkinden hemen sonra geldi. O kadar ağırdı ki, beni tam istediği yerde tutuyordu. Tek yapabildiğim orada uzanmak ve vücudumda kırılan zevk dalgalarını hissetmek, içten dışa ısı kıvılcımları yaymaktı.

"Evet, lanet olsun evet," diye inledi, ayakta durma pozisyonuna geçti, kalçalarımı kavradı ve sert ve hızlı bir şekilde sürdü.

Onun durmak bilmeyen darbeleri bana cennet gibi geliyordu, sanki tam doyuma ulaşmak için sertliğe ihtiyacım varmış gibi. Sonunda, ellerinden biri sırtımın ortasına yayıldı ve onun zonklayan nabzının içime döküldüğünü hissettim.

Homurdandı, kendini derinlerde tutmadan önce iki kez daha itti. Bu sefer orgazmı boyunca homurdandı, sesi insandan çok vampir gibi çıkıyordu.

Ne haltlar döndüğünü merak ederek uzuvlarımı gevşek bir şekilde bıraktım. Yani, Devraj ve ben oldukça cinsel ve deneyseldik. Ama genellikle bundan daha edepli bir şekilde bir araya gelirdik. Kapıdan girdiği anda, bir dakika içinde beni sikmezse, istediğimi elde etmek için ısırmaya ve pençelemeye başlayacağımı biliyordum. Görünüşe göre o da aynı tepkiyi verdi. Ya da belki sadece benim vahşiliğime tepki veriyordu.

Ocaktan bir tıslama ve cızırtı geldi. Su kaynıyordu.

Çekildiğinde nefesimi içime çektim.

Elini omurgamda ve kalçamda gezdirdi. "Orada kal, aşkım."

Ocağa gitti ve tencereyle ilgilendi, sonra sıcak bir bezle döndü ve amıma bastırdı. Ayağa kalktım ve bezi bacaklarımın arasında tutarken kendime baktım. Üzerimdeki kaşkorse yarıya kadar yırtılmış, tayt dizlerime kadar inmiş, göğüslerim masaya sürtünmekten pembeleşmişti.

"Ben, uh..." Devraj orada durmuş, hâlâ hafifçe nefes alıyor, şaşkınlıkla bana bakıyordu, tamamen çıplaktı ve siki yine yarı sertti. "Orada ne olduğundan emin değilim."

"Açıklayayım mı?" Pantolonumu yukarı çekip bezi çamaşır odasına götürmeden önce küstahça karşılık verdim.

Beni takip etti, hâlâ çıplaktı ve hâlâ şaşkın görünüyordu. "Genelde bu kadar canavar değilimdir. Ve daha dün gece senden beslendim, bu yüzden neden bu şekilde tepki verdiğimi anlamıyorum."

"Ben de aynı şekilde hissettim," dedim ve onu öpmek için parmak uçlarına kalktım. "Ve eğer anlayamadıysan, umursamadım."

Sırtarak beni kendine çekti, siki karnıma bastırılmıştı ve iki saniye öncesine göre daha sertti.

"Yani önce yemek, sonra tatlı olarak seni yerim." "Bununla ilgili bir sorunum yok."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 4

~DEVRAJ~

Ruben elindeki viski bardağını geriye yatırıp kalanını yudumlarken güldü, gümüş kafatası yüzüğü sehpanın üzerine koyduğu bardağın üzerinde çınliyordu.

"Bu doğru," dedim ona. "Aptal gibi görünüyorlardı. Havuzun yanında cırılçıplak durmuşlar, kelimenin tam anlamıyla siklerini ellerinde tutuyorlardı."

Ruben başını geriye attı ve daha sert güldü.

Ona New Orleans'a yerleşmeden önceki son seyahatlerimden birini anlatıyordum. Amalfi Sahili'nde bir büyücünün evine davet edilmişim. Orada bir grup dangalak büyücü bir grup güzel cadıya açıkça kaba davranıyordu. Ama sonra birinin, daha sonra ondan istediğini elde etmek için sarışın üzerinde bir uyku büyüsü kullanmaktan bahsettiğini duydum. Temel olarak, doğaüstü bir roofie'ye eşdeğer bir şeydi.

Ben de işi devraldım ve cazibe becerilerimi kullanarak onları havuzun önünde Michael Jackson'ın "Beat It" şarkısı eşliğinde striptiz yapmaya ikna ettim. Tam da kalem siklerini Michael Jackson'ın "Beat It" şarkısı eşliğinde

Kızların neşesi. Söylemeye gerek yok, aşağılanmış ve kafaları karışmış bir şekilde olay yerinden kaçtılar, bu da beni çok sevindirdi.

"Keşke ben de orada olsaydım." Ruben hâlâ kıkırdayarak başını salladı.

"Eğer orada olsaydınız, muhtemelen onlara kötü bir oyun oynamak yerine boğazlarını kesmeyi tercih ederdiniz."

"Bugünlerde bundan daha fazla kontrol

bende." "Öyle diyorsun."

Dışarıdan gelen yumuşak kadın seslerini duyduğum sırada Archie tıkırdayarak ön kapıya yöneldi. Kapı açıldı ve Ruben kaskatı kesildi. Isadora ve kız kardeşi Jules'un fuayeye girişlerinin kokusunu aldım. Yüksek duyularımız çoğu zaman insanların gelişini biz onları görmeden önce haber verirdi.

"Oh," dedi Isadora, biraz şaşırılmış bir halde, hemen arkasında Jules ile birlikte birkaç alışveriş torbası taşıyarak oturma odasına girerken. "Bu gece misafirimiz olduğunu bilmiyordum."

Onlar içeri girerken Ruben ve ben ayağa kalktık. Isadora beni yanağımdan öptü, sonra Ruben'e tek koluyla sarılıp selamladı, diğer kolu çantalarla doluydu. Son birkaç aydır Ruben'i daha çok tanımaya başlamıştı, çünkü ondan başka en iyi arkadaşım oydu. Isadora pek çok insana açıkça sevgi göstermezdi ama Ruben'in bu küçük çembere girmesi beni çok mutlu etti.

Ruben ya da Jules'u mutlu etmeyen şey, adil bir uyarı olmaksızın birbirlerinin huzuruna itilmektir. Belli ki ikisinin de duygularını maskeleyerek ve birbirlerinin huzurunda olmanın fiziksel acısına karşı bellerini kuşanmak için hazırlanmak için zamana ihtiyaçları vardı.

"Merhaba Ruben," dedi sert bir sesle, alışveriş çantasını omzundan indirip iki eliyle önünde tutarak.

"Jules." Başını salladı ve ellerini tertemiz kömür rengi pantolonunun ceplerine soktu.

"Pek  l  ." Jules boēazını temizledi ve Noel aēacına doēru yürüdü. "Bunları senin için buraya koyacaēım, Iz."

"Elbette." Isadora da ona katıldı, ikisi de paketlenmiş hediyeleri açıyordu.

"Dkk  nlar bugün dışarı  ıktıēına sevinmiş gibi görünüyor," dedim hafifçe, ama bu odada yükselen tansiyonu dşrmedi.

"Oh, evet," diye güldü Isadora. "Bugün bize bayıldılar. Jules'un tüm paketlerini onun evine bırakmıştık ama o benimkileri taşımama yardım etti."

Ruben aēaca yaklaştı, aēır bakışları Jules'un üzerindeydi. Beklendiēi gibi.

Cinsel gerilim, bu iki gözün birbirlerini becerirken aynı zamanda bir şekilde birbirlerinden nefret ediyormuş gibi grnmeleriyle stratosfere fırladı.

"İşte," dedi Jules sıkıca, ayaēa kalktı ve şimdi Ruben'in bakışlarından ka ınıyordu. "Gitsem iyi olacak o zaman."

"Geç oldu. Seni eve bırakayım," dedi Ruben.

Jules alay etti. "Kendi başıma da iyi olacaēım." Güzel gözlerini kısmıştı. "Yoksa kendi başımın çaresine bakabileceēimi düşünmüyor musun?"

"Kastettiēim bu deēildi."

"Ne demek istiyorsun?" diye tersledi kollarını kavuşturarak.

"Her ne kadar öyle davranmayı sevsen de, yenilmez deēilsin Juliana."

"yle olduēumu hiç söylemedim." diye homurdanırken yüzü pembeleşti.

"İstesen de istemesen de seni eve bırakacaēım."

"Peki!" diye bağırdı, sesi huysuz bir çocuk gibiydi ve ardından öfkeli bir vampir efendisiyle birlikte odadan çıkarken de öyle görünüyordu.

Kapı kapandıktan sonra ağzım açık bir şekilde Isadora'ya döndüm ve başımı salladım. "Bence bu ikisi bir ay sürecek bir seks partisinin bu gerginliği kolayca ortadan kaldıracabileceğini fark etmeden önce birbirlerini öldürebilirler."

Isadora güldü. "Sanırım haklısın." Sonra bakışları sıcaklaştı ve vücudumda gezinmeye başladı.

Bugün bütün gün Ruben'le birlikte çalıştığım ve Batı Şeria'da kan barındırma kurallarına uyduğundan emin olmak istediği bir vampir yuvasını kontrol ettiğim için üzerimde hâlâ elbise gömleğim ve siyah pantolonum vardı. Isadora'ya yaklaştıkça aletim daha da sertleşiyordu.

Yüce Tanrım. Ona yaklaştığım her adımda şehvetim kanımda alevli bir roket yakıtı gibi yanıyordu.

Ona ulaştığımda ağır ağır nefes alıyordu, göğüsleri kabarmış, elleri bugün giydiği uzun, krem rengi hırkasının içinde kenetlenmişti.

"Kız kardeşinle alışverişte iyi vakit geçirdin mi?" Uzun saçlarını ellerimle iki omzunun üzerinden geriye doğru taradım ve at kuyruğu yaptım.

"Evet."

"Aç mısın?" "Yemek

için değil."

Saçlarını tek yumruğuma dolayarak başını geriye çektim ve uzun, ince boğazını ortaya çıkardım. Keskin köpek dişlerimi hassas derisi boyunca sıyırdım, sırtının küçük kısmını avuçladım ve vücudunu kendime bastırdım. Sonra kulağına kadar yaladım, kazınmış derinin üzerinde oyalandım.

"Açlıktan ölüyorum, aşkım. Senin için." Kulak memesini ısırđım. Bir inci tanesi kadar kan akarken ırkıldı. Kulak memesini ağzımın içine aldım, o kıskırtıcı tatlı kan damlasıyla inledim. "Beni besleyecek misin, sevgilim?" Sesimin sertliğini bir kez daha fark ederek sordum, aynı sıcak açlık beyin hücrelerimi rüzgâra savuruyordu.

"Evet," diye fısıldadı, bir yumruğunu saçlarımda sıktı ve tatlı bedenini benimkine sürttü.

Archie arkamızda dikkat çekmek için hoplayıp zıplıyordu.

"Üzgünüm küçük adam," dedim Isadora'yı kucağıma alarak. "Planladığım şey için babanın mahremiyete ve yatağı ihtiyacı var." Aşağıya baktım, gözleri çoktan büyümüştü. "Sen de hazırlansan iyi olur tatlım. Bu gece o kıça gireceğim."

İnledi ve boynumu ısırđı, arzusun kıvılcımını bir yangına dönüştürdü. Yatak odasının kapısını zar zor kapatabilmiştım ki kıyafetlerini yırtıp şehvet delisi bir hayvan gibi üzerine atladım.

Neyse ki Isadora'mın kendine ait pençeleri ve dişleri vardı. Vücudundaki her erojen bölgeyi öptüm ve emdim, sonra ağzını, amını ve kıcını becerdim. İkimiz de doyana, tükenene ve bir şekilde daha önce hiç olmadığımız kadar aşık olana kadar durmadık.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 5

~ISADORA~

Sabahın ilk ışıklarında Noel ağacının yanındaki İran halısının üzerinde otururken, şurupsuz bir waffle'ı kemirdim ve Archie için küçük parçalar kopardım.

"Otur. , uslu bir çocuk ol, otur."

Archie bir çemberin içinde üç kez dans etti ve kuyruğunu salladı, dili dışarı sarktı ve turuncu kirli tüyleri gözlerindeydi.

"Otur, bebeğim! Annen için iyi bir çocuk ol."

"Dün gece baban için iyi bir kız oldun, o yüzden sanırım buna mecbur kalacağım." Devraj sırtarak içeri girdi, üzerinde sadece boxer vardı, uzun saçları dağınıktı ve göğsünde çizik izleri vardı.

Oh, olsun! Ve kalçasında bir morluk. Dün gece bana ne oldu böyle?

Beni Archie ile yerde izlerken göğsünü kaşıdı. İtaat etmesini sağlamaktan vazgeçerek waffle'ımın son parçasını ona fırlattım.

"Bu sabah nasıl hissediyorsun?" diye sordum.

Bana yaklaştıkça boxer'ındaki şişkinlik daha da büyüyordu. Göğsündeki eli o çıkıntıyı kavramak için aşağıya indi. Gümüşü bakışları göğsümde ve cübbemin açıklığındaydı. Altımda başka bir şey yoktu.

"Oh, hadi ama. Benimle dalga mı geçiyorsun? Dün gecedен sonra mı?" Sesim inançsızlıkla yükseldi.

"Bunu kontrol edemiyorum," dedi.

Tam üzerimde durduğu anda, sıcak bir özlem dalgası üzerime çöktü. Sanki bir kapıyı açmış ve vahşi bir şehvet canavarını dışarı salmıştı. Dizlerimin üzerine çökmüştüm, bornozum omzumdan kaymıştı, ellerim onun bel kemerindeydi.

Dondum kaldım.

Bu normal değildi. Olmadığını biliyordum ama beynim yerine şehvetimin beni yönlendirmesine izin veriyordum. Devraj söz konusu olduğunda, bu yeni bir şey değildi.

"Evet bebeğim," diye mırıldandı Devraj, eli çeneme kaydı. "Devam et."

Noel ağacına ve tam göz hizamdaki süslemeye bakmak için döndüm.

"Bunu fark etmediğime inanamıyorum."

"Neyi fark ettin?" diye sordu, sanki içinde vahşi bir hayvan varmış gibi dönüp ağaca bakarak.

Bir çeşit vardı. Bir hayvan değil ama vahşi bir büyü olduğu kesin.

O lanet olası üzerinde bir aşk büyüğü olduğu gerçeğini düşünürken bile, içimi kavuran arzu tenimde alev alev yanıyor, Devraj'ın çenemdeki eli dışında hiçbir şey yokken meme uçlarım sertleşiyordu.

"Tavşanlar gibi sevişmemizin nedeni," dedim ona, hâlâ dizlerimin üzerinde durduğum yerden başımı kaldırarak, "Clara'nın o süs eşyasına aşk büyüü yapmış olması."

Boxerının üzerinden sertleşmiş aletini kavrarken bile kaşları çatıldı. "Emin misin?"

"Olumlu."

Clara'nın büyüü imzası pratikte tespit edilemez. Duyguları kullandığı ve manipüle ettiği için ve duygular bizim doğal bir parçamız olduğu için, bir Aura'nın büyüünü iş başında algılamak neredeyse imkansızdır. Dev'le birbirimize ve birbirimizin bedenlerine deli olduğumuz gerçeği hiç aklıma gelmedi.

Ta ki Dev bana doğru yürüdüğü anda arzumun sıfırdan altmışa çıktığını, büyüünün işe yaradığını tam anlamıyla hissettiğim ana kadar.

"Merak etme," dedim ona. "Ben halledeceğim."

Başını salladı, yüzünde yalvaran bir ifade vardı. "Ondan önce, benimle ilgilenebilir misin, aşkım? Karşılık vereceğime söz veriyorum."

Gülümseyerek boxerını indirdim ve cehennem gibi sıcak ve serbest bırakılmak için zonklayan kalın horozunu kavradım. Tıslayarak emdi.

"Sen her zaman yaparsın." Sonra adamımla ilgilendim.

"Dur orada!"

Clara evin mutfağındaki tiz sesime ciyaklayarak karşılık verdi ve elindeki Frosted Flakes kutusunu yere düşürdü.

, son zamanlarda yavaş yavaş *bizim evimiz* yerine evimiz olarak düşünmeye başladım. Sanırım Dev'in evi de yavaş ama emin adımlarla benim evim olmaya başladı.

Clara beni görünce rahat bir nefes aldı, sonra içinde süs eşyası olan kutuyu uzattığımda dondu kaldı.

"Açıklaman gereken bazı şeyler var."

Bir an için masumca göz kırptı. Sonra en tatlı kız kardeşimin yüzünde şimdiye kadar gördüğüm en sinsi, en şeytani ifade belirdi. Neredeyse bir adım geri atacaktım.

"İşe yaradı mı?" diye sordu, gözleri sevinçle parlıyordu.

"Evet." Kalçalarımın arasındaki acıyı hissederek bir ayağımdan diğerine geçtim. Ve diğer her yerde. "İşe yaradı."

Bir cadı gibi kıkırdadı. "Biliyordum!"

"Ama bunu bize neden yaptınız? Buna ihtiyacımız yok ki."

Clara mısır gevreği kutusunu aldı ve bir kâse doldurmak için tezgâha doğru yürüdü. "Çünkü bu senin için değildi. Violet içindi."

"Violet?"

"Fred benzeri yüzünden onu kapmaya çalışacağını düşündüm. Öyle de yaptı, ama sonra adamın onu senin için çalmaya karar verdi."

Sütü döktü ve kaseyi tezgâhın diğer tarafına itti, ardından elinde kaşıkla diğer taraftaki tabureye oturdu.

"Huh. Haklısın."

Sonra Clara'nın kötü niyetinin ne olduğunu anladım. "Vay anasını. Violet'in Nico'nun üzerine atlamasını sağlamaya çalışıyordun."

"Tabii ki öyleydim. Nico söz konusu olduğunda gülünç derecede inatçı davranıyor. Nico onun için mükemmel biri ama onu arkadaş bölgesinde tutuyor. İşleri yoluna koymanın zamanı geldi."

"Sen de iyi bir kız kardeş gibi işleri kendi eline almaya karar verdin."

"Aynen öyle," dedi bir yandan mısır gevreğini çıtırdatırken.

"Ne kadar iyi bir kardeşsin sen."

"Biliyorum," diyerek bana gülümsedi.

"Peki, bu şehvet iksiri tam olarak nasıl çalışıyor?"

Merak ettim, çünkü her zaman *açık* değildi.

"Ben buna aşk iksiri demeyi tercih ediyorum. Ve bu çok kolay. Birbirini arzulayan iki kişi iksirin aynı çevresinde bulunduklarında, iksir hemen onlara kilitlenir ve onları birbirine çeker."

Dün gece oturma odasında Jules ve Ruben'nasıl huzursuzlandıklarını hatırladım. Cinsel gerilimi bir tereyağı bıçağıyla kesebilirdin.

"Aman Tanrım." Dün gece birbirlerine kedi köpek gibi saldırırlarken bu ikiliye çarpmış olması gereken şehvet seviyesini fark ederek çok güldüm.

"Ne?" Clara sordu.

"Hiçbir şey." Döndüm ve elimde süsle arka kapıya doğru yürüdüm.

"Bekle! Süsle ne yapacaksın?"

"Aslında saklamayı düşünüyordum," dedim ona, çünkü lanet olsun ki bu şimdiye kadarki en yoğun afrodisyaktı. "Ama bence en başta niyetin doğrudu."

Nico ve Violet'in yeni dükkânını gezebilmek için Devraj'ı almaya gittiğimde Clara heyecanla bir çığlık attı.

Devraj, İmparatoriçe Mûrekkebi'nin kapısını benim için açık tuttu. Mülk, Nico'nun çıkmaz sokaktaki evine tuğla ve çimenlerle çevrili bir avlu ile bağlıydı. Magazine Caddesi'ne kısa bir yürüyüş mesafesindeydi, yani mükemmel bir konumdaydı.

girdiğimde, lobinin ortasındaki bir merdivenin tepesindeki Nico'ya dikkat kesildim, Mateo bir adım arkasında, ikisi de ağır bir ferforje avizeye benzeyen şeyi tutuyordu.

Elbette ikisi de kurt adamdı, bu yüzden onlar için çok ağır olmayacaktı. Yine de Nico armatürü tavana çakarken kolları şişiyordu.

Livvy onların etrafında dönüyor, fotoğraflarını çekiyordu. Violet kenarda durmuş, elleri kalçalarında başını öne eğmiş onları izliyordu. Uzun zamandır ilk kez doğal saçlarının uzamasına izin veriyordu; uçları açık lavanta, tepesi platin sarısıydı.

"Yardıma ihtiyacın var mı?" diye sordu Devraj.

Nico arkasına baktı. "Hayır, dostum. . Neredeyse bitti."

"İhtiyacım olan şey bende de var," diye ekledi Livvy, lens kampını Nikon'una geri takarken. "Gitmem gerek Vi." Yanımdan geçerken yanağıma bir öpücük kondurdu ve kapıdan kaçtı. Livvy her zaman bir yerlere kaçıyor gibiydi. Boş durmaktan nefret ederdi.

"O fotoğraflar Instagram sayfan için mi?" Livvy giderken sordum.

"Evet," dedi Violet. "Livvy bütün bunlarla ilgileniyor, sağ olsun. Çünkü benim ellerim fazlasıyla dolu."

"Sanırım benim ellerim seninkilerden daha dolgun," dedi Nico merdivenin tepesinden.

"Çok komik, kurtçuk." Gözlerini devirdi. "Naber, Iz? Bir tur ister misin?"

"Şey, Devraj ve ben Gris Gris'te akşam yemeğine gidiyorduk, ama bunu getirmek istedim. Küçük bir dükkân ısınma hediyesi olarak." Çok geniş gülümsememeye çalıştım. Violet'in sezgileri çok kuvvetliydi.

"Hediye mi?!" Elimden kaptı.

Yeni bir kağıda sarmıştım. Hepsini bir çırpıda yırttı ve kutudan çıkardığında olduğu yerde küçük bir dans yaptı.

"Awww! Bana Fred mü veriyorsun?"

Güldüm. "Bu konuda oldukça heyecanlı görünüyordun, ben de sen ve Nico'nun küçük ağacınız için bunu beğenebileceğinizi düşündüm."

Dükkâna girdiğinizde ağaçları köşede duruyordu, tamamen aydınlatılmış ve süslerle seyrek bir şekilde süslenmişti. Dükkân hâlâ tadilattaydı ama iyi gidiyor gibi görünüyordu.

"Bu çok tatlı. Teşekkürler, Iz!" Beni tek koluyla kucakladı ve ardından plastik ambalajı açmaya koyuldu.

Bu arada.

"Dev ve ben gitsek iyi olacak." Parmaklarımı onun eliyle birleştirdim. Bana bir kaşını kaldırdı ama tek kelime etmedi. "Tüm tadilat bittiğinde tam bir tur atacağız."

"Bu iyi bir fikir," dedi.

Mateo ve Nico merdivenden geri geldiler.

"Sen ne düşünüyorsun?" Nico bize doğru birkaç adım atarken avizeyi işaret ederek Violet'e sordu.

"Harika görünüyor. Doğru olanı seçtiğimi biliyordum."

Mateo bize katıldı, avizeye değil Noel ağacına bakarken çenesindeki tüyleri kaşıdı. Bakışları süslemenin üzerinde dönerken burun delikleri açıldı. "İşimiz bittiyse eve, Evie'nin yanına gideceğim."

"Sağ ol dostum." Mateo aceleyle kapıdan çıkmadan önce Nico onu sırtından alkışladı.

Nico, Violet'in elindeki süs eşyasına baktı. "Geçen gece partide o kadar çok istediğin bu muydu?"

"Evet." Ağacın üzerine koydu. "Kız kardeşim beni çok seviyor, bunu benim için verdi." Violet ona kibirli bir bakış attı.

Ama Nico'nun bakışları erimiş, kurt yeşili bir parıltıyla yuvarlanmıştı. Çenesini sıktı. Odadaki sıcaklığın yükseldiğini hissedebiliyordum, bedenim yanımdaki adamdan yardım istiyordu.

"Gerçekten gitmeliyiz," dedim çabucak.

Devraj beni kapıdan çıkarmadan önce, "Pazar akşamı yemekte görüşürüz," diye ekledi.

Kaldırıma çıkmadan önce omzunun üzerinden Nico'ya bakan Violet'in gözlerinde bir anlık bir özlem yakaladım.

Dışarıdaki soğuk havayı içimize çekerek el ele yürüdük ve arkamızda bıraktığımız yükselen cinsel gerilim fırtınasına biraz güldük.

"Bu kadar sinsi olabileceğın hiç aklıma gelmezdi." Beni kendine çekti ve bir kolunu belime doladı.

"Gerektiğinde olabilirim."

"Not edildi." Daha da yaklaştı. Ben de kolumu onunkine doladım. "Şimdi bebeğimin karnını doyuralım. Bu gece ağırdan alacağız ve önce tüm vücut masajı yapmayı planlıyorum."

"Aşk büyüsüne gerek yok, ha?"

Beni sokakta durdurdu ve iki eliyle yüzümü dikkatlice kavradı, avuç içleri yanaklarımı ısıtıyordu.

"Sevgilim. Bana o büyüyü kendi başına yaptın. Arabamla sana çarptığım anda büyülenmişim."

Dudaklarını hafifçe üzerinde gezdirirken gülümseyerek gözlerimi kapattım.

"Porsche'unla bana çarptığın için çok mutluyum."

"Oh, şimdi de , öyle mi?"

Aşağı uzandı ve popomu çimdikledi.

"Hey!" Kıvrınarak uzaklaştım ve yürümeye başladım. Lüks İtalyan arabasına hakaret etmek onu kızdırmanın en hızlı yoluydu.

Ona yetişti ve parmaklarını benimkilerle birleştirerek elimin arkasına bir öpücük kondurdu, biz yürürken alışveriş yapanların oraya buraya koşuşturmalarını izledi. Parlak, neşeli vitrinler her dükkândan sıcak bir şekilde parlıyordu, havada sadece tatillerle gelen bir heyecan vardı.

"Biliyor musun," diye teklif etti, "Gris Gris'in gitmesini

sağlayabiliriz?" "Ve onun yerine eve getiririz."

O erimiş gülümsemesini bana doğru kaydırđı. "Ateşin önündeki halının üzerinde küçük bir pikniğe ne dersin?"

Ona gülümsedim, ilk çıkmaya başladığımız zaman o halıda yaşadığımız güzel bir anıyı hatırlayarak ürperdim.

Birdenbire, ailemin bizi büyüttüğü evi değil de, onun evini ilk kez kendi evim olarak düşündüğümü fark ettim. Birkaç ay öncesine kadar tüm hayatım boyunca yaşadığım ev.

Sanırım bu doğaldı. Kalbiniz eşini bulduğunda, eviniz onlar neredeyse orasıydı. Kız kardeşlerimin de kendi ruh eşlerini bulmalarını umarak mutlulukla iç çektim. Evie ve ben bizimkini bulmuştuk ve herkesin derin ve bağlayıcı gerçek aşkın mutluluğunu tatmasını istiyordum. En azından Violet'i doğru yöne iterek üzerime düşeni yaptığımı söyleyebilirim.

"Sence o süsü Violet ve Nico'ya vermekle doğru şeyi mi yaptım?" Kendimden emin olmadan sordum.

"Hiç şüphesiz," dedi Devraj. "Nico sabırlı bir adam oldu. Belki biraz dizginlenemeyen şehvet kız kardeşinin kıcına tekmeyi basar."

"Umarım." Güldüm. "Sence Nico onu hâlâ istiyor mudur? Violet bir milim bile kıpırdamadan bir süredir etrafta dolaşıyor."

Kıkırdadı, sıcaklık düştükçe nefesi beyaz puflar halinde çıkıyordu. "Öyle olduğunu tüm kalbimle biliyorum."

"Nasıl yani?"

Bana baktı, yürürken beni kendine yakın tuttu ve sonra usulca fısıldadı, "Çünkü ona benim sana baktığım gibi bakıyor." Sonra bana hızlı bir öpücük verdi. "İnan bana, bu gece aşk için bir hizmette bulunduk. Ve şimdi tek istediğim sana hizmet etmek."

"O aşk büyüsünün kalıcı etkilerini yaşamadığına emin misin?" Alay ettim. "Hiç de bile. Bu tamamen benim, aşkım."

"O zaman eve gidelim."

OceanofPDF.com

JINGLE BELL JOCK

Zaman çizelgesi: **Witches Get Stitches sırasında geçiyor.*

OceanofPDF.com

BÖLÜM 1

~CHARLIE~

En iyi arkadaşınıza aşık olmak akıllıca değildir. Bunu yapmamanızı şiddetle tavsiye ederim.

Bu gece, yılbaşı gecesi, her zamankinden daha çok etkilenmiştim, çünkü şu anda partinin karşısında durmuş, JJ'in kablo örgü kazaklı, kadife pantolonlu ve aşırı jöleli saç modeli olan bir adamla flört etmesini izliyordum. Başarısız moda seçimlerine rağmen çok seksiydi.

JJ aynı zamanda biriyle gerçekten ilgilendiğinde sık sık takındığı o nadir gülümsemeyi takınmıştı.

Bu gülümsemeye sahip olacak kadar şanslı birkaç kişiden biri oldum. Ama bu gece değil. Kablolu kazak giyen adam anlıyordu.

İşte o zaman yeteri kadar çektiğimi fark ettim. JJ'i başka bir adamla her düşündüğümde yaşadığım bu mide bulantısı beni yavaş yavaş içten içe yok ediyordu.

Yemin ederim, "Killing Me Softly" şarkısı bu noktada benim günlük mantram olabilir.

Ama yeni bir yıld ı ve ben yeni bir sayfa açmaya kararlıydım. Beni asla bundan fazlas ı olarak görmeyecek olan en iyi arkadaş ımın peşinden koşmayı bırakıp yoluma devam edecektim.

"Merhaba. Charlie'ydi, değil mi?"

Merhaba. Randevu tanrıları bu gece dinliyor

muydu? "Evet, merhaba?"

Daha önce tanış ıp tanışmadığımız ı anlamaya çalışırken ş aşkın ş aşkın baktığıma eminim. Ama ona o kliş e tavlama cümlesini söylemek istemedim, *daha önce bir yerde karşılaşt ık mı?*

"Thomas Baylor." Elimi sıkt ı. İthal birayı tutmayan ı.

Benden uzun boyluydu, bu hoşuma gitti. Güzel bir fiziğı ve ciddi anlamda nazik gözleri vardı. Koyu kahverengi, yoğun kirpikli ve zeki.

"Sen sormadan söyleyeyim, hayır, tanışmadık. Sadece Isaac'e kim olduğunu sordum."

Isaac partinin ev sahibiydi. Isaac'in etrafının kalabalık bir grup tarafından sarıld ığı mutfağı doğru baktım. Bana doğru göz kırpt ı.

"oldum," diyerek ona döndüm ve tüm dikkatimi ona verdim. "Isaac'i nereden tan ıyorsun?"

"İş ."

"Galeride mi çalış ıyorsun?"

"Tam olarak değil. Büyük sergiler için kurulumlara yardım ediyorum. Aslında oldukça sıra dış ı bir şirket. Temelde satışa çıkan büyük mülklerin, sanat galerilerinin ve bunun gibi şeylerin sahnelenmesine yardımcı oluyoruz.

Çekici, yumuşak bir sesi vardı. Hoş biriydi ve uzun kollu, düğmeli gömleğinin altında da fit görünüyordu.

"İlginç bir işe benziyor."

"Bazen," diyerek bana geniş bir gülümseme attı. "Sen ne iş yapıyorsun?"

Kanal Caddesi'ne bakan balkonu işaret ettim. "Ben Hilton'un Etkinlik Müdürüyüm."

Gözleri büyüdü. "Bu kulağa benim işimden çok daha ilginç geliyor."

Dışarıdan gelen bir patlama sesi herkesin dikkatini pencerelere çekti.

"Havai fişekler erken patlamış gibi görünüyor," dedi Thomas. "İzlemeye gitmek ister misin?"

Tatlı gülümsemesi beni çoktan içine çekmişti. Benden gençti, belki yirmili yaşların ortasındaydı ama ondan hoşlanmıştım. Daha da önemlisi, *o da benden* hoşlanıyor gibiydi.

"Tabii. Bir bira daha içelim."

Mutfaktaki barda durduk ve iki Heineken daha aldık. Thomas'ın önünde yürüdüm ve balkon kapısını açtım. Kabadayı bir kız ve başka bir adam içeri dalıp neredeyse bizi devirecekken eliyle sırtımı destekledi. Thomas'ın bu koruyucu hareketinin içimde hoş, erimiş bir his uyandırdığını söylemeliyim.

Ve bu hissin hemen ardından ihanet duygusu geldi. JJ'e ihanet etmiyordum. Birlikte değildik. Yine de bu benim üzgün ve aşık kalbim için hiçbir şey fark ettirmiyordu.

Yine de bu iyi bir adımdı. Bir süredir kimseyle çıkmamıştım. Ve JJ'e olan özlemim bir şeyler yapmamı gerektirecek kadar saçma bir seviyeye ulaşmıştı.

Thomas bir şeydi. Yani, bu gece onunla *yatacağımdan* falan değil. Önce onu tanımam gerekiyordu. Oldukça çapkın biriydim ama yatağıma kabul ettiğim erkekler konusunda çok seçiciydim. Tek gecelik ilişkilerden hoşlanan bir adam değildim. Bunun için başkalarını suçlamazdım ama ister inanın ister inanmayın, konu seks olduğunda biraz utangaç ve çekingendim.

Beni yanlış anlamayın. Ben keyif aldım. *Son derece*. Ama oraya gitmeden önce bir erkeğe karşı belli bir düzeyde güven duymam gerekiyordu.

Balkonda boş bir yer bulduk ve Batı Şeria'da atılan havai fişeklerin bir kısmını izledik. Gece yarısı yaklaşık bir saat içinde daha da büyükleri olacaktı.

"Ee," diye kekeledi Thomas, iki kolunu da balkonun korkuluklarına dayamıştı, birası hâlâ elindeydi, "Biliyorum biraz ileri gidiyorum ama biriyle çıkıyor musun?"

Bakışlarını tekrar bana çevirmeden önce utangaç bir şekilde başını eğdi. "Hayır." Ne yazık ki. "Ben değilim."

"Güzel," diye gergin bir kahkaha attı ve birasını yudumladı. "Eğer burada biriyle birlikteysen kendimi aptal durumuna düşürmek istemedim."

Açık sözlü ama tatlıydı, ki bunu ferahlatıcı derecede çekici buldum.

"Burada JJ ile birlikteyim. O benim en iyi arkadaşım." Hepsi bu kadar. "Yani, temizsin. Lütfen flört etmeye devam et."

İnci gibi beyazlarını göstererek bir kahkaha attı ve şaşırtıcı bir şekilde bütün gece kendime verdiğim acıma partisinden uzaklaştığımı fark ettim.

Thomas daha sonra beni bazı komik iş hikayeleriyle eğlendirdi. Örneğin, soyut bir heykeli yanlış yerleştirdiği ve sanatçının onu kaybettiği zaman

Onun , o tuhaf heykelin kafasıyla kıcını ayırt edemezsiniz.

Daha sonra kurumsal müşterilerimle kendi korku hikayelerimi paylaştım. Evian suyu istediği gibi 65 derece olmadığı için neredeyse kan damarı patlayan bir müşteri gibi.

Yine o bulaşıcı kahkahasını attı. "İnsanlar tam bir pislik."

"Öyleler." Ben de aynı , biramı bitirip arkamdaki masaya koydum, o da boş şişesini masaya bıraktı. "Bazı insanlar şikayet etmeyi sever çünkü bu onlara kendilerini önemli hissettirir."

"Nedenmiş o? Yani, iyi oldukları için dikkat çekerek kendilerini aynı derecede önemli hissedemezler mi?"

Vay canına. Thomas'ın iyi bir kalbi vardı. Başkaları hakkında konuşurken bunu hissedebiliyordum, hatta uğraşmak zorunda kaldığı zor sanatçılar hakkında bile. Saygılı ve nazik biriydi ve kesinlikle duygu besleyebileceğim biriydi.

French Quarter yakınlarındaki büyük havai fişekler patlamaya başladı ve Mississippi Nehri üzerinde kırık cam gibi parıldadı. Floresan pembeler, morlar ve yeşiller gece gökyüzünde parlıyordu. Sessizce izledik, kolu korkulukta benimkine değişiyordu. Keyfim yerindeydi ve yakınlardaki nehirden gelen serin esinti beni hülyalı bir ruh haline sokmuştu.

Sonra içeride gece yarısına kadar geri saymaya başladılar. Thomas'ın bana baktığını hissedebiliyordum.

"Senden gerçekten hoşlanıyorum," diye fısıldadı neredeyse.

Ona döndüğümde, bir şekilde yüzlerimizin santimlerce birbirine yaklaştığını fark ettim.

"Ben de senden hoşlanıyorum," dedim ona dürüstçe.

O kahverengi gözler sanki bir şeyi belirlemeye çalışıyormuş gibi beni dikkatle izliyordu. Ne olduğunu bildiğimden oldukça emindim. İçerideki herkes *Mutlu Yıllar* çığlıkları atarak patladığında, bana yaklaştı ve dudaklarını dudaklarıma değdirdi. Geçici ve yumuşak. Ona ağzımı açtığımda başını eğdi ve küçük bir iniltiyle dilini içeri soktu.

Çenesini kavradım ve arzulanma hissinin tadını çıkararak onu öptüm.

Beni yanlış anlamayın. İstedğim zaman biriyle çıkmakta zorlanmıyordum. Ama takılmaktan daha fazlasını istiyordum. Gerçekten istediğim şeyi elde edemezdim çünkü o şu anda içeride muhtemelen Kablolu Örgü Adam'la öpüşüyordu.

Ama Thomas, JJ ile olan saplantımı/kayıp davamı bir kenara bırakmamı düşündüren, herhangi bir şekilde bağlantı kurduğum ilk erkekti. Onu tanıdığım bu kısa süre içinde bile aramızda yumuşacık bir şeylerin yeşerdiğini hissettim.

Parmaklarını saçlarımdan arasından geçirip ensemden gezdirdi, beni daha yakın tuttu ve daha derin öptü. Onunla birlikte arzunun baş döndürücü hissine kapıldım ve tatlı ağzını öptüm.

Sonra -ilk ya da ikinci kez değil- JJ'i öpmenin nasıl bir his olacağını merak ettim. Bunun gibi yumuşak olacağından şüpheliydim. JJ'nin beni öpeceği düşüncesiyle inledim ve Thomas kalçamı kavrayıp beni kendine çekti. Yanlış bir şey yapıyormuşum gibi hissederek öpüşmeyi kestim.

"Özür dilerim. Kendimi kaptırmak istememiştim." Thomas elini boynumdan çekti ama diğer elini kalçamda tuttu.

Balkon kapısının kapandığını duydum. Omzumun üzerinden baktığımda, partiye dönen en iyi arkadaşımın geniş sırtını yakaladım.

Beni Thomas'ı öperken göreceği düşüncesi kalbimi sıkıştırdı. Ama sonra sadece arkadaş olduğumuzu hatırladım. Ve kıskanacağı ve sonunda benim üzerimde hak iddia edeceği yönündeki tüm hüsnükuruntularımın saçma bir hayal olduğunu.

"Seni dışarı çıkarmayı çok isterim," diye araya girdi Thomas. "Numaranı alabilir miyim?"

Dikkatimi tekrar o sıcak kahverengi gözlere verdiğimde, kendimi tamamen bırakmam gerektiğini fark ettim.

"Evet. Kesinlikle ."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 2

~JJ~

Yetişkinlik tarihimin en kötü akşamdan kalmalığıyla başım dönerek yatakta doğrulduğumda hatırladığım ilk şey, o Thomas'ın Charlie'yi öptüğünü görmek oldu.

Tamam, belki de dangalak değildi. Ama Isaac onu övdükçe çocuktan daha da nefret ediyordum. Onu balkonda Charlie'nin üzerinde elleri ve ağzıyla görür görmez, sonraki bir saatimi tekila içerken Isaac'i sorguya çekmekle geçirdim.

Charlie'nin en iyi arkadaşı olarak benim görevim onun başka bir dangalakla takılmadığından emin olmaktı. Çünkü Charlie çıktığı erkekler konusunda pek seçici olmamakta iyiydi. Ona kafayı takan bir ya da iki kişiyi korkutup kaçırmak zorunda kalmıştım.

Charlie'nin özelliği o kadar çekici olmasıydı ki, çıktığı erkekler daha ilk buluşmada ona aşık oluyorlardı. Sonra Charlie artık ilgilenmiyorsa, bazen ipucunu kolay kolay anlamıyorlardı. Benim gibi onu kollayan bir arkadaşı olduğu için şanslıydı.

Evet, Thomas denen adamın Charlie'nin boğazına dilini sokması konusunda Isaac'i sorguya çektim.

Belki de Charlie beni eve götürmek için bardan neredeyse kazıyarak çıkardığında iğneleyici yorumlarımı geri çekebilirdim. Sanırım yeni yıla girerken onu rahatsız etmek istemediğime dair bir şeyler söyledim.

Hay sikeyim. Ne kadar pisliğim.

Daha önce başka erkeklerle çıkarken hiç böyle tepki vermemiştim. Ta ki onlar Charlie için bir sorun haline gelene ve geri çekilmeleri için yardımına ihtiyaç duyana kadar. Ama dün gece nedense bağırsaklarıma bir tekme yemiş gibi hissettim. Ve taşaklarına. Ve dürüst olmak gerekirse, kalbine.

En iyi arkadaşıma sarılıp ona Mutlu Yıllar dilemeyi planladığım balkona çıktığımda, küçük bir çocuğun onu elleyip öptüğünü görünce içgüdüsel bir tepki verdim.

Mide bulantısı yine midemi şişirdi.

Aceleyle tuvalete gittim ama neyse ki ya da belki de ne yazık ki hiçbir şey çıkmadı. Bok gibi görünüyordum ve gündüz vardiyasında çalışıyordum. Kimi kandırıyordum ki? Finny'yi barda eğitmeye başlamış olmama rağmen her gün çalışıyordum.

The Cauldron'un tek barmeniydim, ancak Belinda, Evie ve Violet sakın günlerde içkileri hazırlayabiliyorlardı. O zamanlar genellikle öğleden sonraya kadar içeri girmezdim. Ama bugün Yeni Yıl Günü'ydü ve Jules, Garden District'in aşağı mahallelerinde akşamdan kalma olup iyi ve yağlı bir yemek arayanlar için bazı özel spesiyaller hazırlayacaktı. Ben de onlardan biriydim.

Charlie'den dilemem gereken özrü düşünerek inledim, duş aldım, sakalımı düzelttim, kot pantolon ve Henley giydim.

"Günaydın, Miko."

Calico kedim kanepenin arkasında durarak miyavladı. Günaydın okşamalarına ihtiyaç duyarak oturma odasında benimle birlikte yürüdü. Biraz sevdikten sonra çamaşır odasına gittim ve kabını doldurdum.

Bir şişe su ve biraz Advil içtikten sonra telefonumu aldım, arka kapının yanındaki mutfak tezgâhında duran şarj aletine taktım ve dün gece yatak odamda sızmadan önce Charlie'nin onu takmak için nasıl benden zorla aldığını hatırladım.

Ona ne kadar kötü davrandığımı hatırlayınca irkildim.

Kapıyı kapatmadan önce Miko'nun dışarı çıkmasına izin verdim. Ben eve gelene kadar günlerini verandamda uzanarak, kertenkelelere işkence ederek ve ormanın kraliçesiymiş gibi davranarak geçirmeyi tercih ediyordu.

"İyi bir kız ol."

Bana gözlerini kırpıştırarak muhtemelen olmayacağını söyledi. Sırf ona ne yapması gerektiğini söylemeye cüret ettiğim için eve döndüğümde kapının önünde hediye olarak zavallı ölü bir yaratık bulma ihtimalim çok yüksekti.

Cipime atlayıp Kazan'a doğru kısa bir yolculuğa çıktım. Bazı günler egzersiz yapmak için işe yürüyerek giderdim. Ama bugün, tüm vardiya boyunca ayakta durabilirsem şanslıydım. Caddeye park eder etmez, ön kapı henüz açık olmadığı için arka sokaktan geçip mutfağa girdim.

Aşçılardan Sam soğan hazırlıyordu. Bu midemi bulandırdı. Ama Jules çoktan nefis kokan bir şeyler karıştırmaya başlamıştı.

"Bugünün spesiyalleri neler?" Tencereye bakmak için arkasından yaklaşarak sordum.

Kafaları koparılmadan bunu yapmasına izin verdiği tek kişi bendim.

"Ördek ve sosisli bamya. Ayrıca geleneksel Yeni Yıl Günü jambonu, sosisli lahana ve bÖrölce yiyeceğiz."

"Şu bamyadan bir kase alabilir miyim?"

Bana iyice baktı, belli ki ne kadar zavallı hissettiğimi görüyordu. Bunun sadece alkol yüzünden olmasını diledim. Ama duygularım şu anda içimde isyan çıkarıyordu.

"Biraz Fransız ekmeği al. Vücudundaki alkolü emecek bir şeye ihtiyacın varmış gibi görünüyorsun."

Yorum yapmadan başımı salladım ve raftan taze bir somun aldım. Jules caddenin karşısındaki Queen of Tarts ile anlaşmıştı ve restoran için sık sık onların tatlılarını ve ekmeklerini satın alırdı.

Jules bir kâse bamya, koyu kıvamlı buğulama ve yanında patates salatası koydu. "Eğlenceli bir gece miydi yoksa unutmak istediklerinden biri miydi?"

"İkisinden de biraz."

"JJ," dedi alaycı bir tavırla, "senin sıra dışı bir şey yaptığını hayal bile edemiyorum." "O kadar sıkıcı mıyım?"

Ben bamya ve ekmeği mideye indirirken, o kalçasını paslanmaz çelik tezgâha yaslamış, kollarını kavuşturmuş, kendini şimdiden ışık yılı kadar iyi hissediyordu.

"Güvenilir olan sensin. Ne oldu? Charlie dün gece kontrolden çıkmaya izin mi verdi?"

Dün gece tamamen eğilmemin sebebi Charlie'ydi. Ama bunu ona söyleyemezdim.

"Jules, bunu ince dilimlenmiş mi istiyorsun?" Sam birkaç ballı jambondan birini kavurma makinesinden çıkardığı yerden seslendi.

"Bunu yapacağım."

Neyse ki beni kendi sefil düşüncelerimle baş başa bıraktı. Son ekmek parçasını bamyaya batırdım ve kalanını bitirdim. Bulaşıkları arka tarafa götürüp yıkadıktan sonra, yeni bir bardak rafıyla bara geri döndüm.

Evie etrafta koşuşturuyor, dün gece yeterince iyi temizlenmemiş bazı masaları siliyordu. Tam bir dolandırıcıydı ve bu yönünü seviyordum.

"Hey, kadın," diye seslendim o gün için bardakları istiflerken. "Seni bir süredir görmüyorum. Erkeğin seni meşgul mü ediyor?"

Savoie kardeşlere karşı korumacıydım, onlara kendi çocuklarımmış gibi davranıyordum. Ve kurt adam Mateo hakkında ilk başta şüphelerim olsa da, şimdi ilişkilerini tüm kalbimle onaylıyorum. Kendini ona adamıştı ve ona bir kraliçe gibi davranıyordu. O bunu hak ediyordu. Tüm Savoie kadınları hak ediyordu.

"Heyyy!" İkili masaların arasından geçip karşımdaki bar taburesine oturdu. "Birkaç gün izin aldım çünkü biraz mide gribi geçirdim. Beni gerçekten yıprattı. Çok yorgundum." Parlak bir şekilde gülümsedi. "Ama şimdi daha iyi hissediyorum. Peki ya siz? Yılbaşı gecesi nasıldı? Sen ve Charlie dışarı çıktınız mı?"

Başımı salladım ve bardakları üst üste koymadan önce sildim. "Evet. Bir arkadaşımın partisine gittim."

"Uh oh. Bu kulağa iyi gelmiyor."

"Ne demek istiyorsun?" Hiçbir şey anlamaması için ses tonumu tamamen eşit tutmaya özen gösterdim. Ama yine de o bir cadıydı.

"Charlie ile kavga mı ettiniz?"

"Bunu neden sordun ki? Charlie ve ben kavga etmeyiz."

"Aynen öyle. Ama senden pişmanlık, utanç gibi üzücü hisler alıyorum. Ne yaptın sen?"

"Tanrım, Evie. Duyguları okuyabilen kişinin Clara olduğunu sanıyordum. Ne zamandan beri sen-?"

"Biri beni mi aradı?" Clara birdenbire çıktı; yemin ederim.

Yerimden sıçradım. "Buraya ne zaman geldin?"

"Clara, buraya gel ve bana JJ'in ne yaptığını söyle çünkü söylemeyecek."
Sonra Evie on saniye önceki kısa konuşmamızı aktarmaya başladı.

Bir elimde bulaşık havlumla tezgâha yaslandım ve auramı dikkatle inceleyen Clara'ya ters ters bakmamaya çalıştım.

Sonra dizlerimi çekti. "Charlie'nin duygularını incittin."

"JJ!" Evie çığlık attı. "Böyle bir şeyi nasıl yaparsın? O senin en iyi arkadaşın!"

Bu sırada ben ağzım bir karış açık duruyordum, çünkü Clara bunu nasıl tahmin etmişti?

"Bunu nasıl yapıyorsun?"

Clara bana acıyan bir ifadeyle baktı, "Benim işim bu," dedi gizemli bir şekilde. "Ne oldu? Bir konuda kavga mı ettiniz?"

"Hayır," diye homurdandım ve öğle yemeği için soğuması için bazı ithal ürünleri camekânlı dondurucuya taşıdım. İçimi çektim. "Takıldığı adamla dalga geçtim."

"Neden?" diye sordu Evie. "Ondan hoşlanmadın mı?"

Omuz silktim. "Sadece beni sinirlendirdi. En iyi arkadaşımın biraz zaman geçirmeyi dört gözle bekliyordum ama bu genç bütün gece onu kullandı."

"Charlie bir gençle mi öpüşüyordu?!" Evie'nin gözleri neredeyse yuvalarından fırlayacaktı.

"Pek genç sayılmam." Kaşlarımı çattım. "Ama daha olgun birine ihtiyacı olan Charlie için çok gençti. Yulaflarını yeni eken genç bir aygıra değil."

"Bazı insanlar erken olgunlaşır," diye ekledi Clara düşünceli bir ifadeyle. "O da o yaşlı ruhlardan olabilir. Aslına bakarsanız Charlie'nin ruh eşi olabilir."

Öfkeyle döndüm, Clara'yı Evie'ye gülümserken yakaladım, sonra gülümsemesini sildi ve bana baktı. "Onu görmediniz. Şeye benziyordu..."

"Gibi mi?" Evie devam etmem için elini dairesel bir hareketle salladı.

"Charlie'nin tipi değil gibi." Soğutucuya geri döndüm, şişeleri biraz fazla sert çınlatıyordum.

"Anlıyorum," dedi Evie, "Peki, neden ona bu yeni adam hakkında bir şeyler sormuyoruz?"

Evie'nin ön kapıya gidip kilidi açtığını duyduğumda midem altımdan çekildi. Döndüğümde Charlie'ye sarılıyordu.

Gerçekten iyi görünüyordu. Köpek boku gibi değil, benim gibi. Tazeydi, sarı saçları mükemmel bir şekilde şekillendirilmişti, gündelik iş kıyafetleri vardı, her zamanki eğik gülümsemesiyle eğilip onu öpmek istiyordum.

NE?!

Bu düşünce de nereden çıkmıştı?

Charlie'yi öpmek istemedim!

Bekle. Charlie'yi öpmek mi istedim?

Bu yeni keşif karşısında yutkunarak, Evie'nin yanına doğru yürürken onunla sohbet etmesini izledim. Bakışları benimkine çarptığında, gülümsemesi kaybolduğunda, kalp atışlarım paniğe benzer bir şekilde hızlandı.

Bana kızgındı. Bu da dün geceki pişmanlığımın ağırlığını üçe katladı.

Ama her zamanki taburesini mutfığa en yakın olan uca yerleştirdi ve Evie'ye, "Her zamanki taburem, teşekkürler," dedi.

"Sorun değil." Adamın yanına bir tabak bıraktı ve ona gülümsedi, sonra adam arkasını döndüğünde gözlerini kötü bir yüz ifadesiyle bana dikti.

Kahretsin, herkesin bok listesindeymişim . Telafi etme zamanı.

"Hey." Ellerimi bulaşık beziyle sildim, hayal kırıklığıyla saçlarımı yolmamak için onlarla yapacak bir şeye ihtiyacım vardı. "Dinle, uh-"

Ellerini barın tepesinde gevşekçe kavuşturmuştu ve bana her zaman takındığı o sakın bakışını attı. Bunun sinir bozucu olduğunu söylemek hafif kalır. Tek kelime etmeden ne kadar üzgün olduğunu hissedebiliyordum.

"Dün geceyle ilgili olarak," diye devam ettim boğazımı temizleyerek, "tam bir pislik gibi davrandığım için gerçekten özür dilerim."

Bakışlarımı kaçırarak gülümsedi. "Sorun değil."

"Hayır, cidden. Sana karşı böyle davranmamalıydım. Eğer Thomas'ı seviyorsan ya da her neyse, çenemi kapalı tutacağım."

Başını eğdi, pencereden gelen ışık saçlarına vuruyor, saçlarını lanet bir hale gibi parlatıyordu. Melek olmadığını biliyordum, ama her şey

Bugün onun hakkında...ilahi görünüyordu. Ve ben kendimi onun çemberinden kovulmuş bir şeytan gibi hissettim. Midem düğümlendi.

"Onun nesini sevmiyorsun?"

Dişlerimi gıcırdatarak arkamdaki bara döndüm ve öğle yemeğinden sonra işe döneceğini bildiğimden ona bir buzlu çay yaptım. Otel çoğu zaman tatil yapmazdı, onun gibi yönetimde çalışanların bile böyle günlerde işte olması gerekirdi. Ama o her zaman uzun bir öğle yemeği yer ve aradaki farkı kapatmak için daha geç saatlere kadar çalışırdı. Bugün beni görmeye karar vermesine sevindim, özellikle de bunu hak etmediğim için. Haftada birkaç gün öğle yemeğini burada yiyordu ama bugün onu kesinlikle beklemiyordum.

Buzlu çayı önündeki peçeteye koydum ve bir pipeti tezgâha doğru kaydardım. "Senin için biraz genç değil mi?" Sessizce sordum.

Charlie'nin kaşları çatıldı ve aynı gülümsedi. "O yirmi beş yaşında."

"Aynen öyle. Ve sen otuz bir yaşındasın."

"Ve sen de otuz yedi yaşındasın, aramızda aynı sayıda yıl var. Yine de hâlâ en iyi arkadaşız," diye tersledi. Sonra soru sorarcasına başını eğdi. "Öyle değil miyiz?"

"*Evet*. Tabii ki . Neden bir şey sordunuz?" "Bilmiyorum. Dün gece bana çok kızgın görünüyordun."

"Dün gece sarhoştum ve aklım başımda değildi. Özür dilerim. Söylediklerimin yarısını bile hatırlamıyorum" -ki bu doğrudu ve bunun için minnettardım ama hatırladıklarım beni irkiltti- "ama hepsi için özür dilerim."

Başını salladı ve çayını yudumladı, bu da dikkatimi pipetin etrafına sarılmış dudaklarına çekti. Dilini alt dudağının üzerinde gezdirdiğinde sikim seğirdi. İrkildim.

"İyi misin?" Benim için gerçekten endişelenmiş görünüyordu.

Muhtemelen öyle olmalı. Çünkü iyi değildim. Yakınında bile değildim. En iyi arkadaşımı arzuluyor ve onun mükemmel, güzel, lanet ağzıyla yapmasını istediğim şeyleri hayal ediyordum.

Aklımı kaçırmadan önce tekrar saldırıya geçme ihtiyacı duyarak, "Aranızda sadece altı yaş olabilir ama yirmili yaşların ortası otuzlu yaşlarda olmaktan tamamen farklıdır" dedim.

"Nasıl yani?"

Alay ettim. "Hadi ama Charlie. Yirmili yaşlarında nasıl olduğunu hatırlıyor musun? İyi bir sürüş için her yeni adamı denemek?"

Bunun üzerine kaşlarını çatı. "Olabilir. Ama ben tek eşli ilişkilere devam ettim, yatakta zıplamaya değil. Yirmili yaşlarımda bile."

Doğru. Neredeyse bir erkek fahişesiydim ve vahşi günlerimden çok keyif alıyordum. Otuzlu yaşlarıma geldiğimde parlaklığını kaybetmişti. Ama Charlie bu konuda asla benim gibi değildi.

"Ama yine de," diye devam ettim, "flört ederken her zaman en iyi kararları vermiyorsun."

"İşte bu yüzden buna *çıkmaq* deniyor Jeremy. Onunla evlenmeyeceğim." Sonra mırıldandı, "Henüz."

Yanında oturan tereyağı bıçağını kalbimi de kesebilirdi. Tam adımı kullanması da beni henüz affetmediğini gösteriyordu.

"Evet," diye kabul ettim, umarım sesim hissettiğim kadar üzgün çıkmamıştır.
"Haklısın."

Sonra o Isaac'in dün geceki maskaralıkları hakkında konuşmaya devam ederken ben de tezgahı silip içimden ölmüyormuşum gibi yaptım.

Öğle yemeğini yerken ve beni dün gecedan hatırlayamadığım olaylarla eğlendirirken düşünebildiğim tek şey, en iyi arkadaşınızı becermek istediğinizi keşfetmenin oldukça sinir bozucu ve biraz da yıkıcı bir duygu olduğuydu.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 3

~CHARLIE~

"Kapa çeneni. Ve iyi geceler."

Violet geçip gitti, barda yanımda oturan Clara'ya bir şeyler mırıldandı ve sanki peşinde bir iblis varmış gibi Kazan'dan kaçtı.

Belki de bu gece ona karşı biraz fazla ısrarcıydım. Sahnede mikrofonta mırıldanan seksi kurt adam iş ortağı Nico'ya baktım. Bu gece yüzünde sert bir ifade vardı. Violet'in ona ne söylediğini merak ettim.

Ona söylediğim tek şey, lanet olası çalılıkların etrafında dolanmayı bırakıp o iri adamın üzerine atlamasının zamanının geldiği idi. Onu istiyordu. Bunu biliyordum. Herkes biliyordu. O da onu istiyordu. Ama Violet çok inatçıydı.

Bu da bana benim de inatçı olduğumu söylediğini hatırlattı. Sadece o da değil. Bilmediğim bir şeyi ortaya çıkarmıştı. Ben ve JJ hakkında bir okuma yapmıştı. Violet bir Kahin'di, imgelemler görebilen ve kehanetlerde bulunabilen türden bir cadı. Ve bana açıkça ikimizin birbirimize ait olduğumuzu söylemişti.

JJ'in bir müşteriyle dostane bir şekilde konuşmasını izledim. O kadar yakışıklıydı ki ciğerlerim sıkışıyor ve nefesimi tutamıyordum. Çok uzun süre bakarsam göğsüm sıkışıyordu. Ela gözleri birkaç saniyeliğine bana takıldı, daha önce hissetmediğim bir şekilde samimi bir bağ kurduktan sonra dikkatini müşteriye verdi.

"İyi misin?" Clara sordu.

Violet şehirdeki ilk gecesinde ev sahipliği yapmaktan vazgeçtiği için yeni dövme sanatçısı Lindsey'i eğlendiriyordu. Lindsey tuvalete gitmişti.

"Evet, neden?" Zehirli Elma Sangria'mdan kokteyl pipetini çıkardım. JJ her zaman en iyi sangrileri yapardı.

"Auran bana bir konuda kafanın karışık ve üzgün olduğunu söylüyor."

"Auram seninle mi konuşuyor?"

Clara'nın mavi gözleri barın ışıkları altında pırıl pırıl parlıyordu. "Kelimelerle değil ama evet. Büyüm benimle konuşuyor. Tüm bunların ne hakkında olduğunu bildiğimden oldukça eminim."

"Gerçekten mi?"

"Yüzde doksan iki eminim."

Sadece Clara bir şey hakkında bu kadar yüksek ve garip bir şekilde yeterince yüksek olmayan bir kesinlik yüzdesine sahip olabilir.

Gülümsedim. "Yüzde sekizin içinde olup olmadığınızı öğrenmeyi çok isterim."

O göz kırptıİki kere, onu ifade olma uzak graver daha I Clara'yı görmeye alışkındı. O, endişesiz Savoie kardeşti,

Her zaman neşeli ve sakindi. Ama tam karşımda, kalabalık ve gürültülü bir barda gözleri yaşlarla doldu.

"Charlie," diye fısıldadı. "Kafan karışık çünkü yanlış adamla birliktesin. Üzgünsün çünkü kalbin bunu biliyor."

Hava ciğerlerimi boşalttı. Nabzım bir adrenalin sarsıntısıyla fırladı. "Ne?" diye sordum. diye sordum, sesim o kadar kısıktı ki bir hava kabarcığından biraz daha fazlasıydı.

Elini benimkinin üzerine koydu ama daha önce beni mutlu etmek istediğinde yaptığı gibi beni hecelelemeye çalışmadı. Onun yerine tekrar gözlerini kırıştırdı ve bir damla gözyaşı pembe yanağından aşağı süzüldü. Ondan dökülen içten hüznün göğsümü sızlattı.

"Sen JJ'e aitsin." Bana tatlı bir gülümseme verdi. "Ve o da sana ait."

"Ama o-"

Kolumu sıktı ve başını salladı. "Aması yok, Charlie. Gerçek bu. Ve eğer içindeki o ağrıyan boşluğu doldurmak istiyorsan bununla yüzleşmelisin."

"Konuşman gereken ben değilim," dedim ona, bu konuşmayı yaptığım için bile biraz şok olmuş bir halde. Clara ve ben daha önce hiç böyle konuşmamıştık.

Yüzümü avuçladı ve beni bir çocukmuşum gibi okşadı. "Zamanı geldiğinde cesur ol." Sonra tabureden indi ve Lindsey ile Nico'nun hâlâ gülünç derecede seksi bir balad söylediği sahnenin yakınında buluştu.

JJ'in "Bu hafta sonu Isaac'ın yeni sergisine gidiyor musun?" dediğini duyduğumda bunun nereden geldiğini merak ederek sangria'ma baktım. Şu sevdiğin sürrealist sanatçılardan birini sergiliyor."

Gözeneklerimden akmaya çalışan tüm duyguları silerek içkimden bir yudum aldım ve normal görünmeye çalıştım. "Bunu hiç düşünmemiştim."

JJ son birkaç haftadır benim yanımdayken takındığı o gergin ifadeyi takınmıştı. Thomas'tan hoşlanmıyordu, bu yüzden benden çok uzak duruyordu.

"Neden benimle gelmiyorsun?" diye sordu, ela gözleri yoğun ve odaklanmıştı.

Sanırım artık benden kaçmıyordu.

"Tabii Thomas'la zaten çıkmıyorsan," diye ekledi, çenesi gerilmişti.

"Bu hafta sonu olmaz."

"Neden olmasın?"

"Aile meselesi var."

Birkaç saniye bana baktı, iki avucu da kollarını dikkat dağıtıcı bir şekilde esneten barın üzerindeydi. "Onunla gitmiyor musun?"

Buz küplerimi bir kokteyl pipetiyle karıştırarak başımı salladım. "Henüz aileyle tanışmak istediğimden emin değilim. Gerçi benden gitmemi istemişti."

Genelde JJ çıktığım adamla ilgili yüzlerce soru sorar ve neyi, nasıl ve neden yapmam gerektiğini anlatırdı. Ama bu sefer öyle olmadı. Thomas hakkında canını sıkan her neyse onu susturmuştu. Belki de yılbaşı gecesi olanlar yüzündendi.

O şeyleri söylediğini hatırlasa da hatırlamasa da duygularımı incitmişti. *Yeni oyuncakımı sikkem* ve *Yeni Yıl'ı iyi bir oral seksle* karşılamam konusunda beni acımasızca azarlamıştı. Bunların hiçbirini gerçekleşmemişti.

Onun yerine, sarhoş kışını eve taşımak gibi muhteşem bir ayrıcalığa sahip oldum, ki bu çok zordu çünkü benden en az altmış kilo fazlaydı.

Onunla birlikte evine girip sırt üstü yattığı yatağına uzandıktan sonra çoraplarını ve ayakkabılarını çıkardım. Tekrar bayılmadan önce gömleğini çıkarmayı başardı.

Tüm o muhteşem, kaslı teni görmek acı vericiydi. Gözlerimi sıkıca kapatıp unutmaya çalışmam gereken bir işkence.

Thomas. O gece bana karşı ne kadar tatlı ve nazik olduğunu hatırladım. Öpücüğü ne kadar güzeldi. Onunla çıkmayı nasıl kabul ettiğimi.

Daha fazla uzatmadan JJ'in evine geri döndüm, kabı boş olduğu için Miko'ya biraz su verdim, onu sevdim ve çıkarken kapıyı kilitledim.

"Gitmek mi istiyorsun?" diye sordu kaşlarını kaldırarak. "Benimle mi?"

İlginç. JJ'de bu belirsizlik tonunu nadiren duyardım. O kendine güvenen bir güçtü. Yaptığı her şeyde tereddütsüzdü. Ama nedense, gergin görünüyordu?

"Elbette. Seninle buluşabilirim."

"Hayır, hayır. Ben seni . Altı diyelim mi? Öncesinde yemek yiyebiliriz."

Tuhaf. Genelde dışarıda bir yerde buluşurduk. Ama JJ'in yüzünde yine o sert ve kararlı ifade vardı. İstedliğini elde edeceği zaman takındığı bakış.

"İyi," dedim ona, yüzündeki gerginlikten arınmış rahatlama ifadesi karşısında kafam karışmıştı.

"Güzel." Başıyla onayladıktan sonra uzanıp elimi sıktı ve uzaklaştı.

Bunu okumamaya çalıştım. Ama garipti. Violet'in bizim üzerimizde bir okuma yaptığını itiraf etmesi ve Clara'nın JJ ve benim

Birbirine ait olan tüm bu işaretler beni aynı sonuca doğru götürüyordu.

Hız treninin büyük tepesine yavaşça tırmanmak gibiydi. *Tik, tik, tik*. Arabanın diğer taraftaki kaçınılmaz, ağırlığa meydan okuyan, mide bulandıran düşüşe doğru yükseldiğini hissedebiliyordum. Bilmediğim şey ise bu yolculuğun beni güldürecek mi yoksa ağlatacak mı olduğuydu.

Hız trenlerinin ve heyecanlı yolculukların büyük bir hayranı değildim çünkü şaşırmayı sevmiyordum. Sorun şu ki, binmek istesem de istemesem de düşüşün yaklaştığını hissedebiliyordum.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 4

~JJ~

Miyav.

"Neredeyse geldik kızım," dedim Miko'ya taşıyıcısının içinde, Devraj'ın yürüyüş yolunda ilerleyip kapıyı çalarken.

Bir dakika içinde Isadora kapıyı açtı. Boho eteklerinden birini, krem rengi bir atleti ve adaçayı yeşili bir hırkayı giymişti. Uzun, sarı saçları bir omzunun üzerinden örülmüştü. "Merhaba! Erken geldin."

"Öyle miyim?" Saatime baktım.

"Evet," diye güldü. "Neredeyse bir saat

kadar." "Ah." Alt dudağımı ısırarak

kıpırdandım. "Hepiniz içeri gelin."

Onu oturma odasına kadar takip ettim ve etrafa göz gezdirdim.

"Merak etmeyin. Archie arka bahçede." Taşıyıcıyı benden aldı ve içine bakarak daha yumuşak bir sesle konuştu. "Merak etme, Miko. Seni yakalayamayacak."

Genelde duyduğum talepkâr sesiyle değil, tatlı bir kedi sesiyle miyavlıyordu. Miko, Isadora'yı severdi. Ama Archie'den nefret ederdi.

"Hadi kızım." Güzel bir ateşle çıtırdayan şöminenin önündeki beyaz kürk halının üzerine oturdu. Taşıyıcının kilidini açtı ve kapıyı açtıktan sonra onu kucaklayıp dışarı çıkardı. "Sorun yok Miko," dedi kollarımdaki tüyleri diken diken eden o melodik sesiyle.

Açıkça büyü yapmasam da, genellikle kız kardeşlerden birinin büyü yaptığını hissedebiliyordum. Isadora, Miko'ya her tedavi uyguladığında bu ısıltılı dalgayı yayardı. Miko çok yaşlı değildi ama bir yıl önce lösemiye yakalanmıştı. Bu hastalık kediler için neredeyse her zaman ölümcüldür ama Isadora Miko'yu sağlıklı ve dinç tutmak için düzenli olarak iyileştirici tedaviler uyguluyordu. Yoksa mahallemdeki kertenkeleleri kim temizleyecekti?

Isadora sadece onu okşadı ve kucağına kıvrılıp mırlayan Miko'ya tatlı tatlı mırıldandı.

"Aklında ne var?"

Kıkırdadım. "O kadar belli mi?"

"Ne kadar kıpır kıpır ve endişeli olduğunu fark etmek için cadı olmaya gerek yok." Boğazımı temizleyerek terli avuçlarımı kotuma sürttüm.

"Sanırım değil."

Isadora bir elini diğerinin üzerine koyarak kedi masajına devam etti. Ateş patladı. Onunla konuşmak için cesaretimi toplamaya çalıştım. Ama gerçek Isadora tarzında, bana acele etmedi, soru sormadı ya da yüzüme bile bakmadı. Sessiz kaldı, Miko'ya odaklandı ve benim devam etmemi bekledi.

Sonunda söyledim, "Charlie'ye aşığım" diye ağzımdan kaçırdım.

Elleri bir an durakladı, sonra Miko'yu okşamaya devam etti, bana bakmadı. Yine de yüzüne yayılan bir gülümseme gördüm.

Son olarak, "Peki bu konuda ne yapacaksınız?" diye sordu.

Kalbim boğazımda düğümlenirken, "Onu bir randevuya çıkaracağım," dedim. "Bu da bir başlangıç."

"Ama bunun bir randevu olduğunu bilmiyor." "Bu nasıl mümkün olabilir?"

"Sadece arkadaş olarak takıldığımızı sanıyor. Ama ben-" Yutkundum, ağzımdaki tükürüğün nereye gittiğini anlamaya çalışıyordum- "Bunun ilk randevumuz olmasını planlıyorum."

"Bunu ona bildirmeniz gerektiğini düşünmüyor musunuz?" "Hayır."

"Neden olmasın?"

"Çünkü başka biriyle çıkıyor."

Isadora Miko'yu okşamayı bıraktı, ellerini Miko'nun üzerinde tutuyor ve sonunda bakışlarımla buluştuğunda o elektrik enerjisini yayıyordu, yeşil gözleri sihirle parlıyordu.

"JJ. Bu biraz el altından oldu. Onu başka bir adamdan çalamazsın."

"İşte bu," diye açıkladım sandalyemde öne doğru eğilerek, "birlikte olmamız gerekiyor. Bunu biliyorum. Sanırım bunu uzun zamandır biliyordum ama ona söyleyecek kadar cesaretimi toplayamadım ya da riske giremedim. Onu riske atamazdım..."

Kelimeleri bulmaya çalışarak ateşe baktım.

"Seni reddedeceğinden korkuyorsun."

Başımı sallayarak parmaklarımı saçlarımdan geçirdim, enseme birleştirdim, dirseklerimi dizlerime dayadım ve bana en kötüsünü söylemesini bekledim. Ben

reddedileceğimi düşündüm. Muhtemelen şansımı kaybetmiştim.

"JJ," dedi sonunda Miko'ya karşı kullandığı o gümüşü ses tonuyla. "Eğer Charlie senin için yaratıldıysa" -başımı kaldırdım, bir sonraki söyleyeceği şey karşısında dehşet ifadesi takındığımı biliyordum- "ve ben öyle olduğuna inanıyorum, o zaman ona karşı dürüst olmalısın."

"Bekle. Birlikte olmamız gerektiğine inanıyorsun."

Melek gibi görünen yüzünü aydınlatarak güldü. "Siz ikiniz hariç herkes bunu biliyor gibi görünüyor."

"Sence bunu biliyor mu?"

Omuz silkti. "Mesele şu ki. Onu bir randevuya götüremezsin ve başka biriyle görüşürken sana bir *randevudaki* gibi tepki vermesini bekleyemezsin. Bunun arkadaşça bir şey olduğunu düşünecektir. Arkadaştan öte bir şey değil."

"Ama onu yavaş yavaş alıştırmayı düşündüm, musun? Mesela onu dışarı çıkarıp belki bir şeyler hissettirebilirim?"

"Hissetmekle neyi kastettiğini açıkla bana." Bana sıırttı, bu Isadora için alışılmadık bir ifadeydi. Huysuz kız kardeş o değildi. Violet ve Livvy öyleydi.

"Ben sadece, bilirsin, belki Thomas'la işlerin nasıl gittiğini ve gerçekten bir yere varıp varmadığını göreceğim. Belki Thomas'ın onun için doğru olmadığını söyleyebilirim."

"Yanlış." Başını iki yana salladı. "Yapma bunu."

"Haklısın." Yüzümü buruşturdum. "Bu aptalca bir şey olurdu."

"Eğer onu dışarı çıkarırsanız, sadece kendiniz olun ve onu çalmaya çalıştığınız adama karşı uyarmayın. Bunun yerine, ona nasıl hissettiğini söyle. Bakalım o da bu hislere karşılık verecek mi?"

"Ona aşık olduğumu mu söyleyeyim? Çünkü lanet olsun İz, bunu kendim dışında itiraf ettiğim ilk kişi sensin ve kusmak istemedim zar zor söyleyebiliyorum."

Gülümsemesi bana Clara'nın bana verebileceği anlayışlı ve şefkatli bir gülümsemeyi hatırlattı. Ayağa kalkıp sehpanın arkasına geçtim ve Archie'nin arka bahçede göremediğim bir şeyi kovalamasını izledim.

"JJ, beni dinle. Eğer bana söylediklerin doğruysa, Charlie hakkında gerçekten böyle hissediyorsun."

"İstiyorum."

"O zaman ona söylemek zorundasın. Evren kafana vuruyor. Bu yüzden içinizden dökülüyor ve kapıdan çıkıp kaçacakmış gibi görünüyorsunuz."

"Kalbim göğsümden çıkmak üzere." Kalbimi sıkıca kavradım ve derimin altındaki gümbürtüyü durdurmaya çalıştım. "Beni reddederse ne yaparım?"

Bana yine o sempatik bakışını attı. "Bu yüzleşmen gereken bir şey."

"Onu en iyi arkadaşım olarak kaybedemem. Bu beni

öldürür, İz." "Öldürmez. Bundan eminim."

"Öyle mi? Violet gibi musun?"

Gülümsedi. "Violet gibi değil, hayır. Ama bu yumruğun üstesinden gelebileceğine eminim."

Sorun şu ki, bunu yapabileceğimi sanmıyordum. Onu tamamen kaybetmek istemiyordum ama aynı zamanda ona söylemek için inanılmaz bir ihtiyaç hissediyordum.

Isadora uyuyan Miko'yu taşıyıcısına geri koydu ve ayağa kalkıp onu teslim etmeden önce yumuşak bir şekilde kilitledi.

"Teşekkür ederim, Isadora." Öne doğru eğildim ve ona tek kolumla sarıldım. "Sanırım bu itici güce ihtiyacım vardı."

Ne olursa olsun, ona söylemenin bir yolunu bulacaktım. Ayak parmaklarının üzerinde yükselip yanağımı öptü ve beni şok etti. Isadora kız kardeşleri kadar açıkça sevgi dolu değildi ama sanırım buna ihtiyacım olduğunu biliyordu.

"Her şey girecek. Güven bana."

Ona sertçe başımı salladım, sözlerinin aklımda yer etmesine izin vermeye çalıştım ve kapıya doğru yöneldim. Kapıya varmadan önce, "Hey, JJ. Dur bakalım."

Koridordan gelen Devraj'dı. Yüzünde mahcup bir gülümseme belirdi. "Öyle mi?"

"Sana bir şey vermek istedim. Üzgünüm ama kulak misafiri oldum ve bunun işe yarayabileceğini düşündüm." Bana küçük bir plastik torba uzattı. "Eğer işler yolunda giderse."

"Sağ ol dostum." Çantayı aldım, ne olduğunu merak ediyordum.

Omzuma bir şaplak attı. "İyi şanslar."

Miko'yu Jeep'in arka koltuğuna güvenli bir şekilde yerleştirdikten sonra çantayı açtım ve bir şişe yağ buldum. *Maksimum zevk için kendi kendini ısıttığı* yazıyordu.

Aynı anda hem yüzüme hem de sikime kan hücum etti. Düşüncelerimin Charlie'den çok uzaklaşmasına izin vermemiştim. Demek istediğim, vardı ama bilinçli olarak *oraya* gitmemeye çalışıyordum, her şeyin dağılma ihtimaline karşı.

Devraj'a teþekkür mü etsem yoksa lanet mi etsem bilemedim. Çünkü her þey çok hızlı bir þekilde cehenneme dönebilirdi.

Fazla düşünmeden yağı tekrar çantaya koyup taşıyıcının yanına bıraktım ve sürücü koltuğuna atladım.

Miyav.

"Biliyorum, bebeğim. Biliyorum."

Her þey sırayla. Charlie'nin randevu olduğunu bilmediği bu randevuya hazırlanmalıydım.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 5

~JJ~

"Kahretsin! Gümüş olana ihtiyacım var. Nerede o, Miko?"

Kanepenin arkasındaki tüneğinden bana cevap vermedi, ben mutfaktan çamaşır odasına doğru koşarken kuyruğunu seğirtti. İnce kravat, çamaşır makinesinin üstündeki askıda asılıydı.

Siyah gömleğimin yakasına doladım ve oturma odasının duvarındaki aynanın önünde bağladım. Bakımına normalden çok daha fazla zaman harcamıştım ve bu da beni geride bırakmıştı. Charlie ile ilk randevuma geç kalmak istemiyordum.

"Bunun bir randevu olduğunu bile bilmiyor," diye mırıldandım yansımama.

Miyav.

Miko'ya kravatının düğümünü sıkarak, "Şımarıklık yapma," dedim.

Cüzdanımı, anahtarlarımı ve zarfı alıp Miko için lambayı açık bıraktıktan sonra yola çıktım. Charlie, St. Charles Caddesi'nde güzel ama pahalı bir apartmanda oturuyordu. En azından benim görüşüme göre. Georgian lüks bir binadaydı.

tramvay hattının hemen önünden geçtiği bir bölgedeydi. Eski ama yenilenmiş, kırmızı tuğlalı bir binaydı, kenarlarında sarmaşıklar vardı ve etrafı yaşlı meşe ağaçlarıyla çevriliydi. Çok güzeldi ama bin metre karesi bile yoktu.

Dürüst olmak gerekirse, benimle yaşaması daha iyi olurdu. Evimde fazladan bir yatak odası vardı, isterse benden kiralayabilirdi. Bundan daha önce de bahsetmiştim ama bana bir sebep göstermeden hayır demişti. O benden daha düzenliydi ama ben de pasaklı değildim.

Kısa bir an için onun evimde yaşamasının, sabahları kahve ya da kahvaltı almak için üstsüz mutfığa girmesinin nasıl bir şey olacağını hayal ettim. Sonra bu hayali hemen sildim. Onu kucağıma aldığımda bariz bir şekilde sertleşmiş olması geceye başlamak için en iyi yol olmayabilirdi.

Asansörle onun katına çıktım ve kapıyı çalmadan önce derin bir nefes verdim. Birkaç saniye sonra kapıyı açtı.

Tanrım, harika görünüyordu.

Her zaman öyleydi, ama bu tür etkinlikler için giyindiğinde, özel dikim pantolon ve bronz teniyle tezat oluşturan beyaz kolalı gömlek giyyordu. Ağzımın suyunu akıttı. Orada durmuş, o güzel yüzünde şaşkın bir ifadeyle bana bakıyordu.

"Gelmene gerek yoktu. Her zamanki gibi mesaj atabilirdin."

Bu doğruydı. Normalde birlikte bir yere gittiğimizde daireye gelmezdim ama bu farklıydı. Bu gece farklıydı. Biz farklıydık. Umuyordum.

"Yeni mobilyalarını görmek istedim. Yeni mobilya almamış ?"

Kapıyı araladı ve tekrar küçük yaşam alanına baktı. "Sehpayı seçerken yanımdaydın."

Açık kapıdan eğilip baktım, sehpasının neye benzediğini umursuyormuş gibi davrandım. Ve bu büyük bir hataydı. Onun kokusunu içime çektim. Kullandığı pahalı parfüm her neyse, kendi sıcak tadıyla karışan hafif bir koku beynimi tekliyordu.

"Evet. İyi görünüyor. Hadi gidelim."

Güldü ve beni takip ederek dışarı çıktı, çıkarken de kapıyı kilitledi. Asansörde ellerimi ceplerimde tuttum ve yansımda onu fark etmemeye çalıştım. Ya da bana birkaç kez baktığı gerçeğini, muhtemelen benim neyim olduğunu merak ediyordu.

Neredeyse cebimden onun için getirdiğim şeyi çıkaracaktım ama sakinleşmem ve bir tür manyak gibi görünmemem gerekiyordu. Davranışlarımın yanlış olduğunu biliyordu. Ben de. Ama beni suçlayabilir misin?!

Bu gece o geceydi. Charlie'ye ne fark ettiğimi, nasıl hissettiğimi söylemek için cesaretimi toplamam gerekiyordu. Ama öylece ağızımdan kaçıramazdım. Dönüp yüzüne bir deli gibi bağırmadan önce sakinleşmem gerekiyordu.

Binadan çıkıp cipime doğru ilerlerken "Akşam yemeğini nereden almak istersin?" diye sordu.

Anahtarlığımınla kapıların kilidini açtım ve kapısını açmak için uzandım ama çok belli olacağı için hemen geri çektim. Onun için arabasının kapısını hiç açmamıştım. Onu bu fikre ısındırmam gerekiyordu.

Bana baktı, kaşları yine şaşkınlıkla birbirine yapışmıştı. Jeep'in önünü döndüm ve içine atladım.

"Seni Gris Gris'e götürmek istiyordum," dedim arabadan inip Magazine Caddesi'ne doğru geri dönerken.

"Oh." Sesi şaşırmış gibiydi. Belki de hayal kırıklığına uğramıştı? "Oraya gitmek istemiyor musun?"

"Hayır, öyle değil." Bana doğru baktı ve koltuğunda kaydı. "Tracey's Pub'daki gibi hızlı ve kolay bir şeyler alırsanız diye düşündüm. Bu akşam süslü bir yemek yiyeceğimizi fark etmemiştim."

Yavaş ve düzenli bir nefes vererek, "Burayı henüz denemediğini biliyorum ve Isadora bana yemeklerin gerçekten iyi olduğunu söyledi. Ayrıca duyduğuma göre harika sangriaları varmış. Onları nasıl sevdiğini biliyorum."

Kırmızı ışığa doğru baktığımda mavi gözleri sokak lambalarında parlıyordu. Yüksek elmacık kemiklerinde pembe bir kızarıklık vardı.

"Senin için sorun olur mu?"

Sanki beni tanıımıyormuş gibi bana baktı. Belki de şu anda tanıımıyordu. Ona ne yapması gerektiğini söyleyen iddialı ve huysuz bir arkadaş olmama alışkındı. Nazik sorular soran, kibar ve meraklı bir flört değil.

"Evet, JJ," dedi sonunda yumuşak bir sesle, "benim için sorun değil."

Milisaniyeler içinde açlıktan dehşete dönüşen sayısız duyguyu yutarak, tek kelime etmeden yolun geri kalanını sürdürdüm.

Bu benim tarzım değildi. Bizden farklıydı. O farklı bir şeyler hissediyordu ve benim için sorun yoktu. Yine de bu işi biraz ağırdan almak istedim. Duygularımla onu bir balyoz gibi ezmek istemiyordum.

Gris Gris'in kapısını onun için açtım ve hostese "Jeremy Breau adına rezervasyon yaptırın" dedim.

Charlie'nin bakışlarını görmezden geldim. Ne zaman bizim için akşam yemeği rezervasyonu yaptırmıştı ki? Oh, doğru; bu asla olmazdı. Hostes bizi üst kata yönlendirdi ve

bizi balkona ve Magazine bakan cam duvarın yanındaki güzel bir masaya oturttu.

". Sunucunuz Beth birazdan olacak."

Oturduktan sonra Charlie ellerini masanın üzerinde kavuşturdu ve öne doğru eğilerek, "Tamam. Neler oluyor JJ? Son birkaç haftadır bana davranış şeklini telafi etmek için mi bu?"

"Sana nasıl davranıyordum?" Birden panikleyerek sordum. Acaba ben farkında olmadan davranışlarımdaki değişikliği fark etmiş miydi?

Menüye baktı. "Bilirsin işte. Beni görmezden geliyor ve erteliyorsun." "Bunu yapmıyordum."

O alaycı bakışıyla bana bir kaşını kaldırdı ve lanet olsun, masanın öbür ucuna uzanıp o küstah ağzını ısırarak istedi.

Kahretsin.

Kaşlarını çatarak menüye baktım ve "Belki de öyledir. Ama özür dilerim. Bunu yapmak istememiştim."

Pek sayılmaz. Sadece yeni erkek arkadaşı Thomas'ın ne kadar harika olduğundan bahsettiğini duymaya dayanamıyordum. Komik olan şey ise Thomas'tan hiç bahsetmemesiydi. Ben ondan bahsetmedikçe.

Bu gece onun hakkında konuşmak istedim. Ama henüz değil. Önce başka bir şey yapmam gerekiyordu. Elimi cebime attım ve tam sunucu geldiğinde uzun zarfı çıkardım. Yerimden sıçradım ve zarfı masanın altına sakladım. Charlie kaşlarını çatı, ben de görmezden geldim.

"Merhaba, ben-"

"Evet, biz menüye bakarken iki sangrias. Teşekkür ederim," diye tükürdüm, kalbim düzensiz bir hızla atıyordu.

"Hemen getiriyorum" demeden önce durakladı. Sonra da umduğum gibi ortadan kayboldu.

"Ya bu gece şarap istersem?" Charlie sırttı.

"Biftek yemediğin sürece asla şarap istemezsin. Gerçi burada güzel bir fileminyon var. Eğer istediğin buysa bir kadeh Cabernet sipariş edeceğim."

Sanki beni tanıımıyormuş gibi bana baktı ve gözlerini kırıştırdı. Tüm davranışlarımın arkadaşlık bölgesinin dışında olduğunu anlaması için ona fazla zaman vermedim. Zarfı önündeki masaya koydum.

"Sana bir şey getirdim."

Zarftan bana baktı, sonra tekrar zarfa döndü, sanki bir çingiraklı yılan sıçrayıp onu ısırarak üzülmüştü.

"Neden?"

Olağanüstü kuru dudaklarımı yalayarak -neredeydi o içki- "Çünkü sana bir şey almak istiyordum" dedim.

Charlie'nin yüzündeki şaşkınlık ifadesi -daire kapısına geldiğim andan itibaren takındığı ifade- kayboldu ve yerini şoka yakın bir ifadeye bıraktı. Ya da belki korkuyla. Dizim masanın altında zıplamaya başladı.

"Bugün benim doğum günüm değil, JJ," dedi o yumuşak sesiyle, genelde çok iyi takındığı agresif özgüvenden yoksundu.

"Bunu sana erken vermek istedim."

Çünkü ona her şeyi sindirmesi için zaman tanımam gerekiyordu ve böylece Mayıs ayında doğum gününde işten izin isteyebilir ve plan yapabilirdi. Plan yapmayı severdi. Bunu biliyordum. Onunla ilgili her şeyi biliyordum.

Tereddütle baktı, eline alırken parmakları biraz titriyordu.

Kendine olan güveninin azalmasını istemiyordum ama olup bitenlerin gerçekliğinin farkına varıyor gibi görünmesi cesaretimi artırdı. Daha dik oturdum ve kollarımı masaya dayadım.

"Hadi... aç şunu."

Çekingen bir tavırla mührü kırdı ve katlanmış kâğıt parçasını çıkardı - bu yaz için uçak biletlerimizin onayının ekran görüntüsü. Kâğıda bakarken çenesi gevşedi.

"JJ." Sonra o geniş mavi gözler kâğıdı bırakıp bana baktı.

"Yıllardır gitmekten bahsediyorduk. Ama hiçbir zaman uygun bir zaman olmadı." Hediye reddedeceği endişesiyle içimdeki yumruyu yuttum. "Hayat çok hızlı geçiyor, Charlie. Sanırım zamanı geldi."

Hayalimizdeki İngiltere ve İskoçya gezisinden daha fazlasından bahsediyordum. Çok iyi tanıdığım o okyanus mavisi gözlerde bir tanıma kıvılcımı gördüm.

Yutkunurken boğazı düğümlendi. "Ama bu çok pahalı." Şaşkın bir kahkaha attı. Bir inançsızlık kahkahası.

"İyi bir miktar birikimim var. İşten hiç izin almıyorum. Ve iyi bahşiş aldığımı biliyorsun." Ona seksi bir gülümseme verdim. "Seni götürmek istiyorum. Bunu seninle yapmak istiyorum. Sonunda." Masanın öbür ucuna uzanıp elini tutma içgüdümü durdurdum. Çok erken.

"Ne diyeceğimi

bilemiyorum." "Bu bir ilk."

Güldü. "Seni göt." Başparmağı ve orta parmağıyla kâğıdın köşesini ovuşturdu. Gergin bir tik.

"Ne?" Ben sordum. "Thomas mı?"

Yıllardır hayalini kurduğumuz bu tatile çıktığımızda onun hâlâ Thomas'la birlikte olduğunu düşünemiyordum bile. Yine de ona karşı bir şeyler hissediyor olabileceği ve yeni erkek arkadaşı olmadan gitmek istemeyeceği gerçeğini göz ardı edemezdim.

Onu Thomas'la her düşündüğümde hissettiğim o mide bulandırıcı his on katına çıkarak umudumu parça parça etti.

Kaşları çatıldı. "Hayır." Ama sonra daha fazla açıklama yapmadı. Sadece inanmaz bir halde masanın öbür ucuna baktı.

"Buyurun," dedi garsonumuz, içkilerimizi bırakırken. "Size bir meze ile başlayabilir miyim?"

"Özür dilerim," diye özür diledim. "Henüz değil. Hâlâ bakıyorum."

İkimiz de menüye üstünkörü bir göz atmaktan fazlasını yapmamıştık. Charlie içkisine uzandı ve pipetiyle uzun bir nefes çekti. Bakışlarım onun ağzına takıldı ve düşüncelerim vücudumdaki tüm kan gibi güneye yöneldi.

Bakışlarımı menüye çevirdim ama dikkatimi vermedim. Charlie her şeye sahipti. Titreyen her bir zerrem ona odaklandı. Onun en küçük tepkisi -Yüz ifadesindeki, duruşundaki ya da nefes alışındaki değişim, doğru okumam gereken bir sinyaldi. Charlie'min sonunda mesajı alıp almadığını ve benimle bu şansı denemek isteyip istemediğini bilmem gerekiyordu.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 6

~CHARLIE~

Şu anda ne *oluyordu*? Bu bir randevu gibi hissettirdi. *Bu bir randevu mıydı?*

Körü körüne menüye baktım ve başlangıçları kontrol ettim. Izgara filet mignon'u denememi önerdi. Kavrulmuş soğan ve kırmızı şarap demi-glace ile istiridye sosunda servis ediliyordu. Haklıydı. Bu kesinlikle bir menüde seçeceğim bir şeydi. Aynı zamanda en pahalı seçenek de buydu.

Beni kapımdan aldı, içkimi ısmarladı, bana bir hediye aldı. Başım dönüyordu, çünkü bu kesinlikle lanet bir randevu gibi hissettiriyordu.

"Bana sen ve Thomas'tan bahset." Belki

bir randevu değildir.

Boğazımı temizleyerek sangria'dan bir yudum aldım. İçki konusunda da haklıydı. İyi bir içkiydi. "Biz iyiyiz, sanırım."

"Bu ne anlama geliyor?" diye sordu keskin bir . JJ her şeyi keskin bir farkındalıkla gözlemlerdi ama genellikle insanları

rahat. Şu anda kurnazlık yapmıyordu. Ben de rahat *değildim*. "Sen tahmin et. Sorun nedir?"

Bir sorun olduğunu söylemedim ama . Öyleydi.

Güzel.

"İyi anlaşıyoruz. Ortak ilgi alanlarımız var. Uyumluyuz." JJ beni izledi. "Ama?"

"Ama eksik olan bir şey var."

"Eksik olan ne?" diye sordu, ciddi ve ağırbaşlı bir ifadeyle.

"Aslında bunun belli bir kimya olduğunu düşünüyorum. En azından benim açımdan."

Ela gözleri karardı. "Kimya önemlidir." Sesi hırıltılı bir yuvarlanmaydı.

"Öyle."

Bu dikkatli bakış yüzümde öyle yavaş ilerledi ki, gözlerimden yanaklarıma ve ağzıma kadar uzanan ateşin altında eriyormuşum gibi hissettim. Ağzımda *uzun* bir süre kaldı. Bakışlarımla tekrar buluştuğunda, ela rengi, genişlemiş göz bebeklerinin siyahı tarafından yenmişti.

JJ hayatımda bana hiç böyle bakmamıştı. Kendimi Savoie'nin büyülerinden birinin etkisi altındaymışım, büyülenmişim ve o beni serbest bırakana kadar hareket edemiyormuşum gibi hissediyordum. Beni serbest bırakmayı planlıyor gibi görünmüyordu. Beth siparişimizi almak için ortaya çıkmasaydı bunu yapmayacağından oldukça eminim.

JJ çenesini sıkıp üç saniye kadar menüye baktıktan sonra bana "Fileto mu?" diye sordu.

Başım la onayladım. Benim yemeğimin yanında bir kadeh Cabernet Sauvignon ve kendisi için de şeker kamışından kızarmış ördek sipariş etti. Beth süpürüp gittiğinde

Menülerimizle birlikte JJ normal haline dönmüş gibi görünüyordu.

Başka bir deyişle, bana menüdeki herhangi bir şey yerine beni yemeyi tercih ediyormuş gibi bakmayı bırakmıştı. Sonra telefonunu çıkardı ve bana İngiltere ve İskoçya kırsalında kalınabilecek bazı yerleri göstermek için bazı resimler açtı. Bir seyahat acentesiyle temasa geçmiş ve seyahatimiz üzerinde çalışmasını sağlamıştı.

Daha rahat bir sohbeta daldık, ikimiz de birlikte gitmeyi hayal ettiğimiz pek çok yeri göreceğimiz için heyecanlıydık. Bize bilet aldığına inanamıyordum. Biletleri bana erken bir doğum günü hediyesi olarak mı vermişti?

JJ'in parasını ödemekte ısrar ettiği muhteşem bir akşam yemeğinden sonra, aklım yine bunun farklı hissettirdiği gerçeğine takıldı. JJ bana arkadaşı gibi davranmıyordu. Hem de hiç. Isaac'in galerisinin kapısını açtığında ve beni nazikçe içeri sokmak için enseme sert el koyduğunda, tüm vücudum ter içinde kaldı.

Ama en kötüsü bu değildi. Bütün gece bana işkence etti. Resme dalmak için bir eserin önünde durduğumda, tam arkamda duruyordu. Asla tam olarak dokunmuyordu ama iri vücudunun sıcaklığı benimkine yayılıyor, kollarına yaslanmak istememe neden oluyordu. Biri çok yakınımından geçmediği sürece, o zaman bir elini kalçama koyar ve beni nazikçe bir tarafa doğru hareket ettirirdi. Çıldırıcı bir mutluluktı. Bir arzu patlaması beni esir almış ve ikimizin etrafında yörüngeye oturmuştu. Ne yapacağıma dair hiçbir fikrim yoktu.

Ben de hiçbir şey yapmadım. Sergiyi sessizce izledim ve Isaac ile uzun süre sohbet etmeyi reddettim, özellikle de bana hasta olup olmadığımı sorduğunda.

"Sadece sıcak," dediğimde Isaac asistanını termostatı kontrol etmesi için gönderdi. Sorun odanın sıcaklığı değildi elbette. Ama JJ'in sarsılmaz dikkati yanımdayken vücudumun iç sıcaklığı.

Susadığımı söylediğimde JJ bana bir bardak su getirdi. Çünkü JJ'in yakınlığı, sıcak ilgisi ve ince dokunuşları karşısında deli gibi terliyordum. Bütün gece boyunca.

"Gitmeye hazır mısın?" diye sordu arkamdan usulca, ağzı kulağımı okşuyordu.

Siktir!

Titredim. "Evet."

Tüm bunlar çok tuhaftı. Sessiz olan ben değildim. Bu sergilerde genellikle söyleyecek milyonlarca şeyim olurdu, bir resimde şekle olan sevgimi ya da bir diğerinde sıkıcı renklerden duyduğum hoşnutsuzluğu detaylandırırdım. İşin en garip yanı ise JJ'in benim bu sıra dışı davranışım hakkında tek kelime bile etmemiş olmasıydı. Çünkü libidomu kavurucu seviyelere çıkarmakla çok meşguldü ve bu dünyadaki en olağan şeymiş gibi davranıyordu.

St. Charles'a park edip benimle birlikte cipten indiğinde ona "Yukarı gelmek zorunda değilsin" dedim.

"Yapmamı istemiyor musun?" diye sordu yanıma gelirken. "Sorun o değil."

Şimdi duruyordu, çenesini sıkıyordu, sırtım cipinin yolcu tarafındaki kapısına dönüktü.

"Ne oldu?" Sesi sert, kaba ve tedirgindi.

Alay ederek ona baktım ve neler olup bittiğini anlamaya çalıştım. "JJ, ne olduğundan emin değilim-"

Ağzı benimkinin üzerindeydi, vücudu beni arabaya doğru sıkıştırıyordu. JJ'in sert ama yumuşak ağzının benimkini yutması karşısında inledim. Sakalının fırçası beni kaya gibi sertleştirdi. İnledi ve popomu ısırdı.

dudağımı ağzına aldı, sonra ensemden kavradı ve daha derine inebilmesi için bana açtı verdi.

Ellerimi gömleğinin içine soktum, beni açgözlülükle yutarken tutunmaya çalışıyordum. Dilini dilime değdirdiğinde kollarının arasında sarsıldım. Kalçamdaki elini kığıma götürdü ve diliyle ağzımı sikerken sıkıldı.

Hayatımın en erotik anıydı ve üzerimde hala tüm kıyafetlerim vardı. Pelvisini bana doğru bastırdı, sert aleti karnıma çarptı. Hayatım boyunca JJ'in pantolonunda taşıdığı sert çelik borunun baş döndürücü hissini yaşayacağımı hiç düşünmemiştim. Onu neredeyse çıplak bir şekilde gözlemlediğim pek çok an olmuştu. Ama onu bana karşı hissedeceğime, çaresiz bir eziyetle sertçe bastıracağıma hiç inanmamıştım.

Tekrar inledim, sonra içeri doğru yalamadan önce dişlerimle dudaklarını ısırdım.

"Kahretsin, Charlie," diye inledi ve kalçalarını bana doğru itti, sert aletime sürtünme yeterli değildi.

"Neler oluyor?" Mırıldandım, sıcak ağzının ve sert vücudunun unutkanlığında kaybolmuşum.

Kığımdaki eli ön tarafa doğru ilerlerken ağzını boğazımdan aşağıya doğru kaydırıldı ve yol boyunca beni ısırdı. Yalamıyor ya da öpmüyordu ama *ısıırıyordu*. O boşalabileceğimi düşündüm, sonra elini pantolonumun üzerinden sikime doladı ve sıkıldı.

Yakıcı şehvetin sisi arasından, akıl sağlığının ve gerçekliğin bir titreşimi sisi delip geçti.

"Thomas," dedim.

Aniden durdu, nefes alıp verdi ve sonra alnını omzuma bastırarak elini aletimden çekti. Ona Thomas demediğimi biliyordu. Onu yanlışlıkla Thomas sanmamın imkânı yoktu.

"Hâlâ onunla birlikteyim," diye fısıldadım, nefes nefese kalmıştım, nefesimi zor tutuyordum.

Yukarı koşmak, kasap bıçağımı kapmak ve kendimi bıçaklamak istedim. İstediğim her şey tam burada, şu anda gerçekleşiyordu ama bu değişime neyin yol açtığından tam olarak emin değildim. Ve hâlâ başka bir adamla birlikteyken daha fazla ilerlemesine izin veremezdim. Kalbim Thomas'a bağlı olmayabilirdi ama ona ihanet de edemezdim. Bu şekilde değil.

JJ ile az önce olanlar hakkında konuşmak ve her şeyi çözmek istiyordum ama o bedenini benimkinden çekti. Kaybımı şiddetle hissettim. Yüzümü kavradı ve rahatladı, gözleri süpernova olmuş yıldızlar gibi yanıyordu. Dudaklarıma nazik bir öpücük kondurdu, şefkatli dokunuşuyla kalbimi kırdı.

"Özür dilerim," diye mırıldandı, sesi pas ve çakıl taşından ibaretti.

Gözlerimi kapattım, az önce olanlardan pişmanlık duyuyor gibi görünmesi kalbimi kırdı.

"Bana bak." Onun baskın komutu gözlerimi açtırdı ve vücudum daha da sertleşti. "Bunu yaptığım için üzgün değilim. Ama zamanlamam kötü. Niyetim bu değildi." Karanlık bakışları ağızma düştü ve çenesini sıkmadan önce başparmağını alt dudağımda gezdirdi. "Hazır olduğunda konuşuruz."

Sonra arabanın etrafından dolaştı, cipine bindi ve beni aşk acısı çeken bir aptal gibi orada bırakarak uzaklaştı.

"Az önce ne oldu öyle?"

OceanofPDF.com

BÖLÜM 7

~JJ~

Kapıyı çarparak mutfığa girdim, buzdolabının kapağını açtım, bir bira çıkardım, kapağını kapattım ve hiç durmadan tüm şişeyi hüplettim. Boş şişeyi çöpe attım ve bir tane daha aldım, oturma odasına geçip kanepeye uzanırken bunu biraz daha yavaş içtim.

Miko kuyruğunu sallayarak odaya girdi, sonra kanepenin atladı ve kolum kanepenin arkılığına dayalı olduğu için elimi kokladı.

"Bunu yapmamalıydım, Miko." Başını kaşıdım. Beni bir dakika dinledikten sonra ulaşamayacağım bir yere kıvrıldı ve o üstün havasıyla beni izledi. "Mükemmeldi. Lanet olası mükemmel. Sonra ağzına baktım ve lanet olası aklımı kaybettim."

Miyav.

"Biliyorum, biliyorum. Denedim! Ama, Tanrım! O çok güzel. Ve akıllı. Ve seksi ve şimdi ona baktığımda kalbim benden uzaklaşıyor. Ve

Görünüşe göre beynim de öyle."

Mutfaktan gelen loş ışıktaki otururken bir yudum bira daha aldım.

Miyav.

"Aptalca değil. Sadece tekrar denemeliyim. Bunu farklı şekilde yapmalıyım."

Duvara baktım, biramı içtim ve kontrolü tamamen kaybettiğim için kendimi dövdüm.

Ama çok iyi hissettiriyordu. Onu tutmak. Ona dokunmak. Onu öpmek.

Başımı kanepeye bıraktım ve sertleşmiş sikimi pantolonumun içinde kaydardım. Randevu gecesindeki başarısızlığımı iç geçirirken, Charlie'nin bana karşılık verdiği düşüncesinden zevk aldım. Sahip olduğum her şeyi hissetmişti. O da benim gibi çözülmüştü.

Tak, tak, tak.

Kaşlarımı çatarak biramı sehpanın üzerine bıraktım ve arka kapıya doğru ilerledim, Charlie'nin arabasının garaj yolunda olduğunu fark ettim.

Kapıyı sarsarak açtığımda midem altüst oldu.

Kot pantolon ve pamuklu bir V yaka giymiş ve gri ceketini giymişti. Saçları dağınıktı ve harika görünüyordu. Kalbim sanki onu otuz dakika önce görmemişim gibi göğsümden fırlayacakmış gibi çarptı.

"İçeri girebilir miyim?" diye sordu usulca, gözleri kocaman ve yalvarırcasına.

"Tabii ki." Aptal gibi girişini engellediğim için yoldan çekildim. Onu sokakta hırpaladıktan hemen sonra neden buraya geldiğine hâlâ şaşıyordum.

İçeri girdi ve kanepeye oturdu, bana dönmeden önce Miko'yu okşadı. Ben ayakta kaldım, ellerim pantolonumun cebindeydi.

"Beni neden öptün?" diye sormadan önce masadaki biraya dikkat etti.

Oldukça açık olduğunu düşündüğüm için cevap veremedim, yaklaştım ve sehpaye oturup ona baktım. Ama ben doğru kelimeleri bulamadan, sesindeki gerginlikle devam etti.

"Thomas'ı sevmediğin için mi? Ya da... tam olarak ne düşünüyordun?"

Dirseklerimi kalçalarımaya dayayarak öne doğru eğildim, o sırtını dik tutup bakışlarını benden ayırmazken ben de ona baktım.

"Hayır," dedim kesin bir ifadeyle. "Thomas'ı sevmiyorum. Thomas'tan *nefret* ediyorum." "Neden?"

"Çünkü seninle birlikte olacak."

Daha hızlı nefes almaya başladı. Uzanıp ona dokunmak, hissettiklerimin gerçek olduğuna onu ikna etmek istedim. Akıl sağlığını yitirmiş zorba bir en iyi arkadaş olmadığımı ya da tüm bunların kıskançlığımdan kaynaklanmadığına. Gerçi itiraf etmeliyim ki kıskançlıktan çatlıyordum.

Ama şu anda ona dokunursam, her şeyin biteceğini biliyordum. Göz açıp kapayınca kadar onun üzerine . Kendime güvenemiyordum. Kelimeleri söylemem, anlamasını sağlamam gerekiyordu. Ve onun da aynı şekilde hissetmesini ummalıydım. Bu konuda yalnız olmadığımı.

"Seni öpmemin nedeni benim tüm dünyam olman, Charlie. Sen benim en iyi arkadaşımsın. Ama son zamanlarda bir şeyin farkına vardım. Daha fazlasını istiyorum." Sesim daha derin bir perdeye düştü. "Sevgilim olmanı istiyorum. Her şeyi istiyorum. Her şeyini istiyorum."

Hızlı nefes alıp vermesi dışında sessizdi, mavi gözleri tam da umduğum şeyi gösteriyordu. Kabullenme. Özlem. Derin, derin bir arzu.

"Tamam."

Kaşlarımı kaldırarak "Tamam mı?" diye sordum.

"Sen gittikten sonra Thomas'ı aradım." Dudaklarını yalayarak arzularımı harekete geçirdi. "Ondan ayrıldım."

Dizlerinin arkasından kavradım ve onu öne doğru çektim, böylece güzel yüzünü kavrayıp ağzını kendime getirebildim. "Bu yıllardır duyduğum en iyi haber," diye dudaklarına yapıştım.

Ellerini bileklerime doladı, sesi titreyerek, "Bunu uzun zamandır istiyordum, JJ," dedi. Bileklerimi sıktı. "Bu. Biz."

O güzel ağzına yumuşak bir öpücük kondurarak dudaklarını ayırdım. Dilimi içeri soktuğumda inledi. Yumuşakça, nazikçe. Tüm bunlar olurken kanım kaynıyordu. Bizi ayırdım ve gözlerini açana kadar, tüm dikkati bende olana kadar bekledim.

"Artık benimsin." Sesimin tınısı hırıltılı ve kabaydı. Baskın.

"Henüz değil," dedi doğrudan sikime yönelen o alaycı sesiyle. Gözlerinde bir meydan okuma parıldadı.

Alt dudağını dişlerimin arasında ısırdım, sonra da dilimle onu yatıştırmaya çalıştım. "O zaman bu konuda bir şeyler yapalım."

Miko kuyruğunu kıpırdattı ve dikkatimi çekti, lanet bir sapık gibi bizi izliyordu. Bunun için seyirci istemiyordum.

Ayağa kalktım, Charlie'nin elini tuttum ve onu yatak odama götürdüm. Asla yapmayacağımı düşündüğüm bir şeydi bu. Dönüp ceketini çıkardıktan sonra kenara fırlattığımda titrediğini hissedebiliyordum.

Gözlerini kapadı ve titrek bir nefes verdi. Yatağın kenarına oturması için onu aşağı ittim ve önünde diz çöktüm. Charlie'den daha iri ve uzun boyluydum ve yatağım yere yakındı, bu yüzden bu pozisyonda göz göze geldik.

"Sakin ol," diye mırıldandım yatıştırıcı bir şekilde, öne doğru eğildim ve ağzımı boynunda gezdirdim, bu da onu sakinleştirmenin tam tersi bir etki yarattı. Bir elimi diğer tarafına doladım ve başparmağımla boğazının ön kısmını okşadım. "Seninle ilgileneceğim bebeğim."

Boğazından iniltili bir ses çıkardı ama hiçbir şey söylemedi. Elleri omuzlarımı buldu, ağzına giden yolu yaladığım sırada beni sıkıca tuttu. Dilini ağzımın içinde gezdirdiğinde göğsümden yükselen iniltiye engel olamadım. Karşımdakinin *Charlie* -benim Charlie'm- olması ve dilinin geçici bir hareketiyle sikimi kaya gibi sertleştirmesi ellerimin daha hızlı hareket etmesini sağladı.

Gömleğini çıkardım, bir avucumu göğsünün ve gövdesinin yağsız kaslarında gezdirerek kot pantolonunun fermuarını olağanüstü bir hızla açtım ve hâlâ tatlı ağzını öpüyordum.

"Seni tatmam gerek bebeğim," diye mırıldandım.

Boğazının arkasından yine o muhtaç sesi çıkardı ve sikimin seğirmesine neden oldu. Ben onun kot pantolonunu ve boxer külotunu çıkarmaya çalışırken, o da gömleğimin eteklerini . Bir an için arkama yaslandım, düğmelerini sonuna kadar açtım ve bir kenara fırlattım. Dondu kaldı, göğsü kabardı, ben boxer'ını bacaklarından aşağı indirirken gövdeme bakıyordu.

O güzel mavi gözlerinde parlayan şehvete gülümsemekten kendimi alamadım. Ama dikkatim yeniden hızla karnına yasladığı sert aletine odaklandı. Ağzım sulandı. O kadar güzeldi ki. Çok mükemmel orantılıydı. Zayıf, sert ve şehvetli bakışlarımın hoşuna gidiyordu.

Tereddüt etmeden elimi onun etrafına sardım ve yumuşak bir vuruş yaptım.

"Oh, Tanrım," diye inledi, başı geriye düştü.

"Geriye doğru uzan." Bir elimi göğsüne koydum ve onu yatakta geriye doğru ittim. "Benim için daha geniş yayıl."

Boştaki elimle bir kalçasını kavrayarak iyice ittim. Dizleri yatağın kenarına değene kadar diğerini açık bıraktı.

"Aynen böyle," diye mırıldandım yatıştırıcı bir şekilde, komodine uzanırken elimin onu yavaşça okşamasını izledim.

Gözlerini bile açmadı, daha hızlı nefes alıyordu. Yemin ederim, Charlie'yi hayatı boyunca hiç bu kadar sessiz görmemiştim. Ne kadar bunalmış olduğunu görünce sııttım ve bu duyguyu tamamen anladım. Çekmeceyi açıp Devraj'ın bana verdiği yağı çıkardıktan sonra, avucuma biraz yağ döküp her iki avucuma ve parmaklarıma eşit şekilde sürmek için aletini bıraktım. Anında ellerimde sıcaklığın çiçek açtığını hissettim.

Charlie'nin açık kalçalarının arasına daha da yerleşerek onu dibinden kavradım ve boğazımın arkasına gelene kadar yuttum.

Charlie'nin çıkardığı ses sınırdan vahşi ve korkutucuydu, çaresiz ve tehlikeli bir durumda yakalanmış bir hayvan gibiydi. Onun tuzlu tadıyla inledim, sikim pantolonumun içinde acı verici bir şekilde zonkluyordu.

Kalçaları yukarı doğru eğildi ve elleri saçlarımda dolaştı. Homurdandım, onu daha derine götürdüm, tepesini sertçe emdim ve tabanını okşadım.

"Jeremy," diye tısladı, kalçalarını sallıyor ve kıvranıyordu.

Kesesini avuçladım ve sikini derin boğazlarken yağı iyice yedirdim.

"Ne oluyor lan?"

Uyarılması bir ateş perdesine inledim, sonra orta parmağımı kıkına doğru kaydurdum ve dar deliğin etrafında daire çizdim, içine itmeden önce onu iyice yağladım.

"JJ!" Saçlarımı öyle sert yumrukladı ki kafa derim yandı, bu da beni daha çok tahrik etti.

Bu kadar iyi hissettireceğini hiç düşünmemiştim. Ve henüz sikimi içine bile sokmamıştım. Dilimi kalın aletin alt tarafında gezdirdim ve tabandan uca doğru sertçe okşadım.

"Ağzıma boşalmanı istiyorum, Charlie. Bana istediğimi ver."

Sonra onu tekrar aşağı doğru emerken iki parmağımı kıkına soktum. Kalçalarını oynattı ve sıcak dölleri ağzıma fışkırdı. Sert ve hızlı bir şekilde boşalırken, kalçaları titrerken onu sertçe yumrukladım ve aletin tepesini emdim. Saçlarımdaki sıkı tutuşu gevşediğinde ve yatağa doğru gevşediğinde, ayağa kalktım ve pantolonumu açtım.

Gözleri sadece yarıktı, onun için soyunmamı izlerken orgazmdan mutluluktan uçmuş bir ifadesi vardı. Soyunduktan sonra kalın sikimi kavradım ve sert bir vuruş yaptım. O zaman gözleri büyüdü. Beni emmesini istemiyordum. Onun içinde olmam gerekiyordu. Bakışları kalınlaşan aletimde kaldı.

"Senin içinde olmak istiyorum Charlie," diye mırıldandım alçak sesle, hâlâ kendimi okşuyor, başparmağımı tepesinde gezdiriyordum.

Yatak başlığına doğru ilerledi ve uzandı, sonra bacaklarını iki yana açıp dizlerini yukarı kaldırdı. Daha fazla sertleşemeyeceğimi düşünmüştüm ama bu çok saçmaydı. Onun kolay teslimiyeti taşaklarımı ihtiyaçla sıkılaştırdı.

"Merak etme," diye gürledim, yağa uzanırken. "Nazık olacağım."

"Endişelenmiyorum," diye mırıldandı, sesi o kadar hırıltılı ve seksiydi ki fiziksel bir okşayış gibi tenimde gezindiğini hissettim. "Bunu uzun zamandır hayal ediyordum. Bunu daha uzun zamandır istiyordum."

Yüzündeki savunmasız ifade karşısında yutkundum, bu da kalbime sert şekilde dokundu. Elime boşalacak kadar heyecanlanmadan önce çekmecedan bir prezervatif çıkardım ve hızla taktıktan sonra kendimi yağladım. Yatakta açık bacaklarının arasına sürünerek vücudumu onunkine bastırdım, göğüs göğüse ve bu dünyadaki herkesten daha iyi tanıdığım kişinin berrak gözlerine baktım. Aynı zamanda herkesten çok sevdiğim kişinin.

İçimdeki kıskançlığı bastırmaya çalıştım ama bir şeyi bilmem gerekiyordu. Bu hiçbir şeyi değiştirmeyecekti ama yine de bilmem gerekiyordu.

Dudaklarımı onunkilere değdirdim ve dilimi alt dudağında gezdirdim. "Thomas'ın seni becermesine izin verdin mi?"

"Hayır."

"Onu becerdin mi?"

Şeytan bana gülümsedi. "Hayır."

Kaşlarımı çattığımda, "Tek düşünebildiğim sendin" diye ekledi.

Alnımı onunkine bastırdım ve sikimi girişine hizalamak için aramıza uzandım. Sıçradı.

"Sorun değil," diye fısıldadım ağzına karşı, kalçasını kavradım ve bacağına hafifçe yukarı doğru büktüm. "Yavaş gideceğime söz veriyorum."

"Sorun o değil." Kıkırdadı. "Şimdiden çok iyi hissettiriyor." Küt tırnaklarını sırtımın üst kısmında gezdirdi, diğer eli saçlarımın arasına girdi. "Hepiniz çok iyi hissediyorsunuz."

Önce öpücüğüne sonra da vücuduna gömüldüm. Yavaşça, çünkü cüssem farkındaydım. Onu incitmek istemiyordum. Kalçalarım kıcının etiyle buluştuğunda ağzıma doğru inledi. Ucuna kadar çekip tekrar içeri soktuğumda sıkıştı ve küfretti.

"İyi mi?" Bakışlarını tutarak ve orada acı olmadığından emin olarak sordum.

"İnanılmaz," diye nefes aldı, sonra gözleri kapandı ve onu güzel, derin vuruşlarla becermeye başladım.

Kendi aleti yeniden kalkmaya başlamıştı. Daha sert bastırdım, içine pompalarken teninin benimkine sürtünmesini hissetmek istiyordum. Ağzımı boynuna gömdüm ve emdim, yaladım ve ısırdım. Boynunu benim için eğerek boğazına daha iyi erişmemi sağladı.

"Daha sert, JJ," diye inledi.

Ağzımı omzunun ve boynunun kıvrımlarına yapıştırdım ve her hamlede taşaklarım birbirine çarparak kıcını yumrukladım.

"Çok iyi, çok iyi," diye fısıldadı parmaklarını sırtıma geçirirken.

Kıcını sıkı ve bu beni içine çekti. O kadar sert boşaldım ki görüş alanımın kenarında noktalar gördüm.

Charlie beni sertçe tuttu ve ben onun üzerinde gergin ve hareketsiz kaldığımda saçlarımı okşadı. Vücudum yavaşça sert tutuşunu gevşetti, ön kollarımın üzerine doğru kayarken aletim onun içinde yumuşadı.

Hayatta sık sık takındığı o muzip bakışla sırtıyordu. "Ne?" diye sordum.

diye sordum.

"Düşündüğümde çok daha iyiydi." "Ne

zamandır bunu düşünüyordun?"

Bir omzunu silkti. "Yıllar." "*Yıllar*
mı?" Kükredim.

"Biraz habersizsin, JJ." "Neden
bana hiç söylemedin?"

Yine utandı, bakışlarını kaçırdı. Çenesinin altından bir parmağımı kaldırdım ve bana bakması için onu zorladım. "Neden?" diye sordum. diye sordum.

Gözlerini kıstı ve sonunda şöyle dedi: "Çünkü seni bir arkadaş olarak kaybedemezdim. Eğer sen de benim için aynı şeyleri hissetmeseydin."

Bu hissi anlıyordum ama acaba bir şey söyleseydi bu işi çok daha önce yapabilir miydik?

"Bu tatlı kıcı yıllardır beceriyor olabilirdim ama sen bana söylemeye korktun, öyle mi?" Yanaklarında pembe bir kızarıklık belirdi. Sırıttım ve onu usulca öpmek için ağzımı indirdim. "Sorun değil. Seni affediyorum. Ama telafi etmem gereken bir sürü kayıp zamanım var."

Güldü ve beni daha sıkı tutmaya başladı. Bir süre daha öpüştük, aleti karnımda sertleşiyordu.

Ayağa kalktım ve prezervatifle ilgilenmek ve yıkanmak için banyoya gittim. Geri dönüp yorganın altına girdiğimde onu göğsüme çektim ve avuç içimle kalçasını okşadım.

"Biraz dinlenelim, sonra seninle ilgileneceğim."

"Ne demek istiyorsun?" diyerek daha da yaklaştı ve bir bacağını benimkinin üzerine attı. "Zaten yaptın."

Homurdanarak onayladım. "Seni içimde hissetmek istiyorum,
Charlie." Ağır bir iç çekti.

"Ne?" Ben sordum.

Kolunu belime doladı. "Bana böyle bir şey söyleyeceğini hiç düşünmemiştim."

Kalçasını sıktım. "Buna alışsan iyi olur. Talepkâr olacağım."

"Emredersiniz efendim," diye küstahça konuştu.

"Siktir, Charlie. konuşarak beni yine sertleştireceksin." O güldü, ben de bir dakikalığına dinlendirmek için gözlerimi kapattım.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 8

~CHARLIE~

Uyandığımda JJ'in ağırlığı altında neredeyse boğuluyordum. Dün gece ikinci raundu yapamadan ikimiz de uyuyakalmıştık. Sanırım ikimiz de duygusal ve fiziksel olarak çok yorgunduk.

Şu anda, ağır bir bacak ve kolla beni arkamdan kaşıkliyordu. Ve bu muhtemelen şimdiye kadar uyandığım en iyi yöntemlerden biri olsa da, banyoya ve duşa ihtiyacım vardı.

Altından kayarak çıktım, usulca banyosuna girdim ve kapıyı kapattım. Kanepesinde yattığım zamanlar için sakladığım ikinci çekmecedен dış fırçamı çıkardım. Bu uzun zamandır olmamıştı ama dış fırçam hâlâ bıraktığım yerde duruyordu ve bu da beni gülümsetti. JJ hiçbir zaman başka bir adamın eşyalarını evine koymasına izin vermemişti. Açıkçası hiçbir zaman uzun bir ilişkisi olmamıştı.

Belki de bilinçaltı başından beri beni bekliyordu ve o bunu hiç fark etmemişti diye düşündüm. Duşu açtım ve içeri girdim, bu eski evi modern armatürlerle yeniden şekillendirmesine . Çünkü

Örneğin, bu duş dev bir duş başlığı, yerden tavana kadar uzanan fayansları ve şampuan ve sabun ürünleri için geniş bir girintisiyle güzel ve büyüktü.

Üzerime dökülen sıcak suyun tadını çıkarırken, havada bir değişiklik hissettim. JJ içeri girmiş ve dişlerini fırçalıyordu. Banyosuna beni duşta çırılçıplak bulması dünyanın en normal şeyiymiş gibi davranmasına gülmek istedim. Ben daha fazla düşünmeden cam kapıyı kaydırarak açtı ve arkamdan içeri girdi.

Duş sırtıma vuracak şekilde dönerek ona gülümsedim, "Günaydın."

JJ genellikle soğukkanlı ve ciddi yüzünü takınırdı ama bugün ağzında kesin bir yaramazlık ifadesi vardı. Gözlerindeki hınzır parıltıyla iyi bir uyum içindeydi.

"Oh, olmak üzere."

İşte o zaman dün geceki yağı getirdiğini ve rafa koyduğunu fark ettim. Ona bunu sormadan başımı kucakladı ve diliyle derinliklerime inerek beni öptü. O beni bir iniltiyle yutarken ben de ona tutunmak için omuzlarını kavradım.

Kahretsin, JJ'in gerçekten ne kadar seksi olduğunu hiç bilmiyordum. Onu The Cauldron'da barın arkasında hareket ederken, müşterilerle verimli bir şekilde ilgilenirken, kendi huysuz tarzında yıkıcı derecede yakışıklı görünürken, seksi, huysuz ifadesini yerinde sabitleyerek sonsuz sayıda saat geçirmiştım. Ama JJ iş başındayken? Orgazmlara doğru bir misyonla? Bu tamamen başka bir seviyeydi.

İri elleri vücudumda gezindi; avucunu sikimin etrafına sarana kadar okşadı ve sıktı.

Sert elinin beni kontrol altına almasının verdiği inanılmaz his karşısında nefesim kesildi. Hayal edebileceğimden çok daha ilahi bir şeydi. Diğer eli enseme kavrayana kadar tekrar yukarı kalktı. Öpüşmeyi kesti, gözleri karanlık ve hiddetliydi.

"Seni içimde istiyorum, Charlie."

Aşağı uzandım ve zaten uzun ve kalın olan ve gitmeye hazır olan sert horozunu kavradım. Dün gece içimde olmasına bayılmışım. nce beni tekrar becermesini umursamazdım, çünkü Tanrı aşkına adam nasıl becerileceğini biliyordu.

"JJ, yapabilirim-"

Beni bıraktı, yağ şişesini aldı ve diğer tüm sabun ve şampuan şişelerini yere süpürdü. Kahretsin, çok agresifti. Onun yoğunluğu karşısında sikim daha da sertleşti. Avucuna biraz yağ döktü ve sikimi okşadı.

Yağın ısınıp tenime nüfuz etmesiyle irkildim ve gözlerimi kapattım, bu da uyarılmamı yeni boyutlara taşıdı.

Başını aşağı eğdi ve dudaklarını dudaklarıma bastırdı. "Gel beni becer, Charlie," diye fısıldadı.

Gözlerimi açarak sordum. "Prezervatif getirdin mi?"

Başını salladı, gözleri benimkilerden hiç ayrılmıyordu. "Sen temizsin. Ben de . Dün gece konuşmak için duramayacak kadar acelem vardı ama konuşmak istemiyorum. Eğer senin için sorun yoksa."

Sık sık test yaptırdığımız doğru. Ve son kontrolmzden beri kimseyle birlikte olmadığını biliyordum. Ben de yle.

Sadece başımı salladım.

Seksi gülümsemesi daha da arttı, sonra bir kolunu kiremitli rafa yasladı ve diğerleriyle sikini okşadı.

"n sevişme yok, ha?" Ellerimi kaslı sırtında gezdirerek alay ettim, gözlerim o sıkı kıvrımlı dldeydi.

"Sana Şimdi ihtiyaım var bebeğim," dedi hoyratça, bu sevecenlikle aletimi daha da sertleştirdi.

Yağı aldım ve parmaklarımı yağladım, sonra iğeriye doğru okşamadan önce dar deliğini daire içine aldım.

"Vay anasını," diye homurdandı JJ, elini aletine gtrrken alnını koluna dayadı.

Dün gece beni bu yağla yağladığı zamanki hissi hatırladım. Sihirli bir karışım falan olmalı. Daha sonra öğrenecektim, çünkü bu boktan raflara ihtiyaımız vardı.

Gevşediğinde ve zevkle inlediğinde, onu iyi kavradığım omzunu sıktım ve sonra sikimi içine soktum.

"Kahretsin," diye mırıldandım, dizlerim bklrken düşmemek için diğer omzunu kavradım.

Dondum kaldım, sevdiğim adamın taşaklarının derinliklerine gömülmenin baş döndürücü hissinin tadını ıkarıyordum.

"Charlie," diye kabaca bağırdı, "eğer hareket etmeye başlamazsan, arkamı dönüp seni duvara karşı becereceğim."

Bu pek bir tehdit sayılmazdı ama beni uyandırdı. Ben de bana söyleneni yaptım ve onu becerdim. Ne kadar tahrik olduğumdan ve orgazmımın ne kadar hızlı geliştiğini hissettiğimden utandığımı söyleyebilirim, ama gerçek şu ki, dayanabilmem lanet bir mucizeydi.

JJ tanıdığım en seksi adamdı. Ama aynı zamanda en yoğun, en şefkatli ve en merhametliydi. Onun hakkındaki tüm duygularım ve onun içinde olduğum gerçeği, beni denesem bile engelleyemeyeceğim bir doruğa doğru koşturuyordu.

Etrafına uzandım ve elimi onunkinin üzerinde tuttum, ben onu daha sert vururken ikimiz de aletini okşuyorduk. Aleti sıcaktı ve zonkluyordu, boğazımdan vahşi bir inilti çıkarıyordu.

"Çok mükemmel," diye mırıldandım sert bir çığlıkla boşalmadan

hemen önce. "Evet," diye tısladı JJ, hâlâ kendini okşuyordu.

Elim yanımda gevşemişti. Ondan ayrıldım ve dizlerimin üzerine çöktüm, kalçalarını kavradım ve dönmesi için onu ittim.

Öne çıkıp sikini dudaklarımın arasına sokarken sıcak bakışları ağzımın üzerindeydi.

"Siktir, evet, bebeğim."

Alabildiğim kadarını aldım, kalçalarını pompalarken sert kaşlarına baktım. Yüzümü kucakladı ama başparmağını sikinin alt tarafına kaydırıp ağzımı okşarken, içimde kaydığını hissederken bana sığ itişler verdi.

"Aynen böyle," diye mırıldandı.

İki elimi kalın kalçalarına koydum ve parmaklarımı etinin içine soktum, sonra da sertçe emdim.

"İstiyor musun?" diye hırladı.

Onu sertçe emmeye devam ederek hızlıca başımı salladım.

Sonra boğazımdan aşağı boşaldı. Başını geriye attı, adem elması derin bir iniltiyle sallanırken "Siktir, seni seviyorum" diye fısıldadı.

Orgazm boyunca onu emmeye devam ettim, gözlerimden yaşlar akıyordu. Çok derine itmesinden değil, içimde patlayan çılgınca duygulardan.

göğsümde. Bunu mu demek istedi?

Ağzımdan çekildi ve beni kollarımın altından tutup ayağa kaldırdı. Onun ne kadar güçlü olduğunu unutup duruyordum. Ben cılız bir adam değildim ama JJ çok daha iriydi.

Beni kollarına çekti, ağzını yanağımda gezdirdi, sertçe nefes aldı ve bana daha sıkı sarıldı. Cesaretimi toplayarak sordum, "Bu sadece orgazm mutluluğu muydu? Ne dedin sen?"

Başımı kavrayarak geri çekildi. "Hayır." Sonra hayatımda hissettiğim en yumuşak, en nazik öpücükle dudaklarını dudaklarıma bastırdı. Bakışlarımı tutarak o alçak, gürültülü tınısıyla net bir şekilde "Seni seviyorum" dedi.

Kalbim çılgınca göğüs kafesimden dışarı atmaya çalışıyor, sesim biraz çatlıyordu, ona "Ben de seni seviyorum" dedim.

Sonra şefkatle gülümsedi, beni çevirdi ve saçlarımı ve vücudumu yıkamaya başladı, beni eriterek bir lapa haline getirdi. Bunun ne kadar delice iyi hissettirdiğine çok fazla takılmamaya çalıştım, gözümü kırptığımda her şeyin kaybolacağından çok korktum. Ama JJ hakkında bildiğim bir şey vardı, o hiçbir şeyi yarım yamalak yapmazdı. Ve iyi, sağlam bir karar verene kadar hiçbir şey yapmazdı. Yani beni bir güzel sıkmiş olması ve şimdi de sevgilisiymişim gibi beni okşayıp ilgilenmesi, bana her şeyi kabul ettiğini gösteriyordu.

Sonra kışıma bir şaplak attı ve "Bitti. Git giyin." dedi.

Gülerek dışarı çıktım ve o yağı gördüm. "O seks yağını nereden buldun?"

"Bunu bana Devraj verdi."

"Ne zaman?" Bir havlu aldım. "Ve neden?"

"Evlerine gidip Isadora'ya seni istediğimi söylediğimde. Seni sevdiğimi."

O kadar gerçekçi söyledi ki. Bu sırada kalbim göğsümün içinde taklalar atıyordu.

"Ona söyledin mi?"

Cam kapıyı kaydırarak açtı, saçında ve sakalında şampuan köpükleri vardı. Yemin ederim, çok sevimliydi. "Herkesin benim olduğunu bilmesini istiyorum."

O vahşi parıltı geri gelmişti. Sahiplenici tavrı libidomda her türlü çılgınlığı yapıyordu. Havluyu atıklarına sardım ve saçlarım için onun fırçasını kullandım.

"Çok uzun sürmesin güzelim," dedi. "Savoie'lerle Pazar yemeğine gitmek istiyorum."

"Ama bugün bizi birlikte görürlerse anlarlar."

Artık duygularımı saklamamın hiçbir yolu yoktu.

"Sana zaten söyledim. Herkesin birlikte olduğumuzu bilmesini istiyorum."

Musluğu kapattı ve bir havlu kapıp önce saçlarını kurularak dışarı çıktı.

Sudan boncuk boncuk olmuş inanılmaz vücudunda gezinen bakışlarıma engel olamıyordum.

"İnsanların bilmesiyle ilgili bir sorunun mu var?" Göğsünü havluyla sildi.

"Hiç de değil."

Sonra beni bakarken

yakaladı. "Charlie."

"Ne?"

"Seni lavabonun üzerine yatırmamı istemiyorsan git giyin." "Bunları gerçek tehditlermiş gibi söylüyorsun."

Gölerek bana doğru yürüdü ve hızlı, sert bir öpücük verdi. "Artık hayatımızın geri kalanı bizim. Hadi gidip aileyle yemek yiyelim." Sonra yatak odasına doğru yürüdü.

Savoie'ler bizim ailemizdi ve Violet ile Evie'ye söylemek için sabırsızlanıyordum. Çok yeni olsa ve beni garip bir şekilde utandırsa bile. Yani, hiçbir konuda utangaç değildim ama JJ dengemi tamamen bozdu. Yeni ilişkimize alışmamın ne kadar süreceğini merak ediyordum. JJ sanki hep sevgiliymişiz gibi davranıyordu. Sanki bunların hiçbirisi büyük bir mesele değilmiş gibi. Benim için çok önemliydi!

Ben aynanın önünde sersemlemiş bir halde dururken, o havluyu beline sarmış bir halde yatak odasından döndü. Arkamda durdu ve ellerini havlunun üzerinden kalçalarımaya doladı. Dudaklarını omzuma indirdi ve yansımadan beni izledi.

"İyi misin?"

Başımı salladım.

"İyi görünmüyorsun." Ağzını boynumun kenarına kadar takip etti, kılları tenimi gıdıklıyordu.

Titredim. "Her şey çok..."

Sırıttı, başparmağı havlunun üzerinde gezinerek tenimi okşadı. "Biliyorum bebeğim. Ama bu gerçek."

"Biliyorum."

Boyu kadar ayağa kalktı ve sol elini kalbimi örtmek için yukarı uzattı. "Seni gerçekten seviyorum, Charlie."

"Seni gerçekten seviyorum," dedim, hâlâ nefes nefese.

Yanağımdan öptü. "Git giyin. Daha kolay olacak."

Sanırım öyle olacaktı. Ama emin olduğum bir şey vardı ki, bu adama, en iyi arkadaşşıma olan sevgim daha da artacaktı.

Beş Ay Sonra

"Burada durduğumuza inanabiliyor musun?" JJ yanımda durmuş, ellerini İngiltere'deki Alnwick Kalesi'nin korkuluk tuğlalarına dayamıştı.

"Evet," diye yanıtladım onu. "Eninde sonunda bunu yapacağımızı biliyordum. Burada erkek arkadaşşımin yanında durduğuma inanamıyorum. Ve otelden ayrılmadan hemen önce bana oral seks yapmış olması."

Bir elini omzuma doladı ve beni kucağına çekerek şakağıma bir öpücük kondurdu. "O zaman bu akşam yemekten sonra sana ne yapacağşıma gerçekten inanamayacaksın."

Gülerek kolumu beline doladım ve Alnwick arazisinin gün batımı manzarasının tadını çıkardım.

"İşte burada, Downton Abbey'nin sahnelerinden birinin gerçekleştiğı yerde duruyoruz." Bu yolculuğa çıkmadan önce diziyi yeniden izlediğimizi anımsayarak mutlu bir şekilde iç geçirdim.

"Ve Harry Potter 1 ve 2'nin sahnelerinin çekildiğı yer." "Gerçekten mi?"

Bunu nereden biliyorsun? Araştırdın mı?"

Güldü. "Evie söyledi. Kendisi araştırdı ve birkaç yıl içinde Hogwarts'ın arazisi olarak kullanılan bir yeri ziyaret etmemizi görmekten oldukça mutlu oldu.

filmler."

"Şok edici değil."

"Mmm."

"Onun için biraz endişeleniyorum."

"Erkeği bu kadar koruyucu olmasaydı ben de olurum." "O çok büyük."

"Karnınızda üç bebek varsa böyle olur."

Bu düşünce beynimi son zamanlarda düşündüğüm bir şeye . "JJ?"

"Hm?"

"Bir gün çocuk istiyor musun?"

Başını bana doğru çevirdi ve gülümsedi. "Evet. Sen istiyor musun?" "Şimdi değil," demek için acele ettim. "Ama bir gün.

Evet."

Başını eğdi ve dilini ağızıma sokarak beni usulca öptü. "Harika bir baba olacaksın," diye fısıldadı.

"Sen de öyle."

Sadece birbirine derinden aşık iki insan arasında olabileceğini anladığım türden, hoşnut bir gülümsemeyi paylaştık. Çünkü JJ'den önce bu tür bir gülümsemeyi, bu tür bir duyguyu hiç yaşamamıştım.

Sonra güneşin Northumberland ufku boyunca kırmızılar ve altınlar içinde batışını izledik ve hayatın bize sunduğu pek çok maceradan birinin tadını çıkardık.

OceanofPDF.com

SEN KÖTÜ BIRISIN, BAY GRIM.

Zaman çizelgesi: **Witches Get Stitches ile aynı zamanda geçmektedir.*

OceanofPDF.com

BÖLÜM 1

~LIVVY~

Karşımda oturan adamın robot olduğundan emindim. Cidden. Son sekiz dakika boyunca gözünü bile kırpmamıştı. Yüksek katlı lobideki hiçbirimize de bir kez olsun bakmamıştı. Yirmi dakika önce geldiğimden beri rakiplerimin envanterini çıkarıyordum ve şu ana kadar şansına oldukça güveniyordum.

Dikkatim resepsiyon görevlisinin masasındaki mini Noel ağacına ve odanın etrafına ustalıkla asılmış ışıklara kaydı. Yılbaşını henüz geçmişti, bu yüzden sanırım hala asılı olmaları için çok geç değildi. Steril lobiyi daha neşeli hale getirmişti. Hatta üstümüzdeki lobi hoparlörlerinden tatil müziği bile yükseliyordu.

Bu şirket ve büyük patron hakkında çok şey söylüyordu, tatil süslemelerinin asılmasına ve son teslim tarihinden sonra kalmasına izin veriyordu. CEO Victor Garrison için bir artı daha. Bakışlarım lobide benimle birlikte oturanlara kaydı.

Bazıları *bir kitabı kapağına göre yargılamayın* ya da *her şey görüldüğü gibi değildir* diyebilir, ama bu saçmalık. Büyükannem Maybelle bana biriyle tanıştıktan sonraki beş dakika içinde bilmeniz gereken her şeyi öğrenebileceğinizi öğretmişti. Ya da bu durumda, etrafımda oturan diğer yarı finalistlerle henüz resmi olarak tanışmadığım için gözlemliyordum.

Benden sonra gelen fuşya tulumlu ve ince topuklu sarışın cadıyı ele alalım. Eğer tulum profesyonel bir tulum olsaydı, onun da yarışta olduğunu söyleyebilirdim. Ama göğüs dekoltesini bolca ortaya çıkaran seksi bir tulumdu ve o kadar dardı ki aslında buna kedi kıyafeti de diyebilirdiniz.

Bana atmaya devam ettiği küçümseyici bakışlar da güvensiz olduğunu ve muhtemelen gözünün korktuğunu gösteriyordu. Öyle olmalıydı çünkü sanki prestijli Garrison Media Corporation'ın sponsor olduğu bir halkla ilişkiler yarışmasının yarı finalistlerinin mülakatına değil de Kedi Kadın'ın oyuncu seçmelerine gelmiş gibiydi. Kazananın yeni iş girişimine yatırılacak 100.000 dolarlık büyük ödülle. GMC ile ilişki ve en iyi beyinlerin akıl hocalığı ile birlikte kazanan olmanın prestiji ve tanıtımı bir dünya fark yaratabilirdi.

Üzgünüm, kedicik. Sen yoksun.

Bir de ciddi takım elbiseli ve ciddi yüzlü, iyi giyimli üç vampir vardı. Birer dakika arayla gelmişlerdi ve yanımdaki duvara dizilmiş, kibarca başlarını sallayarak beni ve Kitty-cat'i süzüyorlardı. Vampirlerden biri Kitty-cat ve beni potansiyel seks arkadaşlarıymışız gibi inceledi, ama diğer ikisi bize kısa bir bakış attıktan sonra boşluğa bakmamız için bizi gönderdi.

Görünüşüm nedeniyle erkekler tarafından küçümsenmeye alışmıştım. Güzel olmanın bir zorluk olduğunu söyleyip inlemeyeceğim, ancak bazen bir engel olduğunu kesinlikle kabul edeceğim.

Çılgınca bir nedenden ötürü, birçok erkek -ve bu konuda kadınlar- kadınları iki kategoriye ayırmayı sever. Güzel ya da zeki. Görünüşe göre, her ikisine de sahip olmak bir anomali olarak görülüyor. Ve ne kadar güzel olursanız, ortalamanın üzerinde bir IQ'ya sahip olma de o kadar azalıyor. Hayatımı, insanları ne kadar yanıldıkları konusunda aydınlatmaktan keyif alarak geçirdim.

Vampir üçlüsünden sonra, profesyonel giyimli iki kadın daha birbiri ardına geldi, bize doğru zar zor bakarak Kitty-cat'in yanındaki koltuklara oturdular. İçlerinden biri bana küçümseyerek baktı. Bir vampir. Ne yaptığımı merak ettim, ama sonra yanımdaki duvar boyunca uzanan üç amigoya da aynısını yaptı.

Kendine olan güvenini artırmak için mi sert bir yüz ifadesi takınıyordu yoksa genel olarak tüm insanlardan mı nefret ediyordu bilinmez.

Diğer kadın, bana Aura titreşimleri veren bir cadı, yirmili yaşlarında görünen bir esmerdi, muhtemelen buradaki en genç kadındı. Kibarca gülümsedi ve bakışlarını kucağında kenetlediği ellerine dikti.

Sonunda Bay Robot geldi ve kışını karşıma dayadı ama odada başka insanlar olduğunu kabul etmiş gibi görünmüyordu. O bir büyücüydü ama ne tür bir büyücü olduğundan emin değildim. Bunu okumak çok zor.

Gerçek varış zamanına bir dakika kala, CEO'nun ofisine kapıya odaklandım ve yarı final turunda sadece sekiz kişi olduğumuzu fark ettim. Yarışma kural ve yönetmeliklerine göre dokuz yarı finalist olması gerekiyordu.

GMC'nin CEO'su Victor Garrison son derece saygın bir iş adamıydı, aynı zamanda varlıklı ve güçlü bir büyücüydü. Bu yarışma sadece doğaüstü varlıklara açıktı. Yarışma için SuperNet'e ilan vermişti ve ilanı görür görmez kanımda sihirli bir cızırtı hissettim. Bunun bir parçası olmam gerektiğini biliyordum.

İlk turda yarışmıştık; bu turda CEO'ya ve yarışma paneline canlı video yayını aracılığıyla seçtiğimiz doğaüstü bir amaç hakkında beş dakikalık bir sunum yapmıştık.

Eğer videoyu tüm yarışmacılar izlerken aynı odada yapmak zorunda kalmasaydık bu kadar sinir bozucu olmazdı. Bu yüksek baskı durumunu ilk testin bir parçası olarak eklediklerini hissediyordum, ki bunu da mükemmel bir şekilde geçtiğimi eklemeliyim. Seyirciler beni asla korkutmadı. Aksine, ekstra stres daha iyi performans göstermem için bana enerji verdi.

Portföylerimize, iş tekliflerimize ve canlı videoya dayanarak seçildik. Bugünkü yarı finalist mülakatlarından sonra üç finaliste düşecektik.

Koridora ve asansörlere açılan kapı açıldı ve o lanet olası gaddar içeri girdi.

Kesinlikle hayır!

Obsidyen bakışları odayı kayıtsızca taradı, sonra beni iki kez süzdü ve yaklaştı.

Yanımdaki boş koltuğa baktım. "Bu koltuk dolu," dedim ona tam karşımda dururken, geçen seferden tanıdığım o karanlık suratsızlık kokuyordu.

Geniş ağzı bir tarafa doğru eğilerek o delicesine çekici gamzesini ortaya çıkardı. İki elini de rahatça mükemmel ütülenmiş kömür rengi pantolonunun ceplerine soktu, bu da her nasılsa kolalı gömleğinin içindeki geniş göğsünü daha da lezzetli gösteriyordu.

Odadaki diğer adamların aksine, takım elbise ceketini giymiş ama kravat takmamıştı, bu da ona hem çantada keklik hem de umurumda değil havası veriyordu.

O esrarengiz gözlerini bana odakladı, siyah saçları iş için mükemmel bir şekilde kesilmişti ama tepesi biraz daha uzun olduğu için aşağı baktığında bir kaşının üzerine düşüyordu.

Bakışlarını topuğumdan başıma kadar üzerimde gezdirdikten sonra dudaklarını yalayarak, "Yanına oturmamı istemiyor musun Lavinia?" dedi.

Tanıdık ses tonuna ve canlı video röportajında kendimi Livvy olarak tanıttığımdan beri gerçek adımlı öğrenmeye çalışmasına kaşlarımı çatarak elimi boş koltuğun üzerinde tuttum.

"Hafif bir takip yapıyordun, değil mi? Adımı nereden biliyorsun?"

"Rakiplerimi tanımak gibi bir alışkanlığım var." Diğerlerine baktı, vampirlere ve Kitty-cat'e kesinlikle kibirli bir bakış attı. "Yani bu odadaki dört ismi biliyorum."

"Dick," diye mırıldandı bize en yakın vampir.

Gareth Blackwater irkilmedi bile, sadece bana odaklanmıştı.

Evet, adını ben de biliyordum. Ama son röportajda canlı videosunu benden hemen önce yayınlamıştı, bu yüzden adını duymamak zordu. Aynı zamanda onun acımasız aurasının beni sinir bozucu bir yoğunlukta etkilemiş olması da olabilir.

Tüm Grim'ler karanlık bir aura yayıyor, insanların temel içgüdülerine ve kötü dürtülerine dokunuyorlardı. Güçlü bir Etkileyici olarak, genellikle kendimi onların auralarının çoğundan koruyabilirdim. Ancak bu adamın imzası muazzam bir büyü gücü taşıyordu. Ayrıca, bana her yaklaştığında uyandırdığı tek duyguyu umursamadığım gerçeği de vardı.

Yakıcı, beyni dağıtan şehvet.

Sanki bunu biliyormuş gibi bana sırıttı. Sanki Clara'nın aşk iksirlerinden (aslında aşk değil, sadece arzu ile ilgiliydi) biri gibi kokuyordu. Fakat

Başka hiç kimse ondan benim gibi etkilenmiş görünmüyordu. Tabii şimdi Kitty-cat'in onu yalamak istediği bir kase tatlı kremaymış gibi gözleriyle emmesi dışında. Ve bu nedense beni çok rahatsız ediyordu.

"Biliyorsun," dedim kibirli bir şekilde, "babam her zaman derdi ki, eğer geç kalırsan, karşı tarafa senin zamanına değmediğini söylemiş olursun."

Bir elini cebinden çıkardı ve pahalı görünen saatine, sonra da bana baktı. "İyi ki tam zamanında geldim."

Parmağıyla CEO'nun ofisine açılan kapıyı işaret etti, tam o sırada içeriden şık giyimli bir kadın çıktı.

Odayı taradı. "Pekâlâ, yarışmacılar. Başlama zamanı."

Gareth hemen yanımdaki koltuğa kaydı. Onu engellemeye çalıştığım koltuğa. Ben elimi koltuktan çekerken elime oturmaktan kıl payı kurtuldu.

Sonra daha yakına eğildi ve fısıldadı, "Gördün mü? Mükemmel zamanlama."

Dişlerimi birbirine geçirdim, seks feromonlarından oluşan bir pelerin gibi giydiği bu aralıksız cazibenin gitmesini diledim. Ama gitmiyordu!

Lacivert kalem etekli ve krem rengi ipek bluzlu iş kadını tabletine baktı ve ekran kalemiyle ekrana dokundu.

"Pekâlâ. İlk olarak Michael Tudor, Davian Russell ve Bitsy Lumberton'a ihtiyacımız var." Vampirlerden ikisi - bizi kontrol eden ve Shemar Moore'a benzeyen - ayağa kalktı ve kapıdan içeri adım attı, ardından Kitty-cat geldi.

Kendi kendime bir kahkaha attım ve "Tabii ki" diye mırıldandım.

"Tabii ki en iyisini sona saklarlar?" diye kibirli bir soru geldi yanımda oturan gaddardan.

"Hayır, seni herif." "Ne

o zaman?"

Benim düşmanca tavrımdan hiç rahatsız olmamıştı. Aslına bakarsanız, ruhsuz gözlerindeki neşeli parıltı bir ipucu olsaydı, eğlendiğini düşünürdüm.

"Onun adı. Kişiliğine uygun görünüyordu."

Bana baktığını hissedebiliyordum. "İnsanların isimlerinin genellikle görünüşlerine ve kişiliklerine uyması ne kadar ilginç, değil mi?"

Doğal olmayan derinlikteki sesinin gürleyen tınısını görmezden gelemeyerek ona bakmak için döndüm. Vücudu bana doğru hafifçe eğilmişti ama uzun parmaklı elleri kucağında gelişigüzel kenetlenmişti. Bir elinin arkasında, bu açıdan tam olarak çözemediğim bir dövme vardı.

Ukalaca bir cevap ya da söyleyecek bir şey bulmaya çalıştım ama o an için zıt yüz hatlarının simetrisine hayran kalmaktan kendimi alamadım. Bu kadar yakından, gözlerinin aslında siyah olmadığını görebiliyordum, ama yeterince yakındı. Ve kesinlikle ruhsuz değillerdi. Bir kadının içinde boğulabileceği derin, simsiyah havuzlardı.

Soluk teni siyah saçlarıyla çerçevelenmişti. Yüz hatları güzel sayılamayacak kadar keskin ve sertti ama kamera lensimin arkasında ıslak bir rüya gibi görünürdü. Fotoğrafçıların hayalini kurduğu türden bir yüzü vardı.

"Örneğin," diye devam etti yumuşak bir mırıltıyla, "Lavinia Lenore Savoie."

O karanlık gözler yüzümde geziniyor, her kıvrımı ve yarığı okşuyordu.

"Bu isim bana gece yarısı gökyüzündeki sonsuz yıldızları hatırlatıyor. Ulaşılamayacak kadar uzakta. Işıkları gerçekte sahip oldukları gücün onda birinden başka bir şey değildir, izleyiciyi merak ve çıldırtıcı bir arzu uçurumuna sürükler. Yapmak

dokunulmaz olana dokunabilseydi nasıl bir mutluluk yaşayacağını hayal ederdi."

ve bakışları ağızma düştüğünde nefes alamadım.

"Ama gözetmen, fantezisini gerçeğe dönüştürürse, o yıldızlara dokunursa, külden başka bir şey olmayacağını biliyor."

Titredim.

Esprili bir yanıt vermeyişim karşısında gülümsemedi. Sadece koltuğuna geri oturdu ve çenesini sıkarak kapıya baktı ve içeri girmek için sıramızı bekledi.

Bu da neydi böyle?

Tamamen sersemlemiş bir halde -ki bu konuda hiç deneyimim yoktu- dümdüz önüme bakıyor, aynı nefeste bana neden ve nasıl hem iltifat hem de hakaret ettiğini anlamaya çalışıyordum. Eğer ima şey buysa, ben bir femme fatale değildim. Pislik.

Ama tüm bunların ardında, istemediğini düşündüğüm bir şeyi itiraf etmişti. Bana *çıldırırtıcı bir arzuyla* baktığını.

Bu hiç iyi değildi.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 2

~GARETH~

Lanet kapalı tutamadım, değil mi?

Bu onun büyüsüydü. Baştan çıkarıcı cadı. Güzellik ve cazibenin bir işaretiydi, bir Savaşçı olarak büyüsü sahip olduğu her çekici varlığı güçlendiriyordu.

Ve lanet olsun, mal varlığı var mıydı? Hayatımda hiç bu kadar güzel bir kadın görmemiştim.

O benim rakibimdi. *Bunu lanet kafana sok.*

Onun yanında otururken bu yarı final mülakatını azgın bir ereksiyon olmadan atlatabilsem şanslıydım. Her nasılsa, aynı grupta olacağımızı biliyordum. Kader bana bu şekilde işkence etmekten zevk alıyordu. Gözümün önüne yoğun bir cazibe sarkıtıp yemi yutmam için beni cesaretlendiriyordu.

Ama yapmazdım. Onu baştan çıkarmak, kendimi işkence, kendi kendini kırbaçlama ve ateş gölünü içeren bir cehennem seviyesine mahkum etmek gibi olurdu. Gerçi arada sırada biraz şaplak yemekten ve kırbaçlanmaktan hoşlanıyordum.

ama sadece kendi elimle. Kırbacın diğerk ucunda olmaktan hoşlanmadım.

Ama Lavinia.

Gözleri bağılı, bağılı, çıplak ve yatağımanın üzerine eğilmiş bir görüntüsü aklıma geldi.

Durun!

Tam olarak etkisini gösteremedenden görüntüyü dışarı attım, yine de koltuğumda kaymak zorunda kaldım ve yarı sertleşmiş aletimi kurnazca hareket ettirdim.

Asistan tekrar dışarı çıktı ve ilk grup bekleme odasından çıkarken üç yarışmacıyı daha çağırdı. Dar kıyafetli cadı yanımdan geçerken bana pek de belli etmeyen bir "sik beni" bakışı attı. Davetini görmezden geldim. İlgilenmiyordum.

Aşırı hevesli ve salyaları akan tipim değildi. Meydan okuyan ve zeki tiplerdi. Yanımda oturan bomba gibi.

Lavinia'nın son derece zeki ve çekici olmasının yanı sıra neden göz kamaştırıcı bir güzelliğe sahip olması gerekiyordu? Onun cesur isyan kıvılcımı pastanın üzerindeki krema gibiydi. Bu kadın benim kriptonitimdi. Aynı zamanda bu yarışmadaki en büyük rakibimdi ve kazanmaya kararlıydim.

Peşinde olduğum şey para ödülü değildi. Önde gelen bir reklam şirketinden gelen tanınırlığın getirdiğı her şeydi. Ben en iyisiydim ve öyle algılanmak istiyordum. Ama bundan da öte, devam bu dünyada benim için bir anlam ifade eden tek şeydi. Çözmek ve geliştirmek için sadece paraya ihtiyaç duymayan bir şey.

Lavinia cüzdan yerine geçen şık deri çantasını açtı ve içinden bir pudra kâğıdı ile bir ruj çıkardı. Sonra kiraz kırmızısı rujunu yeniden sürmeye başladı.

Ŗu anda benimle dalga mı geçiyordu?

O dolgun dudaklarını parlatmasını izlemek, askıda gerilmekten daha kötüydü. Bakışlarını ondan ayırmaya zorlayarak tekrar yer değiştirdim, aletim artık tamamen dikleşmişti.

Orospu ocuğu.

Bir bakalım. Kod çalıştırmak, teknik gvenliğimdeki güvenlik duvarlarını kontrol etmek, lanet trafiği izlemek. Aletimi kontrol altına almak için her şeyi ve her şeyi düşündüm. Gözlerimi kapatarak yavaş ve sabit bir nefes verdim.

"Tamam. Son üç, sende!" dedi asistanın neşeli sesi. Ayaktaydım.

Kanım, aletim, aklınıza ne gelirse.

Lavinia'nın benden önce girmesine izin vererek ayağa kalktım, bu bir hataydı çünkü hain bakışlarım onun kıvrımlı kına kaydı.

Giydiği elbise zarif ve profesyoneldi. Siyah, orta baldır, kepçe yakalı, dörtte üç kollu. Yine de, elbisenin biçimi vücudunu tam bir mükemmellikle ereveliyordu. Ya da benim açımdan dikkat dağınlığı.

Başımı kaldırarak konferans masasının bir tarafındaki  yöneticiyi izledim ve Lavinia'nın solunda, onların karşısındaki koltuğa oturdum. Sert büyücü grubumuzdaki üçüncü yarışmacıyı oluşturuyordu.

Panel, düz bir klavyeye bağlı bir tablette not almak için yan tarafa yerleşen asistanı saymazsak, iki erkek ve bir kadından oluşuyordu.

Ortadaki ince, iyi giyimli adam, "Hoş geldiniz ve binlerce yarışmacı arasından bu yarı final turuna kaldığınız için tebrikler," dedi. Kontrolü elinde tutmaya alışkın birinin görünüşüne ve arabasına sahipti. O daha ağzını açmadan kim olduğunu anlamıştım, çünkü her yarışmacıyı incelemiştim.

Bu yarışmaya katıldığını bildiğim tek kişi. "Ben Victor Garrison, Garrison Media'nın CEO'suyum.

CEO ve İlahi Kahin unvanına sahip büyücü. İlk milyonunu yirmi üç yaşında kazanmış, yirmi yedi yaşında Forbes'a kapak olmuş ve on yıl sonra medya şirketini merkezi New Orleans'ta bulunan milyar dolarlık bir iş haline getirmişti. Dünyanın dört bir yanında ofisler açmıştı.

"Bu benim Operasyon Müdürüm," dedi Victor, saçları düzgün bir şekilde kafasında toplanmış olan esmer kadını işaret ederek, "Marianne Mixon."

Onu ben de tanıyordum. Son on yıldır Garrison'da çalışıyordu ve Influencer olarak cadı unvanını süperstar bir müşteri listesi oluşturmak ve şirketlerine en iyi ve en parlak çalışanları işe almak için kullanıyordu.

Tanımadığım tek kişi solundaki adamdı. O da Victor gibi bir büyücüydü. Algıladığım imzaya göre güçlü biriydi.

"Bu da Richard Davis, yeni Pazarlama Müdürümüz. Richard, pazarlama kampanyasının sonuna kadar finalistlerin gelişimini denetleyecek. Dokuz yarı finalistten üçü olan sizlere -Willard, Livvy ve Gareth- hoş geldiniz demek istiyoruz. Yarı finalistlerin seçimi sırasında portföylerinizi ve canlı sunumunuzu inceledik. Bugün basit bir soruya yanıt vermenizi istiyoruz." Ellerini masanın üzerinde kavuşturdu, dramatik bir etki yaratmak için durakladı, şüphesiz, sonra nihayet sordu: "Kampanya için benimsemeyi önerdiğiniz amaç hakkında ayrıntıya girmeden, farkındalık yaratmanızı ve bağış toplamanızı sağlayacak hangi pazarlama yöntemini kullanacaksınız? Willard, ilk sen başlayabilirsin."

Uçtaki büyücü - ne olarak adlandırıldığından emin değilim - sakin ve monoton bir sesle başladı. "Kampanya için özel bir web sitesi kuracağım ve trafik verilerini kullanarak reklamları belirli bir kitleye hedefleyeceğim."

Daha fazla açıklama yapmadan aniden konuşmayı kesti. Victor'un açıklama beklediği ve hiçbir açıklama alamadığı garip bir on beş saniyeden sonra dikkatini Lavinia'ya çevirdi.

"Livvy, sen olsan nasıl bir pazarlama stratejisi uygulardın?"

Doğruldu ve konuşmaya başladı, iğrenç görünmeden açıklamak ve çekmek için gereken miktarda el hareketi yaptı. Elimde olmadan ona baktım ve yüz ifadesinin dinamik bir parlaklıkla değişmesini izledim. Mavi gözleri heyecanla açılmıştı, boğuk sesi vurgu için bükülmüştü, coşkusu karanlıkta bir meşale gibi parlıyordu. Tek kelimeyle büyüleyiciydi.

Sakinliğimi korudum ve onun büyülu cazibesine tepki vermeyi reddettim. Çünkü tüm bunlar buydu.

Öyle olmalıydı.

Kendimi onun gerçekte ne söylediğine odaklanmaya zorladım.

"Bu strateji kazançlı görünmeyebilir, ancak bağış kampanyaları için yerel katkılardan çok daha fazlasını içerecektir."

Yerel bağış toplama etkinlikleriyle ilgili bir şeyler yakalamıştım ama hepsi bu kadardı.

"İlginç," dedi Richard, koltuğunda öne doğru eğilmiş, elleri konferans masasının üzerindeydi. "Lütfen açıklayın."

"Yerel bağış toplama etkinliği, sosyal medyayı kullanan çok daha geniş bir kampanyanın temeli olacaktır. Kendi YouTube kanalımızı ve Instagram, Snapchat, TikTok gibi sosyal medya profillerimizi oluşturacağım. Bu sosyal medya platformları aracılığıyla tanıtım yapar, aynı zamanda YouTube kanalımızda canlı video yayınlar ve çevrimiçi canlı etkinliğe katılmak için bağış talep ederdim. Tabii ki tüm tanıtımları SuperNet üzerinden yapardım, böylece amacımız için farkındalık yarattık."

Finalistlerin her biri kendi amaçlarını tanıtmak için sunum yapmak zorundaydı ve finalistlerden oluşan son ekip için yalnızca bir amaç seçilecekti. Davanın bir şekilde doğaüstü dünyayla ilgili olması gerekiyordu. Ne olursa olsun benimkini kabul ettirmeye kararlıyım.

"Bu çok ilginç," diye övdü Richard, şehvetli bakışları Lavinia'yı ne kadar ilginç bulduğunu gösteriyordu. "Peki ne tür bir bağış toplama etkinliği internette bu kadar ilgi çeker? İnsanların bunu görmek için para ödemesini sağlayacak şey nedir?"

Ayrıntıları paylaşmamamız gerektiğini sanıyordum ama bu davayla ilgili değildi. Bu onun pazarlama stratejisiyle ilgiliydi.

"Hâlâ lojistik ve daha fazla fikir üzerinde çalışıyorum, ancak bir etkinlik pin-up kız takviminin fotoğraf çekimlerini videoya çekmek olabilir. Modellerin hepsi zamanlarını ve yeteneklerini amacımız için bağışlayan doğaüstü varlıklar olacak."

Victor, "Peki bu etkinliği gerçekleştirecek kadar model tanıyor musun?" diye sordu.

"Oh, evet. Ben de birkaç tanesinde bulundum ve bu amaç için gönüllü olacak pek çok kişi tanıyorum." Kendinden emin bir şekilde arkasına yaslandı.

Bu arada, Lavinia'nın bir pin-up takvimi için modellik yaptığı düşüncesiyle kanımın aletimde toplanmasını önlemek için tüm dikkatimi yönlendirmeye çalıştım.

Richard, "Görünüşe bakılırsa bu konu üzerinde epey düşünmüşsün," dedi. Richard'ın Lavinia'ya bakışı hiç hoşuma gitmemişti.

Düzelتيyorum. Taktığı o saçma kravat iğnesiyle lanet gözlerini kafatasından oymak istedim.

"Teşekkür Livvy," dedi Victor. Bakışlarını bana çevirdi. "Peki sen Gareth? Sen hangi pazarlama stratejisine güveniyorsun?"

"Benim gücüm teknoloji alanında," dedim. "Bu yüzden odak noktam bu alan olacak."

Çoğu Grim'in teknoloji departmanında verimli olduğu büyük bir sır değildi. Bilmedikleri şey, yeteneğimizin DNA'mızın bir parçası olduğuydu. Fotoğrafik hafızaya, yüksek IQ'ya ve en önemlisi sihirle aşılannmış sayıları her şeyden daha kolay okuma yeteneğine sahip olmanın bir yan ürünüydü. Özünde, kod ve sayılar bizim için diğer tüm dillerden daha anlamlıydı.

Şunu da belirteyim, şikayet etmiyordum. Numerolojiyle uğraşan kötü şöhretli atamızdan miras kalan bu yeteneğin bana bahşedildiğini biliyordum. Onun karanlık sanatlarla -daha doğrusu en karanlık sanatlarla- uğraşması, Grimlerin çoğunu başka bir yetenekle lanetlemişti. Sahip olmadığım için minnettar olduğum bir yetenek. Ne yazık ki, zavallı kuzenim Henry o kadar şanslı değildi.

"Kitlemizin nereye yöneldiğini bulmak için çeşitli sosyal medya platformlarının verilerini analiz edeceğim. Tüm sosyal medyanın tanıtım için geçerli bir kullanım alanı olduğuna inanmakla birlikte, hedef kitlemizin en çok zaman geçirdiği yer Facebook olacak."

"Neden böyle düşündün ki?" Lavinia hışımla sordu. "Daha davamızı bile bilmiyorsun."

"Doğru," diye kabul ettim, "ancak en çok parası olan insanlar Facebook'a yöneliyor. ABD'deki ortalama kullanıcı 40,5 yaşında ve bu yaş aralığı aynı zamanda yüksek gelire sahip olup henüz emeklilik için para biriktirmeyenlerin yaş aralığı. Facebook'ta her türden işletme sayfası var ve bunların çoğu destekleyecekleri bir amaç arıyor ve bağışlarında vergi indirimi alıyorlar. Bireysel ve şirket ürün alımlarına dayalı verileri analiz ederek, amacımızı en çok kimlerin destekleyebileceğini belirleyebiliyorum. Sonra da tanıtım için onları hedef alıyoruz."

Lavinia'nın kaşları birbirine çarptı. "Bu veriler sadece Facebook'ta mevcut değil mi?"

Yüzümü ondan çevirerek -çünkü tanrıçayı andıran yüz hatları bu kadar yakinken konsantre olmak zordu- panele "Benim kendi imkanlarım var" dedim.

"Bunlar yasadışı mı?" diye sordu Victor. "Yasa dışı uygulamalara göz yumamayız."

Gülümsedim. "Eğer endişeniz buysa, Facebook'u hacklemeyeceğim. Bilgiye ulaşmak için başka yollarım, yasal yollarım var."

FB'deki her hareketi ABD içinde eyalet eyalet yansıtmak için MIMIC kendi yazılımımı yaratmıştım ve yazılımı son üç aydır evimdeki teknoloji sığınağında birden fazla makinede çalıştırıyordum. Bunu bu adamlara açıklayacak .

Ayrıca Obsidian Corp'un başkanı olan amcama telefon edebileceğimi de açıklamayacaktım, bu şirket tamamen Grim'ler tarafından tek bir amaç için yönetiliyordu: bilgi. Silas amcamla yakın değildik ama ölen kardeşinin tek oğluydum, bu yüzden bana bu iyiliği yapacaktı.

Özellikle de oğlunu ve kuzenim Henry'yi onun için çalışmaya ikna etmeye çalışmayı kabul edersem. Amcama yalan söyleyip numara yapabiliirdim ama bunu yapmazdım. Henry'nin hayatında yapmayı seçtiği şey kendi seçimiydi.

Her , pazarlamamızı doğru kişilere en iyi şekilde ulaştırmak için ihtiyaç duyduğumuz verileri elde etmek için birden fazla yöntemim vardı. Ama bu büyücüye bunların tam olarak nasıl gerçekleşeceğini söylemeyecektim. Ya yasal olarak dürüst olduğuma inanacaktı ya da inanmayacaktı.

Görünüşe göre Victor yüzümde doğruyu söylediğimi gösteren bir şey görmüş. Ne de olsa o bir Kahin'di.

"Teşekkür ederim, Gareth." Bakışlarını üçümüzün üzerinde gezdirdi. "Bize düşünecek çok şey verdiniz ve zaman ayırdığınız için minnettarız. Bir karara vardığımızda sizinle irtibata geçeceğiz." Ayağa kalktı ve Willard'ın elini sıkmak için eğildi. Sonra Lavinia'nın ve benimkini. "Geldiğiniz için hepimize teşekkür ederim."

Hepimiz ayağa kalktık. *Dick* Davis eğilip Lavinia'nın elini sıkmak üzereymiş gibi görünüyordu. Sırtının ortasına hafif bir dokunuşla onu dürttüm.

Omzunun üzerinden bana dik dik baktı ama ben kıpırdamadım.

"Çekil Lavinia." Hareket etmeye devam etsin diye alanını daha da daralttım. Şükürler olsun ki yaptı. Çünkü onun yakınlığı midemi düğüm düğüm ediyor ve libidomu tavan yaptırıyordu. Sakinleşebilmek için bu odadan çıkmalı ve ondan uzaklaşmalıydım.

Lobiden geçtikten sonra üçümüz asansörlerin yanında durup bekledik. Hoparlörlerden "Let It Snow "un aşırı neşeli bir versiyonu yükseliyor ve benim şu anki değişken durumumla dalga geçiyordu.

Lavinia kollarını kavuşturdu ve neredeyse öfkeden titriyordu. Willard tatil şarkısı eşliğinde parmaklarını pantolonunun paçasına vururken ikimizin de öfkeden kuduruyor olması beni neredeyse güldürüyordu.

Sonra Lavinia bana çoğu erkeği korkutacak sert bir bakış fırlattı. Beni değil.

"Bir sorun mu var Lavinia?" Soğukkanlılığımın gitgide azaldığını fark ettim. Sesimin hırıltısı bile beni uçurumun kenarında sallanmakta olduğum konusunda uyarıyordu.

"Evet," diye tısladı. "Sen!"

Willard bize bakmadı bile, metanetini koruyarak kapalı asansör kapılarına odaklandı.

"Ben asla bir sorun değilim," dedim ona. "Ama çözümlerle doluyum. Örneğin, yaptığım bir şey seni kızdırdıysa, beni görmezden gel ve kendini yağmur gibi iyi hisset."

Tıpkı benim onu görmezden gelebildiğim gibi, değil mi?

"Bence orada pazarlama stratejinizle biraz kibirliydim. Ve muhtemelen yalan söylüyordunuz. Bu bilgileri yasadışı yollardan toplamadan elde etmeniz mümkün değil."

Onu görmezden gelmekten vazgeçerek yüzümü tamamen ona döndüm ama ellerimi ceplerimde tutarak sakinliğimi korumaya çalıştım. Şimdi bir eliyle çantasının askısını ölümcül bir şekilde kavramış, diğer elini de şehvetli kalçasına dayamıştı.

Sikeyim. *Kalalarına aldırma, adamım!*

Saptırma zamanı.

"Senin peşindeyim, cadı. Bunu kazanmak için bir Influencer olarak sihrini kullanamazsın. Eğer kullanırsan seni Lonca'ya şikayet ederim."

Çenesi düştü ve ağızının ne kadar genişleyebileceğini hayal etmemeye çalışarak aşırı miktarda enerji harcadım.

"Her şeyden önce, seni yenmek için sihrimi kullanmama gerek yok, Grim. Sadece yeteneğimle kazanacağım. İkincisi, beni kendi kız kardeşime ihbar etmiş olursun, ahmak ve sanırım onun kimin tarafını tutacağını biliyorum."

Tüm bunları zaten biliyordum. Aslında Influencer sihrini kullanarak jüriyi bu konuda ikna etmeye çalıştığına inanmıyordum. Kız kardeşinin kim olduğunu da biliyordum. Sadece dikkatini, onu o boğucu ofisten çıkarmak için ısrarcı olduğum gerçeğinden uzaklaştırmam gerekiyordu çünkü o zaman Pazarlama Müdürü Dangalağın onun üzerinde salyalarını akıtmasından hoşlanmadığımı itiraf etmek zorunda kalacaktım.

İhtiyacım olan son şey, bu kadının onun yanında otuz saniye içinde öz kontrolümü nasıl yok ettiğini bilmesiydi. Beni yenmeye çalışmak için yarışmada bunu kendi avantajına kullanacaktı. *Öyle bir şey olmayacaktı.*

Asansörün sesi duyuldu. Önce Willard bindi, pek centilmen sayılmazdı. Sonra Lavinia gitti. Ben olduğum yerde kaldım.

İçeri girdi ve ben dışarıda kalınca kaşlarını çatarak arkasını döndü.

"Bir sonrakini ben alırım," dedim ona eşit bir şekilde, nihayet aramızda biraz boşluk oluşunca sakinleşmişim. "Senin egonla oraya sığabileceğimden emin değilim." Ve benim sürekli artan libidomla.

Yüzü ve boynu öfkeyle pembeleşmiş, yakasının altından akıyordu. O krem tenin öfkeden ziyade arzuyla kızardığını hayal etmekten kendimi alamıyordum.

"Güzel," diye tersledi. "O koca kafanın buraya sığacağından emin değilim zaten."

"Muhtemelen hayır," diye kabul ettim, egomun onunkinden çok daha büyük olduğunu biliyordum ama aynı zamanda diğer kafam onu lobide otururken gördüğüm andan beri mantıksız bir şekilde şişmişti.

Ne demek istediğimi anladığında ağzı tekrar aralandı ve bakışları kasıklarına kaydı. Kapılar kapanırken ona sadece gülümsedim. Sonra derin bir nefes alırken başımı geriye attım.

"Şükürler olsun," diye mırıldandım kendi kendime, o ortadan kaybolduğunda göğsümdeki rahatlığın tadını çıkarırken, eğer ikimiz de finalist olursak bu yarışmanın bir kabusla dönüşeceğini fark ettim.

Destiny'nin bana işkence etmeyi ne kadar sevdiğini bir kez daha bildiğimden, tam olarak bunun olacağını biliyordum.

BÖLÜM 3

~LIVVY~

Kahvaltı masasında ikinci kahvemi içerken, son Pazar yemeğinde herkese Gareth Blackwater'dan ve yarı finalist mülakatlarındaki müstehcen küstahlığından nasıl bahsettiğimi düşünüyordum.

Yani, adam beni aldatmakla suçlayacak kadar yüzsüzdü. Evet, güçlü ikna büyüğü kullanma, hatta başkalarının kafasına düşünceler yerleştirme yeteneğim vardı ama bunu yapmazdım. Ben hilekâr değildim, lanet olsun!

Sonra da ısrarcı davranarak beni kapıdan dışarı itti ve röportajın sonunda çekilmemi söyledi. Victor Garrison dışındaki diğer iki panelistin kibar davranıp elimizi sıkmak istediklerini hissediyordum. Ama hayır. Gareth bunu kesti ve beni kapıdan dışarı itti. Çok kabaydı.

"Saldırgan pislik."

"Kim o?" diye sordu Jules, kırmızı kimonosuyla mutfığa girerken.

"Halkla ilişkiler yarışmasındaki şu gaddar."

Jules hiçbir şey söylemedi, cezveye gidip bir fincan doldurmadan önce bana baktı.

"Bana öyle bakma."

"? Seni bu kadar rahatsız eden bir adama fena halde kafayı taktığını söylediğim mi?"

Buradaki asıl sorunun ne olduğunu ona itiraf etmek istemedim. Ama kirli bir sırrı mezara götürecek biri varsa o da Jules'tu. Ayrıcalıklı bilgilerin Fort Knox'u gibiydi.

Fincanına biraz yarım buçuk döktü, karıştırdı, sonra masaya doğru ilerledi ve oturdu.

"Anlat bana."

Hayal kırıklığına uğramış bir nefes üfledikten sonra devam etmeye karar verdim. "Peki, sana bir şey sorabilir miyim?"

Kahvesini yudumlarken başını salladı.

"Grimlerin yanındayken genellikle ne hissediyorsun? Yani, genellikle hangi karanlık dürtülere kapılıyorsun?"

"Bilmiyorum. Ben bir Sifon'um Liv. Bir gaddarın aurasını kolayca bloke edebilirim. Sen de kendine iyi bir kalkan oluşturabilirsin."

"Mmhmm," diye başımı salladım, Jack ve Sally'nin Spiral Tepesi'nde öpüştüğü *Noel Öncesi Kâbus* geceliğimin yıpranmış uçlarını karıştırıyordum. Bu çok eskimişti. Yeni bir taneye ihtiyacım vardı.

Kalkan yapmak bize genç cadı olduğumuzda öğretilen bir şeydi ve hepimize güçlü büyüler miras kaldığı için genellikle yapabiliyorduk.

"Doğru," diye ekledim dalgınca.

"Ama onunla yapamazsın," diye soru değil gerçek olarak ifade .

"Hayır," diye sızlandım. "Ve bu adam, beni şey gibi hissettiriyor... şey gibi..." Boşlukları doldurmasını umarak ellerimle çılgınca hareketler yaptım.

"Bunun tam olarak ne anlama geldiğini bilmiyorum ama çılgınca bir tahminde bulunacağım. Şehvet mi?"

"Ugggg! Evet, tanrı yardımcım olsun." Dağınık saçlarımı parmaklarımla deldim, hepsini istiyordum, çok sinirlenmiştim. "Bir üst seviye azgınlık gibi, anlıyor musun?"

"Seviyeler olduğunu fark etmemiştim."

"Var, Jules. Ve sana şunu söyleyeyim, bu adamın yanında hiçbir şey hissetmek istemiyorum. O benim rakibim, Tanrı aşkına!"

Telefonum masanın üzerinde vızıldadı. Bir e-posta bildirimi. Victor Garrison'dan!

"Tanrım," diye mırıldandım.

"Ne oldu?"

E-postamı açtım ve finalistleri planlanandan daha erken seçtiklerini ve tüm yarı finalistlerin sonuçlar için bu öğleden sonra buluşmasını istediklerini belirten e-postayı okudum. Eğer bir program çakışması olursa, onlara haber vermemizi falan filan istiyorlardı. Ama tabii ki, aradıklarında hemen geleceğimizi biliyorlardı.

"Finalistlerin kimler olduğunu bu öğleden sonra açıklayacaklar. Bu düşündüğümünden çok daha erken oldu."

"Müthiş. Sen de onlardan biri olacaksın, bundan eminim. Ve belki de acımasızlık ortaya çıkacak."

"Evet. Dokuzda bir ihtimal aslında. Bu da çok büyük bir değil. Ama umarım öyledir." Heyecanla ve aynı zamanda hüzünle kabul ettim.

Duygularım karmakarışıkta. Belki Clara bu konuda bana yardım edebilir?

"Tamam, gitmeliyim. Mükemmel kıyafeti ve her şeyi seçmem gerekiyor."

"Saat sabahın dokuzu Livvy," diye seslendi Jules ben mutfağın arka kapısına yönelirken.

"Biliyorum! Acele etmem gerek."

Arka bahçeden geçerek Clara ve Violet'in yaşadığı araba evinin üst katındaki daireye doğru koştum. Violet'in horozu Fred, üzerinde küçük siyah pırıltılar olan altın bir kravat takmış kasıla kasıla dolaşıyordu. Dışarıdaki merdivenden yukarı fırladım ve onların küçük çalışma odasına girdim.

Clara koltuğa oturmuş, parlak pembe bir şeyler örüyordu, kahve fincanı masanın üzerindeydi.

"Günaydın Livvy," diyerek bana ve aurama bir göz attı. "Ooooo, seni çok heyecanlandıran bir şey var."

"Yarışma için finalistlerin seçildiği az önce bize bildirildi. Bu yüzden öğleden sonra bir toplantımız var. Ama bir yardımınıza ihtiyacım var."

"Tamam."

Örgüsünü kucağına koydu ve tüm dikkatini bana verdi. Clara'da sevdiğim bir şey de buydu. Size her zaman odadaki en önemli kişi olduğunuzu hissettirirdi. Tabii ki odadaki tek kişi bendim ama ne demek istediğimi anladınız.

"Peki, bana tüm toplantı boyunca sürececek bir mutluluk büyüsü yapabilir misin? Ama aynı zamanda orada bir gaddarın olacağını ve onun güçlü bir aurası olduğunu da biliyorum. Bu yüzden senin mutluluk büyünün onunkine karşı koymasını istiyorum ki ondan etkilenmeyeyim."

"Oh, anlıyorum." Düşünceli bir şekilde başını salladı. "Neşe büyüsü bazen saatlerce sürebilir. Elimden gelenin en iyisini yapabilirim. Ama büyülerimi hiçbir zaman acımasız büyülerle yarışacak şekilde yapmadım." Kaşlarını çattı. "Ve eğer güçlüyse, aurasının benim büyümü geçme ihtimali var."

Duymak istediğim bu değildi ama her şeyi yapardım. Bay Grinch ruh halimi bozmadan bu toplantıyı atlatmak için her şeyi denerdim. Ya da kolayca yaptığı gibi aura alanımı işgal etmeden.

"Yine de deneyelim."

"Elbette," diye gülümsedi. "Gitmeden önce Maybelle'e uğra, seninle ilgileneceğim."

Koltuğun üzerinden fırladım ve ona sarılıp kocaman bir öpücük verdikten sonra eve geri döndüm. Clara'nın büyüsünün Gareth'in aurasını savuşturmama yardımcı olacağını umuyordum.

Violet büyülü dövmeleleriyle ilerleme kaydediyordu. Acaba bana da bir Grim'in büyüsünü engelleyecek bir dövme yapabilir miydi? Bugün buna bakacak vaktim yoktu ama eğer bu işe yaramazsa ve bir şekilde ikimiz birlikte finallere kalırsak ve bu gaddarla çok fazla zaman geçirmek zorunda kalırsam, o zaman yardım için Violet'e giderdim.

Ama gerçekten iyimser hissediyordum. Clara, New Orleans bölgesindeki en güçlü Aura'ydı. Etrafıma mutlu bir baloncuk yansıtabilecek ve beni o pisliğin şehvetli aurasından koruyabilecek biri varsa, o da oydu.

Evet. Bu harika bir gün olacaktı. Bunu hissedebiliyordum.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 4

~GARETH~

Melekler bizi korur. Merhamet edin.

Livvy odaya girdi ve kutsal olan her şey üzerine yemin ederim ki hava bir milisaniye içinde sıkıcı ve donuktan canlı ve sarhoş edici bir hale dönüştü. Ve giydiği o lanet elbise yasadışı olmalıydı.

Uygunsuz ya da hatta yakışksız olduğundan değil. Koyu, kan kırmızısı - rujuyla aynı tonda - umursadığımdan daha fazla teni örtüyor, göğsünün üstündeki kremsi, soluk etten mütevazı bir tatlı kesimi ve dizlerinin altındaki düzgün bacaklarının sadece bir şeridini ortaya çıkarıyordu. *Ama Tanrı aşkına!* Vücudunu sarış biçimi, dolgun kalçaları, göğüsleri ve kıvrımlı beliyle çılgın kum saati figürünü sergileyişi, etrafındaki diğer ölümlülere haksızlıktı.

Başıboş arzularımı dizginledim, onun büyüünün ya da uyuşturucu cazibesinin beni içine çekmesine izin veremeyeceğimi çok iyi biliyordum. Bunun yerine, dikkatimi

küçük resepsiyon alanının karşısındaki kürsüde rapor vermemiz söylendi ve Victor'un yerini almasını bekledik.

Şu anda diğer yarışmacılar içkilerin ve ordövrlerin tadını çıkarıyor, rahatça sosyalleşiyorlardı. Resepsiyon odası, öğleden sonra güneşi altında altın yaldızla kaplanmış, şehre bakan bir pencere duvarı ile gösterişliydi.

Burbonumu yudumlarken gözümü ödülден ayırmıyordum. Finalist olarak seçileceğim sahneye.

Bana üçünden biri olacağımı söyleyen kibir olabilir. Ama aynı zamanda tezahüre de inanırdım ve çoğu Grim ortalama bir cadı ve vampirin toplamından daha fazla sihre sahipti. Bir umudu ya da hayali gerçeğe dönüştürmekle ilgili söylenecek bir şey vardı.

Yanımda olduğunu hissettiğimde, bakışlarımı sahneden ayırmadan kaskatı kesildim.

"Ah," diye tatlı tatlı mırıldandı. "Sizin şarkınızı çalıyorlar, Bay Blackwater."

Dumanlı sesli bir kadın sanatçıdan "You're a Mean One, Mr. Grinch" şarkısının yavaş, boğucu bir versiyonuydu. Gülümsememek için elimden geleni yaparak -çünkü bu çok komikti- sonunda Lavinia'ya döndüm.

O kedi gözlü bebek mavilerine bir kez baktım ve her yerim sertleşti. Onunkini engellemek umuduyla bir büyü darbesi gönderdim. Bunu yaptığım anda, onun kedi gibi gülümsemesi buharlaşıp yok oldu.

"İyi misin Lavinia?"

Uzaklara bakmadan önce birkaç kez gözlerini kırıştırdı ve kırmızı şarap bir yudum aldı. "Mükemmel."

Ama sesinde hiç de mükemmel olmadığını gösteren tiz bir nota vardı. "Üzgün görünüyorsun," diye ekledim, aniden onun için endişelenmişim.

Bu da nereden ? Rakibime karşı merhamet hissedemiyordum. Neyim vardı benim?

Alaycı bir kahkaha attı. "Sadece işe yarayacağını düşündüğüm bir şey. Ama işe yaramadı."

"O da ne?"

"Hiçbir şey," diye ısırdı.

Victor, Richard ve Marianne sahneye çıktığında benden uzaklaşmak üzereydi. Victor kürsüye çıktı.

"Hepiniz hoş geldiniz. Eğer bu odada duruyorsanız, tüm New Orleans'ta pazarlama sektöründeki en iyi doğaüstü kişiler olarak seçildiniz demektir. Bu yüzden kendinize bir alkış vermelisiniz."

Arkasındaki sik kafalı ve Marianne gibi o da alkışlamaya başladı. Richard'ın şehvet dolu bakışlarının Livvy'yi çoktan bulduğunu fark etmeden edemedim. Boncuk gözlerinde parlayan basit bir hayranlık değildi, tehlikeli bir şeyin ipucuydu. Av peşindeki bir taziye gibi kokusunu alabiliyordum. Ve bu hiç hoşuma gitmemişti.

İçgüdüsel olarak vücudumu Lavinia'ya yaklaştırdım. Sanki onu o hıyardan koruyabilirmişim gibi.

"Sizi daha fazla bekletmeyeceğim," diye devam etti Victor. "Bu çok sıkı bir yarışmaydı. Hatırlayacağınız gibi, sizi üçerli gruplar halinde mülakata aldık. Portfolyolarınızı ve mülakatlarınızı analiz ettikten sonra, sizi en iyi çalışacağınızı düşündüğümüz kişilere göre gruplandırdık."

Lavinia'ya kaşlarımı kaldırmadan edemedim. O da bana aynı şaşkın ifadeyi verdi.

"Bana bakma," diye tersledi. "Gruplama becerileri berbatsa elimden bir şey gelmez."

İlk defa onun yanında gerçekten güldüm. Bu benim kadar onu da şaşırtmış görünüyordu.

"Yarı finalist mülakatlarından sonra," dedi Victor, "gerçekten de herkesi doğru eşleştirdiğimizi fark ettik."

Alay etti.

Başımı yana eğdim ve fısıldadım: "Merak etme hayatım. Bu sana bir iltifat. Ben en iyinin de iyisiyim."

"Sen diyorsun."

Daha yakına eğilip onun tatlı, baştan çıkarıcı kokusunu içime çektiğim için pişman oldum. Doğrudum ve Victor'a geri döndüm.

"Tüm bunlar, finalistleri son mülakattaki gruplara göre seçtiğimizi söylemek içindir."

Oh, Tanrı aşkına.

Livvy kaskatı kesildi.

İkimiz de başımıza gelecekleri biliyorduk. Birlikte finalist olacaktık, ki bu harikaydı. Ve berbattı.

"Sözü daha fazla uzatmadan, Garrison Halkla İlişkiler Yarışması için finalist olarak seçtiğimiz ekip... Gareth Blackwater, Livvy Savoie ve Willard Thompson."

Heyecan ve korku kanımda dolaşıyor, vücuduma bir adrenalin roketi fırlatıyordu.

Finalistler arasına girmiştım. Ve Lavinia ile çalışacaktım.

Her biri. Tek. Gün.

R yam ve k busum, o anda analiz etmeye hazır olmadığım tuhaf ve dehşet verici duyguların bir potada erimesiyle birleşti.

Herkes alkı ladı ve bize döndü. Willard bir kokteyl karidesi  i neyerek yemek masasından uzaklaştı ve Lavinia'nın yanında durarak kalabalığa garip bir şekilde el salladı.

Kadehimi önce odaya, sonra da Lavinia'ya kaldırdım. " erefe, sevgilim. Artık bana ba lısın."

O bana kadeh kaldırdı, ardından Victor odadakilere kendi kadehini kaldırttı ve herkesi tekrar tebrik etti.

"Bu konuda pek mutlu görünmüyorsun," dedi Lavinia sert bir sesle. "Spot ışıklarını iki kişiyle paylaşmak zorunda kaldığın için mi? Eminim bu senin için zordur."

"Sanırım haklısınız. Yalnız çalışmayı tercih ederim."

Yüzünü bana döndü ve beni tsunami büyüklüğünde bir çekim dalgasına maruz bıraktı. "Oh, anlıyorum. Hiç menajerlik yapmadın, değil mi?"

Akıl sa lı ımı pamuk ipli ine ba lı tutarak so ukkanlılıkla

"Hayır" dedim. " a ırdım. Bir denemelisin, Gareth."

Dudaklarındaki ismim vücuduma çılgınca şeyler

yaptı. "Nedenmi  o?" Di lerimi sıkarak söyledim.

"Bu sizi gev setebilir. Bazen gev semek ve kontrolü kaybetmek e lencelidir."

Bakı larını tutarak söylemek istediğim şeyi söylememeye çalıştım ama  eytan beni ele geçirdi, bu konuda tam olarak nerede durdu umu ona s ylemememin imkanı yoktu

önemli.

"Seks sırasında," dedim kısık bir sesle, sadece onun duyabileceği şekilde, "kontrolün bende olması benim boşalmamın tek yolu."

Bir saniye bile düşünmeden, birden fazla kez hayal ettiğim o görüntü şimdi aklıma geldi.

Lavinia çıplak, bağlı ve yatağımın ipek çarşafları üzerinde eğilmişti. Bu kez, onun arkasında ve üzerinde duruyordum, bir elim ensesine nazıkçe sarılmıştı, diğer elimi geriye doğru kaldırdım ve dolgun kışına vurdum. İrkildi ve zevkle inledi.

Önümde duran Lavinia'nın gözleri büyüdü ve kalp atışları astronomik bir hıza ulaştı. Acımasız DNA'm sayesinde onun şokunu ve cevap veren arzusunu havada tadabiliyordum. İşte o zaman ne yaptığımı anladım. Bunu sadece düşünmemiştim, paylaşmışım da.

"Sen-" diye boğazını temizledi-"telepat mısın?"

Dişlerimi gıcırdatarak, ona haber verdiğim için kendimi azarladım. Yeteneklerimizi gizli tuttuk. Bizim yöntemimiz buydu. Bilgi en güçlü silahtı. İnsanların bilmedikleri de bildikleri kadar önemliydi.

Ama boynunu kızartan ve yanaklarını pembeye boyayan şey bu yeni bilgi değildi. Telepatla gönderdiğim küçük videoydu.

"Grimler bile kötü kızları sikmeden önce şaplak atmayı sever" gibi iğneleyici bir şey söylemeliydim. Onu şaşırtacak herhangi bir şey. Ona gönderdiğim şeyin bir hata olduğunu, onunla paylaşmak istemediğim kendi fantezim olduğunu anlamasını sağlayacak herhangi bir şey.

Ama bunu inkâr edemezdim, özellikle de tepkisinin tiksinti olmadığını görünce. Gözbebeklerinin büyümesi ve kanının ısınması bana tamamen farklı bir hikâye anlattı.

Bu yüzden sorusuna cevap vermek ya da kendi zihnimde gördüklerini saptırmak yerine ona küçük bir baş selamı verdim.

"Tebrikler Lavinia." Burbonumun geri kalanını bir yudumda içtim. "Sanırım seni çok yakında görecekim."

Sonra iyi dilekte bulunanları görmezden gelerek kalabalığın arasından geçtim, bardağımı bara vurdum ve oradan siktir olup gittim.

Daha önce de bahsettiğim gibi, Destiny beni her zaman en sevdiği oyuncacı olarak görmüştür. Görünüşe göre oyunlar başlamak üzereydi.

OceanofPDF.com

JINGLE BÜYÜLERİ

Zaman çizelgesi: **Cadılar Dikiş Atar'dan neredeyse iki yıl sonra geçiyor.*

OceanofPDF.com

BÖLÜM 1

~NICO~

Mateo ellerini kalçalarına koymuş, ayaklarını açmış, beni karşısına almıştı. Tüm bu ultra alfa davranışlarının nereden geldiğini bilmesem, kavga etmek üzere olduğumuzu düşünebilirdim. Alfa demişken, kurdu sesine girip devam ediyordu.

"Sana güvendiğimden emin değilim." Bana şüpheyile baktı. "Bir tarama daha yapmam gerekecek."

"Mateo! *Lütfen*." Evie ışıltılı mavi kokteyl elbisesiyle orada duruyordu, bir milyon dolar gibi görünüyordu, ama kocası üçüzler söz konusu olduğunda manyaklaşıyordu. "Bu gidişle partiye gece yarısından önce bile varamayacağız."

Oturma odamda sinsice dolaşiyor, on beş aylık üç çocuğuyla birlikte yerde oturmuş babalarının odada dolaşmasını izleyen Violet'in etrafında dönüyordu.

Violet onlara, "Babanız çıldırmış," diye fısıldadı.

Diego bağırdı, "Da!" Celine kıkırdadı. Joaquin mavi gözlerini düşünceli bir şekilde kırptırdı.

"Aha!" diye bağırdı Mateo kitap raflarının yanındaki kanepenin arkasındaki köşeden. "Bu boğulma tehlikesi yaratıyor, Nico. Gitmesi gerek." Ficus bitkisini kaldırdı ve kapıya doğru yürüdü.

"Sahte," diye ekledi Violet bıkkınlıkla. Bu, avluma yığıldığı üçüncü şeydi.

Kapıyı çarpıp geri döndü, gözleri daha önce üç kez kontrol ettiği mutfak alanında geziniyordu.

"Fark etmez," dedi huysuzca, Alfa tekrar sesine sızıyordu. **"Diego'nun küçük pençeleri artık her zaman ortaya çıkıyor. Sen daha gözünü kırpmadan onu dilimleyip yutabilir ve boğulabilir."**

Diego cooed.

"Biliyorum oğlum," diye yanıtladı Mateo.

Kanepede oturmaya devam ettim, dirseklerimi dizlerime dayadım, tüm bu olanları gelişigüzel izledim, Evie yere diz çöküp Joaquin'in kıvrıkcık saçlarını karıştırırken sırtışıımı gizleyemedim. Aile tarafımız sağ olsun, hepsinin bir tutam buklesi vardı. Diego'nunki koyu renkti, gözleri de babası gibi kahverengiydi. Celine ve Joaquin'in saçları anneleri gibi çilek sarısı ve mavi gözlüydü.

"Neye gülüyorsun? Bu ciddi bir mesele. Değerli hayatlar tehlikede."

Violet Celine'i kucağına çekmiş, Evie'yle birlikte onun nasıl bir cadı olacağını tartışıyorlardı.

"Henüz bilmiyorum," dedi Evie, ikisi de parlak gözlü küçük kıza bakarken. Kelimelerle anlatılamayacak kadar sevimliydi. "Sonbahar gündönümünde doğdular, yani Jules gibi bir İnfazcı olabilir. Ya da Livvy gibi bir Etkileyici. Teraziler sosyal kelebeklerdir ve bu küçük kız," kıkırdayarak annesinin parmağını yakalamaya çalışan Celine'in burnuna hafifçe vurdu, "kesinlikle sosyal."

Mateo Şimdi beni görmezden geliyor, elleri kalçalarında karısını dinliyordu. "Joaquin sosyal değil. Hepsi aynı gün doğdu."

Evie, Mateo'ya bakıp Joaquin'i kucağına çekerek, "Birbirlerinin aynısı kiŐiliklere sahip olmayacaklar," dedi. "O benim küçük derin düŐünürüm. Terazi burcunun adalet arayan tarafı sanırım."

Mateo, Joaquin'i elinden almak için eğilerek, "Şimdi, partiye gitmeden önce elbiseni mahvetme," dedi. Sonra hemen çocuğun gömleğini kaldırdı ve karnına bir ahududu üfledi. Joaquin kıpırdandı ve güldü, geldiklerinden beri odayı dalgın dalgın izlemekten başka bir Şey yaptığını ilk kez görüyordum.

"Bakın kim konuşuyor," dedi Evie, ayağa kalkıp çantasından bir peçete çıkararak adamın kolalı beyaz gömleğindeki salıyı sildi. "Bu kadar oyalama yeter, Mateo. Nico ve Violet birkaç saatliğine bebek bakıcılığı yapabilecek durumdalar."

Violet omzunun üzerinden bana göz kırparak, "M kemm l mi bilmiyorum ama elimizden geleni yapacağız," dedi.

Mateo ters ters bakınca Evie başını çevirdi. "Kapa  eneni, Violet! Onu yine kızdıracaksın."

" ok kolay." Violet başını iki yana salladı ve Joaquin'i onun elinden aldı. "olacaklar. Şimdi git, yoksa bütün bize bebek bakıcılığı yaparak geçirirsin."

Mateo kaşlarını çattı ama yine de Evie'nin onu kapıya kadar sürüklemesine izin verdi. "Herhangi bir sorun çıkarsa *beni ara*," diye bağırdı, sonra da kapıyı çarparak  ıktılar.

"Nihayet!" Violet diğerleriyle birlikte tekrar yere oturdu. Diego ayağa kalktı ve seke seke uzaklaştı.

Mateo'nun evimin çocuk korumalı olmadığına dair inancının aksine, bunu yapmak için epey zaman harcamıştım. Diego ne güvenlik kapısını geçip merdivenlerden çıkabiliyor ne de benim onu göremeyeceğim koridora inebiliyordu. Küçük çocuklar, onlara göz kulak olabileceğimiz alt kattaki mutfak ve oturma odasına hapsedilmişti.

"Bana gelin, kölelerim!" Violet sırt üstü yere düştü. Diego hemen yüksek bir hızla geri döndü ve Celine'e katılarak ona saldırdı. Utangaç olan Joaquin bile ayağa kalktı ve Violet'in bükülmüş dizine yapıştı.

Ayağa kalktım ve ellerimi kot pantolonumun ceplerine soktum, üçüzler tarafından hırpalanırken bir Disney kötü adamı gibi hınzırca gülmesini izledim. Celine karnının üzerine düştüğünde ve Diego açık ağzı ve bir yumruk dolusu saçıyla kafasına saldırdığında Violet güldü. Bu çocuk ne olduğunu biliyor.

"Sakın gözlerinin içine bakma," dedi bana ciddiyetle. "Neden bahsettiğini bilmiyorum."

"Oh, evet öyle. O yakışıklı kafanda şişeler ve tulumlarla ilgili hayaller dönüyor."

Akşam yemeklerini hazırlamak için mutfağa yöneldim. "Bana bu üçü gibi sevimli bebekler istemediğini söyleyemezsin."

"Ben öyle bir şey demedim," diye seslendi oturma odasından. "Sadece henüz hazır değilim. Ayrıca," kalçasında Joaquin'le mutfakta belirdi, Celine masanın etrafında hızlı Frankensteinvari adımlarla Diego'yu kovalıyordu, "bu şirinlerle işimizi halledip sonra onları geri göndermek varken neden uğraşalım ki?" Joaquin'in burnunu öptü, "Değil mi?"

Sanki onaylıyormuş gibi mırıldandı.

"Sanırım bunda bir mantık var."

Violet'in garip surat ifadeleri takınması ve bebek sesiyle konuşması, onun da aynı şeyi kendi miniğimize yaptığını hayal etmeme neden olsa da. Mateo'nun ihtiyacımız olabileceğini düşündüğü bebek bezi çantasının -ya da aslında spor çantasının- fermuarını açtım. Yeni yürümeye başlayan çocuklara uygun bir şeyler pişirmeyi teklif etmişim ama o her şeyi bizim için önceden paketlemekte ısrar etti.

Celine ayaklarımın üzerinde durmak için manevra yaptı, tombul küçük parmakları kot pantolonuma yapıştı.

"Bakalım baban ne paketlemiş, olur mu?"

"Evie'nin paketlemediğini nereden biliyorsun?" Violet, Joaquin'i üçüzler için aldığım masalı üç yükseltici sandalyeden birine taşıırken sordu.

"Çünkü Mateo, ailelerinin onları benim yarı yetenekli ellerime bıraktığı bu tek gecede kendilerini ihmal edilmiş hissetmemeleri için en sevdikleri yemekleri pişirdiğini özellikle söyledi."

Violet, Joaquin'i içeri alırken güldü, bakışları sanki bizi anlayabiliyormuş gibi benimle onun arasında geziniyordu.

Bu çocuk çok zekiydi. Diego dokuz aylıkken ve Celine bir yaşındayken ilk adımlarını sadece bir ay önce atarak en son yürüyen o olabilirdi, ancak motor becerilerindeki eksikliğin beyinde olup bitenlerle hiçbir ilgisi yoktu. Ona baktığınızda bunu görebiliyordunuz, sanki etrafında olup biten her şeyi hesaplıyor ve daha sonrası için depoluyordu.

"Evie boşanmakla tehdit etmemiş olsaydı, Mateo'nun onları bu gece için bile terk edeceğini sanmıyorum."

Dondum kaldım ve başımı kaldırıp baktığımda kalbim duracak gibi oldu.

"Boşanmakla mı tehdit etti?" Violet gözlerini devirdi. "Şaka yapıyordu."

Hay Allah.

Kaşlarımı çatarak spor çantasından kapaklı üç plastik tabak çıkardım. "Bunu bana asla yapma. Şaka olarak bile."

Yanıma geldi ve hâlâ bacaklarımın arasında sallanmakta olan Celine'i kucağına aldı. "Çok hassas," diye fısıldadı yanağıma sokulup bir öpücük kondururken.

Boştaki kolumla onu yakaladım, Celine'le birlikte yanıma çektim. "Benimle alay etme. Seni cezalandırmak zorunda kalırsam ne olacağını biliyorsun." Dudaklarından öptüm.

Celine saçımı tutup çekiştirdi, ben de alnına hızlı bir öpücük kondurdum ve spor çantasına geri döndüm.

"Lütfen bana bir şaplak yiyeceğimi söyle," dedi ve Celine'i bağlamak için masaya geri döndü.

Kıkırdayarak başımı salladım. "Haklısın. Bunu tehdit edersem, sırf daha sert davranayım diye eşyalarını toplayıp kapıdan dışarı taşırsın."

Gözle görülür bir şekilde ürperdi ve kurdumun göğsümün derinliklerinde hırlamasına neden oldu. Bu düşünce zincirine başlamamın imkânı yoktu çünkü birkaç saat boyunca onu elime geçirme şansım sıfırdı.

"Aman Tanrım! Hayır, Diego!"

Koşarak malzeme dolabına gitti ve onu dışarı çıkardı. Ağzından ve ellerinden bir Swiffer pedi ya da ondan geriye kalanlar sarkıyordu. Violet elindeki parçaları çıkardığında minik pençelerinin kesildiğini gördüm.

"Vay be oğlum," diye güldüm ve onu sandalyesine kilitlemeye giderken saçlarını karıştırdım, "şimdiden değişim belirtileri gösteriyor, kesinlikle yakından izlenmesi gereken bir kurt olacak. Ergenliğe girer girmez ona kurt adam dövmesi yaptırmanız gerekebilir."

Geçtiğimiz iki yıl boyunca Violet kurtadam topluluğu için harikalar yaratmıştı. Sadece yerel olarak değil, uzak ve yabancı ülkelerde de, kendisi ve çıraklarının birçok doğaüstü topluluğa yaptığı büyüdü dövmelemlerle onlara çoğu zaman sahip olamadıkları kontrolü sağladı.

Mikrodalgaya uygun tabakların her biri bebeklerin isimleriyle etiketlenmişti. Mateo ayrıca her birinin üzerine tam olarak ne kadar süre ısıtılması ve ağızlarına bir şey koymadan önce ne kadar süre soğumaya bırakılması gerektiğini anlatan bir not karalamıştı. Yemin ederim, söz konusu çocuklar olduğunda bu adam manyaklaşıyordu. Sanırım onu suçlayamazdım. Ben de olsam aynısını yapardım.

Tabakların her birini ısıttım ve çantadan bebek kaşıklarını çıkararak masaya taşıdım.

"Üç bebeği beslemek ne kadar zor olabilir ki?" Yanına yerleşirken Violet'ten çok kendi kendime mırıldandım.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 2

~VIOLET~

O kadar gülüyordum ki neredeyse üstüme işeyecektim.

Celine de benimle birlikte kıkırdıyordu, çilek bukleleri zıplıyordu. Nico ise Diego'ya bakıyordu, yüzünde patates püresi vardı ve gülümsemiyordu bile.

Açıklığa kavuşturayım. Hem Nico'nun hem de Diego'nun yüzünde patates püresi vardı. Diego'nunki çıplak eliyle doldurduğu ağzının çevresiyle sınırlıydı. Nico'nunki ise yanağından alnına ve Diego'nun mükemmel bir isabetle fırlattığı saçlarına sıçramıştı. Tabii ki amcası Nico ile paylaşmaya çalışıyordu.

Diego gülmüyordu, sadece minicik köfte lokmalarını midesine indirirken sürekli mutlu bebek inlemeleri çıkarıyordu. Babaları tarafından önceden kesilmişlerdi, çünkü elbette bunu kendi başımıza başaramazdık.

Bu arada sırayla önce Celine'e sonra Joaquin'e birer kaşık yediriyordum. Celine nedense bezelyeleri kendi kendine yemek istiyordu, ben de ona izin veriyordum. Birkaç tanesini yüzünde ezmeyi başardı ve bazılarını da avucunun içinde eziyordu

Şimdi. Yeşil avucuna baktı, sonra sandalyesinin masasını kaydırarak ilgiyle boyadı.

Joaquin tertemizdi, kardeşlerinin ortalığı dağıtmasını izliyordu. Ne kadar iyi bir çocuk. Ya da belki de tüm bu saçmalıklar için çoktan yetişkin olmuştu.

Nico yüzünü ve saçını temizlemek için mutfak lavabosuna gitti, bu da Diego'ya tabağını ters çevirip kenarını kemirmeye başlaması için açık kapı bıraktı.

"Hayır, hayır, Diego!" Zıpladım ve masanın etrafında döndüm ama yeterince hızlı değildim. Köpek dişleri tekrar aşağı inmişti ve ben tabağı elinden alamadan tabağın her tarafına delikler açmıştı. "Kahretsin evlat, çok hızlısın."

Nico'nun telefonunda Star Wars tema şarkısı olduğunu anladığım bir zil sesi çaldı.

"Da!" diye bağırdı Diego, koltuğunda heyecanla zıplayarak.

Nico yüzünü sildi ve tezgahın telefonunu alıp cevap verdi. Artık parçalanmış olan tabağı çöpe götürdüm ve parçaladım.

"Evet, evet. Şimdi yemek yiyorlar." Nico kaşlarını çattı ve tezgahın üzerindeki spor çantasına döndü. "Hayır, onları görmedim." Başka bir plastik kap çıkarana kadar çantayı karıştırdı. "Peki, . Gidip gecenizin tadını çıkarır ve bizi rahatsız etmeyi bırakır mısınız? Biz hallederiz."

Telefonu yere bıraktı ve masanın önünde duran bana baktı, sonra işaret ederken gözleri aniden büyüdü.

Diego'yu masayı yerken ya da başka bir şey yerken bulmayı umarak etrafımda döndüm ama süt dolu damlatmaz bardağının ondan uzaklaştığını görünce şok oldum.

"Seni küçük fingirdek!" Celine'i alkışlayarak tezahürat yaptım. Evie onun telekinezi yeteneğini çoktan kullandığını ve tetikte olması gerektiğini söylemişti.

Celine de sevinçle ılık attı ve fincan yaklaşırken ellerini uzattı. Sonra bardak derhal onu atladı ve Joaquin'in bekleyen ellerine kondu. Nico şimdi benim yanımdaydı, ikimiz de küçük kara kara düşünen adamımıza bakıyorduk.

"Aman Tanrım," diye fısıldadım.

Joaquin mavi gözlerini kırpıştırarak bize baktı ve kardeşinin tüm sütünü bardaktan boşaltmaya devam etti.

"Telekinetik gleri olduğunu bilmiyordum." Nico boş sandalyeye oturdu ve Joaquin'e hayretle baktı.

"Evie ya da Mateo'nun da bildiğini

sanmıyorum." "Böyle mi olması gerekiyordu?"

"Nereden bileyim? Kurt adam/cadı çiftinden bir süper bebek olduğunu hiç bilmiyordum."

"Hâlâ bir kurtadam mı?" Nico kafası tamamen karışmış bir halde sordu.

Fincan Joaquin'in ağzından fırladı, sonra Nico'ya göz kırptı, mavi gözleri içindeki kurdun bir işareti olarak elektrik mavisine dönüyordu.

"Vay ," dedi Nico. "O bir kurt adam ve bir büyücü." "Bu daha önce hiç oldu mu? Jules'u aramalıyım."

"Lanet olsun." Nico, Joaquin'i sandalyesinden indirirken kahkahayı patlattı. "Mateo bunu kaçırdığı için çok kızacak."

"Onlar dönene kadar ona söyleme. Kız kardeşim bir randevuya çıkması için ona yalvarmak zorunda kaldı."

Nico Joaquin'i kalçasından tutmuş, merakla ona bakıyordu. "Sen başka bir şeysin, değil mi küçük adam?"

Her zaman yaptığı gibi tatlı tatlı göz kırptı. Diğer ikisi saçma sapan konuşurken Joaquin sakin ve sessiz kalmayı başardı.

"Hayır, Diego!" Şimdi masayı yiyordu.

"Unutmuşum. Mateo bunu ona vermemi söyledi." Tezgâha uzandı ve bana bir kap uzattı.

Açıp temizlenmiş bir kaburga kemiği çıkardım. "Ciddi misin?"

Nico omuz silkti. "Mateo dişleri çıkmaya başladığı için buna ihtiyacı olduğunu söyledi."

Kaburga kemiğini Diego'ya verdim, ardından Celine'in yüzünü ve ellerini silmek için ıslak bir bez getirdim.

"Ne tür bir büyücü olduğunu merak ediyorum," diye merak etti Nico, hâlâ Joaquin'i inceleyerek. "Genelde ne zaman öğrenirsin?"

"Konuşana kadar olmaz. Şu an konuştuklarından daha fazla. Belki üç ya da dört civarı? Eminim Evie biliyordur. Cadı ve kurt adam bebekleri yetiştirmekle ilgili her kitabı okuyor."

Bir dizi bezelye havada uçarak Nico ve Joaquin'e çarptı. Kaburga kemiği yavru bir köpek gibi dişlerinin arasında olan Diego, bir yandan sırttırken bir yandan da kemirmeye devam etti.

Nico iç çekti. "Tamam, banyo zamanı."

"Ne kadar zor olabilir ki' gibi akıllıca bir şey söylemeyecek misin?"

"Dikkat et, ukala." Alt kattaki banyoya doğru yöneldi. "Sırf bunun için Diego'yu aldın."

"Hiç adil değil!"

Çabuk.

Diego Şimdi kaburga kemiğini iki paręa halinde tutuyor, sivriltilmiŐ bir ucunu ęięniyordu.

"Hayır!" Uzandım ve sivri kısımları suratına saplamadan önce iki paręayı da elinden kaptım. Mateo (ve Alfa) beni öldürecekti!

Diego kaburga kemiklerini almamla irkildi, sonra alt dudağı titredi, kahverengi gözleri kenarlarında parıldayan cam gibi yaşlarla genişledi.

"Sakın ağlamaya başlama. Tamam! Al sana bir kaburga kemiği daha!" Kaç kişi yeni yürümeye başlayan yeğenine böyle bağırabilir diye merak ederek kemiği eline tutuŐturdum. Heyecanla bacaklarını tekmeledi ve kemirmeye başladı. "Sadece küçük hanımefendiyi küvete gtrene kadar."

"Kurabiye?" Celine bana tatlı tatlı göz kırptı.

"Vay canına. Siz Şimdiden manipülasyon ustası olmuŐsunuz. Clara Teyze'nin sizi gördüğü her saniye kurabiye verdiğini unutmuşum." Kilere doğru yöneldim. "Neyse ki Violet teyzen buna hazırlıklı."

Bir kutu vanilyalı gofret ęıkarıp onu sandalyeden kaldırdım ve bir tane verdim. "Şimdi sadece bir tane, ęnk hepinizi küvete sokmamız gerekiyor."

"Bababa," diye yanıtladı vanilyalı gofreti ağzına atmadan önce.

Bu *banyo* ya da *teşekkür ederim* ya da *kimi kandırıyor*sun teyze, *bütün kutuyu istiyorum* anlamına gelebilirdi. Hiçbir fikrim yoktu ama Evie'ye Şimdiden kova kova saygı duymaya baŐlamıŐtım ęnk bu iş zordu.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 3

~NICO~

Bu kadına zaten derinden aşık olmasaydım, şimdi olurdu. "Row, Row, Row Your Boat" şarkısının altıncı turundaydı, saçları köpük içindeydi ve gömleği su sıçratmaktan sırlıklam olmuş göğsüne yapışmıştı.

"Hayat sadece bir dreeeeeeaaaam!"

Celine sevinçle ciyaktı, Diego aldığı lastik ördeği çiğnerken gülümsedi ve Joaquin avucundaki köpükleri mikroskopla bakteri analizi yapan bir bilim adamı gibi kaşlarını çatarak inceledi.

"O, o, o, o!" diye bağırdı Celine şarkıyla aynı tempoda.

"Aman Tanrım! Hayır, bir söylemeyeceğim," diye güldü Violet.

"O, , o, !" Celine tekrarladı, yerinde zıpladı, suyu şıptırdattı. *Pop.*

Lastik ördeğin kafası ağzından çıkarken Diego'nun kafası küvetin arkasına çarptı. Üzerine su sıçradı, yüzünde baloncuklar patladı.

Joaquin'den boğuk bir kahkaha yükseldi, bu gecenin ilk kahkahasıydı. Birden sabun duş rafından havalandı ve Diego'nun tam önüne düşerek onu tekrar ıslattı. Joaquin daha sert güldü.

"Seni küçük serseri." Violet onun yanaklarını birbirine bastırdı.

Diego bunu fark etmedi bile, şimdi ördek kafasını çiğneyerek küçük parçalara ayırmaya odaklanmıştı.

"Hayır, yapamazsın." Boğulmadan önce uzandım ve kafasını ağzından çektim. "Ow!" Dişlerinden biri parmağımı çizdi ama deriyi parçalamadı.

Sonra Diego iki avucunu da suya daldırıp tekrar Violet'in üzerine sıçrattı. Gözlerim artık ince tişörtünden tamamen görünen göğüslerine takıldı.

"Bunu aklından bile geçirme," diye uyardı.

"Bu küçük canavarlar yakalandığında, bunu düşünmekten daha fazlasını yapacağım."

"Yapacağın şey prezervatif takmaya başlamak olacak." Joaquin'in gözlerindeki baloncukları sildi. "Hayır, iki prezervatif."

"Doğum kontrol hapi kullanıyorsun," hatırlattım.

"Evie de öyleydi!" İki eliyle dramatik bir şekilde banyoyu su basmış ve ıslatmış olan sabunlu bebekleri işaret etti.

"Tamam. Çıkma zamanı." İlk havluyu aldım ve açtım. "Önce Joaquin'i ver. En kolayı o."

"İyi strateji." Küvetin üzerine çömeldi, bana kıcının mükemmel bir görüntüsünü verdi ve onu dikkatlice kaldırdı. "Gözlerini kıcımda hissedebiliyorum. Kes şunu. Odaklanmaya çalışıyorum."

"Ben de."

Gülerek, kaygan bohçayı dikkatlice bana uzattı. Onu sarıp sarmaladım ve kurutmaya başladım, ben küveti doldururken Violet'in bir battaniye serdiği oturma odasına geri taşındım.

Sıkı bukleleri kafasına yapışmış saçlarını kuruladıktan sonra onu tekrar sardım ve battaniyenin üzerine koydum. "Al, bununla oyna." Bu etkinliğe hazırlanmak için bugün bebek mağazasından aldığım lastik itfaiye aracını ona uzattım. Joaquin onu aldı ve diğer her şeye yaptığı gibi kaşlarını çatı.

İkinci havluyu alıp . "Bana Celine'i ver." "Tamamdır."

Aynı işlemi iki numaralı zebani için de tekrarladık. Kollarını bana doğru uzattı. Ben de havluya sarıldım. Kahretsin, çok tatlıydı. Flört yaşına geldiğinde Mateo'nun nasıl olacağını hayal bile edemiyordum. Ona yan gözle bakan her erkeği toza çevirmeye hazırdım.

Onu oturma odasına taşıyıp havluyla kuruladıktan sonra kızımızın nasıl görüneceğini merak ettim. Ya da oğlumuzun.

Joaquin itfaiye aracını terk etmişti ve battaniyeye basılmış çiçekleri yakalamaya çalışırken çıplak poposu açıkta, yüzüstü yatıyordu. Sonra arı çiçeklerin etrafında dönüyordu. Celine'i yere bıraktım ve hemen karnının üzerine devrildi ve Joaquin'in yaptığını taklit etti.

"Bir tane daha," diye mırıldandım ve banyoya geri döndüm.

"Dur, seni küçük canavar," diye güldü Violet, yüzündeki baloncukları silerken. "Önce havluyu uzatır mısın?"

Başımı sallayarak önce onun kurulmasına izin verdim. "Bırak onu ben . Muhtemelen ellerinden kurtulmaya çalışacak ve yere düşecek."

Solgunlaştı, gözleri büyüdü. "Şu anda Mateo'yu hastaneden aradığını hayal edebiliyor musun?"

Sadece bu düşünce bile midemi bulandırdı. "Evet. Bundan kaçınalım lütfen."

Bir solucan gibi kıpırdanan ve tahmin ettiğim gibi neredeyse ellerimden kayacak olan Diego'yu sağ salım dışarı çıkarmayı başardım. Violet önümde ilerlerken onu geri taşıdım. Oraya vardığımızda sadece Joaquin hâlâ battaniyenin üzerindeydi. Mutfakta küçük ayak sesleri duyduk.

"Ben onu yakalarım," diye iç geçirdi Violet.

"Spor çantasını getir de pijamalarını da giydirelim."

Celine mutfaktan ciyak ciyak bağırdı, ardından kızların kıkırdamaları eşliğinde tokat sesleri hızlandı.

"Seni yakalayacağım!" Violet elinde spor çantasıyla onu oturma odasına kadar kovaladı.

Çıplak Celine'i belinden yakaladım ve havaya fırlattım. Bu Diego'nun dikkatini çekti ve o da üzerime tırmanmaya başladı.

"Henüz değil, siz ikiniz. Hadi giyinelim." Diego'yu sırt üstü yatırır yatırmaz ıslak bir sıcaklığın ön koluma çarptığını hissettim. "Kahretsin, işiyor! Bana bir şey verin!"

Violet havlulardan birini fırlattı, ben de işi bitene kadar onu tuttum.

"Dostum. Hiç hoş değil." Violet'in uzattığı ıslak mendili aldığımda güldü. "Seni daha yeni yıkadım."

Diego benim ses tonumdan ya da kendi davranışlarından hiç etkilenmemiş görünüyordu. Yuvarlanıp kaçmaya çalıştı ama onu geri sürükledim.

"Tamam, bir bebek bezi uzat. Büyük olan her neyse." Diego ve Joaquin zaten Celine'den bir beden büyük bez kullanıyorlardı.

"Ne yaptığının farkında mısın sen?" Violet bana bir bebek bezi fırlatmıştı ve Celine'e de neredeyse bir tane takmıştı.

"Evet," diye cevap verdim, biraz sinirlenerek. "Bugün çalıştım."

". Ben her zaman gülümseten o gırtlaktan gelen kahkahasını attı. "Ben güldüm."

"O zaman sorun ne?"

"Üzerinde çalıştığım ateş kütüğü benden kaçmadı."

Üzerinde minik Ewok'lar olan pembe pijama pantolonunu Celine'e giydirdi, sonra Joaquin üzerinde çalışmaya başladı.

"Diego!" diye bağırdım, göğsümde bir hırıltı gümbürdüyordu. Sonunda kıpırdanmayı bıraktı, gözleri fal taşı gibi açılmış bir şekilde bana bakıyordu. Sanki bu sesi daha önce duymuş gibiydi. Sanırım sesim biraz Mateo'ya benziyordu, özellikle de kurdum üzerimdeyken. "İşte böyle. Kıpırdama."

Sonunda oldu. Darth Vader'ın *"Ben senin babanım"* dediği pijama tulumunu aldığım da, Violet Joaquin'e Luke Skywalker'ın *"Güç seninle olsun"* dediği tulumu giydirmeyi bitirmişti.

Derin bir iç çekti. "İşte oldu. bitti mi?" Yorgun görünüyordu ama yine de gülümsüyordu.

"Anne?" Celine neredeyse kalbimi kıracak kadar hüzünlü bir sesle fısıldadı.

"Uh oh." Violet ayağa kalktı ve etrafına bakındı. "Eğlenceye ihtiyacımız var."

Sonra telefonum yine Yıldız Savaşları temasıyla çaldı, böylece Mateo'nun beni aradığını anlayacaktım. Genelde telefonumu görmezden gelirdim ama bu gece onu görmezden gelemedim.

"Baba!" diye bağırdı Diego, ayağa kalktı ve Joaquin'in kaybolduğu kanepenin etrafında koşmaya başladı.

Telefonun başına geçtiğimde Violet'e "Lütfen onlara göz kulak ol," dedim. "Alo?"

"Sadece kontrol ediyordum," diye fısıldadı Mateo, sakın görünmeye çalışarak, ama pek de başarılı olamayarak ve Evie'den beni tekrar aradığını açıkça gizleyerek.

Arka planda güçlü bir parti devam ediyordu. Sanat sektöründeki dostlarından biri, Garden District'in üst kısmındaki evinde bir yılbaşı partisi düzenliyordu.

"Her şey yolunda. İyi yemek ve içkinin tadını çıkarıyor ve güzel karınla dans ediyor olmalısın."

Tam o sırada arka planda Evie'nin sesini duydum.

"Sadece şundan emin olmak istedim-"

Sözü kesildi, sonra Evie çıktı. "Selam, Nico." Sesi harika vakit geçiriyormuş gibi geliyordu. "Nasılmış benim tatlı bebeklerim?"

"Ele avuca sığmıyorlar ama çok iyi idare ediyoruz."

Celine'i kucağında tutan Violet kaşlarını kaldırarak bana baktı. Bebek, lavanta rengi sarı saçlarının tellerini çekiştiriyordu.

"Bunu duymak harika. Yani kimse bir uzvunu kırmadı ya da evi ateşe vermedi mi?" "Hayır. Bir tanesi bile."

"Muhteşem. İyi geceler o zaman. Saat bir gibi görüşürüz."

"Kulağa hoş geliyor."

Telefonu kapattık. Kaşlarımı

çattım. "Ne oldu?" diye

sordu Violet.

"Çok sessiz." Kanepeye döndüğümde Joaquín ve Diego'yu yüzlerinde derin bir konsantrasyon ifadesiyle çömelmiş halde buldum. "Oh, oğlum."

"Ne?"

Gecenin gerçek sınavının gerçekleşmek üzere olduğunu fark ederek başımı geriye attım.

"Görünüşe göre temizleyecek başka bir pisliğimiz var."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 4

~VIOLET~

Bebeklerin altı değiştirildikten sonra gidip kendi pijama şortumu ve tişörtümü giymek zorunda kaldım çünkü banyodan sırlıklam çıkmıştım. Nico ve ben onlarla birlikte yere uzandık. Nico Disney Plus'ı karıştırırken neye ihtiyacımız olduğunu fark ettim.

"Şu kumandayı bana ver!"

Bana bir gülümseme fırlattı. Joaquin sırt üstü uzanmış, ona sokulmuş, televizyon izliyordu. Aradığım şeyi bulana kadar çevirip oynat tuşuna bastım.

Star Wars tema müziği ses çubuğunda patladı ve *Yeni Bir Umut*'un açılış taraması ekranda kaymaya başladı.

Diego oturduğu yerden bir aşağı bir yukarı zıplayarak iki yumruğunu da televizyona doğrulttu. "Da! Da!"

"Anne," diye fısıldadı Joaquin, bütün gece söylediği ilk kelimeydi bu.

Nico bana gülümsedi. "Bence bu bir kazanan. Onlara her iki ebeveynlerini de hatırlatıyor."

"Düşünsenize. Bilimkurgu inekleri bunlar."

"Mateo'nun bir milyon yıl geçse de böyle biri olacağı aklıma gelmezdi."

"Nedenmiş o?"

"Her zaman çok düşünceliydi, şiir ve sanat dergileri okurdu."

"Evet, sonra kız kardeşimle tanıştı ve kelimelerle ifade edilemeyecek kadar sıkıcı olduğunu fark etti."

Homurdandı. "Hayatına biraz renk kattı."

"Ya ?" battaniyenin üzerine yayılmış bebekleri işaret ettim.

Celine benden Nico'ya doğru sürünerek uzaklaştı, Joaquin'i yerinden etti ve o da Diego'nun üzerinden sürünerek yanıma uzandı. Diego sırtüstü uzanmış, kollarını ve bacaklarını açmış ekrana bakıyordu.

Üçü de filmi izledi, belli ki bazı bölümleri biliyorlardı, Luke nihayet ekranda görüldüğünde hep birlikte tezahürat yaptılar. Ama benim tek yapabildiğim karşımdaki adamın Celine'i yanında tutuşunu, elini Celine'in bukleleri arasında gezdirişini ve sonra bir bukleyi parmağına dolayışını izlemektir.

İnanamıyordum ama Nico'nun küçük Celine'i usulca okşadığını gördüğümde yumurtalıklarımındaki o ilk annelik hissi patladı. Onun bir baba olarak nasıl biri olacağını kolayca hayal edebiliyordum ve bu beni neredeyse çözüyordu.

Kalbim bunun tatlılığı karşısında sıkıştı.

Nico'nun bakışları filmde bana kaydı. "Bu bakış ne için?"

Alt dudağımı ısırdım, o anda yaşadığım tüm o hüznü, besleyici, yürek burkan duyguları itiraf etmemeye çalışıyordum.

Nico'nun bakışları yumuşadı. "Dur tahmin edeyim," diye alçak sesle gürledi. "Birileri kendi bebeklerinin hayalini kuruyor."

"Kes şunu," diye fısıldadım. "Merak etme. Gececek."

Kıkırdadı. "Çok yumuşaksın, Violet. Öyle gibi davrandığında bile."

Prenses Leia'nın hologram mesajını yansıtan R2D2'yu görmek için onu görmezden gelerek yanımdaki Joaquin'i okşadım. İkinci esnemesinden ve Diego'nun mızızlanmaya başlamasından sonra saatin epey geç olduğunu fark ettim.

"Onları uyutmaya çalışmalıyız."

"Pekâlâ." Ayağa kalktı, bir koluna Celine'i aldı, sonra aşağı eğildi ve diğer koluyla Diego'yu yukarı kaldırdı. "Hadi onları yukarı çıkaralım. Burada rahat edemezler."

Nico'nun büyük boy bir yatağı vardı, yani bu konuda haklıydı.

Joaquin'i kalçama kaldırdım ve onu takip ettim. "Evie'ye onları uyutmak için genellikle ne yaptığını sormayı unuttum."

"Endişelenme. Bir fikrim var."

Nico diğer ikisini yatağın üzerine koydu, ben de onları altlarına sokabilmek için yorganı indirdim. Nico yatağın yanında duran akustik gitarını - Facetime üzerinden yeğenine ninniler çalıp söylediği gitarını - eline aldığı anda kalbim göğsümde bir sıçrama daha yaptı.

O haklıydı. Ben yumuşak biriydim. Özellikle de Nico gibi bebekler ve çocuklarla Fareli Köyün Kavalcısı gibi görünen bir adam için. Onu seviyorlardı. Yatağın kenarına oturup gitarı tıngırdatmaya başlar başlamaz, yanımdaki yastıkların üzerine kıvrılıp perçinlenmiş bir şekilde onu izlediler. Ben de öyle.

Tatlı, yavaş bir tempoda "Somewhere Over the Rainbow" şarkısını söylemeye başladı ve derin, hışırtılı sesiyle her yerimi ısıttı.

Celine dramatik bir şekilde esnedi, göz kapakları sarktı. Diego ve Joaquin de hemen arkasından esnedi, üçü de Nico amcalarının onları hipnotize ederek rüya alemine sokmasını dikkatle izliyordu. Bu şimdiye kadar gördüğüm en tatlı ve en seksi şeydi.

Son birkaç akoru tıngırdatırken ve son dizeyi söylerken, Joaquin sonunda gözlerini kapattı, üç kişiden pes edip uykuya dalan son kişi oldu. İşi bittiğinde orada öylece oturdu, ses çıkarmasınlar diye eliyle gitarın tellerini kapattı ve bana baktı.

Bizim için böyle bir gelecek fikri nabzımı hızlandırdı. Korku ya da endişe ile değil, parlak bir sevinçle. Clara bana en iyi mutluluk büyüsünü yaptığında hissettiğim türden bir sevinç.

"Söylemem gereken bir şey var," diye fısıldadım.

"Öyle mi?" Kaşları masumca kalktı, sonra gitarı dikkatlice sehpayaya koydu, ayakkabılarını çıkardı ve yorganın üstüne yanlamasına uzandı.

"Belki de o prezervatifleri kullanmak

istemiyordumdur." "Bir tane bile mi?"

"Bir tane bile yok."

"Nedenmiş o?"

"Çünkü az önce izlediğim şey yumurtalıklarımın patlamasına neden oldu."

Kıkırdadı, Diego başparmağını ağzına soktuğunda kahkahasını bastırmak için dudağını ısırırdı.

"Yani, gerçekten ocuk istiyorum ama evde oturan bir anne olmak istemiyorum. Bunda yanlış bir Őey olduğundan değil, ama dűŐünmem gereken İmparatoriçe Ink var. Ve h    kurtadam topluluklarına yardım ediyorum. D  kkan gerçekten geliŐiyor ve-"

"ŐŐŐ."    bebeğe de uzandı ve elimin Celine'in karnının üstünde durduğu yerde parmağımı çekti. "Sorun değil. Evde kalan bir baba olabilirim."

Tamam, Şimdi kelebekler geri döndü. Tüm gücüyle. Karnımın içinde Halo seviyesinde bir saldırı düzenliyorlardı.

"Bunu yapmak ister miydin?" Fısıldadım.

"ocuklarımız için mi?" Başını bükülmüş koluna yasladı, o duygulu yeşil gözler beni esir aldı, beyin hücrelerimi dağıttı ve kalan direncimi eritti. "Bir kalp atıŐında."

Gözlerim aėırlaŐtı ama kalbim doldu. "Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum, bebeğim."

Boom, boom, boom, boom!

Merdivenleri d ven ağır ayak sesleriyle ayağa fırladım. Nico ayağa kalkmıŐ, yataktan çıkmış ve ben daha uykulu gözlerimdeki sisi silemeden çömelmiş bir vaziyette duruyordu.

Mateo bir anda odaya daldı ve bu nedense bebekleri hiç uyandırmadı. "Ne oluyor Mateo?" diye homurdandı Nico.

Mateo birden suçlu gibi göründü. "Özür dilerim." Yatağa doğru yürüdü ve oturdu, bir elini kendisine en yakın olan Joaquin'in üzerine koydu, göğsü kabarıyordu. "Telefonuna cevap vermiyordun, ben de bir şey oldu sandım." Gözleri çocuklarına dikilmişti.

"Evet, bir şeyler oldu," dedi Evie, çok daha yavaş bir tempoyla içeri girerek, "sanki bizim çocuklar yetişkinleri yordular ve keyifli bir uykuya daldılar. Bu duyguyu iyi bilirim."

Güldüm. "Onları gece boyunca burada bırakabilirdiniz, biliyor musunuz?"

Evie bana aklını mı kaçırdın der gibi baktı. "Sanki öyle bir şey olacaktı gibi." Sonra eğildi ve Joaquin'i kollarının arasına aldı. "Nasıl gitti?" diye fısıldadı, başının tepesine bir öpücük kondurdu.

"Harika," dedi Nico. "Aslında biz merak ettik, ..."

"Ne oldu?! Bir şey oldu, biliyordum. Diego yutmaması gereken bir şey mi yuttu? Bunu yapar. Parmağınızı boğazına sokup çıkarmanız yeterli."

"Hayır," dedi Nico sakince, kuzenine deliymiş gibi bakarak. Biraz öyleydi. "Joaquin'in hem büyücü hem de kurt adam olduğunu biliyor muydun diyecektim?"

Mateo'nun gözleri Evie'ye bakarken altın renginden kahverengiye döndü, ikisi de şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı.

"Bu doğru," dedim. "Bu gece birkaç şeyi havaya kaldırdı. İçinde büyücü büyü de var."

"Celine olmadığına emin misiniz?" diye sordu Evie, Joaquin'e bakarak. "Eminiz."

Evie gülümsedi. "Vay, vay. Benim tatlı küçük adamım her ikisi de mi olacak?" Arkasından gelen Mateo'ya baktı.

Kollarını ona doladı ve bir elini Joaquin'in buklelerinin arasından geçirdi. "Bu ve Diego'nun... şey Diego olması arasında, ellerimiz dolu olacak."

Nico eğildi ve uyuyan Celine'i kollarının arasına aldı. "Büyüdüğünde bir afet olacak güzel bir kızıdan bahsetmiyorum bile."

"Nico," diye uyardım.

Artık çok geçti. Mateo'nun gözleri bir saniye içinde kurt sarısına döndü. **"Ona bakan her çocuğun bağırsaklarını deşeceğim."**

Nico Evie'ye, "Sanırım kocanı hapishanede ziyaret edeceksin," dedi.

Evie gülümsedi yorgun bir şekilde. "Lütfen Yapma. düşmanlaştırmak Onu. O ihtiyaçlar bu konuda sıfır teşvik."

"Elimde değildi," diye fısıldadı Nico, Celine'i arabasının koltuğuna oturtmak için aşağı inerken.

"Sıra sana gelene kadar bekle," dedi Evie, onun arkasından. Bu

düşünceyle göğsümdeki o sıcak his yeniden kabardı.

Mateo çoktan Diego'yu kollarının arasına almış, yumruğunu ağzından çekmişti. "Parmağını emme," diye fısıldadı uyuyan oğluna öfkeyle.

Odadan çıkıp merdivenlere doğru onu takip ettim. "Evet. Bu dişlerinin çıkmasını engeller."

"Benim endişelendiğim bu değil," diye homurdandı Mateo. "Uyurken kendi başparmağını ısırp koparabilir."

"Neden ona bir emzik almıyorsun?"

Mateo aptalmışım gibi omzunun üzerinden bana baktı. "Kesinlikle onu ikiye bölüp çiğneyecek ve uykusunda boğulacak."

Kendime karar verdiğim lastik ördeğe ne yaptığını hatırladım.

"Oh, evet. Haklısın."

Uyuyan üçüzleri koltuklarına oturtmalarına ve sıcak battaniyeleri üzerlerine örtmelerine yardım ettik.

"Teşekkür abla," dedi Evie ve bana kocaman sarıldı. "Birlikte bir gece geçirmeye gerçekten ihtiyacımız vardı," diye fısıldadı.

"Umarım tüm endişelerine ve çok sayıda telefon görüşmesine rağmen iyi vakit geçirebilmiştir."

Mateo'ya gözlerinde sevgiyle baktı. "Onu yavaş yavaş kırmaya çalışıyorum. Bilirsiniz, bazı korkularından kurtulması için. Size tekrar geleceğiz, çünkü artık muhtemelen size güvenecektir."

"Nasılsın?" diye sordum.

"Yorgun," diye gülümsedi, "ama aynı zamanda kesinlikle cennet gibi. Bu bebekler ilk doğduklarında onlara bu kadar aşık olabileceğimi bilmiyordum. Ya da babalarına. Ama aşık oldum."

Karışmış bir emniyet kemeri mandalını kaşlarını çatarak düzeltirken ve Celine'i uyandırmamak için olağanüstü dikkatli davranarak koltuğuna oturturken ikimiz de ona baktık.

"Sanırım kocan da biraz abayı yakmış," diye takıldım, Celine'in etrafına sarmak için ikinci bir battaniye bulmasını izlerken.

Evie homurdandı. "Hiçbir fikrin yok." Sonra kaşlarını çatı. "Aslında bu geceden sonra muhtemelen biliyorsundur. Ama onlara olan sevgisi Mateo'ya ve Alfa'ya olan aşkımı her geçen gün daha da artırıyor."

"Vay canına," diye fısıldadım, akan sevgiyi hissediyordum.

Clara gibi bir odaya girdiğinde insanların duygularını okuyabilen biri değildim ama zaman zaman duyguların yüzeyine dokunabiliyordum. Şu anda Evie'nin aşkının yoğunluğu dağları yerinden oynatabilirdi.

"Sen ve Nico'nun harekete gerekiyor," diye alay etti.

"Beni acele ettirme." Ama bu geceden sonra direncim kağıt kadar zayıflamıştı.

Hızlı bir kucaklamayla Celine'i kucağına aldı ve çocuklar arabaya kadar taşıdılar. Yukarı döndüm, ışıkları kapattım ve yorganın altına girip o tatlı bebek kokusunu içime çektim. Keşke bu kokuyu dükkânda satabilseydik. Milyonlar kazanırdık.

Nico merdivenlerden çıktı ve yavaş, ölçülü adımlarla odaya girdi, gözleri kurt yeşiliydi.

"Merhaba." Dirseklerimin üzerinde doğruldum, kurdunu neyin kızdığını merak ediyordum.

Yatağın ayak ucunda durdu ve gömleğini, ardından kot pantolonunu ve iç çamaşırını çıkardı, siki dimdik kalkmıştı. Kendini eline aldı ve güzel, uzun bir vuruş yaptı.

"Bu da nereden çıktı?" Nedense kendimi garip bir şekilde gergin hissederek fısıldadım.

Ben Violet Savoie'ydim. Gergin değildim. Sık sık. Kesinlikle iyi kurt adam erkek arkadaşımın bir boğuşma hakkında değil.

Başını eğdi, kendini bırakmadan önce tabana doğru bir vuruş daha yaptı, yorganı üzerimden çekti ve yatakta süründü. Pavlov'un köpeklerinden biri gibi, amım hemen tepki verdi ve külotumu ıslattı.

Kalçalarımın üzerine otururken burun delikleri alevlendi, muhteşem yontulmuş ve kaya gibi sert vücudu üzerimde yükseliyordu. Pijama şortumu ve külotumu yavaşça çekip çıkardı, sonra da bir kenara fırlattı. Gözleri karanlıkta daha parlak bir yeşil renkte parlıyordu.

"Yani bebek bakıcılığı seni azdırıyor mu?"

Dudaklarının bir tarafını hafifçe bükmekten başka bir tepki vermedi. Bir parmağını yarığım boyunca kaydırırken tamamen hareketsiz kaldım. Nasırlı parmağının klitorisimin etrafında dolaşmasının verdiği ilahi hisle nefesimi içime çektim.

"Benim için çoktan sıırıslıklam oldum." Hepsi homurdanıyor.

Amım buna daha da ıslanarak karşılık verdi.

Bana dokunmayı bıraktı ve doğruldu, güçlü vücudu üzerimde bir sanat eseriymiş. "Buraya gel."

Hemen itaat ettim ve ellerimi yukarı kaldırdım. Parmaklarını tişörtümün boynuna götürdü, onu kavradı ve ikiye böldü, bakışları beni yiyip bitirdi.

"O tişörtü sevdim," diye şımardım ve sonra sustum çünkü bana dokunmaya başladı.

Göğüslerimi okşayarak meme uçlarımı hafifçe sıktı, ben hafif bir zevk-acı hissiyle inleyene kadar.

Bakışları benimkileri tuttu, sonra ensemden kavradı ve beni sikine doğru itti. Ellerimi bükülmüş kalçalarına dayayarak ağzımı yarağının üzerine kaydardım.

başını, tuzlu erkeksi tadını yalayarak, gidebildiğim kadar aşağı sallamadan önce.

"Siktir, Violet."

Tepesini sertçe emdiğimde nefesini tısladı. Parmakları saçlarımı taradı, başımın etrafında kıvrıldı, sonra beni hareketsiz tuttu ve kalçalarını yavaşça pompaladı, o kadar tahrik olmuşum ki bacaklarımın arasında sürtünme elde etmeye çalışarak kıvrana kadar ağzımı becerdi.

Elimi bacaklarımın arasına kaydırduğmda bir hırıltıyla ağzımdan çekildi. Kalçalarımı kavrayarak beni şiltede daha da yukarı itti ve bacaklarımın arasına düşerek gırtlaktan gelen bir iniltiyle amımı yalamaya başladı.

"Siktir! Nico!"

Son derece hassas olduğum için bir yandan kıvranarak uzaklaşmaya çalışırken bir yandan da onu sabit tutmak için ellerimi saçlarına doladım. Hırladı, parmakları kalçalarımaya saplandı, böylece hareket edemedim, vahşi bir niyetle klitorisimi yaladı ve emdi. İki parmağının ucuyla girişimi okşayarak daireler çizdi ve beni çılgına çevirdi.

"Lütfen, lütfen," diye yalvardım, yukarı doğru ittim.

Dudaklarıyla klitorisime yapıştı, hafifçe çekiştirirken diliyle en ucuna hafifçe . Sanki beden dışı bir deneyim yaşıyormuşum gibi hissettim, zevk o kadar yoğundu ki muhtemelen tırnaklarımla kafa derisine kan çizdim. Sonra o iki alaycı parmağıyla içime girdi ve onları G noktaya vurmak için kıvırdı.

"Evet, evet, !"

Aynen böyle, adımı haykırdım ve kör edici bir doruğa ulaştım, her erotik dalgada yüzüne doğru itmeyi durduramadım.

Ben daha tam olarak inmeden, agresif elleriyle kalçalarımı araladı ve zonklayan aletini içime soktu.

Saçlarıma sokuldu ve kulak mememi ısırdı, deli gibi pistonladı, "Bir tane daha" diye homurdanırken eti tokatlıyordu.

Sırtını pençeledim, topuklarımı kışına gömdüm ve hızına yetişmeye çalıştım ama bunun imkânı yoktu.

"Bana gel diyemezsin ve ben de ."

Kıkırdadı, derin ve seksi. Şerefsiz herif. Ağırlığını bir ön koluna verdi ve bir elini aramıza sokarak klitorisimi okşadı. Bakışlarını tuttu, gözleri yeşil yarıklar halindeydi, iki yavaş, derin pompayla homurdanırken ağzı açıktı, sonra tekrar hızlandı.

"Hadi bebeğim. Amının sikimi sıkıldığını hissetmeme izin ver. Ona böyle vurmama bayılıyor. Mmm, şimdi babamı sıkıldığını hissedebiliyorum."

"Bunu nasıl yapıyorsun?" İkinci orgazmın lanet bir bowling topu gibi yaklaştığını hissederek sızlandım. "Neden seni dinliyor?"

Boynuma sokuldu ve keskin dişleriyle beni ısırdı, sonra da yaladı. "Onu kimin sevdiğini, kimin ona kendini iyi hissettireceğini, kimin onu doğru şekilde becereceğini biliyor."

"Lanet olsun," diye

fısıldadım. "Baban için gel."

"Şunu söylemeyi kes," diye güldüm tam tekrar boşalırken. Onun lanet emriyle!

"İşte benim tatlı kızım," diye övdü beni ya da belki de sadece amımı, benden başka bir zevk dalgası çekerek. "Evet, sikimi tekrar sık."

Ve vajinam her zamanki gibi onu dinledi, ne isterse itaat etti.

Kendini sertçe soktu, hareketsiz kaldı ve içime sıcak darbelerle boşalırken inledi. Tırnaklarımı sırtında gezdirdim, bu da onun daha da yüksek sesle inlemesine neden oldu.

Gülümsedim, ona zevk verme hissini seviyordum. Eskiden sadece seks yaparak kendim için zevk aldığımdan beri çok sıra dışıydı. Ama Nico'yla durum farklıydı.

Her şey farklıydı. Daha iyiydi. Mutluydu. Tartışmak bile eğlenceliydi, çünkü biliyordum ki kim kazanırsa kazansın, gecenin sonunda birlikte yatağa girecektik. Hiçbir şey bizi birbirimize bağlayan bu derin bağı, bu ruh çiftleşmesini sarsamazdı.

Göğsü kabarmış, aleti hâlâ içimdeyken ayağa kalktı ve saçlarımı yüzümden uzaklaştırdı. Gözlerini kapatarak dudaklarıma tatlı, baygın bir öpücük kondurdu.

"Çocuk sahibi olmayı denemeye başlamak istiyorum." Kurdu geri çekilmiş, yeşil gözleri yağmurla kaplı bir orman gibi kararmıştı.

Bana baktı, yüzünde umut, merak ve biraz da korku vardı.

Hazır olmadığımızı, hayatlarımızda işlerin yeterince yoluna girmediğini savunmamı bekliyordu. Daha evlenmemiştik bile.

"Tamam," dedim usulca.

Işıl ışıl gülümsemesi ve parlak gözlerinden saf bir neşe yayılıyordu. "Tamam mı?"

"Mmhmm," diye başımı salladım, kollarımı ve bacaklarımı ona sıkıca sardım.

"*Tanrım.*" Alnını benimkine doğru indirdi ve gözlerini tekrar kapattı. "Seni daha fazla sevmeye nasıl devam edebilirim?" diye homurdandı, neredeyse öfkeden çıldırmış gibiydi.

Güzel ağzını öptüm ve fısıldadım, "Çözdüğünde bana da haber ver. Çünkü benim de aynı sorunum var."

Beni dudaklarının uzun, yumuşak, alaycı fırçalarıyla öptü. Sizi iliklerinize kadar eriten türden öpücükler. Kalbinize sevildiğini ve değer verildiğini kanıtlayan türden.

"Hemen şimdi başlamalıyız," dedi sonunda, hâlâ nefesleri arasında beni öpüyordu.

"Önce hap almayı bırakmalıyım. Fark etmediysen az önce bıraktık."

"Pratik yapmak mükemmelleştirir." Ucuna kadar çekti tekrar tamamen sertleşti- sonra yavaşça geri pompaladı. Lanet olası kurtadamlar.

Okşuyor, masaj yapıyor, uyumadan önce amımı tekrar uyandırıyor.

Derin bir iç çektim. "Peki. Eğer , o zaman *bana* bir orgazm daha yaşat," dedim ağır bir alaycılıkla, kollarımı yatakta iki *yana* açarak.

"Sen sadece arkana yaslan ve yolculuğun tadını çıkar bebeğim. Bütün işi ben yapacağım." "İşte seni bu yüzden seviyorum."

"Beni bundan daha fazla nedenden dolayı seviyorsun." Yavaş, alaycı pompalamalarına devam etti. Ve tabii ki işe yarıyor, beni tekrar tahrik ediyordu.

"Evet, ama ateşli seks ilk beşte yer alıyor."

"Bildiğim iyi oldu." Avucunu bir göğsünün üzerine kaydırıp, sabit itişleriyle tempo tutarak hafifçe kabardı. "Ama sanırım *büyük baba* listede bir numara olacak."

Yakışıklı yüzünü avuçladım ve tüm samimiyetimle boğuk bir fısıltıyla "Sanırım haklısın" dedim.

Bir kez daha "alıştırma" yaptıktan sonra Nico bana benzeyecek ve kucağına almak için sabırsızlandığı güzel kızıyla ilgili güzel sözler fısıldarken kaşık usulü sarıldık.

Ve inanılmaz bir şekilde, şaşkınlıkla onu da çok sevdim.

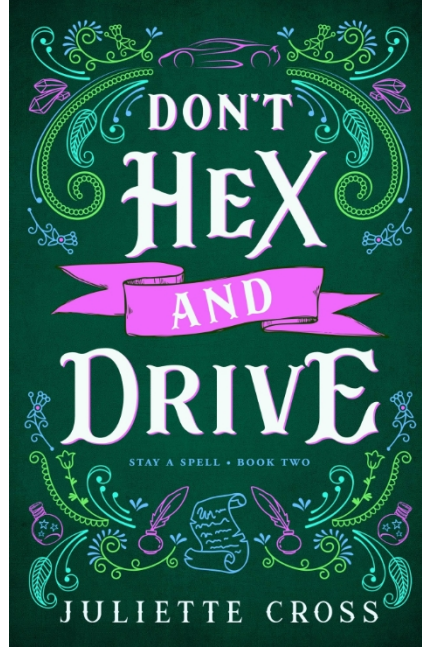

Okuduğunuz için çok teşekkür ederim! Savoie kardeşler, onların erkekleri ve geniş Savoie ailesi için bu kısa öyküleri yazarken çok eğlendim. Diğer STAY A SPELL kitaplarını henüz denemediyseniz, aşağıdan göz atabilirsiniz.

Juliette'in yeni kitaplarıyla ilgili tüm haberleri almak istiyorsanız, [BURADAN](#) haber bültenine kaydolun.

Evie her zaman meclisinin kurallarına uymuştur; kurt adam yoktur. Ta ki Mateo ortaya çıkana kadar. Evie'nin bilmediği şey ise Mateo'nun kurdunun kendine ait bir aklı olduğudur. **Ve şimdi Evie onun görüş alanında olduğuna göre, tek bir şey istiyor. Onu.**

Savoie kardeşlerin saçmalıklarının arka planında kalmaktan memnun olan Isadora, flörtöz ve çekici Devraj'ın geldiğini asla görememiştir. Bollywood maratonu, doğaüstü randevu uygulaması, gizli paket ve seksi sürüş talimatı arasında kalan Isadora, boyundan büyük işlere kalkışır.

Peki ya Devraj?

Sadece bir kez tattıktan sonra, devam etmek için oynuyor.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.